Оссолінсъкі колекції.

CD – диск виконано в рамах угоди укладеної з квітня 2005 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

BOss rkps 6896/III

Teki Łempickich.Miscellanea, zawierające głównie papiery urzędowe, rachunki, okólniki i bruliony pism.

Pol. XIX-XX w. S. 480. Mf BN.

MANUSCRIPTA
INSTITUTI OSSOLINIANI
II. 6896

6896

T E K I Ł E M P I C K I C H

Dział II

Pisma, pamiętniki, dokumenty osobiste

Tom XXIII.

Miscellanea

Str. 480.
dopisano str. 106a-b ; 241a-b ;
303a, 336a, 347a,
397a

6896/II

IX.

ПРОХОЖДЕНІЕ СЛУЖБЫ:

Когда въ службу вступилъ и произведенъ въ первый офицерскій чинъ; производство въ слѣдующіе чины и дальнѣйшая служба: военная, гражданская и по выборамъ; переводы и перемѣщенія изъ одного мѣста службы или должности въ другую, съ объясненіемъ по какому случаю: по волѣ начальства или по собственному желанію; когда отправился и прибылъ къ новому мѣсту службы; награды: чинами, орденами, знаками отличія, Всемилостивѣйшія рескрипты, Высочайшія благоволенія.

	Годы.	Мѣсяцы.	Числа.
Вступилъ въ службу вольнымъ разряднымъ на правахъ вольноопредѣляющихся 2 разряда въ 31 пѣхотный Симферопольскій полкъ	1875	Ноябр.	30.
Унтеръ офицеромъ	1876	Іюня	16.
Портупей юнкеромъ	1877	„	28.
Высочайшимъ приказомъ зачислился въ двадцать седьмой день Августа тысяча восемьсотъ семьдесятъ седьмаго года произведенъ въ Прапорщики съ переводомъ въ 22 Нижегородскій пѣхотный полкъ	1877	Авгус.	27.

	Годы.	Мѣсяцы.	Числа.
Выключенъ по переводу	877	Сент.	15.
Прибылъ къ полку	„	Октяб.	8.
Подпоручикомъ	878	Іюня	23.
Увольненъ по болѣзни отъ службы членомъ 2 батальонаго	879	Авгус.	11.
Утвержденъ въ этой должности	„	Апр.	3.
Сдалъ должность и назначенъ (и назначенъ) командующимъ 10 ротою	880	Апр.	1.
Сдалъ роту старшему офицеру и назначенъ батальоннымъ адъютантомъ 2 батальона и командующимъ производствомъ полковаго суда	„	Окт.	2.
Назначенъ бата-			

X.

БЫТНОСТЬ ВНѢ СЛУЖБЫ:

а) Во временныхъ отпускахъ: когда уволенъ, на какое время и явился-ли въ срокъ, а если просрочилъ, то сколько именно и признана-ли просрочка уважительною; б) въ безсрочномъ отпуску, съ какого и по какое время; в) для пользованія ранъ: гдѣ именно, по чьему разрѣшенію, съ какого и по какое время; г) по роду оружія, безъ исполненія службы; д) въ плѣну: когда и гдѣ взятъ и когда возвратился на службу; и е) въ отставкѣ: когда уволенъ и когда вновь прибылъ на службу.

	Годы.	Мѣсяцы.	Числа.		Годы.	Мѣсяцы.	Числа.
Въ 24 дневномъ отпуску съ	1877	Декаб	7.				
по	"	"	31.				
Въ 28 дневномъ съ	1878	Сент.	17				
по	"	Окт.	16				
Въ 45 дневномъ съ	1880	Ноябр	13.				
по	"	Декаб	28.				
Въ 28 дневномъ съ	1881	"	8.				
по	1882	Январ	6.				
Въ 2 недѣльномъ							
съ	"	Іюлѣ	15				
по	"	"	27.				
Въ 28 дневномъ съ	1883	Ноябр	29.				
по	"	Декаб	27.				
Въ отпуску для пользованія раны; въ плѣну у непріятеля и въ отставкѣ не былъ.							

IX.

ПРОХОЖДЕНІЕ СЛУЖБЫ:

Когда въ службу вступилъ и произведенъ въ первый офицерскій чинъ; производство въ слѣдующіе чины и дальнѣйшая служба: военная, гражданская и по выборамъ; переводы и перемѣщенія изъ одного мѣста службы или должности въ другую, съ объясненіемъ по какому случаю: по волѣ начальства или по собственному желанію; когда отправился и прибылъ къ новому мѣсту службы; награды: чинами, орденами, знаками отличія, Всемилостивѣйшіе рескрипты, Высочайшія благоволенія.

	Годы.	Мѣсяцы.	Числа.
сіонныхъ адъю- тантомъ 4го ба- таліона . . .	1881	Январ	12.
Поручикомъ	1882	Апр.	28.
Судья должно- стью производи- тся полкова- го суда и назна- ченъ исполняю- щимъ должность 12 ротнаго . .	„	Декаб	29.
Судья 12 роты старшимъ въ чинѣ . . .	1883	Янв.	31.
Назначенъ чле- номъ полковаго суда			
Съ . . .	„	Февр.	5
По . . .	„	Сент.	11.
Переведенъ въ 23 пѣхотный Но- вгородскій полкъ	884	Янв.	16.
Отправившись по переводу .	„	Февр	8.
Прибылъ въ полкъ	„	„	10
Высочайшимъ приказомъ отъ			

	Годы.	Мѣсяцы.	Числа.
веденъ въ Штабъ Капитаны	1884	Сент.	3.
Состоитъ членомъ . . . съ	„	Іюня	15
Временно ис- полняющимъ должность . .	„	Сент.	31.
Въ службѣ гра- данской и нов- городскаго дво- рянства не служилъ Высочайше- вѣйшихъ рескри- птовъ и Высоча- йшихъ благово- леній не получалъ			

X.

БЫТНОСТЬ ВНѢ СЛУЖБЫ:

а) Во временныхъ отпускахъ: когда уволенъ, на какое время и явился-ли въ срокъ, а если просрочилъ, то сколько именно и признана-ли просрочка уважительною; б) въ безсрочномъ отпуску, съ какого и по какое время; в) для пользованія ранъ: гдѣ именно, по чьему разрѣшенію, съ какого и по какое время; г) по роду оружія, безъ исполненія службы; д) въ плѣну: когда и гдѣ взятъ и когда возвратился на службу; и е) въ отставкѣ: когда уволенъ и когда вновь прибылъ на службу.

Годы.	Мѣсяцы.	Числа.	Годы.	Мѣсяцы.	Числа.

IX.

ПРОХОЖДЕНІЕ СЛУЖБЫ:

Когда въ службу вступилъ и произведенъ въ первый офицерскій чинъ; производство въ слѣдующіе чины и дальнѣйшая служба: военная, гражданская и по выборамъ; переводы и перемѣщенія изъ одного мѣста службы или должности въ другую, съ объясненіемъ по какому случаю: по волѣ начальства или по собственному желанію; когда отправился и прибылъ къ новому мѣсту службы; награды: чинами, орденами, знаками отличія, Всемилостивѣйшіе рескрипты, Высочайшія благоволенія.

Годы.	Мѣсяцы.	Числа.		Годы.	Мѣсяцы.	Числа.

X.

БЫТНОСТЬ ВНѢ СЛУЖБЫ:

а) Во временныхъ отпускахъ: когда уволенъ, на какое время и явился-ли въ срокъ, а если просрочилъ, то сколько именно и признана-ли просрочка уважительною; б) въ безсрочномъ отпуску, съ какого и по какое время; в) для пользованія ранъ: гдѣ именно, по чьему разрѣшенію, съ какого и по какое время; г) по роду оружія, безъ исполненія службы; д) въ плѣну: когда и гдѣ взятъ и когда возвратился на службу; и е) въ отставкѣ: когда уволенъ и когда вновь прибылъ на службу.

Годы.	Мѣсяцы.	Числа.		Годы.	Мѣсяцы.	Числа.

XI. Холостъ или женатъ; на комъ; имѣетъ-ли дѣтей; годъ, мѣсяцъ и число рожденія дѣтей; какого они и жена вѣроисповѣданія.	Холостъ
XII. Есть-ли за нимъ, за родителями его, или, когда женатъ, за женою, недвижимое имущество, родовое или благопріобрѣтенное.	Не имѣетъ
XIII. Подвергался-ли наказаніямъ или взысканіямъ, соединеннымъ съ ограниченіями въ преимуществахъ по службѣ; когда и за что именно; по судебнымъ приговорамъ или въ дисциплинарномъ порядкѣ; не былъ-ли оставленъ въ подозрѣніи по преступленіямъ, влекущимъ за собою такія ограниченія; когда, какимъ судомъ и за что именно.	Не подвергался
XIV. Бытность въ походахъ и дѣлахъ противъ непріятеля, съ объясненіемъ, гдѣ именно, съ какого и по какое время; оказанныя отличія и полученныя въ сраженіяхъ раны или контузіи; особыя порученія, сверхъ прямыхъ обязанностей, по Высочайшимъ повелѣніямъ, или отъ начальства.	Не былъ.

Года.	Мѣсяца.	Числа.

Въ службѣ офицера его не было обстоятельствъ, лишающихъ права на знакъ отличія безпорочной службы, или отдѣляющихъ срокъ выслуги къ сему знаку.

Командиръ полка,
Полковникъ Калашниковъ

Полковой Адъютантъ,
Подпоручикъ Ивановъ

11

Въ семъ послужномъ спискѣ пронумеровано, прошнуровано, скрѣплено и припечатано печатью шесть /6/ листовъ

Полковой Адъютантъ,
Подпоручикъ Ѳ[illegible]

Po wielka rozmowie z Krzysiem opuściłem Twój pokój trochę inny, niepojęte uczucie — radości zmieszanej z zawstydzeniem, opanowało całą mnie — O! mówiłaś prawdę, że między mężczyznami wpadło na podobny pomysł, niższym niż odpadł Twój zagorzały, a tak opowiadałam Ciebie o wiem — Ale czy byłem ja tym godnym pomysłem — że wówczas już ja Ci byłam cenniejszej jak myślisz a chociaż trochę lepszą jak myślisz znajomością — Widzę i już dla mnie tak ogromną ofiarą wydaje — A wtenczas mówiłaś — widzę ja wyraźnie ciemne tym przejściem opuszczoną z Twoją Izabellą — Czy ty jeden zamiast nucącą się na niebytnej ręce — O! Ty mój ukochany Wzraciu — w Narodzie i Wzraciu mój — Jakbym kochała, oraz w Tobie prawego Polaka, jakbym mi małej, wartościowej przy Tobie wszystkie winni — i on mnie o Tobie się mówić? — mnie Tobie wstawać — i ja mam się niedbałej nie odzwyczaić — jakaż wyjątkowa ofiara mi tego, a nie zjątrzą Tatarowie przychodzi mi przemian rzeczy obojętnej uczuciom romansu się różnemi, otaczać się Francuzem małej przez ceremonii — bo na obojętność nie będę tym się nie mogła — ja nienawidzę Polaka, a co tam co ja mam uczynić? — Widzę to co jest do Ciebie w mem sercu jest czyste jak Ty — Daleko cię Ci było mej myśli, mej miłości bratniej, gdybym obawiała przeszkodę ustawić Ci, i ja przecie do Tatarzyńskiej opinii, nie takim przekonaniu mówieniem? — Nie, tego najmniej w życiu Matce i nikomu z nikomu na świecie — Tobie? — co jesteś moją chlubą przed mną samą — O! Ja już jestem z tem dwie lata — mogę teraz umrzeć spokojnie — ale nie przedtem aż się połączę z Izabellą bo by Ci było puste tak samemu na świecie — a jak ja będzie mi się przy tobie — to Ci na wszystkich wyborach z przyjaźniej ze mną. Ja ją tobie wyobrażam taką słodką łagodną dobrą, poważną — Ciebie nad wszystko kochającą — a tak ona — bez przesadzania Ciebie szczerą i — szczerą i dobrą — . — — — — — —

Moja ja to robię że ja Ci to wszystko piszę, ale wobec mej ja mówić słowa się gwałtem wydzierają, ich wiesz to przepełnia serce, nam się z nich przepełni nowy wyrzut, ale nie stłoczy, mogą na zawsze przekreślenie mi, albowiem pomiatam, że wszystko tam spieszy, gdzie czysto i jasno, a wdzięczność i cofa, przed wielką ciemnością i nicością — Czy go mój Wzraciu przejrzysty, otaczą ochotą wartością — Czy tak Wzraciu uczuciem — a skłopotał i inaczej ranijąc ofiarą Robaka Śmiertelny dzisiaj mnie przechodzi gdy o tem pomyślę — Lecz widzę czy czasu spotkaj przedziadczają — że Bóg nam przyjmuje przeczucia

Ci

z rozumem ię siebie, ale mię porwała na ofiarę przez Boga przyjęcia Boskiem odrzucenia ——. —— Wielkość Swéj Duszy upodabnia mię — a ja widzę nieodwzajemnionym ię zmarzę porównać sobę, jednakże zamiłowanie nie mogę na ię cechy podobieństwa charakterów naszych — które nas zgodzą, połączą sercę — upodobania, przyjaźń — moralne odwagi, wszystko to bardzo obłożone do siebie — Jednem słowem, że ja jeden wart być Twą Siostrą, a Ty moim Bratem — Jedyny bez Ciebie szczęścia swéj ołtarzy ciężą ię na tym Ziemi świecie — Wzajemność u mnie ta kim na zawsze spoczęła —. —— Wzamian za Twoje wielkie ofiary mi Bożego dać ci nie mogę — nad całą moją nie zmiarkę miary — cierpiącą miłość Siostry do Brata — a mniéj wszystkie co jest serdeczne prawe i godne nas obojga —— Że wracać we mnie jest Twoję stawanie na siebie wielkich amen —— nawet i wtem czasie chociażby drogi ręczących kurki monety miał mi odstawić — jednakże po tem nawet — jakby ci zabrakło serca —— pomnij że mogą kiedyś napomnianej lub zawitanéj Siostrze przyjaciela niezmiennej —— Ja zgóry jeden przez Ciebie zapłacony — Twoja ofiara do Ojczyzny wszystkie winne wróżyć mnie —— a do tego pierwe mój drug osobisty —— Lecz przyjmij jedyną moją do Ciebie prośbę — zaniechaj ofiar podobnych — Bo jedyny, drogi ci ojciec bardzo drogi Wawrzeńca, do Twego zwracam do Twego ręcia dzieś mi ją prawo Ty do Twego serca wytrwanie i cała przyjmaj Izabela — O! Bracie! — Wzdrzeń wzajemnie obojętnie, wspólną, najpodzielną miłością i wzniesioną powołaniem —— Żyjący ci o mój zmarły, i boli że ci ich nieprzyjaciel to nie brak zapasu mój drogi —— ani bez bojaźni utracenia Ciebie sama — nie, ani pierwsze, ani drugie —— Bez słuchaj —— przyjmuj mi zapewne — że mowa Ludwika obszlifuje w dobitne słowa obdarzonych Tomaszem, a ja chcę przed Tobą wypowiedzieć mój zmarły pokrótkim drugiś a to mi moje serce moje zamówienie wdzięczne — To tylko słowa — mi bóg Ciebie mi Ci pozwolił, że przyjaźnią mojem szczerym mniéj z Ciebą zarówno — Ale ja ci zmilczam tego —. Ten mniéj o tyle, ile sam mnie wspomnienie zmarłem dobrem i złem zarazem —— A zdarzeniem — zdarzeniem —— mnie zapomnienia ci złem czego ci dziś nie mogę powiedzieć —— mnie ja sama — ale ostatnie Ludwika za życia lub po mój zmarły obrazą mnie przestrzegą — My lecz Boga obecności Ciebie mojego świata, to jest drogi jeden i drugi —— a wspomnij Ukochaną ja zmarłym Marjanem —— Marjan — nikt na mnie mniéj mnie mniéj Ciebie drogo jak ja go kochałam —— Serce moje nie

zmyliło

wszystkim absolutnym wyborze, albowiem jestem tego przekonany — że
spodziewanego i upragnionego od Niego nie mnie na ziemi — Bóg jego tę mi
miarę niepowtarzanej wielkości Ducha — miłość do Niego nie
wątpiam że jeszcze nigdy żadną inną porównywane — i że moją mi-
łość spotkaniem jeszcze moje wybranie spo za granicami jego
do mnie przywiązanie — a jednakże jest dobrodziej do Niego jeszcze
całym całe zniżenie sponiewieranie siebie — do Niego się czuję
zdolnym przez do bardzo bym się rozpuszczał — Lata spodziewanie uczuć
mych nie mniejszym nigdy nawet od Niego — Nie mniejszym
gdyż czuję w mej duszy całą ich wartość całą ich świętość — i czuję
że zarazem że gdyby kiedyś potrzeba temu uczuciu zniżeniu się
je odkryć złożyć i skłonić Jego od którego dostałem je wydrzeć —
Żałuję się jednakże bez obawy, że może je mamą o odwagę tylko
na którą obrazić mi przeszłość potrzeby — Dopomoż mi Boże jak
zawsze żyć i na ten czas — Czyż mi uwierzysz Drogi mój uko-
chany, że ja się już przemienić nie mogę, czy że upadłem czy że się
wzniosłem — że ja już więcej nowy nie mogę, wobec dopełnienie co wiek
pomiędzy duchami — i żeby ja już nic od ludzi nie wymagam —
że już do nich nie czuję — ani nienawiści — zawiści, złości,
zazdrości — chęci pomszczenia — słowem żadnej do nich nie mówię prze-
konego — i nawet wrodzić czegoś podobnego wobec nie mogę —
Nienawidzę mi się dla porównania — się czuję bliskie bezpieczne
Żeby mi się jakby płomień na biskawicę, którego nie wiem skąd
wyciągnęło — . — Albo! bez chmur, błękitu — przez czas i wieczo-
gody, utraciła swe różowo-barwne kolory — — Spokojnego
wobec jedno tylko ciche i głębokie uczucie — ogromne wielkie poczu-
cie, przez które wszystko widzę i rozumiem — Kochanie wszy-
stkich i wszystko aż do łez — i pragnę, abym był dla wszystkich
i wszystkim kochanie — Kochanie wiecznie i wiele — od wybranych moich
aż do marnego — marnego — po co wymagać — po co się ludzi
nie cieszyć wszystko zawdzięczyć serdecznemu kochaniu —
Bóg mi się nie odmówi wspaniałym rodzaju pisania mej wielkiej
Ofiary — albowiem zamysłem się wtórnie głębszym uczuciem
mam — i tylko przeżegnanie bym potrafił uczucie wszystkie
serca do Ciebie — Boże i skłoń się Nami !! —

I Ty mój Drogi wierzę — mnie się odwrócisz, powrócisz — bo tak kocha-
nie się ludzkie — ale wówczas już ani ono ciemni — ani ja już
w tem — Duch mój, ono będzie mi wtedy jeszcze i ja już —

Niech Car i jego mongolska władza
oraz polityka jego przepadnie, niech
żyje stara Polska niepodległa, wol-
na i szczęśliwa wraz ze wszystkiemi
słowiańskiemi siostrzycami! —

O wyjaśnieniu Ojczyzny.

„Prześliczna to ustawa prusska cenzura. Córa ta niegdyś katolicko-kościelna, dzisiaj zaś o cuda nad cudami! — oblubienica protestancko-monarchiczna, przebrała wybornie filozofów polskich, czy chcą lubnie, w filozofów niemieckich, zacnem niezmiernie głębokich, bo hasających po bezdennościach eteru, a niedotykających nigdy ojczystej ziemi, prawiących ściśle-umiejętnie o wszystkiem, lecz tylko w obserwacyi i w ogóle; bez najmniejszego zastosowania do życia. Teraz pojmuję, co jest najwłaściwszym powodem, iż sławni mędrcy Berlińscy, od dawnych czasów cieszyli słuchaczy i czytelników samemi migdałami niebieskiemi." — Takie i tem podobne myśli nawijały się gwałtem, gdym otrzymał drukowaną w Poznaniu sławną książeczkę pod tytułem: „Stosunek filozofii do cybernetyki, jako sztuki rządzenia narodem." — Gdzieniegdzie wspomniał o konferencyach monarchów w Londynie o kongresie wiedeńskim, o rewolucyi francuzkiej lub Belgijskiej, wszędzie tam wykreślono troskliwie wyrazy: „Londynie, Wiedeńskim Francuzkiej, Belgijskiej." Cokolwiek odnosiło się

do Europejskich lub ojczystych spraw obecnych, miało związek z dzisiejszością i najmniej zajęć mogło rodaków, to zamazano tak w rękopiśmie iż nikt na świecie odmolić nie zdoła. Rozwodziłem się o polityce udzielnego narodu dać obszernie. Zostawiono. Sprawiedliwość wymagała, ażeby także polityce narodu uległego poświęcić kilka wyrazów. Czyniłem o przedmiocie tym z wielkiej ogłędności, ledwie dotykając najważniejszych punktów, ledwie nasuwając myśli, lecz nierozwijając ich należycie, odzywałem się półgębkiem: o Polsce ani słowka nieznakiem. — Pomimo tej wielkiej, iż się tak wyrazić, dla Rządu pruskiego grzeczności, którą każdy pisarz narodowy, wolens nolens, zachowywać musi, jeżeli chce w Poznaniu coś drukować; usunięto cały ów ustęp z rękopismu i przez to o trzecią część zmniejszono dziełko. Co najbolesniejsza, wycalono cel główny, a pozwolono drukować li strzępy do jego osłonięcia przed okiem wrogów rusztowanie. Tak tedy polityka moja wystąpiła w oderwaniu i w ogóle, a mnie, — co za honor! — wystrychnięto gwałtem na filozofa niemieckiego. Znalazłszy jednak zapiski, wedle których dawniej mniej więcej usnułem; poprawiwszy je nieco, zastósowawszy do płynącej chwili, i uwolniwszy od wyżej namienionej niezmiernej bo wymyślonej grzeczności, udzielam ich czytelnikowi. Nie są to ani wielkie ważne, ani zupełne nowe myśli; nogą atoli komu innemu do czegoś lepszego posłużyć za materyał. Wysełam je na świat tak niefrasobliwie i bezładnie,

jak w tece je posiadam, albowiem inną pracą zajęty, mogę przyzwoitemu ich wyrobieniu dość czasu poświęcić. Niech przeto żyje cenzura pruska! Ona dała powód do niniejszych Urywków, których treścią: Polityka uległego w Ogóle, a bliżej polskiego narodu —

X. Naród pewien upadł i utracił dawny żywot polityczny. Był to straszliwy grom z czarnej, złowrogiej chmury; która od kilku wieków zbierała się nad jego głową. Naród taki wszędzie i zawsze sam temu winien, sam mówię, nie zaś kto inny, bo gdyby istotnie chciał żyć, umiałby się bronić. Zajmował się niezawodnie zanadto stworzeniami, temi ziarnami życzącej, a kruszkami szarpiącemi zwłoki martwej Ojczyzny, i goniąc za szczególnemi celami, utracił z oczu cel główny, bulał i swywolił wtedy, gdy burza wznosiła się niezmiernie nad jego widnokręgiem; spał sobie spokojnie miasto stawiać na dachu kondaktor elektryczny. Znał li teraźniejszość, jak zwierze lub roślina, i dla tego niespoglądał ani w przeszłość, ani w przyszłość własną, aż wreszcie stał się obu niegodzien: — Spadł nakoniec piorun i dom spalił! Dom znikł, lecz ludzie pozostali. Próżniak i głupiec staje się w takowych razach nieszczęścia ofiarą, i szlochać będzie na zgliszczach niewinnie, jak słaba niewiasta, aż go wraz z drogiemi popiołami na zawsze pogrzebią. Podły człowiek pójdzie a służebnika wrogów, będzie katował własnych braci, i wdzierał na rożen spłodzone od siebie samego dziatki.

Mąż dzielny mędrzec, postępuje inaczej. Robi sobie jeż
kie wyrzuty za dawniejszą lekkomyślność, postanawia mo
ralną poprawę, zastanawia się sumiennie nad swoim sobą,
rzuca się do pracy, wytęża wszystkie siły, a po niejakiej do-
bie kary i pokuty, buduje nowy dom własny, równie wiel-
ki, jak niegdyś, lecz tysiąckroć lepszy, trwalszy i piękniej
szy. O, nie jedynie orężem rewolucye uwalniają z pod ob-
cego jarzma! Stanowią one li ostateczną dobitkę wroga! Ale
powstań nieotrzyma skutku, jeżeli nieszczęśliwy naród nie
zrobił wprzody rewolucyi we własnem we wnętrzu i nie pod
niósł się moralnie — Jeżeli tedy chcesz odzyskać niepo-
dległość Ojczyzny, nierozpaczaj nigdy, pracuj nad sobą,
wzmacniaj się wewnątrz, i miej wytrwałość! Co trzy
wieki walily, odbudować tego niepodobna w trzech latach lub
dziesięcioleciech. Dopóki niedowodzisz się sam wewnętrznie,
chociażby to kilka wieków trwać miało, — niedowodzisz się na-
wodzie zewnętrznie, i będziesz niewolnikiem! — Do moral-
nej przeto pracy nad sobą! — Im spieszniej zabierzesz się
do niej, tem prędzej jej dokonasz i — Ojczyznę oswobodzisz.

3 Równie całego narodu, jak pojedynczego człowieka istota
składa się z trzech czynników: z ciała, z duszy, i z jaźni.
Wiele przemieszkuje siła fizyczna, t. j. moc zwierzęca i ro-
ślinne zdrowie; w duszy siła metafizyczna, t. j. myślenie,
wiedza, umiejętność, nauka, talent, jeniusz; w jaźni na
koniec siła moralna lub boska, to jest tęga wola, nie
przedsięwzięcie, śmiały czyn, gotowość do ofiar i poświęceń,

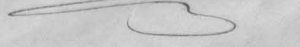
Epoka grecja.

Wiadrosmy nie pod przemagająca siłą nieprzyjaciół na-
rzyli, ale pod wtasną nie wolą, i wina upadku na-
rego nie tyle leży w złości obcych, ile raczej w na-
szem wtasnem popuście.

Wreszcie na porór Rzymu, a jeszcze bardzo prosta i natural-
na — nawet hardzyńska cnota narodu, przyczyniła się
do naszego upadku — a jest to niestety prawdziwie
niezaprzeczoną prawdą — Za to wielkiej wolności, rozciągania na gminie
jakiej wtasności i osobistego interesu, wyrodziła się
w zawiłość — chciała do ostatnicia wtasty wykonawczej,
ale przyprowadziła ją w końcu do zupełnej niemocy,
i tym sposobem upadek nasz przyśpieszyła.

Sąsiedzi nasi mieli zazdrość nasze nady — a zazdrościli nam
dla tego wtasnie że cnoty naszej nie mieli — nie mieli
nawet pojęcia wolności — i dlatego byli obcy na
naszem pojęciu pojedynczych ludzi.

I jak prawdą jest że w narodach zepsutych nadzwyczaj
dużą potężnego i gotowego ujścia jest duch tego, zwy-
~~stępku sprzedania~~ — a cnota sama rozkwitająca ~~w narodzie~~ spo-
wolna upadek zepsutym — Tak nowym wyłupki i zbra-
nie

dnie w wolnym narodzie, wolnośc kochajq. —
Musiciśmy wyznać, że rozsądne gwarzenie, egoizm zniszczyły złe moralność narodu, a to sprowadziło konieczność
niewoli żydowskiej. —
Nie jest to niechcący teoria a gołosłowie, ale prawda faktyczna. — Przyjmo to bierzy kto pod uwagę uważ.
Wodzowie ale zasadą niepodległości naszej bo w 1791
r. podnosili na głosy wolnych obywatelów, wzywając do
zgromadzenia się, do woły — jeden z nich tak zawołał:
" Precz z tąd! co to dalej z nami, z tą naszą ojczyzną
" będzie ojczyzną? wszystko już nieład rozpoczęło, a nic dla
" tego na zgromadzeniu nie uradzą. Tamten się nowy sejmik
" wielki pod imieniem konfederacji, a prawa pewnego nie masz,
" prawa bez pewny nie będą, a wszystko z oporem idzie; a nie
" ca wielkie autorowie pismami swojemi naród, a panowie dawny
" go wieku, wzory mnóstwo ludu na przemoc, a mocno władzców
" gotowo; chcą się na bezprawia bydlęce, a nikt sprawiedliwości
" macać się nie może; wielu wszyscy ogólny upadek, a poprawić
" go nie chcą; niesnaje tak do złego zgodzieją, a najwięcznemu zbo
" dzi honory czynią; dobrze go znają; gadzą się mówcy, wyrzy i mole
" nad prawami dawnemi, które gnuśność, ciemnota, obojętność niena
" widzi i obca prawom godzinnaty powszechnie, a nie masz kto
" ich w złoty pocałowy spalić rozkazał; wszystkie tumult
" pospolstwo, albo z głodu umiera i gdy cudzemu upada podat
koń

" bivio, a kapłan nie czynny z klasztora chci-
" wy w szyszkach katapiony pomnaża nerkę;
" gdy schna rzadka o wolności nalawnię
" a miliony robiska Atha pod abmiertym
" niewolo jammem; leżącą mola, zachęgi;
" najpiękniejsze talenta i zradki kto się z pro-
" bny towar papyla, a samochciccy potomek
" ściąga już w hotelbie rękę po umedy i pomoc
" miadne i t.d. "

Ten sam winnym miejscu pomiada:

"... sam przejeżdżając przez miasto Pajutnow w Ar
" chidyecezyi Gnieźnieńskiej leżące, w którym
" podróżował przez i w szpitalu najmiłszych, ni-
" dzialem jich wielem trupów pod domu
" nie leżących, gdzie tylko kwiecie umarłem
" lem z sam pochowanem ~~opuszczonem~~ pozo-
" lin, jednak dla nieznośnego fetoru nie mógł
" ani przebiegłem miasteczko, a wyjście z pół
" mile skończyć w karczmie na popas za
" wiedziałem się z urządzeniem natury,
" iż miłościwy grobowiec pomienionego ma
" siedzieć, był to Illmoque Juris Doctor et
" Canonicus Cathedralis obecnie tamże Kanon-
" nem grobem kobiet mieszkający, który żadnej
" wioski swojej od złp. 200 pogrzeb nie

kon

„ Lata; powołanie uczyniło mu sławę
„ w Dyecezyi Pomezańskiej, że plebanii tamtej-
„ szy zmarłego podrzuconego biedaka, chowany
„ go strasznie po śmierci, a nie znalazły się
„ żadne przy nim pieniądze, na inną parafią
„ przeniesie rozkazał. ..... "

Mówiąc o handlu, powiada:

„ ....(Kupiec) ... powinien rzetelnie towaru nie
„ nie dać, ale owszem jak najuczciwiej postępować,
„ zebrawszy się kilkanaście tysięcy nowego bi-
„ lonu i to z gotowego zawsze do kieszeni schow-
„ nawszy, pojedzie udaje się do króla z prośbą
„ ani po rekrypt, który na rabaty oddaje,
„ kontrakt podpisze, kredytorów po zakończonej
„ gazetami wzywa; a potem skończonem targowa-
„ niem, czyli, Niemcem powiedzieniami drugi
„ zagranicznemi i nowowymyślonemi; nabywcę
„ wykwintowanego pod pozłacanemi kordy i kompla
„ macie wyperowanych wieczyście jedynych, a
„ drugim nabożnym miłosierdzie w dzieciach
„ zapłaciwszy, znowu w lat kilka handel rozpo-
„ czyna, albo w czasie nawet wrzącej pierwszej
„ kontraktowej sprawy, pod cudzym kupcy imie-
„ niem ..... "

1. Abyś mieć nastręcz przed Bogiem i ludźmi, trzeba sumiennie prowadzić swe życie w własnej woli i w własnego sumienia.—

2. Podchwyciwszy wolę innego, i odebrawszy mu wiedzę, to jest własne jego ~~sum~~ sumienie, kto na grzechy popełnione wtenczas odpowiada?—

3. Nawet do świętości niczego sumnić nie można, to jest niemożna go uczynić musem świętym.— Bo świętość jest własnym wyrobem osobistym, a więc nastręcz.— A nastręcz nigdy nie jest przez kogo innego wydobyta:— ani święty niemoże być świętym

4. Starożytni znali dogmat, według którego obrodnie utrzymane sprowadzały sumienie narodowe;— czego dowód znajdujemy w 3 Ep. Pawle gdy po zarbicin chrztu wylądował na wyspę, czego dowód mamy w Proroku Jonaszu.— Inny chciwiec na swą moralną przyczynę

5. Magnetyzm nie jest Duchem, a uzdrowienie magnetyzmu nie jest communikacyą Ducha. —

P.S. Odkrycie zbrodni Dopatrzonych na Polakach nie będzie spowiedzią, ale przyjęciem świadectwa złożonego prawdzie. Będzie rozwiązaniem męki złych, co te świadectwa przyjmą i zbiorą. — Będzie oczyszczeniem Ziemi — przyszłej, a chwałą ona nie o zbrodniach. —

Opisuje po polsku, prasze Was, Stations, Réunions et Réceptions. – Stacye nazywają się jak podobno krzyżowki. – Stacye mają obowiązek podawać sobie przechodzącego, mordować go, i niedozwolić mu myśleć, samemu przez się. – Myśli nawet wydobyte z tej męki, którą ostawić Pan Bóg niemoże. – Na zgromadzeniach one tak, zebraniach (réunions) ustanawiają plan prześladowania, i najczęściej myśli są wstrzymane, które siły się potrzebuje przeprawadzić. – Zakładają sobie cel, który niby jest prawdziwy, drzewowego albo chcą stabrykować świętym, albo Księdzem, albo go orzenić. – Obiecują mu rozkle, że go chcą wcynić wielkim autorytetem, bogatym i inne mu dać benefisa jak się wyrażają. – Jedna osoba wyznaczona jest zwykle i delegowana na wynajdowanie zmarłego tow męki szukanego, którego nowia repentant a to najczęściej na zgrzeby przez nich samych popełnione, jak gdyby można nazwać sumieniowi jednego, odpokutowanie przez nabrodni [illegible] przyszłego; [illegible] bytu przez innego odbywanie [illegible] przez i [illegible] własna wole. – Opisanie to wszystko, krótkie, ale dostatecznie, do zrozumienia; i na mapach charakterach rozróżnienie między emigrantów dla przestrogi i ratowania. – Wielu bowiem podobno na głodu stoją, inni dali się uwieść. – Dają się tedy pokładać jak mowią w kroju świętym, a właśnie to jest najwyższa prostytucja krzyża świętego. – Chrystus-Pan nastawił nam obowiązek moralny; to jedynie można zrozumieć krzyżem, kolei bowiem stworzone przez ludzi, czy są krzyżem Chrystusa-Pana. – Pokładanie więc w krzyżu, raczej pokładaniem do nabrodni i czarów nazwać należy. –

Opisywać więc szczegóły tej walki, wywartej na świecie gruzy a utworzonej przez ludzi; boć przecież ostatecznie swą zbrodnią nie ma prawa schować się na Woli Pana-Boga. — Ja opisywać nie mogę, bo nie byłem świadkiem żadnych tych operacyi, a które pracami nowią. —

Nie czyńcie więcej sekretu, bo przecież na zbrodnią przysięgi nie wykonywali ście. — Bogu tylko prawa stanąć można, a ludziom prawdę zawsze winniśmy. — Pomogą Wam w opisaniu, nie wątpię Gosnowski Szczery, i Bielinski Karol. — Pomów o tem z Bonnańskim, któremu postałem dwie kartki dające inne szczegóły, a które, proszę się przeczytać. —

W sprawy francuskie nie mieszajmy się, bo oni wprawdzie zostali uczniami Chrystusa-Pana mają więc dostatecznie siły. — Nadewszystko nie wtrącajmy im zbrodni przez chęć między nimi dopatrzenia się, bo o nich dokładnie wiedzą: — chyba że je Polak na francuskie depeszuje. —

Widziałem się szczęśliwego głosem na ulicy St-Jacques na rogu ulicy Soufflot; zamiast nawet być do rozmowy nie stającym. —

Już temu będzie jakiś czas, na Petit-Pont spotkałem się, i chciałym się zaraz nie mnie rzucić, nawet mi się, zdaje, że już o czymś chciał, może nawet spotrzegłeś tego, szczególnego mię, a Morcy podobno nazywają assistants, emy też accompagnants. — Za podobną nawet taksę Morcy ~~allowant~~ asystują, to jest mordują Nowojazdych. —

Nie bój się mówić o tem przed czymś, bo już wszystko to, robi na tego sekret, już i w kawiarniach o tem rozmawiają. —

Wsc. Ep. № 1 C. Wolny Gród Kraków 1875 29

№ 113 Pomimo polskiego powstania nikogo nie dziwi nieprzyjaźń Napoleona III do Polski. Polski indyferentyzm i brak pomocy, okazywane Francuzom, za panowania Ludwika Filipa, mało zachęcają do zbrojnego wystąpienia w obronie Polski. Zresztą Napoleon III nie jest zwolennikiem zasady narodowości. Sympatyzuje z powstaniem tylko dlatego, że jest ono skierowane przeciw Rosji. Gdyby Polska nie była celem rosyjskich zaborów, Napoleon III nie zająłby się sprawą polską. Polska jest mu potrzebna jako narzędzie do walki z Rosją. Gdy ta walka się skończy, Polska przestanie go interesować. Napoleon III nie jest zwolennikiem zasady narodowości. Sympatyzuje z powstaniem tylko dlatego, że jest ono skierowane przeciw Rosji. Gdyby Polska nie była celem rosyjskich zaborów, Napoleon III nie zająłby się sprawą polską. Polska jest mu potrzebna jako narzędzie do walki z Rosją. Gdy ta walka się skończy, Polska przestanie go interesować.

II. O stosunku Napoleona III do sprawy polskiej. Mamy tu do czynienia z tzw. „kwestią polską". Kiedy?

Polskie Legiony. Po ostatnim rozbiorze polska emigracja starała się wzbudzić w innych państwach szczególniej we Francji współczucie dla losów Polski. – Dąmbrowski radził, aby Polacy pod dowództwem generałów francuskich walczyli przeciw Austrii i Prusom, a potem przeciw Rosji. Dąmbrowski radził, aby Polacy pod dowództwem generałów francuskich walczyli przeciw Austrii i Prusom, a potem przeciw Rosji. Dąmbrowski radził, aby Polacy pod dowództwem generałów francuskich walczyli przeciw Austrii i Prusom, a potem przeciw Rosji. Dąmbrowski radził, aby Polacy pod dowództwem generałów francuskich walczyli przeciw Austrii i Prusom, a potem przeciw Rosji.

lecz wszelkie nadzieje narodowy charakter. Jeszcze przed
klęskami niepodległej Polski — Legiony miały polskie
ofiarę, polskie kominy polskie mundury tylko
francuską organizację — Legiony były podporządkowane
włoskiemu ale wstępując do legionów nie zmie-
niał służbę przez obcego sprzedawał ale swojej ojczyźnie
ojczyźnie — Powstanie Legionów było dla
uświadomienia powstania we Włoszech
Legiony — jako przedstawiające polskie — przykuły
uwagę wielu i pełny pamiętnym i ówczesnym
przykuły uwagę wielu spółczesnych ludzi
Legiony — dwory do uzupełnienia składanych
przez siebie projektów mających zapewnić
nowe polskie samodzielności — Projekty te były
różne ale żaden z nich nie przyprowadzał
Legionistów nie zrobili się tylko wojskami
i nie zapamiętałem że głównie ich jest
służyć ojczyźnie dotychczas karać codzień
czytać zawarcie zgodę i księgę legionową
się polskie wyekadziło nawet gorzej dla legio
Wszystko to pobudzało życie polityczne
Gdy Napoleon został naznaczony po powrocie z Egipt
pierwszym Konsulem, Dombrowski mówił im
o potrzebach polskich legionów, które znajdowały się
prawie w materialnej nędzy. Wtedy wraz przy
jął ich dalszej służby naznaczył się za głowę
kwatery Charlotte rentes armię — wojnę
francji z Austrią polskie legiony odbyły wielkie
usługi, lecz same wiele poczuwały szczególnie
w Włoszech pod Mareng — Dombrowski podał akces
projekt — : przeszła legiony z Kościuszki nazwał
się przez Ekremy, zajęcia Galicji, i utworzy
z części Polski zajętych przez Prusy i Rosję nowego
gdy Polski. Rosja będzie wynagrodzona Turcją i
Prusy z wiemerach —

Lejm — ale działalność jego ograniczyła Rezydencja
nie mógł on nazna[illegible] ani
senatorów ani prezydenta ani zmieniać po
danego przez Senat kurzu ——

Prześcieradła 6 szt
Powłoczka — 4
Ręcznik — 6
Chusteczek 12 + 4*
Sakien 6
Koszul — 9+ 2+ 2
brat Kolor biab

* Przy przeniesieniu prania okazało się brak jednej starej chustki z czerwonym znakiem. S. II Okt 15.
Znalazła się S. Wyoki 29/X

130 = 20 6 = ~~[illegible]~~ ~~40~~ ~~120~~ ~~50~~ 5

Lecz wojna z Austrją się zkończyła w 1801. 5 6 7
z Rosją był zamknięty pokój - i wzmianki
o utworzeniu niepodległej Polski nie było. Nic har
Pracowanie były wtrąceniem rozdrażnienia przeciw
Polakom emigrantom we Francji i Francuzom w Rosji.
Poważne części legjonów zły były poddane na
Lwowsko na statki wysyłane do na wyspę
Dominika pod dowództwem Kabanowskiego 5
wysłuchała ona od rodzaju pętry - 56 ~~80~~ 150
Drugą część była dana jako upominek królowi Etrurskiemu - jakim sposobem legjony charakterystyczny narodowy charakter Michelet

~~128~~ „Zabezpieczone wielostronnemi umowami
co mniejsza równowaga sił zapewniała
spokojny rozwój wewnętrzny. Wszystkie
siły absorbowała wtedy wojna morska
za oswobodzenie Europy od
wielkiego wroga."

A Polacy Kościuszki [illegible] uczucie
[illegible] [illegible] [illegible]
Francja [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Pol. Polska [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Джон Милтон О бессмертии души

Бессмертие души невозможно нельзя доказать разумно
нельзя — но допускается (вероятно) будущей жизни
Главная религия — Религия ума или человечества — признает возможность существования высшего
Божества управляющего вселенной и поддержанию
всеобщего порядка — Сознание
Сверхъестественное или душевное в природе
высшей природы
Позитивизм = Сенсуализм — Есть абсолютно
первичные причины, к которым человек не в состоянии
стремиться хотя
сознанию этому не доверяет — есть относительные
знания. Религия (Конт): Троица его = Земное
человечество, — Земля (Великий фетиш) — Пространство
(Великая среда) Глава церкви = духовный руководитель
Республика и Запад г. Лафит в Париже. в Лондоне г. Конгрев —
Религия Милля = Главная — религия ума — Культ человечества —
Сонденс Гегель = противоречие
Сократ признавал в собраниях товарищеских
совершенство правительству ~~совершенство~~ Гибралтар Ирландия Индия
полная справедливость, принципата имеет —
Мера Аристотель Бог = Высший принцип в религии
дал начало и Христу —
Новый Завет — не отвергает Ветхий Завет
Язык принадлежит к отрасли Индо-
европейских (Бопп) от 500 корней (Макс Мюллер)
Экстенсивное Интенсивное
Почему они природа ума и дух человека
подобно другим животным · животные лишены
голосовых приспособлений

Państwa ościenne się miały konieczność narodową zrzec swemi wojskami terytorjum republiki Krzyżowe Austrję szukały tylko pretextu i tą ostatnią w nieskończony sposób — masa polskich emigrantów bojąc się powrót do kraju kutali się po ościennych terytorjach państwach — według rady Ś. ościennych mocarstw rządy tych państw wydawały emigrantom paszporta do Krakowa, zapewniając ich że tam im będzie dobrze bo ich nikt nie będzie niepokoił. Również ościenni przejściowy do Galicji (Prus) wizowały paszporta na Kraków — Granice w rzeczypospolitej według zasad konstytucji niebyły strzeżone. Takim więc sposobem w Krakowie zebrali się liczni emigranci — Senat i jego prezydent wielogłowski kolejno zwracali się do rezydentów tych mocarstw a nawet do ministrów, prosząc ich żeby ci (przyjaciele napowrót) zgodzili się na powrót reszty emigrantów, albowiem w Krakowie obecnie tak wielu ludzi nie mających stałego zajęcia i zarobku stoji się niebezpiecznie
Lecz ministrowie zwlekali się o odpowiedzi lub wymawiali się trudnościami przyszłe tych emigrantów, spodziewając się że emigranci w Krakowie sprawią jakie zaburzenie, co da (słuszny(?!), powód zajęcia terytorjum rozjemczego i ograniczenia i tak małej swobody rzeczypospolitej — Oczekiwany wypadek nastąpił ~~Zostało zabity~~ Wymierzonem w ościenne ich gazetach przedstawiali Kraków jako gniazdo rozbójników jawnobójców, jako kuźnię fałszywych monet i intryg — Zostali zabici

Szprey warszawskiej polozyi – chociaż towarzystwa wtedy zaczęły wszystkie rządowi Krakowa wyprawić wszystkich emigrantów, wszystkich tych co tak ich widział w Rewolucyi 31 roku w przeciągu 8 dni – udało się wyprosić, a Ci co się pozostali i zyskali w tej nowej ruchomości [illegible] [illegible], teraz proszą o łaskę dla pozostałych wyjątek – chociaż to odmówiły, i przysłuchuje się podobny krok Stałości senatu, i Senatu do Kr. oddział wojska pod dowództwem Kaufmana Zdecydowano poprzeć wykonanie dwóch rozkazu – Zaczęły się aresztu, rewizje, – wszyscy emigranci i powstańcy 31 roku wypraszani lub do swego kraju lub do Ameryki – były ustanowione komisje i prawidła do rozpoznawania kto, czy rzeczywisty obywatelem Kr. – wojska pruskie i ruskie ustąpiły – został się tylko Austrja odział pod Kaufmanem – czekając na utworzenie 250 milicji pod wodzą austryaka, i aż ofiarowali [illegible] [illegible] [illegible]

Die Metallhüttenkunde von Carl A. M. Balling.

Berlin 1885.

Flugstaub (Gichtstaub – Hüttenrauch), собирающихся мелких
газовых материалов, обрабатываемых в печах, которые
увлекаются или искусственно или естеств. тягою и
собираются своему уд. весу отлагаются ближе или дальше
от аппарата, газообразно уносятся далеко атмосферою.

Flugstaub содержит механически увлеченные
газовым током руд. и горючего материала; описан на сем. зав.
и которые входящие в переработываемых
руд в порошкообразном виде; (и при окислении отдел
сурьмяных); содержит еще вещества, которые
образуют пустую породу, сопровождающую руду но
в других пропорциях: именно в Flugst-е так. образ.
сорбных газов породы — Таким образ Flugst
представляет Aufgangsmaterial для получения
подобного продукта (Едис).

Количество Flugstaub. бывает иногда сравнительно
с его постоянно присаживаемой к руде; которым
он зависит от содержащихся в нем веществ. Знание
их его имеет цель устранить вредную примесь —
для потери производства.

Относящееся к со Flugstaub'ом газы и пары во. случае
вредны для расширенного и живого здоровья;
вероятно первые экономические но и гигиенические
необходимость их улавливания необходимы

Flugstaub и пары металлов, а также их соединений
образуются при всех заводских процессах и во
всех аппаратах — поэтому всегда прибегают для
улавливания их к конденсации. Этот
теряющий ценные материалы.

1) получает непосредственно в продаж: poussière, das Zinkbleioxyd von dem Wasserdampferfahren bei dem Reinigen der Bleie; 2) делают новый продукт в продаж (weisses und gelbes Arsenglas); 3) Сырье для получения вторично содержащихся в рудах металлов, которые собираются в пустую извлекаются в виде сплавов

Kossmann: Preuss Ztsch Bd 31 p. 223

Flugstaub	Bleierz rosten	Schmelzen des Bleirostes zu Walter-Croneckhütte in Rosdzin	Blenderöfen Silesia hütte	Blenderöfen Zodiak hütte
PbO	62,80%	26,4%	14,690%	14,486%
ZnO	3,20	57,8	16.809	15.430
SO3	25,40	4,8	15.453	15.101
Ag	0,08	—	—	—
Fe_2O_3	4,44	4,6	21.135	25.495
CaO	1.96		1.117	1.640
Винн	1.50	6.00	—	—
CO	—	—	2.680	2.409
Al_2O_3	—	—	1.280	1,423
MgO	—	—	1.028	1.065
As_2O_3	—	—	0,937	2.066
P_2O_5	—	—	0,614	0,604
Нераств	—	—	18.146.	10.976

Pb = 207 + 16 = 223

14690

223 — 14690
207 — x

x : 14690 = 207 : 223

PbO

14969
207
4783
29932
3098583 | 223
223 | 13,89
868
669
1998
1784
2140

ZnO

65 + 16 = 81

81 — 16809
65 — x

x : 1681 = 65 : 81

1681
65
8405
10086
109265 | 81
81 | 13,49
282
243
396
324
725

Poussière

		Teresta huta Bal. (naranu)	Brosz	Silesia hütte Balli egp	Tgow
Zn	—	80,00	86,5	84.463	88,2
ZnO	—	8,824	—	4888	—
CdO	—	1.657	1,657	2,654	2.654
Pb	—	2.018	1,86	4.245	3,89
Fe_2O_3	—	1.022	1.022	0,903	0,903
Al_2O_3	—	0,200	—	—	—
Mn_2O_3	—	1,815	—	—	—
CaO	—	2,804	2,80	2,464	2,46
MgO	—	0,675	0,67	0,239	0,24
Kohle		0,230	—	—	—
Перець		1,020	—	0,420	~~0,420~~

(x) Трепетлив. пепел, гр осадяне дими завод сброи 12 години повишина повърхност — Да гр гонп. осадяващата пепелна пропор. квадратен повърхност въ куб сбъ генан

5) Lothringer Apparat

Супервизиране на извлеч сводуе образецъ и плат не въ вибе пепи, по Zn сбра съ CaO, Al_2O_3 или смесь $FeSO_4$ и въздух Batten главно — вле дим Tow, гдето не бъпиновой по гр

Обгъвеме газове:

SO_2 по Schröder наиб. бързо на Birke - Linde, Pappel - - - Eiche — Tanne Fichte Kiefer

Содр SO_2 мокр газове до 2% обема

1) Winkler — CaO_3 Д.Р.П. № 7171 умпомаш сод SO_2 до 0,360%

до 0,039% 2) Schnabel. ZnO

3) Reich

Для удаления газовъ воды, осаждающихся в
верхнем конце струи: Flugstaub-condensatoren od
Fl-kammern (Gitterfang) Они состоят из камеръ или
Каналовъ. Цель: охладить по возможности проходящие
газы и пары и предоставить им наибольшую поверх-
ность (Condensations-oberfläche), на которой могли-бы их
Кубатура увеличивается (прохождение газовъ)
Большія пространства (камеры) охлаждают газъ и уменьшают их быстрот, и
они менее действительны, чем большая поверхность
Примѣчаніе: Если струя газа извивается циклонообразно
в небольшом пространствѣ скорость уменьшается, и пылеобразная
часть массы газа тяжелѣе, труба всасывает и
в собственно камеру газ попадает слабыми струями
и выгружает со сгущ. высокія газовыя Если
газ вертикально извивается то через раз как
струя поворачивает вверх они захватывают
снизу оброшенныя газы (Абсолютно
Конденсацiя невозможна Ее необходимо сохра-
нять для).

I Струя поступает вверх

II Струя посредством камеры и т. п. повышается
(в камерах Flugstaubkammern)

I 1) im Pohlgraben

2) Stockac in Wenskeydale (Reisig und Dornen)

3) Griffith (Sprührad + Brause)

4) in Eggleston Mill bei Alston in Cumberland.

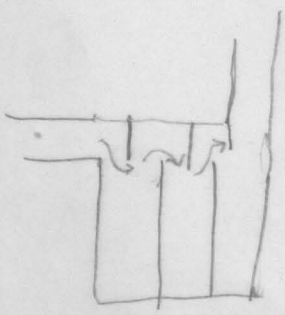
II (Kreiselsberg)

1) in Richmond und Eureka Comp. Werken zu Eureka

2) Waterman Works bei Stockton

3) Herreng

4) Caminiwk Freundenberg — Dem Flugstaub sind grosse Wand-
flächen nicht Räume angeboten worden (?)

P. Lewicki

41

Pierwszy wypis aktu urzędowego przed Sądem Pokoju, Polskiej firmy Spółdzielczej Tymczasowego Sądu Okręgowego w Warszawie w 1918 r.

Repertorium 2310.- (2310).-

Dnia trzeciego listopada tysiąc dziewięćset dziewiątego dziesiątego roku. Przed sądem, Mieszczaninem Żydowskim, Polskiej firmy Spółdzielczej Tymczasowego Sądu Okręgowego w Warszawie w Kancelarii mojej, znajdującej się w Gminie Żydowskiej w Warszawie pod N 493, w obecności świadków, osobiście mi znanych i przez prawo mianowanych firmy posiadających obywateli: Dawida Majlinskiego pod N 1847 i Władysława Bogdana pod N 5286, w Warszawie zamieszkałych, stawili się osobiście mi znani zdolności prawnej mający: 1) Władysław Orestes Wagner pod N 14 firmy zbiór Spółdzielczej i 2) Mieczysław Wojciechowski pod N 46 firmy zbiór Spółdzielczej, obadwaj w Warszawie zamieszkali, działający w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia Mechaników Polskich w Ameryce, Oddział w Polsce, na mocy: pełnomocnictwa, sporządzonego w dniu 3 Października 1918 roku przed Notaryuszem Hugo Hunter Nolarjeszem w Nowym Jorku, za N 533, w oryginale mi okazanego, a w odpisie załączonego do aktu niniejszego przedstawiło, w dniu 23 Września 1919 roku za N. 1940 i b) na mocy odpisu pełnomocnictwa z Rejestru Sądu Okręgowego w Warszawie, Wydział IV. (Oddział C. N 8) załączonego do tegoż aktu N. 1940 i stanowiącego oświadczyli, że aktem niniejszym sprzedawcą obywatela Michała Lewickiego, zamieszkałego w Budapeszcie firmy zbiór Spółdzielczej N 2 do zarządzania Kasjerskiego na Milionach i Biletach i majątkiem, należącym do „Stowarzyszenia Mechaników Polskich w Ameryce" położonym w Budapeszcie. Kontrakt tego Michał Lewicki obecny jest: a, malowidła gwasze i malowidła, potrzebne do fabrykacji biletów loteryjnych, farby i materyały, oraz sprzedawca produkcję Kasjerii, należącej do „Stowarzyszenia Mechaników Polskich w Ameryce" znajdującej się w Budapeszcie, b, gwarancję i materiał urządzenia, biuro stołu

rzemieślników i robotników, określać zakres ich pracy i wysokość płacy; c) obliczać szczegółowo podatki zakładów w Bolimowie i filiach w Rydzynie, podawać z tych zakładów i z zakładów jej obwodowych szczegółowe sumy i wystawiać w tych celu czeki i przekazy, otrzymywać od Banku i Kasy pocztowej szczegółowe podatki sumy pieniężne, dowody i szczegółowe kwitariusze i kwitować z odbioru, dalej otrzymywać samodzielnie z Kasy pocztowej korespondencje zwykłą, polecone, pieniężne, przesyłki, ubezpieczone i nieubezpieczone budowle wszystkiego rodzaju, listy, depesze i otrzymywać wynagrodzenie. Pierwszy ustępu niniejszego i następne na żądanie udzielać Michałowi Lewickiemu. Ad hoc w obecności trzech świadków, odczytaniu stawającym, przez nich lub do dyktu, jak i co do zgodności z ich wolą, przyjęty i podpisany został. Temple Notarjusz to i na trzech stronach jednej dziesiątej gotowego papieru i zapisano do repertorjum pod Nr 2010. Podpisali: Władysław Czesław Wagner, Aniela Wojciechowska, August Przemiński, Władysław Gregorek, Mieczysław Hulanicki, Notarjusz

Pierwszy ustęp wypisu wydano od Temple, zupełnie zgodny z oryginałem wniesionym do repertorjum za 1921 rok pod Nr 2010, - został wydany Michałowi Lewickiemu - Warszawa dnia 15 listopada 1921 roku. Opłacono: za 1 str. w 3 wierszach i za trzy str. w 15 i 20 wier. papier. „2310" -

Mieczysław Hulanicki
Notarjusz

MIECZYSŁAW HULANICKI * Notarjusz w Warszawie *

M. P.

Jakie ty mieszkanie kochanie Paulinka i co ty robisz
Jeje? Pocałuj Ją ode mnie gorąco i ojciec
Wasz, a matkę jak się Wam mieszka pod nieo-
dem matczynym? Ukradnijcie mi się kiedy
jakoś, ty się Paulinka pisać wstydzisz co? Ukoch
Gaude. Wasz chłopiec Zofinie albo już chodzi?
albo Kasey samochód gimnazjum — coś nie da-
leko? i Nimi robicie lub robić zamyślacie? A
Gimnazja Wasze? Co teściowa kontrolę ma
w czytanki lub rozkazuje? A ulubiona moja
Sonia jakiemu przedmiotowi oddaje się pracowicie?
Najmłodsza (Sonia) zgłosiła na pamiątkę obrazu
wyrazka a czytywanie się i umyślnie wiersza
nie uczyła jeżeli ich nie przeczytała
Ale nie zapomnijcie tego kotka ja mu tego kota
oddam Ja, Ja zaraz chwyci do ucha (do gimna
zium szalonego, Lubia ciągle malować, wiązanie
portrety, Zamki myśli o Paryżu dla zupełnego wy-
pocierania się w tym wojaju malarstwa — by
chcy abyje pewnie wyjazdy do Krem.

Te przyjaciołki do Kobiet nasze Wam przyjaciół
w tymej zachowujemy pamięci, Serdecznie i wiej kiss
abecny — bo, mają do wtrącenia w Kresach nowe dwa
interesy w Lwowie, nic do tego innego ale do Wes
odzywam się.

A więc.

1° Jeden z dobych moich Guajowych chłopców nabyć w to-
warze 20 do 30 funtów najlepszej Santejskiej fare
riny do siewu, abym powodzam się prosić Alokcjowa.
aby był tak dobrze mi jaka tam jest cena Pudu
najlepszej pszenicy (biedaluchy ty kubanki) i ile kosztu-
je w Lwowie dobry 6cio pudowy worek — Martynie
ty Alek. Gr. był tak dobry zajrzeć się tam Kupcom i
wyekspedjowaniem Koleją tel: Kupiony pszenicy, abym
mawy pisanie na kupno pszenicy, wrzkim i Konto

pse

przeniesienie pewnej na kilka i wynagrodzenia jej —
Drugi interes jest taki: Córka jednego z nich takie ze dwiekroć
znajomych wypadła z pustemi i chwastowemi tanie daremnie wkowane
ni (w cenie od 12 do 16 r. za tuzin) Jeśliże nie ma to w Sarepcie
magazyn nic zaszkodzi wejść z mią w dokumenta — W razie
gdyby się na to zgodzić, fabrykantka wyśle mu po 2 dzie-
sia kilkoro gatunku na próbę, a gdyby próba wypadła pomyś-
lnie, tj: gdyby magazyn przekonał się ze skarżenia jej może
sprzedawać z odpowiednim zyskiem, to fabrykantka wyśle ta-
kby zamówiony ilość swych wyrobów, z zapłatą w miesiąc po
po odebraniu towaru a w cenie przy takiem zadaniu —
Acik ja pomyślam coby zamarzyło, to zaraz się na tych rzecz
wiorkach magazyn miałby najmniej od 20 do 30 %. Z pozdro
drugim interesem idę się do was Anno Iwanowna.
Jeżeli zaś a tobie śmiałości abarcam was mojem sprawa
mi, to zaraz się przekonam jesteście się z wielkiej i serdecznej
przyjemności gotowi jestem zawrzeć, byś Wam ustnie zyskać
w Warszawie jeżeli tego zajście potrzeba — a nam nic wstyd-
ne zapewne.
Proszę pozdrowić de mnie Wilfrana i Kubczyc — i temu
obstalunek powiedzieć się postarać na jaką może kilkaset
pisanych do niego po cenie wyjdzie i Sawary nic niemam
od niego odpowiedzi, zanieśli go już nie bite — a jest
mi to b. groźno, bo bym przedsiębrany się mój temu
stosunek by zabiciu zerdenyne, byś nawet pokazuje
się to bajkę.
Pozostawi 25 lat przyjść na jednem miejscu bankructwie
nie znane, nim ten Sarsara obejdzie dla mnie być nie
może, i dlatego proszę ~~zawrócić mi~~ o jak najrzetelniejszą
odpowiedź i szczegółowych wiadomości.

1) Das Zinkhüttenwesen betreffende deutsche Patente B.H. 1881 N 19. cmp. 181
(aus Verh. d. Ver. zur Beförderung des Gewerbfleißes 1881. H. 3 S. 169.).

2) ~~Oest. Zeit.~~ Spirek. N 25–27 Oest. Zeit 1881.

Neuerungen im Zinkhüttenwesen
B.H. N° 35 1881 cmp 334.

3). N° 38 1881, cmp 361. Breslauer. Ausstell

4) Über Einfluss der Luft bei der Reduction der Zinkerze Binon BH. N3 cmp 27.

4) Vorrichtungen zur Condensation Zinkrauches an Zinkdestillirofen BH N°3 1881, 30

5) Verfahren Zinkpulver herzustellen N°16 1881 an 145 cm 180

6) ~~Neuerungen 1881 N° 35–334~~

Patera

Platner

Nash Loc

Platio

Douglas.

Kiss.

Keil.

1881

N 37

N 38 Freib. Hutten verke

N 2 Silb gewinnung aus geschwefelten Erze

N 20 Reizecht aus Amerika

N 45 1) Mansfeld.
2) Pilz (Freib)

N 36 Freib

N 37 1) Portug
2) Freiberg.

N 40 1) Por.
3) Freib.

N 30 1) Fällung des Silb bei auslaugeProc
mit unterschl. Salzen | 1882 N 2 | ca 203
— N 25 – 243.
Top 286.
2) Agua Oxer

N 27 Chemische vorg bei amalgan

1882

N:22. 1) Gutzkow Verfahren der Goldscheidung in Californ. (207)
2) Uber. Oberhalle

N 24. 1) Tamm - auf nassem Wege.
2) Harz.

N 26 Oberharz

N:14 Edelsilber des Bleres Pb's und Rozan in 139

N 29 1) Fortschritte Au Ag.
2) Oberharz.

N 30 Entkupfern des Werkbleies durch Saigerung zu Freiburg.

N 33 Hunt - Dugles Proces.

N 31. Arnolds Brom Amalgamation

N° 40 1) Modification der Trennung von Au, Ag, Cu von Pt mittelst Zn.
2) Kissling Ag extraction
3) Rösten von Tell Goldverb

N: 28. Verhütt ~~Z~~ -haltiger Kupfererze
in Japan

N 15 Patinsonires des Werkbleies mit Wasserdampf zu Přibram

N 16 1) Plattners Goldextract in Nevada
Calif.
2) Roesslers zur abscheidung von
Gold, Ag, Pb u. Cu durch ablasen.

N 13 1) Kupfer raffinatore
2) Kitzes Elektrolyt Blei

N: 11 Elect. S.-Verf

c/A

N. Fremont. Die Hydrometer der Gesellschaft Chemie in Paris. 1887. p. 469.

Гостирание

I Источники эл-ва и передача работы по средствам эл-ва.

1) Гальваним. эл. 2) Термо эл. ток батарея. 3) Машины: а, б, в.
4) Аккумуляторы.

Знач. эл. в. в этих обрасти.

Magneto und dynamo elektrische Maschinen. Вып II-й т. 1882 г. N 14 р. 134.

Машины этого рода, служащія для полученія сильных эл. токов, оказались также в. полезными въ горномъ заводск. делѣ

Въ горномъ дѣлѣ онѣ примѣнялись для эл. освѣщ. (ВН. 1881 р. 90, 479), для добычи сол. руды (ВН. 1881 р. 90, 467), для эл. обработки руд (1876 р. 57; 1879 р. 197.; 1880 р. 306; 1881 р. 446, 447 1 Sch. d.) для полученія металловъ (Cu, Ag, Ni etc) изъ ихъ растворовъ и заводскихъ продуктовъ (Чрезъ посредство серебристаго серебра въ <5% Cu, получают цинкъ) въ горн. геогр. вѣст (ВН. 1862 р 372; 1868 р. 172. 1878 р. 1879 р. 3 1880 р 143; 1881 р 254; 1882 р 8) къ разложенію металловъ (ВН. 1881 р 52. 1882 р 68.).

Уже въ 1835–1840 г. Bagnerell примѣнялъ токъ къ осажденію металловъ по посредствомъ сильныхъ токовъ (ОЖ 1853, р 729 1856 р 2) горно сложныхъ гальв. батарей. Elkington для этой цѣли примѣнилъ эл. магнитную машину (Polyt Centralblatt 1867 р. 200). Какое широкое распространеніе получило въ настоящее время эл-техника можно судить по отчету F. Hobrecht'a über die allgemeine deutsche Patent und Muster-Schutz-Ausstellung in Frankfurt am Main in der Zeitschrift des Vereins deutscher Ingenieure

53

	вещ.	ден.
М	x	x^2
А	y	y^2
С	z	z^2

	вещ	ден.
Д	$\sqrt{x^2+b_3}$	x^2+b_3
Ад	$\sqrt{y^2+b_3}$	y^2+b_3
Вс	$\sqrt{z^2+b_3}$	z^2+b_3

вещ $= x+y+z$; ден $= x^2+y^2+z^2$ ден $= x^2+y^2+z^2+3 \cdot b_3$.

	вещ.	ден
M_m	$x+11$	$(x+11)^2 = x^2+22x+121$
M_a	$y+23$	$(y+23)^2 = y^2+46y+529$
M_e		ден: $x^2+y^2+z^2+189-(x+11)^2-(y+23)^2 =$ $z^2-22x-46y-461$

M_m не может быть Д. сибу M_m может быть $\begin{cases} I) - Ад \\ II) - Вас \end{cases}$

M_a не может быть Ад сибу M_a может быть $\begin{cases} 1) Ре \\ 2) Вас \end{cases}$

I)

M_m будет Ад. : из условия $x^2+22x+121 = y^2+b_3$ следует что $y > x$

отсюда видно что M_a не может быть Ре. (т.к. тогда было бы $x > y$)

итак сибу M_a будет Вас. ~~M_e будет~~ и тогда:

$y^2+46y+529 = z^2+b_3$ откуда $z > y$; сибу M_e буд Ре

I) M_m будет Ад; M_a будет Вас; M_e буд. Ре Усл. $\begin{cases} y > x, \; z > y. \\ z > y > x \end{cases}$

(α) (β) (γ)

$(\alpha) \ldots x^2+22x+121 = y^2+b_3$; $(\beta) \ldots y^2+46y+529 = z^2+b_3$; $(\gamma) \ldots z^2-22x-46y-461 = x^2+b_3$

$(\alpha) \ldots y^2 = x^2+22x+58$; $(\beta) \ldots z^2 = y^2+46y+466$; $(\gamma) \ldots z^2 = x^2+22x+46y+529$

(δ) $y^2 = x^2+22x+58$ (β) и (γ) $\ldots$ $y^2+46y+466 = x^2+22x+46y+529$

(α) и (δ) $\ldots$ $x^2+22x+58 = x^2+22x+58$ $\ldots$ тождество. $y^2 = x^2+22x+58$ $\ldots$ (δ)

Т.к. (α) неопределенное уравнение решение берется в целых числах (т.к. $y > x$)

тогда такое равенство (β) (т.к. тогда $z > y$) сможет выбрать для y наи-

делаем из (β) соответственное значений $\underline{x}$ и все эти значения $\underline{x}, \underline{y}, \underline{z}$ ... будут искомыми — они будут удовлетворять (α) и (β), а след и (δ) для (β) есть прямое следствие из урий (α) и (β) $\alpha+\beta=\delta$

II. Мы будем Вас (урие из (α) $x^2+22x+121=x^2+63$ следует ур) $\underline{z>x}$

необходимо Ма будем Ре ($y^2+46y+529=x^2+63$ след.) $\underline{x>y}$.

и также Ме будем Ас.

$\underline{\text{Мы будем Вас}}$; $\underline{\text{Ма будем Ре}}$; $\underline{\text{Ме будем Ас}}$. Ур $\begin{cases} z>x \\ x>y \\ z>x>y \end{cases}$
(α) (β) (δ)

(α) .. $x^2+22x+121=z^2+63$; (β) .. $y^2+46y+529=x^2+63$; (δ) .. $x^2-22x-46y-461=y^2+63$.

(α) .. $x^2+22x+58=z^2$; (β) .. $y^2+46y+466=x^2$ (δ) .. $22x+46y+y^2+524=z^2$

(α и δ): $x^2+\underline{22x}+58=\underline{22x}+46y+y^2+524$

(β и δ) $y^2+46y+466=y^2+46y+466$ тождество $x^2=y^2+46y+466$ ... (δ)

III (I) Все урии (δ) есть линии; они суть прямой результ первых 2х (α и β) Это видно так сл:

(α+β) $\underline{y^2}+z^2=x^2+22x+58+\underline{y^2}+46y+466$ —— $z^2=x^2+22x+46y+524$.

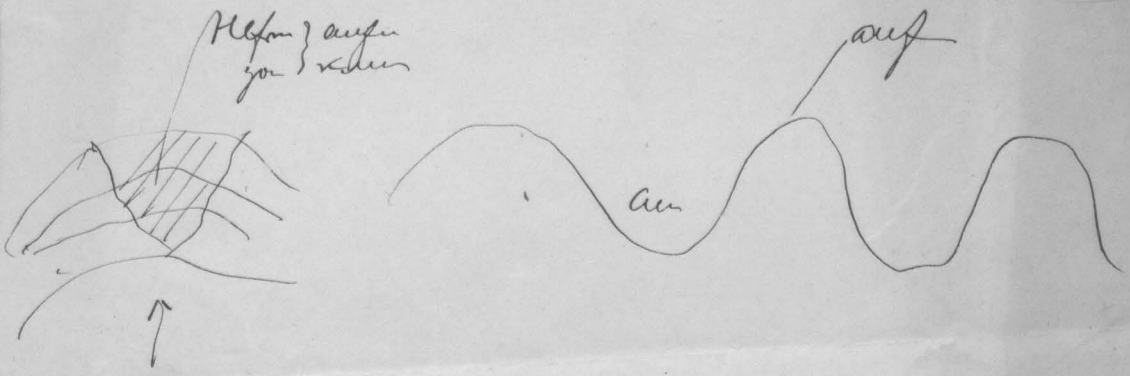
которое и есть урие (δ)

(II) Точно также надо $\delta=\alpha+\beta$

$x^2+\underline{x^2}=\underline{x^2}+22x+58+y^2+46y+466$ $z^2=22x+46y+y^2+524$ что и сер (β).

Сл для описания значений для x, y, z работа идет только два неопределенных урии (α) и (β). Значения удовлетворяющие (α) и (β) удовлетворяют конечно и (δ)

1-й слой песку. нефт : 0,880 – 0,904.
2-й " 0,870 – 0,880
3-й " 0,860 – 870
Уд. у-ть
Ит = 2 0,87 0,844

Повторение

Породы { Нефтеносные { Аргиллокаменистые образования } { иногда содержат нефть, иногда сильно нефтеносны В.И. } }

Породы { Нефтесодержащие Формации: { Глины, мергели с нефтеносными } { Песками } } { Солеродные, гипсоносные Н.П. }

Нефть = Предельные углеводороды: $C^{n}H^{2n+2}$ (для низших) + Ароматические углеводороды + Антрацены + Органические кислоты (для высших) + Углеводороды $C^{n}H^{2n}$ (углеводороды нафтеновых кислот) + Азотистые основания: 2% солянокислому раствору + 2% кислоты: Уксусная и жирные ряда + Фенолы + Вещества: Fe, Ca, Cu, Ag Σ (расчет на сухой уголь)

Уд. в.: 0,878, 0,872, 0,869, 0,843

Т. пл. 0,780.

Обыкновенные 0,844 – 0,90

(Конец Горки).

На основании вышеизложенных данных, для производства 5.000.000 пуд. кокса, годовой сбыт которого вполне обеспечен, потребуется добывать каменного угля 14.285.715 пудов, или для круглого счета 14.300.000 п., из коих 10.000.000 п. мелкого угля пойдет на выдулку кокса, а 4.300.000 п. Крупн. угля пойдет в продажу.

Таким образом, финансовая операция коксового производства, в указанном размере, выразится в следующем виде:

I. Расход

1. Основной капитал.

На приобретение площадей, предварительные расходы, устройство рудников, и коксовальных печей и пр. - - - 500.000 р.

2. Оборотный капитал

а). На добычу 14.300.000 пуд.

ция, по 2,5 к. пуд . . . 357.500 р.

б). На приготовление
5.000.000 пудъ кокса,
по 5 коп. пудъ . . — 250 000 — 607.500

Всего расхода . . . . 1.107.500 р.

Въ действительности предпріятіе можетъ быть устроено и пущено въ ходъ съ гораздо меньшимъ капиталомъ, такъ какъ часть надобности можетъ быть покрыта въ кредитномъ порядкѣ весь годовой оборотный капиталъ. Разсчитывая только на два оборота въ годъ, оборотный капиталъ опредѣлится въ 303.750 р.; Синдов., съ полною увѣренностію въ успѣхъ предпріятія, можно приступить къ делу съ капиталомъ въ 803.750 р. (500 000 + 303 750).

II Доходы.

1. От продажи 4.300.000 м.
уток по 5,7 коп. пуд . . . . . 245.100.
2. От продажи 5 м. м.
кожи по 17 коп. пуд 850.000

Итого валового дохода . . . 1.095.100 р.

Капитал. ремонт и новое годовой
оборотной капитал 607.500

Чистый доход . . . 487.600 р.-

Кіеф

Какъ въ отдѣльныхъ разрозненныхъ личностей (единицъ) произошли болѣе крупныя общественныя единицы (національности, какія стадіи развитія должна была пройдти каждая національность, т. к. какія свойства должна была она постепенно пріобрѣтать для того чтобы удержаться и побѣдить въ борьбѣ за существованіе? (Какимъ путемъ происходитъ т. наз. естественной подборъ національностей какъ результатъ борьбы за существованіе). Образованію національностей было предшествующее борьбѣ за существованіе она дала первый толчекъ цивилизаціи (первый шагъ цив. есть общеніе людей в большія группы высшаго разряда), она же и поддерживала ее; (удержаніе) вещественіе эпохи борьбы сохранялись умственные усилія человѣчества, т. они толчками путивлялись къ военному искусству и т. д. за существованіе и заставляли образовать давали подборъ націй произведшей ихъ, а слѣд націй болѣе развитыхъ.—

I. Первый періодъ. (от существованія образованія нац-ей) Борьба національностей т. е. первый шагъ ея на пути цивилизаціи — былъ періодъ Легальности — повиновенія святой обычаямъ. В (ходомъ) періода (отъ) человѣкъ пріобрѣлъ понятіе о законѣ, научился размышлять и предугадывать послѣдствія своихъ поступковъ, стало внутреннее сознаніе порядка и дисциплины. (и привычка к ней.) — Правительство было сильное, соединяющее въ своихъ рукахъ власть свѣтскую и духовную; оно опредѣленно карало всякій родъ его занятій, чтобы развить въ нихъ привычку однообразія, запрещало подъ страхомъ смѣшенія мѣшать съ другими національностями (с тѣмъ), вслѣдствіе чего каждая національность представляла собою образецъ дисциплины — Это былъ первый Неизмѣняемости, пер. — однообразія. Вышеуказанныя свойства должны были обладать національности чтобы вступ. Эти первыя удержать въ борьбѣ за сущ.

II Но на этой стадіи развитія не должна была остановиться національность, если она хотѣла побѣдить въ б. за сущ. Остановившіяся погибли (Ацтеки Мексики) Для Побѣдившихъ т. нац. которыя перешли во 2ой пер.: Пер. Измѣняемости и прогресса. Онъ были невозможны въ Iмъ періодѣ, но вмѣстѣ съ тѣмъ для болѣе самостоятельнаго существованія нац. необходимо было, чтобы сила легальности, повиновенія обычаю не побѣдила естественна стремленія къ измѣняемости, а слѣд и совершенствованія. Этому способствовали: 1) Совершенство Политическихъ учрежденій (деспотизмъ вовремя войны какъ средство вспомогательное порядка, значеніе народныхъ національныхъ собраній вовремя мира и ихъ рѣшеній важнѣйшихъ вопросовъ какъ средство развитія критики а слѣд и способовъ къ измѣняемости (тотокъ, пищи.) 2) Скрещиваніе расъ, вводящее въ нац. разнообразіе идей а слѣд и увеличивающее способность къ измѣняемости. Франція.

Pani Stanisława budzi się
przyjaźnie – w domu cicho
Olesia oddycha równo spokoj-
nie. Panna Eleonora przed
północą zawołała się na drugi bok
bo miała własnie sen b. b.
przyjemny, ledwo miała ją
zauważyć – przynajmniej
Jej się tak zdało i pani
Stanisława spi doskonale
Ja zaś leżę z otwartemi oczami
wpatrzeni – i myśli – Olesia
chwała Bogu nie nie kaszle
lecz – ale jak tam Aleksander
śpi kochany – jak on nie
przespał – ale pewno śpi
dobrze bo ja każdy ruch jego
słyszę – Dzięki Bogu – Pewno
nawet już w polu ale daj

wyjść Nicky – a może wrócę
z wami – tam chodzą po polu
wyprzęgi. I tak myśl różne ko-
dzy które kręcą oczy – i wróci mo-
nego. Nareszcie dwaka powoź-
ga się na Tośkę – ciuba mo-
nawet zamiast uszu – wsa-
zanyola jak wtóry: poniro-
chę na ty ryżki na ty mezy
i dunajże nad dorwiśkamien
ky' wariny: kwiatyżasypa
w myjach Tośka Symkasem
wiboki: Basi rozgląda się uży-
ny spięz – on przynosi wo
kiątkie do pieców – ona dwo
ży ziemniaki wypita w piecach
żywo się rozpala – i trzaszczy
ok: nieto – Basia powiesi
się po pokojach Cam Hanusia
ova stryczy – i myśli: ta
powiesiła chusta pies' Sta

Że się — pewno kwiaty pokaże ja ją o to powiadam — Narzeczeni Pani Stanisława będą tylko czasu z obawy otuchy Oleśnicy postanawia wakacje i po ciebatku wymknęła się z dziećmi do pisania — na zwiedzenie okolicy powietrze — Ona drugi wiek ja oneziwi — ii to jej ojciec sobie podwoi się wiec ale coś — dokonuje się ii dobre tu czas nie potrzyta pozwoli trzeba się więc podzwi bosow i Grekas obudzenia Oleśnicy ja budzi — jednym słowem u Mamy swej cotyp. Ja wracają Mama Mamusi się można będzie dla na spacer. Wyprzasem p. Stanowie w domu jak widać i wyprzasie ubrania zapłacić do kasjera kasika pokoju

kuje plenzykaniem. Podczas
śniadania — rozmowa się
o parzeniu herbaty i kawy.
Ola wyskakuje ze swego pokoju
i wyjrzawszy przez okno
mówi kilkakrotnie biegając: Stoi
p. Aleksander. Ola go spotyka
i prowadzi do pokoju. Gdzie spotyka
go ich Pani Stanisława
której nareszcie udało się
wydostać na swobodę —
Panna Eleonora z radością
mieni nalewa kawę — wszakże
p. Aleksandra nabożeństwo
nie woli przerwać jej
się na mszy. Dopiero po
pacierzu dokończeniu będzie —
i wymyty się blanszerka
z brzękiem brzęknie
ciemna spodnia z kokardą
bokiem. Oto wołają się spowiedzi
pod dwory do stro-

Dzisiaj zakończyliśmy
przygotowania do obrzędu
Pani Marji. Dwie dziewczynki
ozdobione w wieńce
niosą [illegible]
Chłopiec niosący koszyk
z kwiatami idzie za
nimi. Za chłopcem
idzie ksiądz z [illegible]
Pani Marja. Za nią
idą [illegible]
[illegible] Za nimi
idą [illegible]
[illegible] Za nimi
idą [illegible]
[illegible] Za nimi

Dan nvsanayenda nw
nwa - Nadesrie pamn
sowkadja a pkowy jut
stasiek byt z kilka razy
v drupwa yp energienie
je jut wskawai' bzdz-
rezo ker w putni dstory-
nnyje. a Dani' Mary je
fynuzkasem nnyje swez
stasika - kotenkw day
ozyjbz nnyje je po-
nudenku v.a.dvsinie
nie - stas' krotkv- nw
so kurz i vzyskiennw
nnyy - nie chez nie
chez nie bzdz - Dani'
Mary je zutannyje ozye
w je pokne niesrzd-
kwa - powiedziata kw
sak krzyzinie - ze az
usp Sawkadja ku my

dobrze – ale widać
w dzień coś złego –
wisnieńka aż wróżbę
daje że umrzyj –
Pani Marja obrusza
się i zagniewana aż
na śmiertelną zadumę
w pokoju.... Stoi
dymdasem umyty i obo-
rny – targuje się o mleko
nowy dzień. Na matki
w mleka pić nie chcą
wyjrzeć do salonu
gdzie wczoraj dawno
jak bywało za nim
gdzieś Matki – a Siejąc
Słoneczek Jasnozłoty
Oleńka biedne go zawsze
wręcz on b. nie lubi a
więc protestuje – wcho-
dzi na to ja. Ty z mnoby

a Żuk Skopiec wstał
już — Drugi pan z ty
matki wóz do stod
nie bieży ni myty
zimną wodą rozbyw
się dudnił dwiór ja.
Zygmunt i Stasia.
Dwoborny przebieg
our prek pokoj. J. Ste.
obejrza. wychodzi wsta
się siada do pany
śniadaj wzięk już kyłko
pełna pani Maryja
Sym krasem Pan Stanu
pyta o zdrowie gosci
zwrócił. jak pani Maryj
spała i dzwiadzy się
se smutkiem ~~Stasia~~
nie wiele dobrego.
Ilonicky się kawa zpoje
wiesiem się Pan St. ale
oto p. Aleksander drabe
zpoglądając ku pani

Eleonora prosi o
szklankę herbaty — w
wypełniwszy to zlecenie
zabiera koszyk i puszkę
z cukierkiem — i wycho-
dzę z pokoju ze przy-
rzekł już więcej nie okre.
Gdy się do drzwi Pani
Stanisława odbywa nara-
dy z kucharem co do śnia-
dania i obiadu. Ale Pani
zachowuje przykrem nadzy-
ku powagę — której in-
petnie. odpowiada pozor
kucharka przejęta wykonywa-
niem swego zadania. Narada
skończona — Pani Stanis-
tawa czuje jak gdyby jej
ubyło jakiś ciężar — w tem
wchodzi panna Eleonora.
Tuła się powierzchowność
zapowiada co przerażającego

okazuje się, że pani
Stanisławowa żadyspozycyi
dwu półtora wyraz jej i stwier-
dzony - nie jej własnie
w domu nie ma - lub
tak nie wiele, że nie ma
na wszystkie wypisane
potwierdzenie Liczne a zdoby
się - i nawet wszystkie
się dla konieczności zjeść
koyel - cnoyel - najmniej 22 -
lub 3 jaj. Co zawadza nowej
w czasie której Pani Stanis-
lawa robi mowienie ustępstw
Panna Eleonora od chodzi bardzo
plastycznie - i prawie się
ku pabrzo. - Podczas zniadania
zabrania się wstawanie
osób - P. Aleksander stoi
przed swoim miejscem w jed-
dni ręce jej. i klęczy
się nowej niewiadomej

p. Zygmunta – kto się
okręci by konieczne po-
robić. – Ale wieczorem
[illegible] się ku nadziei. Zbierają
orukują się do śniadania – aż
okazuje się że on poszedł
na ryby robić deski do
portek. Zjawia się b. prędko
siadają wszyscy do śnia-
dania. w tem kto z biorąc
karafkę by sobie nalać wo-
dy upuszcza ją na ziemię
oddechy zatamowe – wszyscy
orekują wiadomości co
zostało z karafki – o!
zerzócie! okazuje się
iż odpiłowawszy szyjkę
nożem nalewać dokonał.
Śniadanie kończy się spokoj-
nie wnikają półpuszki i rurki
z nimi butelczki z lekarstwem

a natomiast sukienki, których każdy stara się być
w najwyższej. Podają herbatę — Panna Eleonora emutuje
gościom swoje najrzadsze
filiżanki szklanki nadane
W Sen p. Zygmunt przed
wnieca przez pokój z rapką
w ręku i z duszą pod pachą
Zygmuncie dokąd — do wyjaz
dzie do powiecia muszą
wolić — a Lorci w pod
paszy — Wybaczi pani
Stanisław — no! co
tam prawda się pij
herbatę — później po
wiesz. A Zygmunt siada
znudzony spogląda na
wszystkich. W tem Pani
Marja — wstaje od stołu
po cichutku przez pokój
poprzez. Pani Zygmunt

Życzymy w Jordę 13 179 [illegible]
na Lego Kawalerską grzecz-
ność że najpewniej nie
odmówi. A. Zygmunt zgadza
się nawet dodaje dwóch
przyjaciół swoich Pani
Zaryna się zdobywanie
fortecy. A. Zygmunt brou
się zawrzeć. u Pani Marji
nina Szymanowska pod-
chodzi pani Stanisława
po przyjacielsku grozi
dzieciom się zwierz
dziadu - patrzy - kiwa
głowom - patrzy na jed-
nego to na drugiego uśmie-
cie mówi wskazuje nie mo-
że jeden i drugi - Bóg
wie co - za chwilę pod-
chodzi - dziecinie oyciec
prosza nie rodzić - by
walka rodzina była

O. Alexander wstaje
bierze Pana Stanisława
z Nim spaceruje rozmowy
o wychowaniu — widzi
Olesia Papa papa robak
wyjął zpocona — pyta Olesia
skąd Papa z całą powagą
ze wskazaniem palca na kol
mi ślicznej; nie można
nie uwierzyć. Ola rzuca
się na szyję. Papa dwoje
można na spacer = powiódł
Alek dziecko odprowadził
powiódł dwojaki i wy-
biega. Tymczasem wolka
kończy się — z ogólnem
niezadowoleniem. Potem
ca nie wraca zostaje punkt
jeden — i na pensum. Dyby
wrócił dyby p. Zyg. nie
wybór dzieci do tan-
ca tańczy nie uprzedza

Ten w prawdzie ciebie
ko, i tayodnie się to-
mary. że Pani Maryia
poprawiała się ciągle
a że wtedy mimo że
i jemu b. było ciężko
ręj z drugim sposobem
nie można było inaczej
postąpić. Panna Eleonora
dziwna za dobrą gwarkę
siada przed portecą z miną
najpewniejszą — i z góry
spogląda na pastwiska
płoty ośmiela się wol-
ności z Kij. Dla tego
się jeszcze gorzej Panna
Eleonora dowodzi że go-
poleja na wybicie — pre-
ciwna strona ukłonem
nad losem ciężkiego stanu
upada Panna że pułkow-

przyszedł do pannny
Eleonory - która wstaje
i wychodzi mniej więcej
bł. p. P. Alexander
tymczasem zasiada do
f. Zygmunta - i pan porucz
idzie rozmowa - po której
każdy przy swojem zostaje
niemniej przeto wychodzą
z domu do restauracji -
przynajmniej p. Zygmunt
na widok niego u pani
Marji ter Fry krzyczą
jak z pantery - bo ona
tak cuta - nerwowa
baba - słowem się wszystko
dobrze pani Marji udawało
się zmęczeni idą do
stołu - Wszyscy siadają
obiad ciągnie się długo
szara ciągną tytki i nare
jadają - Lecz i ci pani
Marja znajduje bolesz

всього голосів (137)

всього 442 Прийнято 83

1) Правиця — ~~64~~ (дух. 19) + 1
2) Національ — ~~88~~ (" 18)
3) Центр Ко-ко — ~~32~~ (" 3)
4) Октябристи — ~~96~~ (" 0) + 2
5) Людовласти — ~~6~~
6) Левиця Ко-ко — ~~6~~
7) Polskie Koło ~~9~~
8) Прогресисти ~~32~~ + 16 (дух 2)
9) Кадети — ~~52~~ + 7
10) Трудов — ~~8~~
11) Соц. Дем — ~~15~~
12) Безпар. (6) ~~8~~ (дух 1)

184 + 1 = 185

129 / 23 } 152

416 Дух 41. 26

(43)

185
152
337
98
7
442

20
20
8
137

Прав: 1) самодерж.
2) совершає думи

Центр — вступає до палат
Октябр — залізн же на палаті

Людовці реакціонери — бюрократи
поміщики і по можте

Левиця ліворуч — бюрократи

Безпар ніхто не задоволяється: праві — це жовта (конституц. печать) — їхні газети
Центр — підтримують царську владу — Кадети; право
Далеко обіцяє тому що ніхто відповідальності
Так далеко і ще нічого. Хуліганство — Трудов; соц. революціонери
Скрізь ці слова: робітники — бюрократи обіцяють будуть виступати
тільки реакція робіт.
Ясна робітн. не всіх партій

Prawdy niezaprzeczone. a1) 85

II. Nie brać się za nic nie rozpatrzywszy wprzód wszelkich możebnych skutków. (nie brać – znaczy: jakkolwiek się do rzeczy – mianowicie z cheszwatem pieniężnym:) Przykład. Lekcje u Michałowskich 1873. wyjazd do Czarnec i stracha przeszło – 210 rs.

I) Nie mieć do czynienia ze znajomymi, a najbardziej z matkami dziećmi na lekcjach. Przykład: Rajewicze, Kurlini, Swiełowy. 1872 – 1873.

III.) Wziąwszy się za jakieś obowiązek, spełniać go sumiennie, nie odkładając do późniejszego czasu. Przykład. Bohdanowicz Paulin 1872 – 1873

IV. We wszystkich swoich sprawach występować sumiennie, umowy zawierać sumiennie, nie mszczać się na Ojca, i nie pokazywać się jawnie do sprawa z Michałowskimi – 1873 r.

V. Nie być nigdy w nieokreślonem położeniu, a mianowicie być jak gdyby na łasce u kogo – nie być obowiązanym komu, żeby mi dał wiedzieć że nie ja robię łaskę a ten robi – być skrępowanym w swoich czynach. Przykład: Pobyt w Czarnockich 1873

VII) Dowiedziawszy się o czem nieprzyjemnem, nie dawać pozostaje to do poznania, bądź wyższym. – Przykład wreszcie 20. Sty. 1873 r. Uf

VII

D. 19go Września 1881 r. Ad 87

„Je suis las de vivre", oto co mogę o sobie powiedzieć w tym roku. Nic i nic widzę pomyślnego w przyszłości. Kocham Rodziców, chciałbym najprzód coś dla nich zrobić, a widzę pewne niemożebność, i to przekonanie zabija we mnie wszelką energję do czego kolwiek. Pusto i ciemno na około i przed mną. Wszystkie wiatry nadzieje rozprysły, wszystkie marzenia zniknęły. Zaczynam niby teraz nowe prawdziwe życie, ale cóż mi dały poprzednie 7 lat nauki. Nic i nic. Przekonałem się, marzyłem że wiedza tych 7 lat zrobi ze mnie wprawnego żyda, że przez ten czas utworzę sobie drogę, po której potem pójdę bez trudów i zgorszenia. Łudziłem się, że droga ta wyprowadzi mię do stanowiska głównego celu; dobrobyt materjalny zdawał mi się rzeczą podrzędną, która sama przez się przyjdzie, jako konieczne następstwo stanowiska, do którego wszystkim moim siłom przedwszystkiem dążyłem. A w rzeczywistości czegoż dopiąłem? Ani stanowiska ani dobrobytu nie dosięgłem, ani

nawet nie jestem na drodze do nich. Agnieszki
ten marzenia podtrzymywały moją w ciągu lat,
co rok spodziewałem się jakiegoś cudu dziejowego, który
stanowczo i pomyślnie wpłynął na moją
przyszłość. Jakże teraz trudno rozstać się z temi
marzeniami, pogodzić się z myślą, że się jest
mierniczą, przeznaczenie którego jest nędzne
wegetowanie.

Tymczasem z europejskiego położenia nie ma
wyjścia. Przytem wszystkiem przepadła energja,
a na jej miejscu zapanowała apatja. Czy to
na zawsze? Cóż mogłoby mi dodać nowych
sił, stworzyć ze mnie nowego człowieka, pełnego
życia i gotowego do wszelakich usiłowań?
Oto jak myślę zdrowie. Że jest wyraźny
cel i możność jego osiągnięcia. Gdyby mi
ktoś wskazał ten cel, gdybym spostrzegł, że
po walce, po usiłowaniach chwila może nadejść
szczęścia i zadowolenia, abym odbył się ze
snu, wstałbym silny i gotowy do życia.

Ale któż mi wskaże ten cel? Któż rozjaśni otaczającą mię ciemność? Któż tam, aby mię zachęcił, wierzył we mnie i wlał tamże niemoc wiary w serce. Takiego entuzjazmu nie mam M. M. niby mój wiek, ale mój nie rozumie, ona nie pojmuje ciągłego na nowe fatum, z nią nie mogę wrócić bóg gorącego mej ciężaru i znaleźć wśród współczucia i poparcia. Z nią trzeba milczeć, innej mogę wpaść w natury i jeszcze pogorszyć swe położenie. Bo i cóż może wynieczyć znaszego stosunku? Wobec mej chorób nie ma nic dać oprócz chwilowych przyjemności ~~jest~~ różnego gatunku, przytem przyjemności zatrutych wyrzutami sumienia, kłótniami, zazdrościami, jako następstwami zbliżenia się. Zadrwić nie mogę, by ~~zatrzymać~~ wstrzymać mię „od kałuży miłości," jej niema, ten stosunek nie może. Ale mógłby być jeszcze dodatni rezultat tego stosunku. Ujemne zaś jego strony są wielkie. Najprzód sam się coraz bardziej wikłam, a tymczasem tak jak się zwykle koń-

czy podobne stosunki ten się rozwinąć nie może: dlatego że ja jej nie widam i zwiększenia na całe życie nie obiecuję nasze szczęście ani pomyślnych wróżbowaniach, które mnie stanowisk i stanowisk głównych, a w obecnej chwili nawet jedyny cel negocjacyi. Dla ja zaś przyczyna, dla której powinienem zarzucić ten melodramat, jest ta że nie szczerze tu jej i tem wystawiał niekorzystnie ja na jej obecny stan, tak i na przyszłość. Nie mogę zaś mieć w niej przyjaciela, w którego w zwłaszczym razie, powiedzieć i współczuciu, nie mogę także inaczej mieć kochanki, przy której zapomniał bym w upojeniu miłości choć na chwilę o wszystkim innym. zupełnie zerwać i zupełnie się nie widywać. Tak nie widywać. Ale i cóż przyszło mi z tego widywania? Szczęście albo dalszy ciąg komedyi, cobym niegodnem mnie jako szczerego człowieka, a lichą jałową rozmową, nie nie dążą

bo z nią o tem co mię boli, i czem ja teraz żyję, co zaprzątło całą moję myśl nie mogę. Mieć trzeba zegar tarczę, choćby nie grała, ale stoły też mogą powiedzieć, że moje zegary i dla stoły się jego sprawami i celami; stoły zapomniały o sobie, stał się najczęściej zegarem, jednem słowem stał się drugiem mojem ja. A wtedy ze gdybym miał takiego człowieka, to sam stałbym się i mniejszym, wziąłbym się energiczniej do dzieła i może bym czegoś się dopiął. Wtedy może życie moje byłoby lepsze i milsze mi. Ale czyż ja tego człowieka znajdę! Czyż moje życie przejdzie marnie bez tej pociechy. Może czyż ja nie zasłużyłem na pomyślne szczęście, na wiarę że wszystko jeszcze zmieni się na lepszem, że ja będę wynagrodzony za [illegible] cierpienia, które poznałem już nie mało.

Dziś (19) miałem rozmowę ze Steinem całowieczną. Ten zecka nas i rozumie mię; zanim jednak mogę rozmowić się. Zdaje mi nie umrem, boleję, że jak mi się zdaje, nie umrem przekład w drugich rękach że ogromne potrzebne nasze wymaga jak najprędszej zmiany — Ale może umrem, nie wiem napewno; boję się wyprowadzić stanowczo to niejasne wątpliwość raz sformułowaną staje się pewnikiem. Stanie dodał mi trochę otuchy i zachęty. On umie radzić i dobrze radzi

20go Wr.

Wróćmy co do moich osobistych interesów trochę się rozjaśniło. Dziś byłem wieczorem u Matonis. Byłem w teatrze, jak to niemiły, i zdaje mi się po zrobiłem dobre wrażenie. Rozsiadłem ich opowiadaniem o swoich kredach. Pauza wyjechał za młodego Porlewski; może wostatnim razie coś się przez nią zrobi, jeżeli potrafią ją nastroić tak, żeby oko łzyła na narzeczonego. Przeba wreszcie łzyłowa coś rozumnie zrobić.

Dowiem się w Len. czy jest nadzieja drogi legalnej. Jeżeli nie ma, trzeba zdobywać pieniądze tą drogą przez Pol. Stoję wtenczas przyszłość, gdybym tylko o nią dbał, byłaby prawie zapewniona. Trzeba eksmyślić się i wtedy wziąść się do starań——

93

Chodziło o zdobycie 5/4 ks. Za zapewnienie Autorom byłoby, gdyby się wydostał z Sam

P. 26 IX

Wczoraj byłem u Mał. Pytali się czy ich odwiedzenie nie przypomina mi domu wariatów. Odpowiedziałem banalnością. Ale wreszcie samej nie domu wariatów

i)

Сонъ, какъ треть жизни человѣка.

М. М. Манассеиной (Вѣсн. Евр.) 1888 г. кн. 9, 10, и 11.

Сущность сна. Сонъ есть отдыхъ сознанія.

Физіологія нормальнаго сна. Дыханіе у мужчинъ становится грудным (выше брюшнаго (абдоминальнаго) — у женщинъ оно всегда грудное (костальное) — ребернымъ) — вдыханіе становится болѣе продолжительнымъ ($\frac{10}{12}$ вмѣсто $\frac{8}{12}$ дня, т. е. выдыхательная пауза составляетъ менѣе $\frac{2}{12}$), количество вдыхаемаго воздуха уменьшается съ 7 литровъ (во время бодрствованія) до 5 литровъ на минуту. Газообмѣнъ ~~уменьшается~~ (или понижается): количество CO^2 выдыхаемой уменьшается, а количество поглощаемаго O увеличивается. Сердечная дѣятельность слабѣетъ: пульсъ вмѣсто 70 до 54 въ минуту, t° тѣла падаетъ рѣзко до 36,05° С (ногами до 36,45° С.), кровеносные сосуды на поверхности тѣла расширяются (явленіе наблюдается уже съ вечера). объемъ разныхъ членъ колеблется, но вообще уменьшается. Головной мозгъ. во время сна бѣднѣетъ и объемъ его уменьшается — анэмія головнаго мозга, вслѣдствіе сокращенія въ немъ кровеносныхъ сосудовъ, нрас-

ширение капилляров, способствует процессам ~~торможения~~ возбуждения и ~~торможения~~ кровообращению и составляет главный признак нормального сна.

Спинной мозг не спит во время сна. При пробуждении, при ~~внезапном~~ и даже при легком повторяющемся раздражении внешнего органа чувства (звука, света) головной мозг (проф. Мосso) и увеличивается в объеме. Эпителиальные клетки увеличивают выделение пигмента крови к поверхности; мозговой отек набирает силу и во время усиливается — отсюда легкость пробуждения во сне и нехватка воздуха в спальне. Деятельность желудка, кишек, почек и пр. органов внутренней секреции в слабой связи со сном — Внутренняя среда крови во время сна изменяется: в крови образуются красные шарики, исчезающие от бессонницы.

Нервная система. Органы чувств и периферические нервы остаются и во время сна способными к возбуждению; не спят: спинной мозг и чувствующие нервы, а также и двигательные. Примеры: птиц, спящих на одной ноге, солдат спящих на ходу и т. Точно также не вся часть головного мозга спит; бодрствуют центры, управ-

вычеркнуть двигательные, центры слуховые, связанные с ор
внегар.
ощущением, (хотя эти впечатления, перерабатываемые в
центральной части первой сигнальной в ощущения
не переходят никогда в сознание). Вторым глубоким сном
сна, т. на сколько сознание спит + можно опре-
делить напр. силой звука, который необходимо произвести, чтобы разбудить сознание (Бурдон
мерит по ширине высоты на полях) Глубина сна
в течение текст: последн. часов 2-го часа
усиливается быстро первого и второго часа (забыт
до 20-ти минут 4-го часа текст 3/4 ч. спит глубоким сном
повторяет, опять повышается и до середины некоторого
уровня держится на нем); возбудимость этого первого
2-3 часа сна наиболее низкая.

Таким образом, спящий мозг чистый и слуховой
и зрительный, и осязательный и другого рода ощуще-
ния, после говорения и действования днем, в промежуток
между сном, причем он ~~так~~ не потерял обычных
действий.; мозг чистый волю и внимание (ум
проспался в определенный час и в обед)
на определенной дозе слабый звук — но не просы-
пается от другой дозы с. сильным звуком — Следовательно
прекращение возникновения сна только сознания, вот

другія функціи могут проявляться, хотя в ослабленномъ видѣ. (Сновидѣнія вызываютъ усталость и дѣятельности самыхъ разнообразныхъ способностей души. Такимъ образомъ имѣетъ цѣлью устраненіе упорныхъ внегармоній — публичные выступленія страдающихъ внегармоничностью стоятъ съ открытыми глазами.

Теорія сна. Анемія головного мозга, сокращеніе сосудовъ в мозгу, уменьшеніе въ немъ притока крови способствуютъ къ мозговому покою (Тургеневъ со щенками) Вопреки миграческія влагалища, окружающія кровеныя сосуды ранніе ранѣе, наполняютъ спинною, сдавливаютъ кровеныя сосуды и замедляютъ кровообращеніе; вслѣдствіе чего кровь животныхъ поетъ дышитъ спячки мышечныхъ нервовъ, которые сокращаются в мозговыхъ ганглияхъ профранцузахъ. Химія. Теорія сна в главныхъ чертахъ заключается в томъ, что сонъ наступаетъ, когда истощается запасъ О в ткаяхъ крови. Теоріи сна, какъ дѣятельности вообще, разсматриваютъ жизнь вегетативной (растительной) жизни сна — Функція сна есть удаленіе сорныхъ, сонъ есть время отдохновенія

сознанія. Люди съ слабо развитымъ сознаніемъ (дѣти), или съ быстро утомляющимся (нервные люди-кумушки) и засыпаютъ быстро. Животныя не имѣющія головнаго мозга ~~или имѣющія его~~ совсѣмъ не спятъ; у нихъ сильнѣе преобладаетъ спинной мозгъ надъ головнымъ. Этимъ менѣе потребность сна. Старики представляютъ 2 категоріи: у одного сознаніе ослабѣваетъ, быстро утомляется – и они нуждаются въ большемъ количествѣ сна; у другихъ органы остаются крѣпкими, а для нихъ условія жизни сразу ихъ дѣлаютъ менѣе внимательными и сонъ не утомляетъ менѣе и потому они мало спятъ. Вообще люди съ сильно выраженной индивидуальностью, сильнымъ характеромъ спятъ мало. Вотъ сущность психо-физіологической теоріи сна.

Необходимость сна. Сонъ б. необходимъ, какъ пища; безъ пищи можетъ жить 20 ти сутокъ, безъ отдыха 5 ти сут. Вслѣдствіе этого должна быть извѣстная доля потребности, во время которыхъ не можетъ происходить полнаго питанія или возстановленія силъ – для этого нуженъ сонъ.

II Патология сна (и ослабление мышечн.)

1, Бессонница бывает: а) полная, сопровождающаяся полным, нежным сна (у людей с крепкой раздражительной сосудо-двигательной системой); она отражается вредно на всех органах, особенно на мозге) б) полная, которая влечет смерть (бульон Смерть на 9-ые сутки)

* Т.е. не происходит никакого изменения, что доказывает уменьшение веса Жив. от бессонницы

Люди, склонные к притоку крови к голове, люди впечатлительные, склонны к бессонице. Так как сон обусловливается анемией головного мозга. Все причины, способствующие притоку крови к мозгу, расширяющие его кровеносных сосудов, влекут за собой отсутствие сна: Чрезмерный умственный диффер., перестройление мозговой (нервной) деятельности расширение кровеносных сосудов в мозгу), физическое утомление, вызывающее усиленную работу сердца, холодные ноги, симпат. раздраж. или голод. и пр. Средство против долой бессонницы: холодный компресс на голову, детская ванна – так при сужении кровеносных сосудов мозга сокращаются а ножные сосуды расширяются. Мало кровные [illegible] с пищевой в вертикальном положении

ний, не заснул в постели, то при расслабленном сознании сгусток не сосудов, кровь напоминает голод мозга. Напоминание желудка пищею выражает жалобою головного мозга и сон. — Дисгармония головы и шеи также способствует сокращению сосудов и сну. Обратно сознательная деятельность требует сильного притока крови к головному мозгу; люди со слабым развитием церебральной системы, отвлекающей кровь от мозга обширной, с маленькой обширной, с головною болью интеллигентные при горизонтальном положении. — Таким образом бессонница находится в связи с сознанием парадоксальным сознанием. Если сознание возбуждено, или если оно не может в данный момент когда оно уже достигло раздробление — наступает бессонница в последнем случае (у людей нервных) при сильной боли, сильно возбуждающей сознание нельзя заснуть; но во время сна, когда сознание спит, боли слабые, при пробуждении сознания боли усиливаются; нервные средства (x) усиливают боли и при этом сознание, производя в нем движения-

(x) Только нервные средства: не вовсе раствор. (нервный) привычка по бессонницы, сон от нервного мозга перейдя в нервный

Как согласуется с бессонницей?

Спячка у людей происходит от сильной усталости или физического утомления, (от потрясения сильного (кончина сына 30 г.)) от потери крови, или без повода; она сходна с спячкой у животных: окоченение, ослабленный обмен, чувствительность понижена — разбудить трудно — сознание прерывается на долгое время когда засыпали. Иногда в спячке кратковременная (реже мин.) обкатывает головные при разных занятиях, в разговоре, ходьбе. Они обращает в сон помрачение (ходьба итп) и забыв просыпается продолжает работу, прерванный разговор и пр. Такая болезнь иногда эпидемическая, передается по наследству (Вестфалия — die Schlafsucht — об. кровопускание мало помогает) с довольно сладким сознанием. Иногда, спячка может достичь глубины в различных и напоминает смерть. В целой области сила ослабевает. Пример спячки продолжительной. Процесс спячки длился 465 дней; в течение 8 месяцев больной (больная) провела в спячке 1698 д. = 4 год 7 м. 8 д. Средняя продолжительность спячки диагностируется, которая противоречит клиническому сознанию уступает

го на одно ухо и слабого на один глаз — оно за-
сохло, стянулось по направлению хрящей глаза и хрящ.
ушка. Общее и равномерное ослабление питания, развитие
старости и инвалидности; ослабление одного из
5 2-х чувств вызывает ослабление и других и вообще
питательности всего организма (причину нельзя
найти глубже, или слепота пр.). Истощение организма
от болезни или от других причин, ослабляя сердце
так и все другие причины, действующие вредно наружно
ещё усиливает сонливость.

Зимняя спячка при t° +5 — −8°; во время ей наблюдается
10 значительная неподвижность — дыхание и сердцебиение за-
медляется, но t° тела почти на несколько выше окру-
жающей атмосферы (есть индивидуальная разница)
Летняя спячка, в жарких странах ей подвержены
холоднокровные животные — почти полное отсутствие
15 холода и тепло действуют одинаково: расширя-
ют кровеносные сосуды периферические (кожа)
и располагают ко сну. (кожа красная)
Спячка условна или отдельные стадии или
болезнь в известной степени (старики) — Эдемий

Как согласуется с бессонницей?

Спячка у людей происходит от сильного ослабления от потрясения системы (нервной системы) на физического утомления, от истощения, от потери крови, или без повода; она сходна с спячкой у животных: окоченение, ослабление обмена, чувствительность потеряна — разбудить трудно — сознание прерывается на долгое время где заснули. Иногда в спячке кратковременная (реже мал.) обнаруживает телодвижения различных категорий, в разговоре, ходьбе, они обращает в сон помещение (ходьбу и т.п.) и забыв проснувшись продолжает работу, прерванный разговор и т.п. Такая болезнь иногда эпидемическая, передается по наследству (Вестфалия — die Nahlen — об. кровожадность мало разговорчивы) с довольно сильными судорогами. Иногда, спячка может достичь глубины в которой не воспринимает смерть. В виду обмена сильно ослабевает. Пример спячки продолжительности. Процесс спячки длился 465 дней; в течение 8 месяцев больной провел в спячке 1698 д. = 4 год 7½ мес. Средняя продолжительность спячки длительность, которая производит гипертрофию сосудов увеличивает

тонуса их органов. Вообще большие силы
затрачивает условий с большими особенностями
или перерывами сознания у предрасположенных к
мигрени и нервным больным.

Патологии сознания. Анатомический субстрат
сознания перерыв в головном мозгу. Когда-нибудь
какие-либо причины, ослабляет мозговой сознатель-
ный деятельность – усиливаются рефлексы, то
они уже не задерживает и не подавляет свою дея-
тельность. Наир во время сна рефлекторной дея-
тельности, наир кашель, судорожный, астма, то-же бывает
при паралич головного мозга. Животных в дли-
тельный спячке очень сходны по рефлекторной
деятельности. Также крепкий, безсонный сознатель
сходен по субкортикальным больным которые вообще
слабое развитие у него интеллектуальных масс.
Умеренное исчезновение сознания это слабо,
что выражается лица не соответствует ситуации.

При органической мозговой деятельности работает
все элементы, входящие в состав анатомического
субстрата сознания. Работа производит непро-

ривно, долгое время – упражнений через короткий промежуток работы (труда) и наоборот энергично, где на нее уходит весь запас энергии, никакой другой энергии в это время не хватает – погружение сна как отдых утомленной организации и целительного энергетического обновления. Однообразие ощущений, покоя и чувств ослабляет организм и вредно влияет на интеллект – погружение однообразный труд (или физический труд) утомляет сознание и вызывает сон. Причина гипнотизеров заключается в утомлении сознания и всего тела от однообразных от утомительного слухового или другого ощущения. Сам сознание вообще слабо, до человека легко попадает в сон и при развитии привычки к перерывам сознания может засыпать от самой легкой причины, даже от незначительного повторения однообразных звуков. Где перерыв сознания ослабляет его и может привести к судорожным конвульсиям и т.д. Отчего сильное утомление

У эпилептиков, у которых также перерывается сознание, развивается вполне идиотизм

ике, Эти нервные нервные проявл. в массах (общество)
массовые, рефлекторные акт. (подр. паника психические эпи
демии) Люди спинно-мозговой фазы стои
ные к рефлексам с слабым сознанием. Кроме
рефлексов, у них (из-за новой) (эти слабые сознан., этих слабых
подражательность (дурни - дикари - обезьяны) Когда
знание было никогда явлению; во время болезни
не и происходило от ней ослабления созна-
ния, усиливается даже подражательность.
Подражать больные будут не только тому, что
видят, но и что слышат, т. будут способны
к словесному внушению и вообще всевозмож
ной подражательности. Гипнотический сон напо-
минает спячку (отличие) ресия от наркоти-
ческих средств не в нормальной сна,
а здесь не происходит никаких фаз.
Сомнамбулизм Во время сна имеет место
сфера не спящих и только способна совершать
сложные и вполне целесообразные движения
акт. Сомнамбулизм проявляется в. г. умо
помрачных, нервнобольных в фазах труда, уме-

ние его на яву устранимо сомнамбулизм.

Автоматизм – повторение различных актов бывшего сознания, наблюдается при различных поражениях центральной нервной системы. Во время припадка больные сознание и даже ощущения посредственно бывают совершенно прерваны.

Перерыв сознания может происходить от пули и др. поражения мозга, по устранении причины сознание работает далее, начиная с момента, когда оно было прервано.

Раздробленное сознание у идиотов, когда нет ни-какого сознания, наблюдается во сне, бодрствующем уме, иногда распадается на 2 до 6 и отдельных личностей.

Органы речи и мышления у людей, обладающих правой рукой, в левом полушарии (вообще левой половиной мозга управляется интеллект) Если у. во время бодрствования работает левое полушарие – во время сна оно отдыхает

и в высшем нервном функционировании правое, управляющее левой рукой (отвлеченные и символические процессы главным образом левого полушария). Условный образно. Одно полушарие мозга, если другое удалено искусственно, возвращает условно-рефлекторную деятельность

29 Дек 82

III Гигиена сна

Количество сна должно соответствовать потребностям пластического питания; вообще оно обратно пропорционально развитию сознания. Дети, у которых анатомический субстрат сознания еще не до конца развился, должны спать больше, т.к. сознание их быстро утомляется, но чрезмерное количество сна, вызываемое искусственными способами, ведет к привычке, вялости, т.к. мешает (при этом в коре головного мозга отсутствуют и анализирующие процессы) нормальному функционированию сознания и вечером по обычному ребенка. Колебание температуры тела на 0,5–1,5°С, аналогично могут влиять на прерывание сна. В первые 4-6 нед. ребенок должен спать 22 ч.; от 1 до 2 лет – 18-16 ч., 2-3 л. – 17-15 ч., 3-4 л. – 16-14 ч. 4-6 л. – 15-13 ч., 6-9 л. – 12-10 ч., 9-13 л. 10-8 ч. При переходе от 8 лет к юношескому возрасту: 9-10 ч., затем 8-9 ч. и

только по окончании роста, ок. 19-20 л. – 7 82, тогда
для здоровых взрослых людей 5-7 г. У старичков потребность 10-12 г
2 периода.

Изменяется она время как без дневное сокращение,
ведущее к его атрофии. Против сокращения же
* часто применяемых веществ, вызывающих при-
ливы крови к мозгу (гашиш, кофеин, никотин, хинин) и постоянно
применяемых, общее сосудорасширяющее действие, спорт и пр.
прибор перед сном, брать прокладку, ванна, обтирания,
и вообще не бороться с ним, привычкою (ассоциации на сон)
(массаж) сон к комнате быть, чтобы нужно для
процесса пищ. питания и отдыха сокращение ве-
дет к ослаблению и к расстройству газообмена
(увеличение CO_2) и питания (уменьшение белкового питания),
Сон имеет различные теории. Они бездейственны, от отсут-
ствия интересов вообще от бедности внутреннего
психического мира: дикари засыпают поэтому, как ребенок
без фантазии. При легком, часто перерываемом сне не
происходит питания и даже сон не освежает. Нужна
Гигиена: Избегать всякого раздражения, проводить всегда
одновременно, ложиться, успокоив ванной (28-29°R), легкие ужины
Изменение положения желудка уменьшает отодвигая
вверх грудобрюшную преграду, уменьшая емкость
легких, производит уменьшая поглощение O_2
(а во время сна должен O_2 запасаться для нужд бодр-
ствования) и нарушает ход физиологических процес-

обозначение сна, для
чтобы сигналы по-
лучали тоно вариации
стимулов вызывающих
двигательный.

и потребность дыхательных всех органов – отсюда обильное кровоснабжение мозговых и дыхательных. Вдыхание O₂ на сон и весь процесс велико; в детском выдыхание CO_2 очень мало, чем при взрослых (100 : 113); сон разгоняет сонливость и усиливает умственную сосредоточенность. Темнота придавливает сознание, и лишает его многих необходимых ощущений – рефлексы в детском усиливаются. Этими усиленными рефлексами и фантазией, при отсутствии сознания, объясняется чувство страха в детском.

Обстановка сна. Окна на ночь и зимой оставлять открытыми не запрещается; в других случаях требуется большая вентиляция. В спальне необходимо иметь повышенный запас свежего воздуха; вентиляция должна быть без струй холодного воздуха (легкая прохлада комн.) Температура в пределах 10-12° R; для взрослых: после разогрева комнаты до 18-19° R, к концу 1-го мес. 18-17° R, к концу 2-го – 17-16°, а после 4-го мес. – 16-15°; на втором году 15-14°, а с 3-го – 4-го: 14-12°. Для наилучшего дыхания спальни выгодней гористость места, образованием сосновых боров и общей влажности, из расположения сосудов горизонтальных и развитием сосудо-двигательного органа тонуса, легкий воздух таких

способствует накоплению CO_2 и усилению дыхания, но вдох-ре органы головы и шеи сильно должны быть открыты; выдох-ре грудь должна закрыта. Необходимо также упражнять себя во время сна переменным положением тела. Перемена эта полезна и при бессоннице. Воспаление грудной железы от сна на грудь, воспаление в основании легких от вдыхания холодного воздуха через нос - того-же сорта кровохарканье. Следует принимать во время сна по возможности горизонтальное положение. Сон с руками вместе, т. е. перед телом происходит надлежащая выдача и другие приборы происходят наиболее свободно. Все суставы и расширяет сосуды расстройство сосудистой тонуса. Работать врач Мейнерта погодам, что различные состояния нашего организма, все функции его внутр. органов, все душевные явления имеют связаны с теми или иными изменениями в кровеносных сосудов и напряжением их крови, а потому всякое расстройство сосудодвигательной сферы ведет за собой изменение функций и является источником других расстройств и болезней, и тем телесных и душевных.

Время засыпания и вставания должно по возможности соображаться с природой и вставать лучше при солнечном свете; поэтому зимой надобно ложиться и вставать раньше, чем летом.

После необходимо проветривать на солнце, даже не должна быть мягкою. — Днем не следует подолгу лежать, а после обеда должна быть горизонтальна.

Выбрасывание вредных соков и отделений кожи должно быть предметом внимательного наблюдения каждого врача, как они бывают.

Сон вообще есть хорошее лечебное средство в болезнях, исключая болезни от слабости средней деятельности, также сон располагает к кровотечениям, поэтому при таких болезнях он вреден; также и в судорожных болезнях.

Излишняя едкая летучесть, происходящая от скопления CO_2 в организме, уменьшается, если спать при открытых дверях и даже окнах.

Большинство людей умирает от 4–8 ч. утра и от 4 до 8 ч. по полуд.

Курение усиленное возбуждает беспокойный, нервозный сон

Просонки - момент, когда человек не овладевает и не сознает, что и как и где он
своими сознанием; продолжительность просонков зависит на возраст и индивидуальность сознания и его анатомического субстрата. Просонки наблюдаются у людей с писей нервной системой и у людей флегматичных.

Сильный характер - это твердое, сильно развитое субъективное сознание; такое имеет сильно возбудимые центральные аппараты, прерывающие действие сознания (наркотики); наркотики действуют от самых первых пунктов первой сигнализации сознания, и сигнал первой-моторных центров, обеспечивающих сознание, и потому сильные и крепкие болезни - у таких сигнал первой сознания очень сильно - потому перерывы сознания (от наркотиков, падучая болезнь, сильно выраженной, сильной, нервной системы, сильных) сознание ведут к обрывам, падучая, душевная болезнь.
Просонки ~~не~~ укорачивают, тогда не сильных сознаний

между сном и сознанием существует тонкая непрерывная связь - глубина и интенсивность сна обусловливает развитие и силу сознания

208
1888

113

Суждены Вам были порывы
Но никто не дано совершить!

115 2/5 Дек. 1885

Прогресс культуры вызывает новыя потребности, невозможность удовлетворить ихъ порождает несчастье. Отсутствие или регрессъ культуры обезпечивает счастье.

Невзгоды в прошлом, чр неудовлетворенной культурной новизны испытываем все таки более интенсивныя пріятныя чувствованія и внегалектическія, чымъ некультурной вполнѣ удовлетворенной

Hartmann: „Phänomenologie des Sittlichen Bewusstseins".

Успокоенной скукой ада Сократ, даже в несчастіи, счастливее, по субъективному чувству, сытой свиньи. (Удивительно.!)

(Брандесъ „Германія, какъ Громада" (В. Евр. Окт. 1885г.)

Сельскохозяйственное 2 задачи: содѣйствовать распространенію культуры в массѣ или распространенію наибольшаго количества счастья на наибольшее количество людей (социальныя утопіи) Сливаются в одну.

Тѣмъ не менѣе необходимо стремиться, чтобы (повышеніе культуры) просвѣщеніе массъ, или иначе говоря, распространеніе культуры на массы шло #по с ускореніемъ и последней средств къ удовлетворенію вновь появляющихся культурой новыхъ потребностей. Иначе фонда экономической, недовольство его и бурные

превороты

("Renan Souvenirs d'enfance")

Счастье личное человека: в том или ином исполнении наложенных обстоятельствами, по признанию (субъектом) или не признанию им на себя обязанностей. Сюда же относятся и удовлетворение потребностей; если какая-либо потребность признана субъектом по тому-либо законному, то удовлетворение ее составляет обязанность по отношению к своему я — и неудовлетворение этой обязанности, т.е. неудовлетворение подобной потребности вызывает страдание и порождает несчастие.

К таким личным потребностям относятся и потребность самосовершенствования, улучшения как самого себя, так и окружающей обстановки (материальное благосостояние). Потребность эта посылана живущим, сама она (вместе) зародилась, повсюду стремление к лучшему: нравственному, умственному и материальному же мере (вместе) должно прекратиться. в человеке. Человек

достигъ одного, но на этомъ не остановится, онъ въ силу всякой стремится далѣе, такъ какъ потребность его состоятъ не въ достиженіи извѣстной цѣли (у которой онъ тотчасъ стоитъ) а въ постоянномъ стремленіи впередъ. Потребность стремленія впередъ т.е. прогрессивную, разносторонняго, какъ мнѣнію, такъ и внѣшняго, подобна потребности дыханія. Человѣкъ дышетъ постоянно, не можетъ запастись дыханіемъ на продолжительное время; въ теченіи всего времени должно быть — точно такъ и съ стремленіемъ впередъ: остановки могутъ быть только весьма непродолжительныя. Человѣкъ не можетъ отказаться себя въ этомъ стремленіи, какъ не можетъ отказаться въ дыханіи.

Но если нѣтъ воздуха, человѣкъ задыхается, невозможность дыханія, погибаетъ. или, если у него нѣтъ легкихъ. Точно также, когда внѣшнія обстоятельства, или собственная его вина, (не-

Поэтому
Если бы в чело-
веке средства к
совершенствова-
нию, лучше
пробуждались в
нем (органы)
потребности
к с

фосфора какого-либо климата, но возмож-
ности удовлетворять потребность улуч-
шения себя и своей среды — человек фос-
фор, задыхаясь в переносном смысле и
мог погибнуть. Если же внешняя об-
становка и собственная природа в чело-
ке средства, позволяют ему совершен
ствоваться т.е. стремиться идти вы
ред и он действительно идет, и
т он исполняет обязанность по
отношению к самому себе, удовле
творяя законную и присущую ему
потребность — Он счастлив. С
этой стороны.

Удовлетворение всех потребно-
стей законных и присущих человеку,
и есть полное всестороннее сча
стье. Но если идеал нашей среды
предлог к которому плохо мо-

Жемъ стремимся.; но каждый
шагъ на пути къ удовлетворенію какой-
либо потребности, ~~этот~~ Каждый, такъ сла-
бый, добытый нами и брошенный,
въ кусокъ — доставляетъ намъ ми-
нуту счастья. Эти минуты ура
вновь чивают въ цѣпи минутами
страданій, проистекающаго отъ не-
удовлетворенія другихъ потребностей,
которыя такъ требуютъ новаго
той минуты — Въ этомъ такимъ
образомъ заключается человѣческое счастье.

Возбудить потребность и въ ея удовле-
ніи получить человѣка въ невозможность
удовлетворить ихъ — значитъ содѣлать
его несчастнымъ

Отсутствіе потребностей или крайняя
скудость такая ограниченность ихъ, что всѣ
они удовлетворены — и полное счастье.

Обилие потребностей и обладание
средствами всѣхъ ихъ удовлетворить даетъ
полное небольшое полное счастье:

extrême de bonheur

Человекъ неравенный имѣетъ много потребностей, нѣкоторыя изъ нихъ не удовлетворены другія нѣтъ; поэтому число какъ тѣхъ и другихъ ограничено такъ что сумма пріятныхъ и непріятныхъ внегарнитій незначительна. Такой человѣкъ имѣетъ свой баланса сласбы - выражающійся избыточными числами выражающимися +от или - от ~~Положи~~ разность баланса $= a - b = c$

гдѣ $c > 0$. баланса $= \{(a-b)\} = f(c)$

Положи человѣкъ этотъ развился, число потребностей его увеличилось, въ то-же время увеличилось (отъ развитія) чувствительность т.е. внегарнитій, какъ пріятныхъ отъ удовлетворенія, такъ и непріятныхъ отъ неудовлетворенія потребностей; сдѣлался сильнѣе. Каковъ будетъ его теперь его баланса сласбы

Если въ одинаковой пропорціи (въ m разъ) увеличилось число какъ удовлетворенныхъ такъ и неудовлетворенныхъ потребностей, то теперь разность

I – str 17 (partye angielskie) 121

A – 27

II – 41, (kongr 8-my w Kul), 45 II – 51 (skład partyi w parlam)

42 Morrison

47. 3-ci rok rządu ... u steru ... stoi ... liberałów: Campbell-Bannerman (od r. 906)

Konferencya delegatów z Nowej Walii w swej rezolucyi wyraziła się przeciw kollektywizmowi 118 str. przeciw 27

Ang. parlam. – matka parlam-u. Self-governing country – nie sprawdza się przepowiednia Chamberlaina że po 3-ci. raz liberałowie się przegospodarują

O partyi ang. gdzie?

Kilkud członków parlamentu ang-skich ogłosiło manifest o przystąpieniu do socyal., powołując zasadę wspólnej własności i wspólnego rządu zgodną jest z nauką Chrystusa (i Ewangelii).

Mowa Georga Lyord o prześladowaniu w Carstwie

Postanowiono zebrań liberałów w Albert II – str 42

Premier Asquith proponuje jako środek 8 godzinnego dnia pracy i zwrócenie uwagi

30 M. głosowanie w Izb. pard. w sprawie bezrobot. wniosek ministerstwa
na który = 351 było tylko 49 (195 przeciw 146); przeciw ministr
unionistów + irland + robot + kilku radykał.

Przemysł ang. nadal się rozwija od 2 lat – nawet te gałęzie
którym zagrażała najwięcej konkur. francuz: tkactwo lna i bawełny
a pomimo to trwa „chômage". Socj-ści utrzymują, że bez roboty jest
500.000, według oficjal. między tradeunionistami na 1000 było bez roboty 41-42
szczególnie w przemyśle budowlanym i górn-czym masowemu – Jest niedobór
przy napływie robotników rolnych i polaków i żydów. Każda partia wy-
rażnie te sprawę w partii i daje swe rozwiązanie:

1) Unioniści wrogi protekcjonalizmowi, żądają ustawodawstwa większ.
rob-tom i przedmiotom ouvrés. Grav. forces.

2) Socjalis proponują różne-by zarząd 6 mies. robót przymusowych tych
którzy deliberement et habituellement są leniwi, ale zmniejszenie miejsc
pracy do pomocy pozbawionym pracy. Władze wedle Darlycharl
assistance law kontrolowała-by kwalifikacje fr. rocznie

3) Liberał socj. widzą wszelkie zjawiska ucisku i dostrzegają wtym
mat sprzyjających – obok prosperité industrielle – tylko zła
4) radyk. swoją rozwiązanie wprost 1); 2) rolne – Unwan Liberal
daje też – a potrzeb: prawod. rolne, które by powstrzymało przy-
pływ do miast i emeryt. starości, które zmniejszą
zmniejszyłby wyd dobrow-e i dodaj miejsc w workhouses
i wolną gr-ę. Na pomoc chômeurs (obrecono to w mowie tronowej)
Prez nowe prawo nad ~~ptact~~ daje zapomogi Caisson de
secours régionales

John Burns dawny socjal agitator mówił o tem i co też
pu robót, co ma robić, o tem że w Lond z głodu nie umiera
Leader part ouvr. Henderson wzniósł nad jego progr
i obiecał pomoc partyi –
Lab Part teraz w parl decyduje, rozstrzyga i part liber od-
upadły

На днях розданы Студентам Горного Института
новыя * Правила, для учащихся въ Горн. учеб. зав.
утвержденныя г. Министромъ Гос. Им. 2-го Июля 1888 г.

Всѣ измѣненія, замѣчаемыя въ новыхъ правилахъ сравнительно со старыми прежними носятъ одинъ общій характеръ; именно въ нихъ желаютъ ихъ тому, чтобы затруднить молодымъ людямъ доступъ въ Горн. Инст. и оканчивать въ немъ курсъ. Извѣстно, что молодые люди, поступающіе обучаться въ Горномъ Институтѣ, чаще всего бываютъ изъ среды Горныхъ Инженеровъ. Отцы ихъ выдали имъ всѣмъ возможное для нихъ образованіе, и они желаютъ, чтобы ихъ дѣти были еще образованнѣе ихъ. Горные инженеры не имѣютъ легко средствъ себѣ мѣста какъ было раньше; и что въ настоящее время Горн. инженеръ принужденъ долго ждать, посвящая себя занятіямъ, несоотвѣтствующимъ ихъ спеціальности. На вопросъ Горн. отцовъ, что нужно сдѣлать, чтобы Горн. зав. не были бѣдны ученики, заботящіеся, чтобы ихъ дѣти получили въ немъ курсъ обученія, министръ отвѣчаетъ, что прежняя задача Горн. заведеній состояла въ томъ, чтобы давать своимъ воспитанникамъ возможно лучшее образованіе, а нынѣ не въ томъ, чтобы ихъ въ Горн. зав. — достав. имъ возможно лучшее образованіе, а нынѣ не въ томъ, чтобы ихъ имъ обезпечить матеріальныя отношенія на будущее время. Такъ, напр. [illegible] причина указанныхъ новыхъ затрудненій въ поступленіи въ Горн. инст. гор. инж. кроется въ томъ, что прежніе Горные Инженеры, отчасти по недостатку средствъ, отчасти по недостатку личной инициативы и участія въ общественной жизни, не могли въ общихъ экономическихъ условіяхъ времени переживаемаго, въ какихъ оказался въ большей степени практической подготовки, которою обладаютъ Горные отцы. курсъ въ Гор. Институтѣ, другіе же не въ числѣ Горныхъ Инженеровъ, а въ числѣ тѣхъ, которые съ небольшими, если и считаютъ большими для Горнаго и Государственнаго, к-Россіи, обладающей громадными минер. богатствами, которыя еще должны быть разработаны въ будущемъ, и которыя потребуютъ значительнаго числа свѣдущихъ людей. въ Горномъ

Постараемся теперь указать на главныя общія характеристическія черты новыхъ правилъ, по сравненіи, чѣмъ они отличаются отъ прежнихъ. Во-первыхъ мѣста за право слушанія лекцій и пользованія прочими учебными пособіями Инст-а значительно повышены, вмѣсто 30 р. какъ было въ настоящее время платятъ 60 р., которую сумму они внесутъ можетъ въ началѣ учеб. года; разсрочка при этомъ не допускается. (Подобное условіе трудно выполнимо для многихъ желающихъ поступить въ Горн. инстит. и которому можно видѣть тѣ числа.) Во-вторыхъ новыя правила вводятъ обязательное посѣщеніе лекцій для всѣхъ учащихся въ Институтѣ. До настоящаго времени правило это

Во второй курс допускаются правильно вышедшие в обязательном объеме переводные экзамены; студенты, не сдавшие в срок, могут сдать их позже с разрешения Директора Института. Студенты, не выполнившие учебного плана, могут быть оставлены на повторный курс. Студенты, не сдавшие переводных экзаменов, могут быть оставлены на повторный курс

и т.д. обратно общее число учащихся в Гор Инст, ~~в~~ и отнош. книг к числу уч.

Наши уставы главнейшим отличием новых уст от старых, что они стремятся к одной определенной цели; насколько они достигнут взаимодействия и единообразия покажет будущее.

К правилам для учащихся в Гор Институт. присоединены правила для пользования библиотеки.

Библиотеки, в сказанных выше пределах, предназначены служить пособием для профессоров, учащихся в Инст; ~~но~~ для книгами ею могут пользоваться также лица служащие по Гор Упр.; но кроме книги на дом, имеющих все учащиеся, ~~что~~ учащиеся не имеют права получать книги на дом. ~~Для всех библиотек открыта~~ только ~~для профессоров~~ чтение будет от 10 до 3х то ~~же~~: Время последнее назначено ~~для~~ для учащихся возможно пользоваться книгами ~~для~~ (все остальное время они обязаны быть на лекциях. Нашь кажется, что) было отказ. Когда учащиеся обязаны быть на лекциях, то самое время и для библиотеки, ибо известно, что студенты получают из библиотеки не для чтения дома, а для ~~чтения~~ чтения в библиотеке, то ~~по~~ ~~в~~ ~~Высшей~~ ~~Школе~~ ~~Инст~~ ~~Инст~~ спрашивается, почему Начальство Инст. не считает возможным давать книги Студентам, без которых ~~не~~ в Институте, ~~не~~ будет трудно ~~не~~ ~~будет~~ ~~трудно~~ ~~учиться~~ ~~в~~ ~~других~~ учебных заведениях. ~~Нашь~~ Мы думаем, что для того чтобы ~~пользоваться~~ ~~этим~~ право на получение книг на дом, необходимо разбить получение книг на дни, когда студенты свободны, т.е. не имеют лекций.

Во второй курс поступающие обязаны в обязательном порядке сдать экзамен по всем предметам, изучавшимся на 1-м курсе, не позже 1 Окт. (кон. октября) сего года. Не сдавшие в указанный срок экзамен по предметам 1-го курса (за исключением тех, которые будут оставлены на повторный курс) будут исключены из Института. Не сдавшие в течение 2-х лет экзамен по предметам 1-го курса лишаются права поступления в Институт. Студенты, оставленные на повторный курс, должны посещать все лекции, практические занятия и работы, как и студенты 2-го курса. Студенты, оставленные на повторный курс, должны посещать все лекции, практические занятия и работы, как и студенты 2-го курса. Студенты, оставленные на повторный курс, должны посещать все лекции, практические занятия и работы, как и студенты 2-го курса.

(do Samarskiego gubernatora)

Mam do Radgowskiego

do Mani — ie Michaś nie powinien
mieć się bicdzyć i liczy mnie
Bierlaiów jechał do ojca, choć petuj bolachy
uważam ... tego nie ... ojca, nie jest ...
... ojca, ...

Ja ... gezmolenienie, na pryjazd tuo mnie do Samary, mojej żony
zdanie! Dzieci, śmiem upraszać: aiebyś ... Rauyt Kapryteń — czy ta ...
ta dzieci. Droga moj żony z dziećmi, jedną chowiać chciała ma się obejść
bez niechcenia mnie, czy też grzecznie? —
mnie chcesz od
niego pomoc? Ja, dla zastosowania się do niej —
Fotografia
do Kirinowa.
Nie mniej jednak zmuszony jestem prosić, aiebyś i dom moja sobie
cne zamieszkała we wsi Bogo pod miastem Kazaniem, w gdzie mała
biedota
i zarobek
i zwoła na
ich uwagi.
w serduszko
gi nie bojeta.
przy mnie
do mnie.
- dzieci -
- kawiel -
- pieniądze -
- sprawa -
- osobna -
- jest do Bred -
- bo nie tak -
- wej (pomoc) -
- dla tego się
na pieniądze -
bolesz -
Korotkowa
i dopiero
mniej ich
- dzieci drogą
bo zamiast
- strach się
- zapewne
medyczna.
Kochana jaga!
i dalej ona to pojmuje
- ... bo ...
dzieci
2 22/2 ...

Ja ... mniej jednak zmuszony jestem prosić, aiebyś i dom moja sobie
cne zamieszkała we wsi Bogo pod miastem Kazaniem, w gdzie mała
biedota
i zarobek
i zwoła na
ich uwagi.
w serduszko
gi nie bojeta.
przy mnie
do mnie.
- dzieci -
- kawiel -
- pieniądze -
- sprawa -
- osobna -
- jest do Bred -
- bo nie tak -
- wej (pomoc) -
- dla tego się
na pieniądze -
bolesz -
Korotkowa
i dopiero
mniej ich
- dzieci drogą
bo zamiast
- strach się
- zapewne
medyczna.
Kochana jaga!
i dalej ona to pojmuje
- ... bo ...
dzieci
2 22/2 ...

Stach Pomk
Rzkowie
Wiktor
Henryk
Tchwe?
oficer?!
adres na
wsi.
Uwagi prezio —
Zoo dubli.
Podróż?
pojedzie ... Zgorzelnicze?
podanie o paszport
z zapytaniem?
Żyd?
kandy odrzekał bojse
Francuz? Turka?
Ale
wy moja
k nalenia

Chwalba wie ...
Co ...
(do Samarskiego gubernatora)

Mam do Radgowskiego

do Mani — ie Michaś nie powinien
mieć się bicdzyć i liczy mnie
Bierlaiów jechał do ojca, choć petuj bolachy
uważam ... tego nie ... ojca, nie jest ...
... ojca, ...

Ja ... gezmolenienie, na pryjazd tuo mnie do Samary, mojej żony
zdanie! Dzieci, śmiem upraszać: aiebyś ... Rauyt Kapryteń — czy ta ...
ta dzieci. Droga moj żony z dziećmi, jedną chowiać chciała ma się obejść
bez niechcenia mnie, czy też grzecznie? —
mnie chcesz od
niego pomoc? Ja, dla zastosowania się do niej —
Fotografia
do Kirinowa.
Nie mniej jednak zmuszony jestem prosić, aiebyś i dom moja sobie
cne zamieszkała we wsi Bogo pod miastem Kazaniem, w gdzie mała
biedota
i zarobek
i zwoła na
ich uwagi.
w serduszko
gi nie bojeta.
przy mnie
do mnie.
- dzieci -
- kawiel -
- pieniądze -
- sprawa -
- osobna -
- jest do Bred -
- bo nie tak -
- wej (pomoc) -
- dla tego się
na pieniądze -
bolesz -
Korotkowa
i dopiero
mniej ich
- dzieci drogą
bo zamiast
- strach się
- zapewne
medyczna.
Kochana jaga!
i dalej ona to pojmuje
- ... bo ...
dzieci
2 22/2 ...

Samara d 17/29 Marca 62.

(au général Potapow)

Mon général

Je viens vous remercier encore une fois de votre bienveillante intercession, et je vous prie surtout de vouloir bien recevoir mes remerciments les plus sincères pour la permission accordée à ma famille de venir me rejoindre et pour l'augmentation de mes subsides.

Encouragé par votre bienveillance déjà éprouvée, j'ose recourir encore à V. E. en invoquant sa protection pour obtenir de Son Excellence M. le Gouverneur de Samara une dernière grâce. Je demande à V. E. ma passeport d'honneur de m'absenter en vue la permission que j'ai obtenue de rester — d'aller au devant de ma famille.

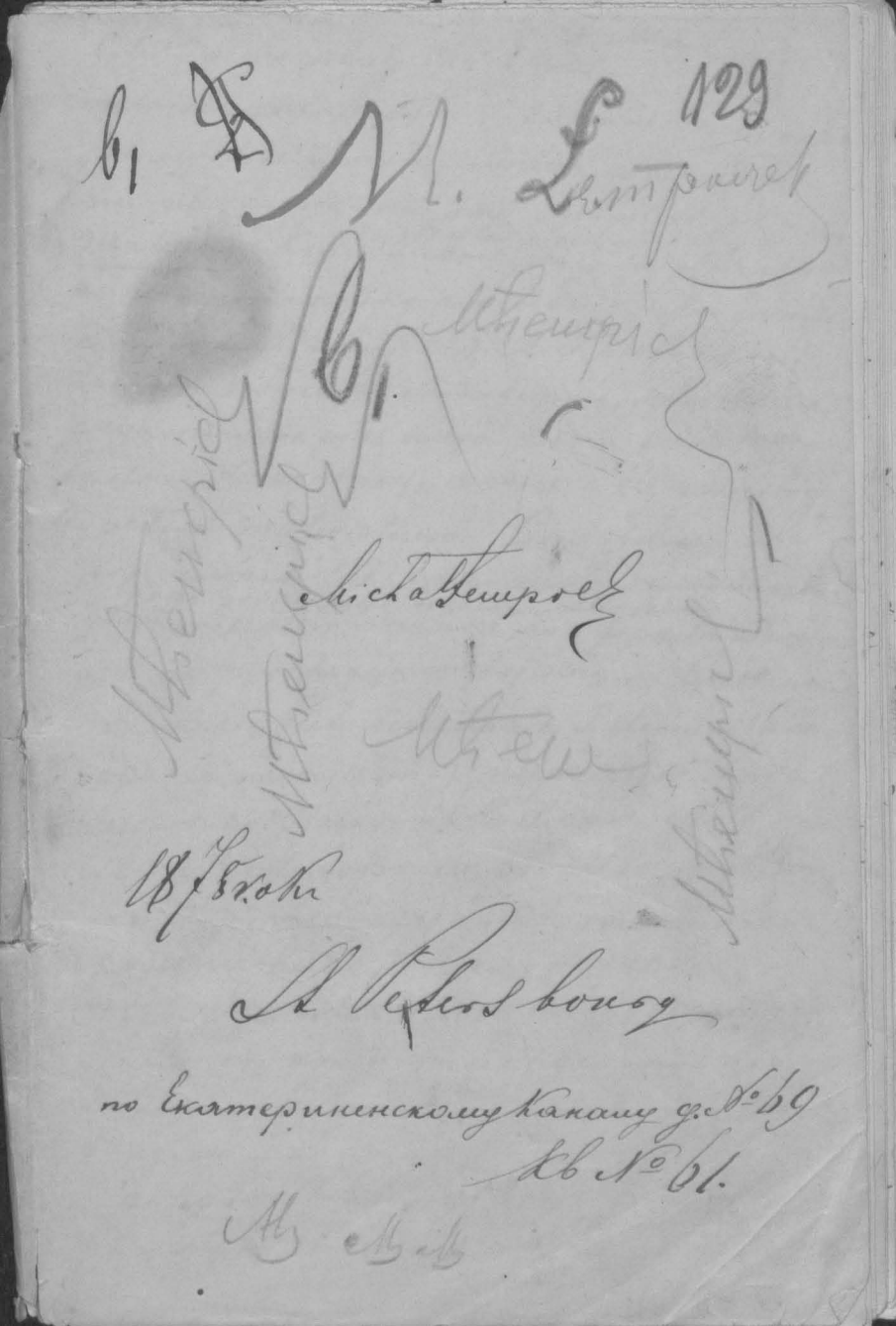
Sur la foi de l'arrêt qui me condamne au séjour à Samara, V. E. peut bien me supposer un dérangement d'esprit, dont cependant je suis tout à fait libre Dieu merci — Vous pouvez vous en assurer, si vous avez la bonté de lire mes contes, qui ont occasionné l'arrêt en question. J'ose vous en prier mon général, — non pas à cause de ma personne — mais parceque vous y trouverez, je le crois fermement, des idées, dont l'application peut être extrêmement profitable au bien de l'empire. Au moins vous y trouverez une preuve irrécusable de ce que j'ai toujours dicté à mes écrits — l'amour sincère de la patrie et de la dynastie régnante.

Je vous prie encore, mon général, de vouloir bien agréer l'assurance de mon profond respect avec lequel j'ai l'honneur d'être

de V. E.

Samara d 30/3 62

Le très humble et très obéissant serviteur

Człowiek ma potrzeby dwóch rodzaj:
materjalne = potrzeby ciała i duchowne = nerwowe
potrzeby duchu umysłu; wszelka praca mająca
na celu zaspokojenie jednej z tych potrzeb jest pracą
użyteczną. Dla ogółu i dla jednostki pracującej
Wyższe dzielenie pracy na produkcyjną
nieprodukcyjną wprowadza tylko zmieszanie w terminologji: 1) Scholl nazywa pracę
sług pośrednio-produkcyjną, gdyż oparta,
wykorzystywana przez nich jest niezbędnie potrzebna dla produkcji a więc i dla wzrostu
bogactwa materjalnego. Praca doktora jest
przez niego Scholla nazwana nieprodukcyjną,
bo nie produkującej, bogactwa materjalnego
gdy tymczasem równie jak i poprzednia ona wpływa na produkcję materjalną — Rozróżnienie
to wyższe jest nadzwyczaj subtelne (i nieoparte na niczem,-) niepotrzebne i nie
mające podstawy. 2) Następnie Scholl zmuszony jest w pracy produkcyjnej również
jak i w nieprodukcyjnej rozróżniać
pracę użyteczną i nieużyteczną
3) Później zawarła: Praca nieprodukcyjna
dla jednego kraju może jednak być pro-
dukcyjną tj powiększać materjalne bogactwa
drugiego —

Wszystkie te klassyfikacje pracy będą
zupełnie zbyteczne, jeżeli rozróżnimy się na

użyteczny i nieużyteczny. Użyteczny dla ogółu (i powinna być użyteczny dla pracującej jednostki) byłby nazywał pracę rezultaty której zaspokajają jakąkolwiek rzeczywistą potrzebą człowieka, — nieużyteczny, produkty której, bądź materjalne, bądź innego charakteru zaspokajają tylko potrzeby nie naturalne, urojone a zgubne dla ludzkości. Idzie więc tylko o to, żeby rozróżnić jakie potrzeby trzeba zaspokajać jakie zaś nie.

Mill sam zauważył mylność i nie dokładność swego rozdziału pracy. Mówiąc o wydatkach robotnika dzieli je na produkcyjne konsumcyjne i nieprodukcyjne na konieczne i niekonieczne, czyli zbytkowne. Do pierwszych zalicza także nie wydatki na rozrywki, jakoto na teatr, koncerty i t.p. albowiem te przyjemności są niezbędnie potrzebne dla podtrzymania w robotniku ochoty i zapału do pracy. Ztąd by więc wypadało że jest produkcyjną praca muzyka, aktora, którzy swoją grają ~~pod~~ dostarczając robotnikowi rozrywki, podtrzymują w nim energję, a tem samem wpływają konieczne na produkcję materjalną, która nie mogłaby istnieć bez tej produkcyjnej energii. Mill to spostrzegł. Do tej rzeczy

„Należy nie tylko zwracać uwagę na pracę produkcyjną i nieprodukcyjną 133
ale także odróżniać pracę zasobodawczą
do konsumcji produkcyjnej od pracy ma-
jącej na celu dostarczanie zasobów kon-
sumcji nieprodukcyjnej, czyli należy
odróżnić pracę łożoną na utrzymanie i powię-
kszanie produkcyjnych sił kraju, od pracy
użytej w innem celu!" Aczkolwiek doktor
aktor, muzyk, powiększając, utrzymując
siły kraju produkcyjne nie powiększają
przez to zasobu i produktów tych sił
tj bogactwa materjalnego kraju, czy nie
postępują równie jak stróż który pil-
nując budynków ochrania robotni-
ków pracującym czas, którzyby ony
ani musieli poświęcić na to samo
ta teraz mogą ten czas obrócić na
produkcję — A zatem i stróż równie jak
i muzyk, aktor powiększają siły
użyte do produkcji, a przeto i tym samym
zwiększa się ilość produktów tj bogactw
materjalnych + zatem praca jednego i
drugiego z tych samych pobudek tj
zapotrzeby na materjalne produkcji
tj na produkcję materjalnych bogactw
powinna według określenia Mc Culloch

nazwany pośrednio produkcyjną, bo w jedną i drugą mają te same do tego prawa

Określenia Mirlla:

Bogactwa „są to wszelkie rzeczy pożyteczne lub przyjemne mające wartość handlową" – (Valeur en échange)

Później Mill ostrzega że wyraz pod słowem bogactwo bliżej rozumiał bogactwo makroskopowe

„Zgodnie z tym bogactwo złożone jest z poszczególnych nagromadzeń: dowolny wszelki produkt pożyteczny, który zarazem może być nagromadzony powinien być poczytywany za bogactwo.

Praca produkcyjna jest to praca, mająca na celu stworzenie użyteczności stałej, nadanej już to ludziom, już to przedmiotom i zwłaszcza istotom ożywionym i nieożywionym, praca produkująca użyteczności nadane przedmiotom materjalnym" a wyraz ten wypada: „praca pośrednio czy bezpośrednio powiększająca masę bogactwa w kraju i dłuższy czas"

Cairnes rozumie: Praca służąca lub żołnierza wpływa dobrocznie na produkcję na nagromadzenie materjalnych bogactw a więc może być nazwana produkcyjną dlatego że podczas ochrony – produkowanie

były nadawanie użyteczności ludziom lub rzeczom w dziedzinie przyszłej i pośredniej.

Praca malarza autora itd. ma nie nadaje niczemu zadnemu materjalnemu przedmiotowi) żadnej użyteczności, nie sprzyja temu nadaniu, bo ma tylko jedyne na celu dostarczenie przyjemności rozrywki.

Ale tak nie jest, albo przynajmniej tak być nie powinno. Potrzeba, dla której powstały prace podobnego rodzaju, wynika to wymaganie ludzkiej natury. Człowiek nie może ciągle produkować, pracować — powinien mieć chwile na zdrową rozrywkę, stanowiącą odpoczynek po pracy, i zaspokajającą potrzeby duchowej strony człowieka. Zgodnie z tym powstały sztuki piękne itd. Po pracy ludzie ci zbierali dla odpoczynku, zdolniejsi z nich zaczynali śpiewać, (dla wspólnej pracy) grać, tańczyć malować — ale to nie było ich jedynem zajęciem, i oni nie brali za to zapłaty. Następne najważniejsze zasady, powstałe pracy ludzkości znalazła, że było dla niej dogodniej, jeżeli ci ludzie, porzucą wszelką inną produkcyjną pracę, która

im dawała środki do życia i pozwoleg by
jedynie swemu zawodowi, będą (chętnie) dostar-
czali producentom przyjemności, a za to produ-
cenci będą im płacili i dawali środki do ży-
cia. Mnie się zdaje że przeciwne nasi my-
śleli że brak jej rozrywki nie będzie pro-
(lub będzie bez porównania mniejsza)
dukcji ze brak rozrywki podrzymuje ich
energję w pracy produkcyjnej. Ta właś-
nie była przyczyna, dla której powstały podobne
rodzaje prac. Ten powinien być zrobiony i cel
tej pracy. Tylko z takiem celem praca jest
pożyteczną, sprzyjającą produkcji materjal-
nej a więc i produkcyjną.
Lecz skoro nikt nie zdoła zupełnie (w)ynaleźć inny cel tej pracy. Owoców jej korzysta-
ją tylko po wyższej części ludzie, którzy i
tak mają za dużo przyjemności; na
prace rozrywkę zaś oni zapatrują się jako
na środki do podtrzymania sił pro-
dukcyjnych, i energji, i nie mają żadnej
pracy, ale jako na cel — (dla) zabawy
dla zabawy. To jest zasada stwarzają-
ca dla wytłomaczenia sfery ekonomji este-
tycznych potrzeb człowieka, i utrzymują
że, cel estetyczne potrzeby są wyższe

niż estetyczne potrzeby ogółu, że onimi
dla wyższych natury
się słyszeć dobrych śpiewów, dobrą muzykę
widzieć dobre obrazy. — Taka 1137
praca, owoce której zaspakajają
potrzeby urojone zgubne zepsuciu, kwitnącej
nic nie robiącej części społeczeństwa jest
pracą nieużyteczną i nieprodukcyjną
dla 2 następujących powodów
1. Rzeczy pożądającej tej pracy nie
nie produkują ani bezpośrednio, ani pośrednio.
tymczasem, obrawszy sobie inny zawód
mogliby corodzień produkować a więc
zwiększać zapas bogactwa narodowego
z pracy. Używający produktów tej pracy
i płacący za nie grubo, nie mając pie-
niędzy
niędzy mogliby potem obrócić (nie kapi-
talizując) na coś korzystniejszego,
dla ogółu, a nie dla jednostek, jak jest
teraz, które właśnie się służą kapitałem.
Aponiewoż trzeba najprzód być syty
żeby a później słuchać z przyjemnością śpiewu lub muzyki — każdy
więc lepiej robi dla ogółu, jeżeli bierze się
do pracy mającej na celu zwiększenie
materjalnych bogactw kraju —
Trzeba żeby robotnicy mieli do najprzód
wszystkie konieczne potrzeby za-

spokojone. Podczas pracy prawdą potrzebna jest jakaś
rozrywka, i on bowiem ma w sobie jest niezbędna potrzeba jego natury, on
na nią zasługuje — Praca artysta ale dla
tle odpowiadającemu zadaniu, natyle
jest pożyteczną — Ale jeżeli ona zaczyna
(zaspokajać) dręczyć przyjemnie
słabe nerwy znerwicowanych leniuchów,
stanie się niepożyteczną i zgubną i nie
powinna istnieć —

Sztuki piękne mają tylko tak ograniczone
prawo istnienia —

Sztuka jest jednak zadaniem każdego
zdrowego
zdrowego starać się o to żeby każdy miał (niezbędne
dostateczne
wnie potrzebne) środki dozwolone i do
zaspokojenia swych pierwszych potrzeb,
niezbędnych
a więc powinien spółdziałać na
gromadzeniu materjalnych bogactw kraju
tężeli
uprzemysłowiać, produkowanie to będzie
lepiej przy pewnych rozrywkach danej
pracy z czym, tylko w takim razie
(pewni) mądrzy
ludzie mogą się obrać sobie za zawód
specjalny: dostarczanie tej rozrywki pro-
ducentom, praca ręki wtedy będzie za-
szczytną, kobiety mogą także pośredni-
czyć spółdziałać ułatwiać bogactwo

i podniesienie dobrobytu —

Kerebutiński [illegible] de Sous.

29 [illegible] 75

Rząd Austryjacki polecił, powołując się [illegible]
Polaki, szlachcie wypełnienie różnych obowiązków, [illegible] względem chłopów, jakiemi wytłoczenia rekrutów, podatków, bez pierwszej instancji zprawem cywilnej karny — obowiązkowy, które tylko uciążliwe dla chłopstwa [illegible] to miało na celu rozluźnić [illegible] chłopach nienawiść do obywateli, [illegible] robiąc i [illegible] i urzędy Austryjacy [illegible] chłopów pracom panom podburzają

Kiedy w 1848 miała wybuchnąć powstanie z demokratycznym charakterem, rząd rozpuścił [illegible] szlachta chce powstać [illegible] Austrya
żeby nie dopuścić rząd do nadzieniu chłopów ziemią, czego chce zrobić — [illegible] wpiął szlachta chcąc się złożyć złożyć że trudno uciążliwe dawne obowiązki zwracała się do cesarza z taką prośbą, ale rząd milczał chcąc [illegible] dosięgnąć swego celu)

Potem gdy nastąpiła powstanie w Galicyi zwróciła się do chłopów chcąc skłonić do powstania, ci nietylko nie wzięli udziału, ale rzucili się na

powskaïch, powiązaliśch zabili 330:
80 odprowadzili do Zamostia, gdzie Brandt
for. z Wallmoden czekował ich wódkę
, zapłacił za pieszych po 10 za dnych
po 5 florenów —

Obuje wiadomości nowe z Wiednia Brofine
Kolonii z Rzymu Kraków —

Bez odbicia otrzymanych
Autor Fantazyi, rozpoczętych bez porządku
bez związku, nie związanych potrzebą
ogólnej myśli. Fantazye nie są
w niskim wyrazie niskiego charakteru.
Czytając, czuje się Fantazye
przeczytać, widzi, że autor
znajduje się w bezprzestrzeni, ~~to~~
błądzi w obłokach, nowego czegoś
nie dotrzymuje, nie dotrzymuje obłoków
wszystko. Poeta przeczuł nie wiedział
Czuł wiele, ubolewał nad
kowaniem myśli i obrazów, ale
materyałem, ~~z~~ jak bezprzestrzennych
Zamek Fantazye czynił ~~z~~ ~~z~~
znaczenie ~~z~~ ~~z~~ ~~z~~ ~~z~~ ~~z~~ ~~z~~
~~z~~ ~~z~~ ~~z~~ ~~z~~ ~~z~~

ющем жене поэтессе о описываемой книге — со стороны не воздерживается критики. Притом автор не обладает воображением, он не умеет (рисовать) в уме (воображать) картины увиденных; есть правда у него попытки изображать окружающее, но эти попытки редки и не увенчались полным успехом. «Описание пребывания в Кракове Александра I в 1834 г. и восстания в Кракове в 46 г.» — Автор не ограничивается только своего рассказа. Приведя мнения 3х государств, в которых были напечатаны (напечатанных) книги, мнения которых независимо от Кракова дали Универсалы, автор ничего не говорит, что к Эти мнения были встречены Французским и Английским правительством, хотя (между тем) (хотя) факт заинтересованности (заинтересованной) стороны Эти — (Александр) исторических заблуждений Автора по Этому сочинению любой судья Цензуры Мы цензура обязана (имеет) и тем с его заблуждениями поступать

Автора есть только три ученика, не менее высоко дара воображения, и умения обобщать факты, руководствуясь логическими, и законами управляющие ими, Способной души кропотливо роясь в архивах собирать материалы, и умело сделать подготовительный материал для более талантливых последователей — единственная задача Автора обращение, хотя вперед и вполне отчетливо видна задача которая Антипарка Автора к Австрийцам — Конечно автор должен не видеть в сем, подобно всех известных русских эмигрантов, повсеместно стремящихся изобразить, полицейскую деятельность Российского государства, отношение в нем сословий, видеть только в Высочайшем решении Вопрос, Конституции Временного правительства, отмечает Московского государства и Либерь, Кун и другие авторы пародоксальны

волнением всегда читаю книгу
Российскую (но не русскую) журнал.
Новое Время
Москва 2-го Окт.
Вот типичная характеристика государственного
мужа – творения писательского вообще,
поступков, по обстоятельствам необъясни-
мых из характера иного человека обстоя-
тельствами, неведомыми ни публике ни
какой иной среде нужно рассматри-
вать двояко: 1) как обстоятельство
вызвавшее и 2) характер
самого автора труда. Его не судя исклю-
чающий, он не дает никакого понятия
изображая и убедительно о такой
характеристики ни авторе ни
книге сей ни духе времени. Ср
роман сборник фактов, фактов,
Voltaire
но тех, которые необдуманно
или тяжкой цензурой, тяжкими
отношениями тогдашнего
Москва 3-го Окт.
Prodrugie Anglij czasu
pomieszał Selenskyj zimnych Li:
1) Teore: Kain Vogel Kamienny wyrzucający
2) Travail: Kobotnik Najęty Clemenceau
3) Caporal — Ligenmore
(Ku Ewa za Mail Fer)

Zdy zniesić jaką kobietę instytucję, niedogodną dla publiki, trzeba b. wiele zajawień publicznych niewygodności lub jawnych charakterystycznych wypadku, które byłyby zamówione - powinny być gazety artykuły otwarte dla podobnych uwag dwa domości lub założony jaki Organ specjalny tym celem, bo nawet przy najlepszych chęciach władzy wyższej stosować się do potrzeb lub wygód publiczności nie jest ona często w stanie im zadość uczynić z braku wiadomości dokładnej pewna instytucja w praktyce okazała się dogodną lub niedogodną dla ogółu i jakie często niewidzialne zmiany mogą ją zmienić w należytym kierunku

---

Huxley a dalej une fois: Catholicisme. mors christianisme = voilà la religion d'Auguste Comte. Soudevise esth: Sacrifice pour le sacrifice.

Le gouvernement représentatif

par J. St Mill.

Chapitre I Jusqu'à quel point les formes de gouvernement sont-elles une affaire de choix. —

Il y a deux théories qui regardent la nature du gouvernement et des institutions politiques

1° Selon lui les formes du gouvernement sont les expédients comme tous les autres servant à atteindre un but proposé,

2° Elles ne produisent que les questions de fin et de moyen. Elles sont faites par l'homme, qui est libre aussi de les faire ou de ne pas les faire, et de les changer conformément à un but proposé

Il ne faut que reconnaître, quelle est la tâche imposée aux gouvernements, et ensuite rechercher quelle forme de gouvernement ou quels moyens sont les plus propres à l'accomplissement de cette tâche — trouver la meilleure forme, la persuader aux autres et les exciter à la demander — voilà ce que doit faire chaque homme

Ils regardent la constitution comme

Le gouvernement n'est qu'un art pratique
une machine à vapeur.

2/ L'autre théorie suppose que la science du
gouvernement est une branche de la science
naturelle - Les institutions fondamentales
politique sont les produits spontanés
de la nature et la vie du peuple, de ses la
bitudes, et de ses instincts et de ses besoins.
Les formes du gouvernement ne sont pas
une affaire de choix, nous devons
les prendre, comme elles sont
comme nous les trouvons, que étudier
leurs propriétés comme nous les fai-
sons avec les autres faits de l'univ-
vers pour nous y adapter.

Ces théories comme toutes les
deux, prises comme les théories ex-
clusives sont également absurdes -
Mill propose une nouvelle théorie,
qui sur les deux précédentes, bor-
nées par quelques considérations.

Il constate que chaque peuple n'est pas capable de manier toute espèce de constitution; mais il ajoute mais que rechercher la meilleure forme du gouvernement n'est pas une chimère mais un emploi hautement pratique de l'intelligence scientifique. Ainsi les institutions et les formes du gouvernement sont bonnes de deux mais seulement dans limites posés par trois conditions.
1) Le peuple, auquel on propose une forme du gouvernement doit consentir à l'accepter, 2) il doit avoir la capacité et la volonté de faire ce qui est nécessaire pour en maintenir l'existence
3) il doit avoir la volonté et la capacité de faire ce, que cette forme de gouvernement exige de lui, et sans quoi elle ne pourrait atteindre son but
Ce dernier, que dans nos recherches de la meilleure forme du gouvernement, nous devons toujours nous conformer à l'état actuel du peuple, à ses capacités morales intellectuelles et actives. Quelle bonne. Que l'insti-

tution soit par elle même, quel soit les avantages qu'elle propose — elle sera nuisible (si elle n'est pas conforme au développement du peuple, par ce qu'elle ne pourra être accomplie dans toute son étendue et éveillera chez le peuple le désir trop supérieur à ses aptitudes.—

Chapitre II du criterium d'une bonne forme du gouvernement —

Comme la forme du gouvernement d'un pays donné est dans certaines limites l'affaire du choix, il faut donc avoir un certain criterium, qui nous dirigerait dans ce choix — Le gouvernement dans ces limites est un moyen pour atteindre un but proposé (le bien être du pays), il nous devons donc savoir, quelle est la tâche du gouvernement, c'est à dire quelles sont ses fonctions. Ces fonctions changent toujours (selon l'état) suivant les différents états de la société —

Mais toujours la tâche du gouvernement est de satisfaire certains besoins de la portion de favoriser certains intérêts de la population — Nous étas-

serons dans ces intérêts par groupes déterminées, indiquant par là les qualités nécessaires à un gouvernement, pour favoriser chacun de ces divers intérêts.
Le gouvernement qui réunirait toutes ces conditions au plus haut degrés sera le meilleur.

Mais la classification de ces intérêts n'est pas une chose facile.

Ordinairement on divise les besoins de la société entre les deux chefs d'ordre et de progrès c'est à dire de permanence et de progression. Dans son acception la plus étroite ordre signifie obéissance l'ordre ainsi compris n'est que la condition nécessaire du gouvernement, mais n'est pas la fin pour laquelle il était créé.
Mais dans un sens plus vaste l'ordre signifie que la paix publique n'est pas troublé par aucune violence privée - c'est aussi une condition nécessaire du gouvernement mais pas le critérium de son excellence.
Ainsi même les mots d'ordre et de permanence saisis dans leur sens le plus étendu lorsqu'ils signifient la stabilité des avantages existants, les conditions de progrès ne sont autres que celles de l'ordre à un degrés plus grand; les conditions de la permanence sont

celles du progrès dans une mesure moindre. Le progrès comprend toujours l'ordre, mais l'ordre ne comprend pas le progrès. Ainsi il sera mieux de laisser en dehors le mot: ordre et de dire, que le meilleur gouvernement est celui, qui a le plus de tendence vers le progrès c'est a dire vers l'amélioration.

Mill propose une nouvelle division. Toutes les opérations bonnes du gouvernement vont à travers si les masses sont plongées en ignorance stupide et malhonnête donc le premier élement du bon gouvernement est la vertu et l'intelligence de la communauté; d'où résulte, que le gouvernement et chaque institution sera les meilleurs, s'ils tendent avec le plus de force à développer chez les membres de la communauté les qualités morales, intellectuelles et actives: de la dose de ces bonnes qualités dépend absolument le bien, que peut faire le gouvernement dans ses opérations pratiques. Mais encore il faut regarder le mécanisme c'est à dire l'organisation du gouvernement. Plus est considérable la somme de ces bonnes qualités, que les institutions de pays peuvent développer, et par moyen d'une constitu-

tution représentative l'intelligence et de la vertu supérieurs répandues dans la communauté à peser plus directement dans le gouvernement) plus est considérable la quantité de l'intelligence et de la vertu supérieures, qui s'étaient répandues dans la communauté, mais que le gouvernement au moyen d'une constitution représentative savait amener à peser plus directement sur le gouvernement et sur la population — plus meilleur est le mode d'organisation, meilleur est le gouvernement. Ainsi il y a deux modes d'opération du gouvernement: opération comme agent d'éducation nationale et ses mécanismes pour diriger les affaires collective de la communauté. — Le second mode varie beaucoup moins que le premier —

Ensuite Mill donne un exemple, comme les formes du gouvernement doivent changer selon le développement intellectuel, moral et actif de la population. Toujours la meilleure forme du gouvernement sera celle qui donne au peuple la chose, faute de laquelle il ne peut avancer bien sur la voie du progrès —

Mais le gouvernement, après avoir rempli sa tâche, c'est à dire après avoir guidé quelque temps le peuple sur la voie du progrès, doit cesser, et donner place à une nouvelle forme de gouvernement, qui favoriserait son avancement ultérieur. Nous rencontrons souvent dans l'histoire un pareil cas très regrettable. Le despotisme paternel de la Chine, après avoir amené la population sur un certain point de développement devait changer mais il resta, et la population s'est donc perpétuellement sur ce même degrés et n'avance plus (parce qu'elle ne peut pas) faute de la liberté intellectuelle et de l'individualisme, qualités nécessaires pour le progrès, et que ne les institutions qui l'avaient élevée jusqu'à là la rendaient incapable d'acquérir. Chez les Juifs c'était tout autrement — la religion n'était pas là la considération de haut ce qui était une fois établi et l'obstacle à une amélioration ultérieure. Au contraire les prophètes, qui se regardaient eux-mêmes

comme inspirés d'en haut, menaient
le peuple toujour sur la voie du progrès.
Il en résulte que le mérite indispensable
du gouvernement, en faveur duquel on
peut lui pardonner d'ailleurs presque tous
c'est qu'il se prête, ou qu'il ne s'oppose
au moins, à ce que le peuple franchisse
le pas qui le sépare d'un degré du progrès
supérieurs. —

Mill se propose un tel plan suivant
dans nous nous ferons un idéal de la forme
du gouvernement la meilleure en soi,
qui savoir serait le mieux plus que toute
le progrès = amélioration de toutes sortes
et degrés, ensuite nous examinerons
quelles sont les conditions nécessaires
pour que ce gouvernement puisse agir
selon ses tendances, et par conséquent
nous verrons les défauts qui rendent le peuple
incapable d'en recueillir les fruits.
Alors nous pourrons juger, quelles sont
les circonstances, dans lesquelles cette
une forme du gouvernement peut être introduite, et dans quelles cas elle
introduite, et quelles seraient les formes
inférieures du gouvernement, les plus propres
à faire traverser à la communauté

l'espace intermédiaire pour atteindre cet état intellectuel où elle serait prête à recevoir la meilleure forme du gouvernement, si elle est encore dans un état où il serait impondent de lui donner cette forme.- La première partie c'est à dire
D) l'examen des conditions nécessaires pour ~~guérir~~ la meilleure forme du gouvernement sont avec profit introduite dans un pays sera le sujet de cet ouvrage 2)
D'la recherche de ~~la~~ l'idéal du gouvernement

Chapitre III L'idéal de la meilleure forme de gouvernement est le gouvernement représentatif. Au commencement chall demontre, que la conception: „si on pouvait trouver un bon despote, la monarchie despotique serait la meilleure forme du gouvernement" est radicalement fausse et très pernicieuse. ~~Encore~~ pendant un pareil gouvernement l'intelligence et les sentiments du peuple entier sont consacrés aux soins des interêts matériels, à l'amusement et l'embellissement de la vie privée. Le despotisme même bon, c'est à dire celui, qui où il n'y a d'oppression positive de la part des

fonctionnaires prépare toujours le peuple
y à accepter un despotisme pire — l'escla-
vage — mais cependant dans les cas de la 155
nécessité urgente, on peut avoir recours à
la dictature temporaire, comme à un remède
pour guérir certains maux de la société, ~~et~~
si on ne peut pas le faire avec des moyens
moins violents. —

Pour apprécier l'excellence du gouvernement
représentatif il s'agit de savoir:
I) dans quelle mesure il pousse au bien
public par l'emploi des facultés de chacun
et II) quelle est son influence sur le
développement de ces facultés —

I.

Sa supériorité par rapport au bien être
actuel repose sur deux principes: 1) les intérêts
de chacun ne peuvent être en pleine sûreté, que
dans le cas si (quand) chacun lui-même a la force et le
pouvoir de les défendre; 2) La prospérité générale
s'élève d'autant plus haut, et se répand d'autant
plus largement, que les facultés personnelles
de ceux qui ont la charge de la développer sont
plus intenses et plus variées —
Le gouvernement représentatif ~~devra~~ rem-
plit ces deux conditions c'est à dire, donne
à chaque individu la protection de lui-même

contre la malfaisance de ses semblables et
la confiance en lui même dans la lutte contre
la nature. et la direction d'intérêts communs par les deux qui seuls les
Mais la condition nécessaire du
gouvernement représentatif est que chaque plus intelligents
classe prenne part dans le gouvernement;
ce n'est que chaque classe elle-même qui
peut opérer de ses propres mains l'amélioration
positive et durable de sa situation; une classe seule
appelée au gouvernement sacrifiera à elle les
intérêts des autres. Si une classe est ex-
clue, les membres ne pourront appliquer ses
facultés à améliorer leur état et par là ts
coopérer à la prospérité générale. Et les membres
d'une autre classe eut désormais les affaires
de cette classe exclue ne pourront se mettre
sur le point de vue des membres de cette
dernière. La participation de tous aux bien
faits de la liberté est la conception parfaite
du gouvernement libre

II.

Le gouvernement despotique, qui demande de ses
sujets une pleine soumission à la volonté
des supérieurs, comme aux nécessités de la na-
ture, produit un type passif résigné à obéir.
Au contraire le gouvernement où [illegible] chacun
de sujets ~~partici~~ prend part, est favorable

au type actif, et développe dans les individus l'activité l'énergie. Il s'agit donc de savoir lequel de ces deux types est préférable sous le rapport d'excellence intellectuelle pratique et morale.

a) Toute supériorité intellectuelle est le fruit d'un effort actif. La culture compatible avec un autre type est une culture vague et faible; le progrès est incompatible avec le type passif, s'arrêtant à la contemplation, et il est ouvert aux caractères sérieux et énergiques.

b) Par rapport à l'amélioration pratique la chose est encore plus évidente. Le caractère qui améliore la vie humaine par une heureuse application d'idée à la pratique, n'est pas celui qui cède, mais celui qui lutte avec les forces naturelles, pas celui qui rêve creux, mais celui qui pénètre les réalités.

c) Sous le rapport de la prééminence morale on peut hésiter au commencement. La qualité nécessaire du caractère passif c'est la résignation. Mais cette résignation est pour la plupart au fond le mécontentement mêlé d'indolence et d'abandon de soi même. - L'inertie, le manque d'énergie et d'activité causent toujours l'envie. Celui qui est mal doté, et qui ne porte pas en lui la puissance de les acquérir un jour les avantages, qu'il

possède pas encore, grâce à son énergie, jette toujours un regard de haine et de malice sur ceux, qui sont mieux dotés. Ainsi les conséquences morales de la passivité sont nuisibles. Les êtres les plus envieux sont les Orientaux qui sont aussi les moins actifs. Au contraire celui qui s'agite plein d'espoir d'améliorer sa situation avec son énergie et ses capacités est porté de bienveillance pour ceux, qui tendent au même but, et qui l'ont atteint. Ainsi sous tous les rapports le type actif est préférable au type passif, d'autant plus que le premier peut facilement acquérir toutes les qualités qui sont excellentes dans le type opposé. Il en résulte que le gouvernement représentatif, qui favorise l'activité et l'énergie est préférable au gouvernement despotique qui favorise la passivité et la résignation. — Mais la condition nécessaire est que chaque classe, chaque individu prenne part au gouvernement. Seulement dans ce cas le bien être de chaque classe, et par là le bien être général pourra s'améliorer. Outre cela la participation, même la plus humble aux fonctions publiques est utile parceque'elle élève le niveau intellectuel

et moral de chaque citoyen, ce n'est que dans ce cas que le citoyen apprendra à sentir qu'il fait partie de public, et que l'intérêt public est le sien, il cessera alors de regarder son prochain comme un rival, un concurrent, mais il le traitera en associé, en alliée. — autrement si les hommes n'ont aucune idée d'intérêts collectifs, si toute pensée et tout sentiment d'individu est absorbé dans lui et dans sa famille — les plus hautes aspirations du législateur seront n'iront qu'à faire de la masse un troupeau de moutons paissant innocemment côte à côte. Ainsi la seule forme du gouvernement qui puisse protéger le progrès et celle où participe le peuple tout entier, où chacun est admis à une part de souveraineté, et cette participation dépendant du degrés de civilisation. — c'est à dire la forme représentative Dans l'antiquité c'était le peuple tout entier qui gouvernait le pays mais maintenant à cause de la grande population ce serait impossible, et le système précédent est remplacé par le système représentatif

Triman Comparative Politics. —

Chapitre IV A quelles conditions de société le gouvernement représentatif est-il inapplicable.

Pour que le gouvernement représentatif soit applicable dans un pays, il est nécessaire que trois conditions suivantes soient remplies:
1) Que le peuple ne s'oppose à l'accepter
2) ——— ait les qualités nécessaire pour le maintenir 3) Que le peuple ait la capacité ~~de~~ de faire) remplir les devoirs qui sont nécessaires pour que le gouvernement représentatif fonctionne avec le profit des sujets.

1) En quant au premier l'obstacle se présente rarement, si le peuple est opposé, c'est principalement au fait de changement mais pas au gouvernement représentatif lui-même

2) ~~Si l'opinion~~ ~~l'exécutif chez un peuple n'est pas soutenu~~ Si les autorités qui doivent contenir et montrer l'exécutif ne sont pas ~~assez~~ soutenues par l'opinion et le sentiment assez puissants il peut arriver que le chef d'un parti assemble assez de force pour faire un coup de main et arriver au pouvoir absolu.

3) Quand le peuple n'est pas prêt à livrer batailles pour ses intérêts
Quand il n'y a dans un pays, qu'un petit nombre d'hommes, qui prennent intérêt aux affaires générales d'état c'est à dire quand l'opinion publique n'est pas encore formée et les électeurs n'employeront leur droit de suffrage qu'à servir leur intérêt privé ou leur

réel de leur localité ou celui d'un homme avec lequel ils sont liés. — et alors les fonctionnaires d'un tel gouvernement ne tendront pas vers le bien être général —

Ici suivent les exemples, qui démontrent que dans certaines conditions il est préférable pour un peuple de lui donner un autre gouvernement que le gouvernement ~~que le gouv~~ représ, parce que celui-là le ferait franchir rapidement plusieurs phases du progrès, tandis que le gouv représ ne l'opérerait pas du tout, ou le ferait beaucoup plus lentement, parceque alors le peuple serait abandonné à ses propres tendances naturelles —

Quand la nation est encore presque sauvage il lui faut un pouvoir une autorité despotique qui l'apprenne à obéir — car l'obéissance est le premier (degré) principe élément nécessaire de la civilisation — Ça

Quand le caractère du peuple est trop passif, c'est à dire & la nation se soumet promptement à une tyrannie il ne peut pas obtenir un gouvernement représ. parceque alors il désirerait ses tyrans pour ses représentants et le joug au lieu d'être aboli, ne deviendrait que plus pesant. C'est dans pareilles circonstances que la lutte de deux souverainetés (pr) du roi et de ses vassaux protége & ramène le progrès de la nation, & diminuera chez elle l'habitude de se soumettre à l'oppression —

C'était ainsi en France où le roi encouragea tous les efforts des serfs pour s'affranchir à l'égard de leurs maîtres et de se placer sous sa domination directe, qui naturellement devait être plus légère. Le premier pas sur la voie de la liberté fait — la nation y avançait rapidement.

Un des plus puissants obstacles du progrès c'est l'esprit rivétéré de localité; la monarchie absolue réussira beaucoup mieux que le gouvernement représentatif à fondre une multitude d'unités politiques insignifiantes dans un seul pays et par là mènera la nation plus vite sur le chemin du progrès. L'histoire démontre aussi qu'en Grèce et le gouvernement des rois suivi par l'aristocratie précéda toutes les institutions libres —

Ajoutons, que s'il y a dans un pays une groupe d'étrangers, appartenant à un peuple supérieur et beaucoup plus avancé que ne l'est le peuple du pays, le gouvernement étranger de ce de cette espèce, sera beaucoup plus profitable pour le peuple que le gouvernement représentatif même. De fait cela arrivera aussi le gouvernement despotique de ces instituteurs de l'humanité qui se rencontrent rarement si rarement —

C'est un cas assez fréquent qu'il y a dans un pays une portion de population peu nom-

heuse, mais qui a sur la resse la supériorité
marquée de la civilisation et de qualités diverses.
La meilleure chance de progrès pour un peuple
avancé fait consiste dans l'existence d'une autorité
163
dans la personne du principal gouvernant
de la classe, parce que celui qui à cœur de sa po-
sition trouve l'intérêt à élever et non à livrer
la masse dont il n'est pas jaloux, parce qu'il trouve
les contrepoids de la caste dont il est jaloux.
Parmi les éléments, qui ont une grande influence
sur la forme du gouvernement chez un peuple
il faut marquer les deux diverses inclinations: l'une
est le désir de commander, l'autre est le
besoin grand de savoir le commencement.
Un peuple chez lequel la première inclination
est prédominante est le peuple de coureurs
de places, il y est formé une multitude
de places et l'excès du gouvernement exercé
par et sous sur chacun devient monstrueux.
Chez cette nation un homme préférera la chance
quoique souvent lointaine et improbable d'exercer
quelque portion de pouvoir sur ces concitoyens
à la certitude pour lui et pour les autres
qu'on exercera sur eux aucun pouvoir tu-
télaire. Un tel peuple peut facilement
retomber sous le pouvoir d'un aventurier
hardi. Au contraire si la seconde inclination

est prédominante chez un peuple il est le plus propre à accepter le gouv. représ.

Chap V. Des fonctions qui appartiennent aux corps représentatifs —

x Le peuple n'obéit que le pouvoir utile nécessaire dont il approuve la raison, mais dès que cette autorité dépasse les bornes prescrites, il résiste et rappelle sans cesse à ses gouverneurs qu'il veut être gouverné à son aise et non autrement —

Une constitution ne sera stable, que lorsqu'elle donne la suprématie véritable à ce membre du gouvernement, qui a le pouvoir réel le plus grand — Mais il faut savoir bien ce qu'un corps représentatif doit faire lui-même directement personnellement et ce qu'il doit seulement contrôler. Le corps représentatif ne doit ni administrer ni législater. Ces fonctions sont, comme exigeant une éducation et une pratique (instruction) spéciale et la connaissance profonde du sujet — préparatives pour leur accomplissement doivent être confiées à des employés choisis soit par l'assemblée soit par la couronne, qui garderaient leur place pendant — durant le terme déterminé et

qui soient responsables devant l'assemblée nationale, qui à chaque moment pourraient s'en débarasser en refusant à leurs actions le sceau de l'assentiment national. Ainsi le corps représentatif ne doit que délibérer et discuter — son véritable office n'est pas de gouverner, mais de surveiller et de contrôler le gouvernement, de mettre en lumière tous les actes, d'en exiger l'exposé et la justification; il doit veiller à ce que les employés soient (bien) choisis honnêtement et intelligemment, contrôler leurs actions critiquer leurs traités, et les casser, s'ils abusent de leur charge et de nommer leurs successeurs — le rôle des assemblées est d'indiquer les besoins du pays, d'être un organe pour les demandes populaires, un lieu de discussion pour toutes les opinions sur les affaires publiques. Ainsi le corps représentatif est l'élément de la volonté de la nation, il donne les instructions aux fonctionnaires publiques qui dirigent réellement les affaires

2144 à 867

et choisissent les autres fonctionnaires, mais qui sont responsables de leurs actions devant la nation; veillir à ce que les fonctionnaires agissent selon les instructions données et au cas contraire les remplacer avec des autres —

P.ex Quand à la préparation des bills.

Il doit être formé une commission, dont les membres seraient nommés par la Couronne mais pour un temps déterminé, mais qui pourraient être revoqués à chaque moment par la société, l'assemblée — Les membres doivent être les hommes instruits propres par leur éducation et leurs études à l'accomplissement des devoirs qui leur sont confiés. Cette commission présenterait l'élement d'intelligence tandis que l'assemblée serait l'élement de volonté. L'assemblée donne aux membres de la commission les instructions conformément auxquelles il doivent former les bills. Ensuite le

ces bills déjà faits sont présentés à la Société nationale, qui a le droit tout de les accepter ou de les rejeter, ou enfin de les renvoyer à la commission pour les réexaminer si elle les désapprouve qu'en partie —

En général l'assemblée nationale peut arrêter toute mesure de ses employés et lui refuser la sanction nationale.

Chap. VI Des infirmités et des dangers auxquels le gouvernement représentatif est sujet —

1/71

175

2 школы политической экономии

I) Манчестерская = Либеральная. 1776

В основу общественного устройства кладется свободная конкуренция, как наилучшее средство увеличения производства. Признавая полную независимость личности и всех прав недопускает никакого вмешательства (государства), правительства в общественные дела, т.к. контролера и регулирующего пр-ва. Наука по ее мнению должна заниматься только механизмом средств для удовлетворения потребностей отдельной личности, а необходима ей собирательного целого. В основу всех рассуждений принимает типичная личность человека. Чем богаче, дешевле пр. единственная цель которой посредством обмена получить наибольшее а дать другому наименьшее. Наукой одного уже доказано что счастье единицы невозможно достигнуто от приобретения по ур Субъективная оценка = приобретение / обмен или другой психологической силы:

Интенсивность выражается: 1, 10, 100, 1000

а отрицания благ: 0, 1, 2, 3

Несмотря на то, что казалось бы, ур этих школ защищает привилегии

1. Индивидуальность, она всегда
жертвует интересы на алтарь наиболь-
шего производства.
2. Этическая школа. Отодвигая на
задний план вопрос касающийся как
большого производства, а преимущест-
венно касается способа, на основа
форму общества, ко на средство наиболь-
шего удовлетворения потребностей от всех пре-
имущественной судьбы и наилучше гармони-
ровать его личное счастье. Приэтом
она освещает новым светом все фор-
мы кооперации древней и средневеко-
вой особенности, на которой наука ин-
дивидуализма поставила крест, ко-
торый нашел не ко на пользу к
наибольшему производству, пока
не выразило гарантию обеспечивающую
существование интересов. Такие
образом ценность по этой теории
не должна быть независимой, она
должна подчиняться правилам ассо-
циации (что напоминает древнейшую
Ср- языковые черты) и личная сво-
бода приносится в жертву для инте-
ресов счастья. Такие взгляды
не подлежат. Эти, различные
ей и социологией современные

Прогресс = развитие в физич. мире (органическом) есть дифференцирование видов, бо́льшее разнообразие форм и отбывание мрачных при способствующих их окружающей обстановке. Прогр. в нравственном мире есть бо́льшее развитие понятий и лучшее более точное их определение —

Ро́ль полов. диморф. — общая физиол. — Крит. вступления в брак. Удивительная Эр. Зоол. Совпад. Удивительная народ. всегда бо́льше расходятся дивергенция Дивергенция эр. разных признаков: самец. уродливости и одних своим ведут человек — конкурсация

Удивительно первого мужчины и женщины в Свифте. Развитие и возрастает выбором постепенным развитием иногда удивительно — усы, борода, развитие волосяной части, бедра — все Эр. иногда удивительно, привычки женщины фальсифицируют

эти эпизоды исследуют

Но мы хотим что-нибудь понять. Как должно [illegible] человека уважать свое состояние материальное и явления [illegible] Но их никто не старается объяснить. Эр. признаков в своих действиях и в своей общественной жизни руководится и другими побуждениями, которые родственны побудителей и вытекающие из них явлений должны [illegible]

Ex. pol – jest to nauka badająca prawa produkowania, zamiany, rozłożenia, i konsumowania bogactw – ona bada fakta i wyprowadza z nich ogólne wzory nie robiąc na uwagę rzeczy tam uprzywilejowanych objawowi czynników które mają bezpośredni wpływ na zjawiska, tak postępuje i wszelka inna abstrakcyjna nauka, mechanika racjonalna – teoretyczna — Dobrze zdawałem Administratora (który a więc i członek praktyczny zastosowujący teoretyczne wzory nauki, będzie tak instalować siły, które odkryte prawa za pomocą których działają według praw ukazanych kazałem Ex. pol, siły, rezultat ich działania najwięcej odpowiadał założeniom celu pożytku każdy administrator powinien zwrócić na uwagę te czynniki charakteryzujące dane miejscowości lub epoki, które zniekształcają rezultaty te a które nie były uwzględnione w czysto teoretyczne Ex. pol bo ta określa tylko ogólne prawa [illegible] ogólnej natury ekonomiczne wspólny wszystkim czasom, krajom, stosunkom społecznym odpowiednio nauki, [illegible] bez uwzględnienia, nazwijmy ziemia, [illegible] ziemia obszaru, bez stosunku różnorodności [illegible] w jednych [illegible] ziemia obszarowa

Автор брошюры, признает
что Польша есть особая национальность
имеющая высокоразвитую культуру
литературу у нее даже русский,
но он старается доказать,
что Малороссия (суть) есть часть Русской земли
к которому принадлежит он и Москва
и, что они по своему происхождению
и по интересам своей будущности
должна объединиться с Россией
Так и Польша; точно также по его
мнению и Польша должна
должна занимать свои исконные
польские земли на более широкой
Русской, смысле с Малорусским
народом и тем самым с всей Россией
Задача правительства есть содействовать
ее ассимиляции Польши Западной
по крови в Русской основе в Киевском
университете и органах свободной
печати. Одним словом Автор стре-
мится тоже к обрусению Западного края,
и только дело в том, что он предлагает
для этой цели иные средства и пути,
чем те, которыми действует наше Пра-

Въ сынъ Европы № Іюль 75

Корреспонденція изъ Варшавы. Скачки и другія игры, Правительственныя разбиваніе по его стрихалаію безнравственныя мастерскія гравюръ на камнѣ и бастыя Якубовича — Многочисленность самоубійствъ, убійствъ, разбоевъ, ужасъ звѣрства до которыя достигаетъ чисто Азіатская природа Шайки разбойниковъ — Цѣлованіе —

петербургское правительство. Польскую народность Царь и онъ не трогаетъ, не требуетъ отъ нея Ассимиляціи, переводя русскую, признавая ея отдѣльное существованіе и отдѣльное литературу, напоръ на послѣднюю и на сопротивленіе которой должна бороться Русская литература, стоитъ кровью англійскихъ и привилегированныхъ своимъ правомъ свободой Польскую Западнаго края —

Католическое духовенство между Русскимъ православнымъ людомъ и католическимъ міромъ Польскихъ разбоевъ Польскій міръ правительства усмиряетъ.

Historyczny czas dokładnego wyjaśnienia, ale
Lubelska unia nie do Litwy jest długie, ale
do Rusi – nie całkiem, dlatego tam był tylko kwiat
szlachecki.
Dorjewowie – nasienie żydowskie – Ruś – to przez z
zapatrzenie narodu wyznanie – Religii pomijając że nie
powinno
Ze nowej unii nie chcieli tylko prawosławni narodzie
a nie rządzą – i że jest ich wiele religijnej nie
ugii, cztery tylko mogłoby ich 75. – Rządy dawniej
z Rusią
w mieście jednak niebardzo kłaniały. zbratała
ich z nią.
Jest narodowego ducha dopiero tam jest wytworzone
w ostatnich próbach – dopiero pojęli przyjęli nasienie Ojczyzny
ich wyżej – długie wystąpienie –
Zdania Prometeusza i unii i zgrabnej polityki.
Stanowczo dowiodą 72r. niezgoda – długi pokojowe z
Rosją nastąpi wypowiedzenie jako ostatnie a nie wydane
zdania – / Bez boga nowego etapu nie można –
Tam wymaga nadziei polskiej, ale etap ten Europy –

nie [illegible] zbyt odeszli od rzeczy aby mogli wrócić
zagadnienia praktycznego życia; wskutek tego wśród; zgromadzenia
obrońcy stanęli i wobec powodzenia wrogów
wszystkich obecnych nakłonił, pragnący go zbawić, wówczas na całą
burzę popadł. Koniec zdrowie i w rezultacie for wyraźnie
mapa. Obok innych mieli orzekać /potrzeba - wtedy
pas - rozsądni/ rzeczy tabachy i rzeźby; obok wykonywać
w for do Dyplom nie zmagający z odmiennego, dość rzetelnie
dane rewolucyjnych. z zamiarem ludowym p. Wincenty. Jeden
Pedro dość zaś na uwagę i [illegible] Ka, wcale zgoła pogr, bolesne
Wiedeń wyst. czyn przestał pleśnie żyć, do pracy [illegible] pod ten
chorąg; i, rok, wreszcie analfabetów, były dobrze jedyne za deroszcze
Sam bytność tu, na stół w Kn odbywała się teraz
Stów wtedy obu stronach

4/ urnape za upraszczanie do wyrażania wolności
w [illegible] [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
(Pol Lob i Jag)
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ANTONI OLSZEWSKI
Inżynier-technolog
SOSNOWIEC, Fabryczna 26.

SOSNOWIEC, d. 8 Lutego 1911 r.

Szanowny Panie,

Jak się o tem p. Przepełski wczoraj w Warszawie już po widzeniu z SzPanem dowiedział, zamierza Gazownia Warszawska wiercić nową studnię miast starej popsutej, na reperacyę której złożyliśmy w tych dniach ofertę; odpowiedzi dotychczas nie otrzymaliśmy, kol. zaś Przedpełski za swej wczorajszej bytności w Warszawskiej Gazowni nie zastawszy p. Grabowskiego nie mógł się z Nim rozmówić; te intencye Gazowni wydają się mam tem bardziej prawdopodobne, że rezultat insrumentacyi starej studni, ~~dla~~ która mogła by trwać długo, byłby zawsze wielce wątpliwym. Podobno pertraktują z Zawadkim, który się bardzo około tej sprawy kręci.

W końcu tego tygodnia, lub najdalej w początku przyszłego jeden z nas będzie W Warszawie w odnośnej sprawie, ponieważ jednak zależy im bardzo na pospiechu, obawiamy się bardzo aby nas Zawadzkinie uprzedził i aby Gazownia się z Nim nie związała przed skomunikowaniem się z nami, prosilbyśmy więc bardzo SzPana aby był łaskaw przy sposobności pare słów dyrektorowi Gazowni, lub też p. Grabowskiemu w odnośnej sprawie powiedzieć.

Łączę wyrazy głębokiego szacunku i poważania, z jakiem pozostaję.

Antoni Olszewski

3) Rury, buty stalowe i filtr, będą dostarczone po cenach

za 1 bież. rur o śred. zewn.
o grub. ścian wraz z połączen. po Rb.

Za 1 stopę bież. filtra, składającego się z rury szwejsowanej perforowanej, owiniętej grubą siatką miedzianą galwanizowaną (p/g załączonego wzoru), po Rb.

4) Firma M. Łempicki i S-ka wykona wiercenie pod własnem kierownictwem, za pomocą własnych maszyn, narzędzi i majstrów

Strona zaś powierzająca robotę udziela do dyspozycyi firmy M. Łempicki i S-ka na cały czas trwania robót: miejsce niezbędne do ustawienia przyrządów wiertniczych, oświetlenie w razie prowadzenia roboty na nocną zmianę, wodę, niezbędny materjał drzewny, który po ukończeniu robót będzie zwrócony, pomoc w ludziach ( ), mieszkanie

oraz konie do stacyi dla przejazdu personelu firmy. Przewóz narzędzi i materjałów z na miejsce robót i z powrotem, odbędzie się kosztem i staraniem strony powierzającej robotę.

5) Warunki zapłaty: koszta installacyjne będą zbonifikowane przy akceptacyi niniejszej umowy; zapłaty zaś za rury i filtr, dokonane będą po każdorazowej dostawie. Zapłata za wiercenie będzie

Rodow w Rz się zaosiedlili, ~~nie~~ w ~~Rzyt~~ 1817 ~~przybyli~~ ~~Rzyt~~ Chamadus mieszk nowy ~~Rzyt~~ nowszy, bo nie poczęła mieszkać na razie jednak przedtem w Rzyt Rzyt grobu obrz — przerwy karynat formy mieszk Rzyt
1 mniej

jako przerwa próba „demonstracyjna" ~~Rzyt~~ dalsze przekop ~~Rzyt~~ przedtem obrz ~~nie~~ grobowy, ~~nie~~ z Rzyt nowe narzędzia

---

P) prof Pawłowski grawer Rzyt, nie podał się jednak jak przez Rzyt mała fuszerka, Rzyt ~~Rzyt~~ ~~Rzyt~~ Rzyt ~~Rzyt~~ ~~Rzyt~~ Rzyt ~~Rzyt~~ Rzyt ~~Rzyt~~ Rzyt

Так гр. Ург. Гоп. при был. гар. Вел. Шивар.
в Оссоры съезд сынов Сакур и переселился на квартиру
Работавший на гон. сок. Мазура Людвига подрос
свои дерост вызывал на себя ожиб сапог обр. из роб.
ритей гер. и Ург. дот. Бурштрд был его сп. роб;
Людвиг Мазур поступал на роб падчик завод
по оставом там не долго, пок. как и дн. его "ко-б"
ме дрф; возвращался опять на гон. до Рандр и
по пробыв отуда был опять принимали. Смерт Лю
Мазура расталка сп. сына на роборт на гон; вы-
звавшое сбор на пяту сотрудн. побур Ург
Гон. опять на сем Спиров по ург. в Сварб
мбл, 1902 т. е 4 мбл после убйс, оказалось подходы, вагр
сп. дерпотов, увольн. сп. сп. раб; по когда прод
Эндрю вмес. Сальв, гр. дал. просбыв Люд. Маз. зимар
Квадах раз. гр. пр., по поезд Люд. бы
ехал и опер. пушку; — Ко. и сам пом
вш., Людв. Мазур да дерзост, и пенстр. получ. роб,
фаст был опер. "отпрарован"; пом. на гонях сотр
роборт. оба сына Люд и Гольф

3/

Rozum na nowe ks. wyjś nowy z dnia w tym
duchu aby chcą [illegible] [illegible] od or. pro
Podczas rady w [illegible] deleg. obu stron mogli za cel [illegible]
przy ew. [illegible] [illegible] prawa ofiary i [illegible]
nawet org. obu stron zgodę swoje wzajemne zarzuty
i wyjaśnienia dalsze do protokołu
Rew. Kpt. nos. zarzut swe [illegible] / [illegible] do tego
wzięcia [illegible] [illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible] ", zamiast „[illegible] mogą org. wojsk" [illegible] Rewizyjnej
del. nie V. K w swem sprawozd. wzgl. [illegible]
ze, pot. del. nos
i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
obelgi pod adr. pol. [illegible] [illegible]

Dalej. [illegible] [illegible] Kpt. [illegible] [illegible] [illegible]
podlega [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Posiedzenie [illegible] [illegible] od g. 18 do g. 20
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Rozum w tym [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], przy [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

NACZELNY KOMITET NARODOWY

DEPARTAMENT WOJSKOWY

L. .....

Przy wszystkich pismach należy powołać się na powyższą liczbę czynności

Piotrków, dnia 22 grudnia 1915.

Wielce Szanowny Panie !

Imieniem własnem i Departamentu Wojskowego NKN składam niniejszem Wielce Szanownemu Panu serdeczne życzenia z okazyi nadchodzących Świąt i Nowego Roku.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku i poważania

LEGIONY POLSKIE * Departament Wojskowy N.K.N.

Wróblewski

~~разб~~ и на вскрытие кр. Фонаса на одном из зданий кот хир 12 янв 1899 г, когда по всему было вскрыто было много фонарей (на затворе сарая деревен. забора и т.п.), фонарь орл. уго. кот был найден снят и ~~утоплен~~ утоплен в пруде, где фонарь уголовн явился в дан. случае наиб. убедительн, так как сам факт вскрытия фонаря ни для кого не составл тайны и был хорошо. понятен, вследствие.

~~Бог~~ Кедров Бытовое пристрастие явил убийство надзирателя хозяйственной части, бывшего мещ. по дер. Ва дер. Сельц Ветер 22 дек / 4 янв 1899; убийца при совершении ~~ся~~ оказался ~~ся~~ нашему убеж, преступника, что которое как факт полной очев, было разобрано помощ. Ричард. полов. Кедров после убийства, управив кое-какие дела, два дня спустя другого убийства его, любовн, какое было убито сказ, стар. уго. дом. Был открыт автор этого, имевш. ее собств. экземпляр Библии с ~~которой~~ которой первая половина Робинзона (в нем хар 4х ген.) и был полиц. надзиратель по вышеизл было выпущ и не смыт в списк лиц прич. к убийству.

Убийцы Ян Кацур работал на дом обер Ве стратегов, кроме него работали еще его стар сын Жид и малол сын Иосиф. Сыновья Кацур отлич. мясн здор ~~телосл~~ телосложения, не посещали, склон к зимо-спанию и отцу неоднокр на них жалов; поэтому были оставлены на них и сестра Кацура по квартире,

До 1891 г на копях общества Бр Ротшильд тогда всѣ надсмотрщики, нѣмцы и др. служащие были русскіе подданные, выходцы изъ сосѣдней Австріи, и они потому не имѣли права на свободу труда и должны не народа заработок у себя на родинѣ. Съ указаннаго года, безъ всякихъ мѣръ и воли служащіе при копяхъ были удалены изъ среды рабочихъ и этимъ установилось правильное отношеніе между рабочими и рабами; заработокъ плата рабочихъ увеличился, и было требованій на рабочія руки удовлетворялись, строптивцы изъ среды рабочихъ были обращаемы вновь на ихъ обязанности. Результатомъ такого положенія было полное спокойствіе на копяхъ. Со времени не было забастовокъ и другихъ волненій среди рабочихъ, съ другой стороны не давало повода къ вмѣшательству администраціи. Изъ среды рабочихъ на копяхъ Бр Ротшильд избрали они 6 человѣкъ, которые составляли комитетъ, выборный, благодаря которому, копи Бр Ротшильд не ощущали недостатка въ рабочихъ, имѣя всегда въ виду рабочихъ, и они были всегда готовы къ услугамъ Бр Ротшильд во всѣ дни, когда, при нуждѣ своихъ рабочихъ, они могли, по своей волѣ, оставить работу, и тогда, когда рабочіе оставляли работу, они не должны были оставаться на работѣ. Изъ всѣхъ этихъ рабочихъ, которые были избраны, одинъ арестованъ, всего. Основаніе, вступая въ должность рабочаго, которое было на копяхъ.

Изъ демонстраціи нашего похода можно видѣть

w N 16 Życia W-gr Redaktor Jabłonowski ocenę nie tyle swoich
zeszł-ow dramatu w Kur i ile mej skromnej życiowej 195
O całym nakładzie można mieć różne zdania; jedni mogą je
uważać za przykład zgotowania mej długiej dramatycznej drogi - za napisanie
prostej francuzki, gnietki, jak skromny jej - sąd pod tym względem
powinien zupełnie wolny. Co innego, kiedy się mowa o konkretnym
życiu wydarzeń - wtedy, aby wydać sąd, trzeba-by się oprzeć
na faktach prawdziwych a nie fałszywych.

Nie mam zdaniem powodu przypuszczać w Red umysłu złej woli, by chciał
zakrzywienia mej postaci i ocenienia w opinii tych, którzy mnie
nie znają lub mnie nie słyszeli. Przypuszczam raczej, że
Red. przeczytawszy w której recenzji fakty, fakty przeczytawszy
nie przekonał się z całej sprawy i na tego dla prostej Red
przeczytawszy nie całą sprawę

Na sezon Salonu mógł nie skończyć, byłem natomiast
dyrektorem przez 10 lat (od 1890 do 1900) dyrektorem sezonu. Nie
Ker wybrał podług. Zarówno były moje role - wprowadzone
wszystkie w Zagłębiu. Przybyłem tu [illegible] Jak wyżej w Nicei w 1896
sezon. Nie Ker, jedyna z całego Zagłębia stroju naprawę nagrodę (tam na
Merbelan) na wyście w Par w 1900 sezon idą, jak pod dyr. obu skoro nie
Zerok rok były napisane w Zagłębiu a stosunek a prawda wszystko tak
było tam, że przez całe 10 lat na sezon. sezon K nie było nic
stroju, chociaż przybyłem się ona na sezon zawsze p., i w zapasie zawsze było
nie było nasuwało przedstawiania nazwisk. było podług nas. stosunku. Wszystko mię stawało
nic. akcja a reżyserstwo czyn; sprawa była w swoim czasie dość głośna
i ktoś w prasie zawsze odezwał; nie pamiętam nic
Gdyby Red zechciał zabrać się pomiędzy i chwilę trochę zebrać myśl
pracy w Zagłębiu - myślę, nie miałby do Redakcji mię za bardzo
pan nadto i nagan, pozdr. ob. Czas płynie, wszystko się zacierza; pozostaje
wtedy o mnie pamięć prawa były żywe, które zapewne na pewno stoi
w każdym razie za były i by zupełnie mnie, wtedy, jakoś pisząc Red. Życia
W.

Projekt odpowiedzi na pismo

W 1903 r. przesłało na Skarbu, jak dyr. Stat. Zakł. Sta, zaskarżenie tam podane w sprawie, które umieszczono pracy pod i w 1906. roku skarżono to opuścić, jeżeli przy tak przebyte sta zagra W 1909 roku ta zaczęła zaczęła na kierownictwo Kasa Pracy, które [illegible] od r. 1905, a w r. 1910 zmarło nowy na stanowisko gabk. o. nie dostało tu „Kasa chleba", ale [illegible] za swoją pracę (czyta przy [illegible] Jasi jest wobec tej pracy może się Rad przez 2 dwóch rok Jasie zaczęła. Do [illegible] nie zaczęła i ich [illegible] nie można na stałe może chorować — bo przez od 1909 r. (czyta w Kasie P. wstąpił ich nawet nie było. Natomiast zorganizował [illegible] w r. 1910 [illegible] które [illegible] na zaczęło, na zaś nowego prawa, [illegible] inst-cje, która nie stoi się [illegible] zaczęła opieka Zarz. tak nadzór Dla [illegible] Rad dla roli [illegible] nasyp [illegible] i Jasie tu [illegible] [illegible] Pierwszy rocznik St-a Kol dostarczy

O nadzór [illegible] i robotę w [illegible] wyraźnie nie [illegible] w art [illegible] [illegible] które [illegible] w K. W. za najpierwej u nas [illegible] a tam w ster. [illegible] w Kol. Wasze w Kr Gor tak idą. O [illegible] zaś [illegible] zarząd, za ich gor, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Nastawalną rzecz prac jest utrzymanie [illegible] i wydanie [illegible] Rzeka mała Golog i [illegible] Zagłęb., która dotąd [illegible] [illegible] wiadom o budowie tego Zagłębia

Jasi jest [illegible] [illegible] z [illegible] 10 lat [illegible] [illegible] [illegible] Gor jest w Kor., nasze 20 w kraju. Jasie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Kobo ure wyst.cp 1997

1) o zanurzeniu rzek
2) o przeladow prawy
3) o ~~kapt~~ gwarancyjnych pożałek
mów i samych port
4) o telefon

Ure obsługuj Sławomir
Murawski

Talent od Boga } ani jednej
praca od Cat } ani drugiej.

41, 51 Bat jagiełła wkoda 122 Bat
61, 72 (bat dwie Bitwy), 77 odsiecz Polska
Swegalo 47 94 o Bat
112 o Betrubiy → 116

199

Batory 122
Słow (Dusic)
Bat 129, 139 (Witow)
Krymot - Drwięzacz
Twórca Polski

Apokryf bitwa
123, 4, 5
Polska bat
(Wielkie Kanclerz)

138 - Wielkość
Dar Mapow 140, 41
Komisja prób 148
Powstał obraz 168.
Obrona Szpiega 170
211 Soct - Szpieg

Słow z Soc 190 Da
Bit. o Sokal
Rozm o Kozaku
Bit o Sok 205
Dz z rana 2 sk
(24 h)

Żyd w sowietom znaleźli azyl wśród antysemitów

Polska i Fran 236 — 248 (Generał Rowad)
O Kozaku 267
Porzyck 270 Rycerz obrońca
2843 o chłopach
oBr 296
Maj 310 (Zemsta na Bors
323 - Intuicja 328
Wyprawa 331
Król - Żołnierz 335

Pobitwa Dwór 193

Adam Doktór Artur

Rozdział Jeremiasz : Rdz – Dnie

368 Napisz
372 o usunięciu cudzołóstwa
387 Rdz tego dnia
387 skumaj się Kol 389/390
305 Powracanie w Tatry (Wstęp – Rdz)
Wyprawa Kaj.
w Rdz 416.
O cudzołóstwie § 37

430, 41 Wiadomość nie zniszczona odwaga
Lud i potrzeba Chrystowy Zmartwychwstanie

201

1) Pietrasowi w Pan i Wiedz kabryki nie robić przepisanych ordynacji + zastępować go chory Stubar

2) Karty dla chorych

3) Według przyjętej taksy o 10 czerwca o godz 4

D. 17 Gr 97

Dziennik. Stubar chory na nerki
Ponowe nadole - lecze dalej

Apteka
Potrzeba proszku

Dz wypisała zaraz po zabraniu wizyty

---

1) Pchar. skarżył na brak zębów i niego wentuzek 1 lit ale stuk przyjął go bardzo uprzejmie

2) Łóżka stolik, krzesła umeblowanie sprzątane zatek 14 I 98

Obey chory przychodzą do Ambulatorjum
rewizja kurs do Schön-
Felcer leczy chorych do Langer.
Rewizje meble w mrem dozor
Obsługa ~~w szpitalu~~ medyczna
~~szpitalna~~
Akuszerka Wierzbicka
Warjaci 2 kolei.
~~Kontrola~~ Kiecko Zonnes a wyty-
kane zagranicy —
Pawełczyk skarży się, że szczęki wredok
11 - II - 98
Projekt ordynatorki
2 operacje obcym (Kwiatkiewicz 2 gr
Lasman 3 gr III
18 - III - 98
Rumowie
rumowisko się 11) cegły z Stomatyka ?
Lazarskiego z Apteki Schaab
Zamiłowan Kolonie
zostać w domu

$C_1 = ma - nb = mc$

и если $c > 0$. то и $C_1 > 0$ и C_1 больше mc въ m разъ — и ~~тѣлъ~~ ~~скоростью~~ но F_1 во-
ве время и получаемым индуцией силою
Гр баланса сгасъ есть новая функція

$$\Phi_1(C_1) = \Phi(mc.)$$

Вопросъ только въ томъ какая эта функція?

Но обыкнов. a (число удѣльствор. попр)
возрастает не такъ быстро какъ b
так гр при развитіи человѣка $a_1 = pa$
и $b_1 = rb$ гдѣ $p < r$.
тогда разность $C_1 = pa - rb$. мобе
быть $> mn < mn = C$. и тогда баланс
выразится $\Phi_1(C_1) = \Phi_1(pa - rb)$.

Такимъ гр разность C, C_1 суть
функціи отъ имѣющихся ~~в~~ распоря-
женій человѣка средствъ S.

$$c = F(S)$$
$$C_1 = F_1(S_1)$$

Слѣд баланс сгасъ выразится

$$\Phi\{F(S)\}$$

a = число удовлетв по p
b = число неудовл по p

Скорость гол = $F(a-b)$

$a-b = f(s)$

I. Скорость в расстоянии экспл. головки как числ. положительную

Следовательно.

Скорость гол = $F[f(s)]$

---

a изменяется в a_1 пропорц $a_1 = ma$

b — — b в b_1 — — $b_1 = mb$

s — — — s_1 — — $s_1 = ms$

$a_1 - b_1 = f(s_1)$

$s_1 = f(a_1 - b_1)$

$s_1 = f_1 ms.$

Числ скорость = $F_1[m(a-b)]$

$F_1\{m$

$cr = F_1\{m.$ $a-$

$cr. = F_1(a_1 - b_1) = F_1[f(s_1)]$

$s_1 = ms.$

следов. $cr. = F_1\{f(ms)\}$

Головке

Итак скорость зависит прямо и главным образом от числа попаданий в ее расположений участок

Кофункція Ламаска служить для развития головки среза, вообще говоря, большую подсечку чем для перезарядки — так что перезарядка головки не уменьшает своего толщения на пределе, когда a функція равная или приближается к 0 гипотенузе.

Чтобы свойства функции: $F(a-b)$

при a стремится к 0 и b постоянно } $F(a-b)$ имеет в некоторых точках отрицательный, которая при $a=0$ $F(a-b)=-\infty$

при $a=b$ $F(a-b)$ только тогда $\frac{0}{0}\neq$ не 0

при $a=0$ и $b=0$ } $F(a-b)=\frac{0}{0}$ неопределенность

при $b=0$ какое-бы ни было a } $F(a-b)=+\infty$

при b стремится к 0 $a\neq a$ пол } $F(a-b)$ начинается нуль и будет иметь подобный знак

Sam potrzebuje pożywienia, zemdlała
nie może się odmyślić — dwa uczucia
się walczą, chce się wydobyć z podziemia
nowania ale dna jak fatum zmusza
do iść po pionowej drodze. Konra
walk. otacza się na pieśń Wajdeloty,
która „budzi chęć pierwsze w kolebce„
budzi chęć sławy i miłość Ojczyzny"
ale są to tylko wytryski niewolnika
skutego, nie mającego swej woli, całe
życie Walenr działa i pracuje dla zadowol.
nienia tej potrzeby
Obudzić potrzeby; nie dać możności tej
zadowolnienia jest to oko za oko na mękę
Tantala.

nie Batoby

Antotypowała swego ojca st-ka do Będzieka 207

i ciotki w Bydg to bardzo wdzięczna po 9057

Kaun

Gurowo-nah

~~Ziel~~ Fonlandczyk

Odwodzenie Niem — ? Kraj ?

Siół smolen

cyto znamy nie brał pewnego udz
ktory nie będzie monetki
odpowiedz

Maja 1913r.

Chorała ai corp,
do postow nie wolno pracow będą

Norm na granicy formalnych

D. 1/20 { Bó mnie nie odrowie
a ja mówi, że sprowadzają nowe czasy.

Wybrany nieporozum uredyt na odwrot

wydatków,
20 dowie
nem czego
zależy od dobrej w

pracowa 450m pyt ~~Do~~ prawo bytu

Zwei Dinge sorgen
dafür, dass ich
gut schlafen kann
wenn ich weiß, dass
das Kind
bei mir ist

Ich habe
Angst
vor Telefon
zu gehen
vor Klingeln
an der Haustür
vor Telefonen

Telefon
Pistole
Kugel
Schuss
Blut

Papier
Zettel
Kugel
Schuss
Blut

Stopfen

Ich habe
Angst
vor
Bomben
Soldaten
Zoll
Straßen
Kühlschrank

Zwischen
Mitternacht
und
Sonnenaufgang
ist
es
am
schönsten
Da
ist
alles
ruhig
und
friedlich

Ogólne położenie
kobiety
psychologa
polskiego
wobec tych kwestii

Uwagi głębokiej myśli

Noszenie brody zabr
Obrzędowo i rozmaite 211
Tedenie i obrady wyglądu w for
my — różnica od Polan; zacho
wanie zdrowia —
potrawy bytu communo-voyage
z Inventionami wdzięk pawi
tańce o kokelach

Libyjskie
Egalite - fraternité
Kneby dopuścić: Vaterli
w miarę przywiązania do spraw
do cresnych

Ze wszyst robig modę,
porady konserwacyjne
1) Jedzenie 2) Wychodz 3) Rozpust 4) istota
upierdz dziecka 5) przez konwencje

Czyto wiązka kaldun? artyści

WTO

1 Czarne zonar 3.90
jedw. - x 90
poplet fa x 90
2) Piasa jed x 90 } 12.00
3) Sparne tio 2 40
4 — Pasek — 5.90
5
6. Parasol — 16.75
7 Pest: (...) x ... 17.75
8. Rozyplacz 1.90.
9
10

11 — Worek — 5.90

12 Fiborek — 5 px 55 2.75

Krawaty — 2.45 — 2.45 } 9.80
Szpilki 1.90 2.45
3.75 1.90 2.45
Rek ... 2.80 2.90

Smolensk – Morszansk na Oprent —

Smolensk – Oreł	360
Oreł – Jelecк	167
Jelecк – Hraż	129
Hraż – Kozłow	60
Kozłow – Riazsk	90
Rażsk – Morszańsk	120
	926

Na Moskwę.

Smolensk – Moskwa	392
Moskwa – Riazań	185
Riazań – Rażski	108
Razsk – Morszańsk	120
	805

20 Febr. 72.
Lissow.

Das ganze das Menschen ist bei seiner Geburt nur ein Fortschreibungsmaterial, ein leeres Blatt, auf welches die Erfahrungen, die er in seinem Leben macht, alle Eindrücke, die es empfängt von und auf seine Sinne setzen und ab bis zu seinem Tode allmälig aufschreiben. Diese Daten, die er in seinem Herzen trägt, sie bilden die Richtschnur seines Lebens, sie führen ihn zu mehr oder weniger Vollkommenheit zu Freude oder Leid, sie geben seinem Charakter eine melancholische und trübsinnige oder heitere und lebhafte Richtung, mit einem Worte, sie bilden das Grundgerüst, auf dem alle die Farben, Ausschmückungen, Abänderungen, Nuancirungen fortgeführt, die seinem Leben eigen sind. –

Popularność

215

I

Dziś Wrzesień

II 217

GENERAŁ ROZWADOWSKI

Pius X i prasa.

Wydawany w Lugdunie tygodnik katolicki *Semaine religieuse* cytuje następujące słowa Piusa X, wypowiedziane do jednego z dziennikarzy francuskich:

— O! tak, prasa! Ludzie jeszcze należycie nie oceniają jej znaczenia. Ani świeccy katolicy, ani duchowieństwo nie zajmują się tą sprawą tak, jak powinni. Starcy mówią, że to zbyteczna nowość, bo dawniej ratowało się tyle dusz, nie troszcząc się wcale o prasę. Łatwo to powiedzieć: „dawniej“. Ale ludzie zapominają, że dawniej trucizna złej prasy nie była tak rozpowszechniona, a tem samem i antidotum w postaci dobrej prasy nie było tak potrzebne. Nie powołujmy się na dzień wczorajszy, bo jesteśmy ludźmi dnia dzisiejszego. A dzisiaj jest faktem, że bezbożne pisma oszukują, zatruwają i psują lud chrześcijański. Budujemy kościoły, wygłaszamy kazania, odbywamy misje, zakładamy szkoły, ale to są daremne wysiłki. Wszystkie te godne pochwały starania są bowiem bezowocne, jeżeli jednocześnie nie umiemy posługiwać się ofensywnie i defensywnie bronią katolickiej, uczciwej i szczerej prasy.“

znowu od tego zamiaru całkowicie odstąpiono, a dalsze plany zaopatrywania Pragi w gaz są następujące: Zakłady przy ul. Książęcej znajdują się w odległości kilkuset sążni od trzeciego mostu, część więc produkcji tych zakładów skierowana będzie rurami przez trzeci most na Pragę, co łącznie z gazem, dostarczanym przez rurę na starym moście, wystarczy dla obsługi Pragi przynajmniej do czasu powiększenia się ludności do 100,000.

Dopiero po przekroczeniu tej liczby zwiększona konsumcja wymagać będzie zbudowania specjalnego zakładu pomocniczego na Pradze.

= Wywóz do Turcji.

Wobec tego, że bojkot towarów austrjackich w Turcji może, jak to już zaznaczaliśmy, otworzyć pole zbytu dla przemysłu polskiego, redakcja miesięcznika *Patrjotyzm polski przemysłowy* komunikuje nam, że zawiązała już odpowiednie stosunki z Turcją i służy wskazówkami przemysłowcom, reflektującym na udział w ewentualnej akcji wywozowej.

Według tej informacji, w Turcji mogłyby znaleźć zbyt przedewszystkiem: wyroby pończosznicze, rękawiczki, obuwie, artykuły mody, przetwory chemiczne i farmaceutyczne, mydła tuale-

221

Итакъ, Прутковъ существовалъ. Что же сдѣлалъ для страны этотъ безсмертный пробирный писатель?

Можетъ быть я не правъ, и можетъ быть русскіе историки литературы, въ родѣ Гершензона, не согласятся съ моимъ мнѣніемъ. Но я считаю, что произведенія Козьмы Пруткова, въ противовѣсъ застывшему бездушному своду законовъ Россійской Имперіи, являлись всегда какъ бы жизненной програмой, которой руководствовались въ трудную минуту всѣ лучшіе русскіе граждане—отъ государственныхъ секретарей до художниковъ-кубистовъ включительно. Правда, строгіе біографы Пруткова—братья Жемчужниковы и графъ Алексѣй Толстой—увѣряютъ, что, «будучи умственно ограниченнымъ, Прутковъ давалъ совѣты мудрости; не будучи поэтомъ—писалъ стихи; полагая быть историкомъ—разсказывалъ анекдоты, и не имѣя ни малѣйшаго пониманія потребностей отечества,—сочинялъ для него проекты управленія». Но развѣ это, въ концѣ концовъ, плохо? Сами біографы въ одинъ голосъ заявляютъ, что Прутковъ смѣлостью завоевалъ себѣ литературную славу,—а въ административныхъ занятіяхъ своихъ блестяще осуществилъ принципъ:

«— Усердіе, въ которомъ слышится команда, все превозмогаетъ».

Перу Пруткова принадлежатъ прежде всего стихотворенія, въ которыхъ безсмертный директоръ пробирной палатки превосходилъ великія идеи и пути творчества, по которымъ идутъ сейчасъ и Ѳедоръ Соллогубъ, и Александръ Блокъ, и Анатолій Каменскій. Возьмите, напримѣръ, стихотвореніе:

«Когда въ толпѣ ты встрѣтишь человѣка,
Который нагъ,
Чей лобъ мрачнѣй тумаинаго Казбека,
Неровенъ шагъ,
Кого власы подъяты въ безпорядкѣ,
Кто, волія,
Всегда дрожитъ въ первическомъ припадкѣ,—
Знай: это я!»

Развѣ здѣсь не сочетается причудливая муза Александра Блока съ музой Зинаиды Гиппіусъ? А вотъ цѣломудренное творчество Анатолія Каменскаго:

«Однажды къ попадьѣ заползъ червякъ за шею.
И вотъ его достать велитъ она лакею.
Слуга сталъ шарить попадью.
— Но что ты дѣлаешь? — Я червяка давлю!»

Ѣдкая сатира Ремизова была также предвосхищена Прутковымъ. Только Ремизову не хватаетъ той естественной кристальной ясности и сжатости, которая является признакомъ крупнаго сатирическаго таланта и которая такъ легко давалась Пруткову. Едва ли Ремизовъ когда-нибудь достигнетъ того идеала, до котораго дошелъ Прутковъ въ слѣдующей своей эпиграмѣ:

«— Вы любите ли сыръ?—спросили разъ Ханжу.
— Люблю,—онъ отвѣчалъ,—я вкусъ въ немъ нахожу».

Писалъ Прутковъ и мистеріи, въ которыхъ предупредилъ мистицизмъ, богоискательство и богостроительство нынѣшнихъ белетристовъ-философовъ. Въ «Сродствѣ міровыхъ силъ» мы видимъ поразительную по художественному замыслу картину, мистическая красота которой не превзойдена ни Леонидомъ Андреевымъ въ его «Маскахъ», ни Ѳедоромъ Сологубомъ съ его Недотыкомкой или съ мечтой о прекрасной Лилитъ. Возьмите только дѣйствующихъ лицъ мистеріи: Ровная Долина, Великій Поэтъ, Высокій Дубъ, Звѣзда Небесная, Дупло, Сова, Кочка, Веревка. Развѣ эти вдохновенные образы не встрѣчаются у Андреева, Сологуба или у болотныхъ чертенятъ Александра Блока?

Однако, высшаго пункта творчество Пруткова достигло въ его безсмертныхъ «Плодахъ Раздумья», въ его глубочайшихъ мысляхъ и афоризмахъ, въ которыхъ понынѣ черпаютъ силы и мощь не одни только колежскіе секретари и регистраторы. Афоризмъ: «Смотри въ корень» создалъ въ Россіи цѣлую эпоху обнаженія корней государственнаго организма любознательными философами. Другой афоризмъ: «Воображеніе поэта, удрученнаго горемъ, подобно ногѣ, заключенной въ новый сапогъ»—сохранилъ также до сихъ поръ глубину своего значенія, заставивъ современныхъ молодыхъ поэтовъ ходить безъ башмаковъ. Афоризмъ «бди»—никогда не умретъ, пока есть портные, шьющіе разницу для различныхъ вѣдомствъ и питающіе административныя самолюбіе и гордость. Но есть, нужно сознаться, у Пруткова много афоризмовъ и устарѣлыхъ. Смѣшно звучитъ, напримѣръ, теперь, въ эпоху женскихъ съѣздовъ, изреченіе: «Если у тебя есть фонтанъ, заткни его». Въ отношеніи къ лицамъ административнымъ устарѣлъ также афоризмъ: «магнитная стрѣлка, непреодолимо влекомая къ сѣверу, подобна мужу, который блюдетъ законы», а со времени разбора народными представителями правительственныхъ декларацій, устарѣлъ смыслъ афоризма: «никто не обниметъ необъятнаго». Въ министерствѣ финансовъ не признаютъ уже вѣрною мысль «Не все стриги, что растетъ». И единственно, что остается свѣжимъ сейчасъ изъ мыслей, высказанныхъ Прутковымъ пятьдесятъ лѣтъ назадъ, это то, что «камергеръ рѣдко наслаждается природой» и что если Государственная Дума терпится нѣкоторыми членами Государственнаго Совѣта, то только потому, что «и терпентинъ на что-нибудь бываетъ полезенъ».

Да, великъ былъ поэтъ и философъ Козьма Прутковъ! И живи онъ сейчасъ, ему навѣрно поручили бы писать руководящія статьи въ «Россіи».

А. Ренниковъ.

очеркъ» Залѣскаго, такъ и осталось айной. Экспертъ Захарьинъ, устанавливая актъ вытравленія, заявляетъ, что возстановить прежнюю подпись можно лишь путемъ фотографической экспертизы, что потребуетъ много времени. Свидѣтельница Мокѣева удостовѣряетъ, что сторожъ Сидоровъ дѣйствительно существовалъ. На вопросы, какой же это былъ сторожъ, свидѣтельница поясняетъ: «секретный», ходилъ по секретнымъ дорожкамъ, а за жалованьемъ являлся къ ея мужу, десятнику, нынѣ уже умершему. Залѣскій дополняетъ: для предупрежденія какихъ-нибудь неожиданностей при проѣздѣ Высочайшихъ Особъ, онъ разрѣшилъ десятнику имѣть отъ себя сторожа, каковымъ и былъ Сидоровъ. При возникновеніи дѣла онъ пытался разыскать этого Сидорова, но оказалось, что въ Царскомъ Селѣ проживало 46 Сидоровыхъ и всѣ—Николаи. Среди цѣлаго ряда оглашенныхъ показаній неявившихся свидѣтелей существенный интересъ для дѣла представляетъ показаніе пристава Царскосельскаго уѣзда Піотровича, который, во-первыхъ, категорически опровергаетъ то обстоятельство, что шоссейныя дороги содержались при Залѣскомъ въ образцовомъ порядкѣ. Вопреки показаніямъ другихъ свидѣтелей онъ говоритъ, что дороги были такъ запущены, что ему то и дѣло приходилось составлять протоколы, однако эти протоколы уничтожались царскосельскимъ исправникомъ Смеганниковымъ, большимъ пріятелемъ Залѣскаго. Этотъ исправникъ главнымъ образомъ занимался тѣмъ, что составлялъ для Залѣскаго справочныя вѣдомости мѣстныхъ цѣнъ на матеріалы и цѣны эти, конечно, весьма и весьма преувеличе-

терялись и пытались протестовать, но городовые, окруживъ всѣхъ, усадили ихъ въ моторы и отправили въ участокъ. Отъ какихъ-либо объясненій дуэлянты отказались.

Наша прислуга.

Нѣсколько дней назадъ г-жа Л. наняла въ одной изъ посреднической конторъ прислугу, молодую женщину, именовавшую себя Агафьей Никулиной, что и удостовѣрялось ея паспортомъ. На другой день послѣ поступленія на мѣсто, служанка скрылась, похитивъ кое-что изъ имущества г-жи Л. Воровку удалось вскорѣ задержать и тогда оказалось, что имя ея Агафья Брынкина и что она неоднократно судилась за кражи, которыя всегда совершала однимъ способомъ, проникнувъ въ дома подъ видомъ прислуги.

12 января жандармской полиціей Николаевской дороги задержанъ у ст. Тосно кр-нъ Витебской губ. Борисъ Петровъ; подъ платьемъ у него найдено значительное количество проволоки междугороднаго сообщенія съ Москвой, на днѣхъ похищенной на перегонѣ между станціями Тосно—Волховъ.

Нападеніе грабителей.

12 января двумя громилами совершено крайне дерзкое нападеніе на квартиру артельщика Михаила Горбатова д. 22 по Витебской ул. Вчера днемъ Горбатовъ съ женой ушли, прислуга осталась на кухнѣ. Во время ихъ отсутствія двое злоумышленниковъ посредствомъ подобраннаго ключа проникли въ квартиру и, найдя дремавшую на кухнѣ прислугу, связали ее и заперли въ чуланѣ, послѣ чего выломали всѣ хранилища и стали укладывать вещи въ узлы. Въ это время уже возвращались домой супруги Горбатовы. Замѣтивъ, что двери открыты, Горбатовъ направился звать на помощь полицію, жену онъ оставилъ на лѣстницѣ. Пока Горбатовъ спускался внизъ, злоумышленники вышли изъ квартиры, сбили Горбатову съ ногъ, зажали ротъ и связали ей руки и ноги, завязавъ вмѣстѣ съ тѣмъ ротъ тряпкою. Затѣмъ грабители пытались скрыться, но были задержаны вернувшимся съ полиціей Горбатовымъ. По дорогѣ въ участокъ одинъ изъ грабителей толкнулъ сопровождавшаго его дворника и, несмотря на преслѣдованіе, успѣлъ скрыться, второй же былъ доставленъ въ участокъ, а оттуда въ сыскную полицію. Онъ оказался лишеннымъ всѣхъ правъ, семь разъ уже судившимся за грабежи и кражи Павломъ Мяэле. Назвать соучастника онъ отказался. Собранныя въ узлы вещи громилы оставили [на лѣстницѣ.

На второй день Рождества изъ квартиры дворянки Клипецкой была совершена кража разнаго рода вещей и драгоцѣнностей на сумму въ нѣсколько тысячъ рублей. 11 января былъ задержанъ въ одномъ изъ ломбардовъ нѣкто Андрей Соколовъ, который пытался заложить нѣкоторыя изъ вещей, похищенныя изъ квартиры Клипецкой. Соколовъ сознался въ кражѣ; при обыскѣ въ его квартирѣ нашли много разныхъ вещей. Соколовъ, нѣсколько разъ судившійся за кражи и лишенный всѣхъ правъ, оказался главаремъ воровской шайки, оперировавшей въ Петербургѣ и его окрестностяхъ. Полиціи, благодаря засадѣ, устроенной на квартирѣ Соколова, удалось арестовать всѣхъ главныхъ членовъ этой воровской шайки.

Въ больницѣ доктора Бари одинъ изъ душевно-больныхъ, недовольный за что-то больничнымъ служителемъ Савченко, воспользовался удобнымъ моментомъ, набросился на Савченко, повалилъ его на полъ и, зажавъ ему рукой ротъ, сталъ грызть его. Пока Савченко освободили, онъ былъ уже настолько серьезно изгрызенъ, что его пришлось отправить въ больницу.

12 января, въ седьмомъ часу вечера, былъ пожаръ на чугунно-механическомъ и литейномъ заводѣ Лангензипена, на Петербургской сторонѣ, въ запертой обрубочной мастерской литейнаго отдѣленія. Мастерская повреждена огнемъ, попорчены ремни вентилятора, модели и тигли для отливки мѣдныхъ машинныхъ частей.

Самоубійства.

Вечеромъ, 12 января, въ одной изъ квартиръ д. 30 по Б. Пушкарской ул. студентъ Политехническаго института Георгій Селикановъ, 23 лѣтъ, въ припадкѣ внезапнаго умопомѣшательства разбилъ окно въ своей комнатѣ и выпрыгнувъ на улицу съ высоты второго этажа, бросился бѣжать съ дикими криками по улицѣ. Онъ бѣжалъ къ Невѣ, руки и лицо его были окровавлены. Около Крестовскаго моста студента задержалъ докторъ, проѣзжавшій на извозчикѣ. Душевно больного студента отправили въ больницу.

12 января, въ 7 ч. утра, въ квар-

Głoszono, że kanclerz żelazny nie ma żadnych „zasad“; że obce mu jest wszelkie „uczucie“; że nie przyświeca mu żaden „ideał“. Bismark był tylko w polityce — realistą. Nie znosił ideologów i doktrynerów. „Polityka — mówił w 1870 r. na trybunie parlamentu — nie jest żadną nauką; to — sztuka.“ Gdy w 1863 r. cały parlament skłonny był do okazania sympatji nam, polakom, a nawet do dodania nam... odwagi, Bismark oparł się całą siłą temu — sentymentalizmowi. „Osobiście — pisał w liście prywatnym — nawet współczuję polakom, ale jeśli sami istnieć chcemy, musimy polaków wytępić *(ausrotten)*. Cóż winien wilk, że go Pan Bóg wilkiem stworzył? Nawet go za to właśnie zabijają... gdy się uda.“ Oparł się też „podtrzymywaniu“ niemców na Węgrzech, bo Węgry podrażnione tem, gotowe są wejść w aljans z wrogami Niemiec. A Favre'owi w Wersalu powie po francusku: *„La patrie veut être servie et pas dominée.“* I doda po niemiecku: „Ojczyźnie trzeba służyć tak, jak okoliczności pozwolą, nie według własnych zasad i poglądów.“ Po Sedanie Bismark-rojalista nie puszcza na tron Francji Burbonów, ale popiera rzeczpospolitą, albowiem król Burbon mógłby pozawierać dla Francji sojusze, a rzeczpospolita francuska będzie odosobniona. Z Bismarka też ust padło lapidarne określenie: *Die Politik ist die Lehre vom Möglichen* — Polityka jest nauką o tem, co możliwe jest do osiągnięcia.

razem w okres agitacyjny, w tym sensie, że bawiący goście, na Szlązku zatem niemieccy, nadają uzdrowisku charakter niemiecki. Właściciele zakładów, pensjonatów wywierają w gminie wpływ olbrzymi, wprowadzają w niej język urzędowy niemiecki, tworzą z niej kolonję niemiecką. Ludność miejscowa i okoliczna, mając źródło zarobkowania, poddaje się wpływom niemieckim. Uzdrowisko powoli staje się rozsadnikiem niemieckiej kultury i agitacji. Zupełnie inaczej wyglądałyby szląskie uzdrowiska, gdyby były w rękach polskich.

Przed dwoma laty był do nabycia Ustroń. Chodziło tylko o 30,000 koron, aby nabyć zakład, a z nim i wpływy w gminie. I należy tu podkreślić, że mimo poszukiwań jednostek nie znalazł się nikt z polaków, któryby rzucił marną kwotę i nabył doskonale rentujący się zakład.

Ustroń kupili niemcy, uczynili z niego niemiecki „*kurort*“. Z całego Szlązka zjeżdżają tu niemcy, urządzają wiece, zabawy, a nauczyciele niemieccy z Bielska na rozmaitych „*volksfestach*“ tłumaczą szląskiej ludności, że „*die grössten Ochsen sind die Polen!...*“

Zaledwie dwa lata minęły niemieckiej „działalności“, a liczba polskiej ludności w Ustroniu spadła przy spisie o 357 głów, w Jaworzu—o 146 głów. Podobnie dzieje się w innych uzdrowiskach.

Sądzę, że społeczeństwo polskie przez liczne

tualność w tym względzie bardzo surowo jest karana.

× **Podwójne podpisy.** Ilustracje amerykańskie często reprodukują fotografje miljarderów tego kraju oraz ich autentyczne podpisy. Ale gdyby kto zechciał sfałszować taki podpis na czeku bodaj z całkowitą dokładnością, ten rychłoby się przekonał, że kasjer banku nie wypłaci mu na ten podpis ani grosza. Każdy podpis czekowy amerykańskiego finansisty lub przemysłowca różni się stale od tych; które widzimy w ilustracjach i któremi się posługuje w życiu prywatnem, a kasjerzy ze swojej strony dokładnie znają tajemnicze znaczki i właściwości tych podpisów. Co prawda, takich podpisów oryginalnych jest bardzo mało, gdyż zwykle panowie ci wyręczają się swoimi sekretarzami.

× **Arystokratka angielska w tinglu.** Niezwykła rozrywka czeka wkrótce „dandysów" londyńskich. Na początku r. p., w jednym z teatrzyków popisywać się będzie jako tancerka bosonoga w powiewnym stroju greckim prawdziwa „lady", córka nieżyjącego lorda Cromartica i wnuczka ks. Sutherlandowej. Lady Constance Stewart-Richardsonowa, która się już może wylegitymować 15-ym z rzędu mężem, uchodziła dotychczas za jedną z najekscentryczniejszych i najzapaleńszych sportsmenek. Jej jazda konna, celne strzały i pływanie znane były w całej Anglji. Już w r. z. zaczęła uprawiać tańce solowe w pewnych salonach nowojorskich, a obecnie, chcąc zebrać znaczniejsze sumy, jak twierdzi, dla urzeczywistnienia bardzo szerokich planów sportowych, „poświęca się" i wstępuje na deski... tinglu.

Przegląd prasy zagranicznej.

Bojkot towarów niemieckich.

Warszawski korespondent niemieckiego miesięcznika *Zeitschrift der Fabrikanten und Händler landwirtschaftlicher Maschinen und Geräte.* (Czasopismo fabrykantów i handlarzy maszyn i narzędzi rolniczych) donosi z radością, że bojkot towarów niemieckich w Królestwie Polskiem okazał się niemożliwy i ogłosił już zgoła niedwuznacznie kapitulację...

Oto jego słowa:

„Zapoczątkowany swojego czasu bojkot towarów niemieckich w Warszawie i Królestwie Polskiem osiadł na piasku i polacy mogą sami przyznać, że zrobili zupełne fiasko.

Część kupców warszawskich zawiązała wprawdzie stosunki z francuskimi i belgijskimi fabrykantami wyrobów galanteryjnych i ztamtąd towary sprowadzała. Porozumiewano się także z fabrykantami czeskimi, aby ztamtąd zamawiać maszyny rolnicze dla Królestwa. Oprócz tego wyjechał cały szereg kupców warszawskich na wiosnę do Anglji, gdzie ich bardzo serdecznie przyjmowano, a konsul angielski w Warszawie wypracował nawet cały szereg okólników, w których określał bliżej towary, nadające się do wywozu i dobrego odbytu w Królestwie.

Usiłowania te jednak spełzły na niczem. Stosunki, zawiązane z fabrykantami belgijskimi i francuskimi, musiano pozrywać, gdyż dostawcy ci byli za drodzy i dawali kredyt niedostateczny. Niemcy są o wiele tańsi, a prócz tego ofiarowywali i dziś jeszcze ofiarują długie kredyty. Do zamówień w czeskich fabrykach maszyn wogóle nie przyszło, gdyż okazało się, że w tej branży czesi są tylko pośrednikami firm niemieckich. I w stosunkach z anglikami skończyło się wszystko na wymianie grzeczności, gdyż wysokie koszta transportu z Anglji do Królestwa stanęły na przeszkodzie zamierzonym tranzakcjom.

Wydało się zresztą, że cały szereg firm warszawskich, które utrzymywały, że sprzedają tylko francuskie lub belgijskie towary, wcale ich nie prowadziły, a swoich odbiorców zaopatrywały wyłącznie w wyroby niemieckie.

Od dłuższego czasu wzmaga się przeto znowu dowóz niemieckich wyrobów galanteryjnych i maszyn rolniczych do Królestwa, a i w innych dziedzinach handlu objawia się coraz większe zapotrzebowanie towaru niemieckiego. Od wielu już tygodni przechodzi przez stacje graniczne Aleksandrów, Skalmierzyce i Sosnowiec około 300 wagonów wyrobów niemieckich dziennie. Z tej liczby przypada na towary galanteryjne 100 wagosów, reszta zaś głównie na maszyny rolnicze, a także na chemikalja, surowiec żelaza, antracyt, koks i t. d.

Polski bojkot nie zdołał tedy zaszkodzić przemysłowi niemieckiemu, którego wywóz, pomimo wszystko, wzmaga się coraz więcej."

Tyle korespondent niemiecki. Byłoby pożąda-

ne, aby koła kupieckie Warszawy zabrały głos w tej sprawie i skontrolowały ścisłość powyższych doniesień.

Orędzie mikada.

Dwa stowarzyszenia japońskie: Towarzystwo wychowania wojskowege i Towarzystwo „Skiyadan", założone w celu krzewienia etyki japońskiej według przykazań, zawartych w katechizmie „Bushido" postanowiły z dniem 1-ym stycznia rozpocząć wydawnictwo miesięcznika, redagowanego jednocześnie w dwóch językach: angielskim i japońskim p. t. *Duch Japonji*.

W odezwie programowej powiedziano, że zadaniem miesięcznika jest „prowadzenie ludzkości do prawdziwego szczęścia" według zasad „Bushido", o którem, niestety, narody europejskie mają przeważnie błędne wyobrażenie. Chodzi tedy o to, aby wyjaśnić czem jest prawdziwe Bushido.

Po tym wstępie ogłasza redakcja reskrypt cesarski o wychowaniu, który brzmi, jak następuje:

„Wiedzcież, moi poddani!

„Nasi cesarscy przodkowie ufundowali nasze państwo na szerokiej i wiecznie trwałej podstawie, głęboko i mocno wkorzeniając cnotę. Nasi poddani, zawsze zjednoczeni lojalnością i synowskiem przywiązaniem, składali z pokolenia na pokolenie dowody piękności cnoty. Ona stanowi chwałę istotnego charakteru naszego państwa i tu również leży źródło naszego wychowania. Wy, nasi poddani, bądźcie po synowsku przywiązani do waszych rodziców, kochajcie braci i siostry; mężowie i żony, żyjcie z sobą w zgodzie; przyjaciele, bądźcie sobie wierni; bracia, zachowujcie się skromnie i z umiarkowaniem. Niech wasza dobroć ogarnia wszystkich. Uprawiajcie nauki i sztuki, przez nie rozwijajcie umysłowe władze, udoskonalajcie moralne. A dalej, dbajcie o dobro publiczne i zajmujcie się potrzebami społecznemi, zawsze szanujcie konstytucję, słuchajcie prawnych przepisów. Jeżeli przyjdzie potrzeba, zaofiarujcie się mężnie państwu. W ten sposób zachowujcie i utrzymujcie szczęśliwość naszego cesarskiego tronu, który z niebem jest współczesny i z ziemią. Tak bowiem nietylko będziecie olbrzymami i wiernymi naszymi poddanymi, ale nadto przysporzycie chwały najlepszym tradycjom własnych przodków.

„Droga, tu wskazana, nie inną jest, tylko tą samą, jaką nam nasi cesarscy przodkowie przez swą naukę pozostawili w spadku — drogą, którą mają iść zarówno ich potomkowie, jak wszyscy poddani—drogą nieomylną po wszystkie wieki, prawdziwą wszędzie. Pragniemy brać ją sobie z wszystką czcią do serca, wspólnie z wami, naszymi poddanymi, abyśmy razem osiągnęli tę samą doskonałość.

„Dane 30-go dnia, 10-go miesiąca, 23-go roku Meidzi". Obok pieczęć mikada i podpis.

Nie przestając na tym reskrypcie, mikado dodał odę własnego utworu, zaczynającą się od rady: „Poprawiajcie wzajem sobie błędy, żyjcie w przyjacielskim zespole — taki jest duch prawdziwej przyjaźni". Prezydent „komisji poezji" w departamencie służby nadwornej, baron Takasaki, napisał do tej ody komentarz, w którym czytamy: Jeżeli błąd się zdarzy między przyjaciółmi, to wierność prawdziwych przyjaciół tem się objawia, iż jeden drugiego upomni i sprawi błędu naprawę. Choć są w świecie przyjaciele, którzy czyn dobry wysławią, rzadki jest przyjaciel, który wystąpi przeciw złemu czynowi. Słowa cesarskiego reskryptu: „przyjaciele, bądźcie sobie wierni" znaczą, że przyjaciele mają się wzajemnie i lojalnie wspierać, więc upominać się— nawet choćby przyszło wystawić się na gniew upomnianej osoby. I właśnie w takim duchu jest napisana cesarska oda.

Trzy artykuły poświęcone są ludziom „bushi" i cnocie „Bushido". Na szczególną uwagę zasługuje rozmowa o „Bushido" między jenerałem Nogim a redaktorem miesięcznika, Takahaszim.

Nogi tak mowi:

„Bushido, to jest to, czego nas rodzice najskrzętniej dzień i noc uczyli od czwartego lub piątego roku naszego życia, gdyśmy zaczęli mieć jakąś świadomość rzeczy dokoła — chociaż wstyd mi pomyśleć w sędziwym dziś wieku, jak często owym sprzeniewierzałem się naukom. Zdaje mi się, że nie potrafię określić bushida inaczej, jak przez powiedzenie, że jest to zastosowywanie praktyczne (nie zaś teoretyczne omawianie) zasad lojalności, synowskiego przywiązania, prawości i odwagi. Innemi słowy, bushido znaczy: wytworny duch i doskonałe obyczaje, które znamionowały od wieków i mają po wszystkie czasy znamionować naszych „samurajów" (japońską arystokrację). To stanowi istotę ducha Japonji."

obrazie umieścić wierne kopje. Daję tu za przykład bazylikę Watykańską. W kaplicy chóru, po lewej stronie od wejścia, jest obraz N. M. Panny, w tej bazylice, ozdobiony koroną z gwiazd brylantowych, ale na obrazie tym są tylko kopje, a przepyszne gwiazdy z wielkiemi soliterami brylantowemi, przechowują się w skarbcu bazyliki, gdzie je oglądać można. Widocznie, we Włoszech, ludzie są ostrożniejsi.

E.

Obywatele republiki.

(Mowa Roosevelta w Sorbonie.)

Były prezydent Stanów Zjednoczonych, Roosevelt, wygłosił w sobotę po południu, wobec dwutysięcznej publiczności, w największej sali Sorbony paryskiej, odczyt p. t. „Obowiązki obywateli republikańskich". Słuchali go „nieśmiertelni", pocci, ministrowie, politycy i wogóle kwiat inteligencji francuskiej. Roosevelt mówił po angielsku. Mówił prawie z pamięci, rzadko tylko zaglądając do rękopisu. Niekiedy jakieś silniejsze słowo tłumaczył na język francuski.

A oto jest w najzwięźlejszym skrócie treść tego wykładu, w którym przemówił mądry nauczyciel życia.

Ja i wy — mówił Roosevelt do swych francuskich słuchaczów — jesteśmy obywatelami wielkich demokratycznych republik. Republika demokratyczna to próba urzeczywistnienia rządów ludu, przez lud i dla ludu; a jest to olbrzymi eksperyment społeczny, który równie łatwo na złe, jak na dobre obrócić się może. W tej próbie wszystko zależy od przymiotów obywateli, gdy przeciwnie tam, gdzie jeden lub kilku mężów panuje, wszystko zależy od przymiotów panującego. I dlatego trzeba zalety zwykłych współobywateli podnieść wysoko, a stać się to może tylko wtedy, jeżeli zalety wodzów na jeszcze wyższym stać będą szczeblu.

Zdrowe ciało, zdrowa dusza, a przedewszystkiem charakter, oto na czem republika opierać się musi. I dlatego obok pielęgnowania ciała i ćwiczenia intelektu niezbędny jest rozwój cnót pospolitych: panowania nad sobą, poczucia, odpowiedzialności i zmysłu społecznego. W tych cnotach tkwi wola i siła do pracy, do walki w razie potrzeby i do rodzenia wielu zdrowych dzieci. Przeciętny obywatel musi być tak wychowywany do pracy, aby bezczynność uważał za hańbę, a także, aby w chwili niebezpieczeństwa był dobrym żołnierzem. Szlachetni filozofowie oburzają się na niesprawiedliwość wojen. Ale są sprawiedliwe i niesprawiedliwe wojny, i nie należy tak postawić pytania: „Czy ma być wojna, czy pokój?" lecz raczej: „Czy prawo ma panować, czy nie?" A odpowiedź wielkiego narodu na to pytanie powinna brzmieć: „Za jakąbądź cenę tak!" Ale największą klątwą dla kraju jest bezpłodność, a z najsilniejszem potępieniem winna się spotkać bezpłodność rozmyślna.

Utrzymanie siebie i swojej rodziny, tudzież troska o własny byt materjalny — mówił dalej Roosevelt — jest niezbędną podstawą dla każdego obywatela, który chce być pożytecznym członkiem swej społeczności. Ale ta podstawa straci swoją wartość, jeżeli na niej oparty nie będzie wyższy typ życia. I dlatego nie uważam wcale miljonera, człowieka, który jest tylko bogatym i niczem więcej, za siłę dodatnią w społeczeństwie republikańskiem. Kto zdobył większy majątek, niż potrzebuje na utrzymanie siebie i najbliższych, a nie składa swemu narodowi odpowiedniej daniny, temu trzebaby wytłumaczyć, że jest wprost niegodnym członkiem społeczeństwa, że nie należy go ani podziwiać, ani mu zazdrościć, że wśród ogółu obywatelstwa tylko nizkie miejsce zajmuje.

A jak dar robienia majątku, tak i dar wymowy powinienby w republikach demokratycznych oceniany być jedynie według użytku, który z niego robi orator. Mówca świetny, oszukujący publiczność, mistrz frazesu, który upaja, ale nie rozjaśnia, jest człowiekiem szkodliwym. A to samo powiedzieć można o więcej nowoczesnym i więcej wpływowym bracie retora: o dziennikarzu. Władza jego jest wielka, ale ta władza nie zasługuje ani na szacunek, ani na podziw, jeżeli nie jest właściwie użytą. Może on przynieść dużo pożytku, ale także nieobliczone szkody wyrządzić.

Dobry obywatel w dzisiejszem niezmiernie skomplikowanem państwie nie może także być doktrynerem i fantastą. Równie szkodliwa jest mądrość szkolarska, która chce rządy sprawować, jak nieziszczalne obietnice uwodzicieli ludu. Byłoby słabością odrzucać pożyteczne zasady ludzi dlatego tylko, że ludzie ci są przypadkiem socjalistami, ale absolutną równość już Abraham Lincolu uznał za

utopję. Dopóki nierówne są zdolności, kwalifikacje i wartość roboty, nierówne też musi być wynagrodzenie. Usiłujmy niwelować ku górze, ale nigdy ku dołowi. Gdy ktoś się potknie, dobrze jest go podtrzymać, aby znów stanął mocno na nogach. Ale gdy ktoś już leży, próżna to strata czasu wlec go po ziemi. Nie wolno nam obiecywać równej zapłaty temu, który pracuje, i temu, który od pracy ucieka. Z drugiej strony musimy każdego człowieka oceniać według jego osobistych przymiotów. Jest wielu ludzi, nazywających się socjalistami, z którymi do pewnej granicy można doskonale pracować. Byłoby głupstwem odrzucać wszelki postęp dlatego, że jego orędownicy w niektórych punktach chcieliby posunąć się do krańcowego absurdu.

Są wreszcie obowiązki obywatelskie państwa wobec innych państw. Nie jestem zwolennikiem głupiego kosmopolityzmu. Tylko dobry patrjota może być dobrym obywatelem świata. Właśnie bardzo patrjotyczny naród jest najpożyteczniejszym członkiem w rodzinie ludów. We wzajemnym stosunku narodów powinnoby oszustwo tak samo być wyłączone, jak w wzajemnym stosunku uczciwych jednostek. Dla prawa narodów niema jeszcze, niestety, instancji egzekutywnej, ale wraz z jego rozwojem znajdzie się z czasem i taka władza, która zmusi do uszanowania jego przepisów. Musimy popierać każdy ruch, który przy załatwianiu sporów międzynarodowych usiłuje przemoc zastąpić pośrednictwem. Tymczasem jednak powinny narody pamiętać, że w ostatniej instancji posiadać muszą wolę i siłę, aby módz pomścić krzywdy, doznane od innych. Wierzę poważnie i szczerze w zwycięstwo pokoju, ale jeżeli pokój i sprawiedliwość staja przeciw sobie, pogardziłbym człowiekiem, któryby nie bronił sprawiedliwości, choćby nawet świat cały rzucił się na niego z ogniem i żelazem.

Tak mówił Roosevelt, wielki republikanin, wielki mąż stanu i jeden z najtrzeźwiejszych umysłów współczesnych.

TEATR MAŁY.

„Koncert", komedja w 3-ch aktach Hermanna Bahra.

Jakby kto zamówił wesołość i śmiech! Dawno sala teatru Małego nie rozlegała się takiem echem prawdziwej zabawy, jak to miało miejsce wczoraj, na premjerze świetnej komedji autora wiedeńskiego, Hermanna Bahra, „Koncert".

O sztuce dochodziły od dłuższego czasu niezmiernie pochlebne wieści; wiele osób widziało ją w Wiedniu na scenie „Volksteatru" i te przywiozły z sobą jaknajlepszą o utworze opinję.

Wyrażano tylko obawę, czy teatr Mały podoła zadaniu, czy wystawi komedję z tą samą precyzją, czy artyści potrafią wykrzesać te iskry brylantowe humoru, zawartego w przepysznym djalogu, czy rozwiną barwną wstęgę efektownej gry scenicznej, nie zacierając tych rysów oryginalnych i głębokich, które utwór w sobie zawiera.

Mówiono, że ten „Koncert" Bahra trzeba grać koncertowo, to znaczy po wirtuozowsku, wytwornie, szlachetnie, a przytem lekko, swobodnie i w wysokim stopniu dowcipnie.

I okazało się, że teatr Mały wcale nie porwał się, jak to mówią, z motyką na słońce; świadkowie naoczni oryginału wiedeńskiego stwierdzili, iż dyrekcja sceny małej, warszawskiej, zachowując samodzielność układu i świeżość własnej inwencji, umiała sztukę odtworzyć ze wszystkiemi kolorystycznemi zaletami, jakie „Koncert" posiada i jakiemi mienił się w interpretacji sceny wiedeńskiej: teatr Mały, jego dyrektor, K. Zalewski i artyści, święcili tryumf jaknajgorętszej pochwały.

Teatr trząsł się od oklasków, a rozbrzmiewał chóralnemi wybuchami śmiechu, tylko w przypadkach wyjątkowych tak zgodnie rozlegającemi się podczas akcji i zrywającemi się co chwila, przy każdym zwrocie myśli w niepospolitym djalogu.

Istotnie „Koncert" Bahra, to jakby koncert rzeczywisty, w którym rolę współrzędną odgrywają w harmonijnym zespole kompozytor i wirtuozowie, biorący udział w wykonaniu dzieła. Słychać jakby muzykę na scenie, muzykę, która tętni rytmem dziarskim i pełnym animuszu, a uderza czasami głębszym akordem, niby od niechcenia wydobytym na zewnątrz. Lekkość formy bardzo zręcznie oplata przewodnią myśl utworu, odznaczającego się satyrycznym nastrojem, dosadnie zarysowanym i subtelną ironją w traktowaniu życia mieszczańskiego, przedstawionego w nowem oświetleniu, w świeżych sytuacjach, dowcipnie wyłowionych w trochę mętnej i brudnej wodzie niemieckiego sentymentalizmu.

samodzielna „dla walki klasowej". Nie jest ona jednak odrodzeniem partji z czasów przed zjednoczeniem. A nawet nie będzie się nazywała partją „allemanistów", chociaż Allemane pozostanie na jej czele. Do szeregów nowego stronnictwa przyłączyli się, i to w znacznej liczbie, nozziowie i adherenci Guesda.

× **Bezrobocie adwokatów.** Istnieje we Włoszech obawa, że bezrobocie adwokatów rozszerzy się na cały kraj. Obecnie strajkują przedstawiciele palestry również: w Piemoncie, Genui, Perugji, Florencji, Spezji, Rzymie, Neapolu i Pawji. Zgromadzenie adwokatów Lombardji, odbyte w Medjolanie, postanowiło dnia 2-go marca rozpocząć bezrobocie ośmiodniowe.

× **Hr. Aoki.** W Tokjo zmarł, przeżywszy 70 lat, hr. Aoki, b. minister spraw zagranicznych i b. poseł japoński w Berlinie. Należał on do rzędu pierwszych młodzieńców japońskich, którzy kształcili się w Berlinie. Po ukończeniu tamtejszego uniwersytetu, poślubił on niemkę, pannę v. Rhade. Gdy w roku 1870 utworzono w Berlinie poselstwo japońskie, Aoki został jego pierwszym sekretarzem. W roku 1885 odwołano go do Japonji, gdzie przez szereg lat piastował teki ministerjalne różnych działów. W roku 1892 mianowano go posłem w Berlinie; po sześciu latach sprawowania tego urzędu powrócił do Japonji, skąd znów powołano go na stanowisko posła w Waszyngtonie. Wkrótce jednak musiał porzucić tę godność, nie zdołał bowiem pomyślnie dla swej ojczyzny rozwiązać zatargu z Kalifornją.

Autobjografja Roosevelta.

Sensacją zagranicznego rynku księgarskiego jest obecnie książka Teodora Roosevelta p. t. „Z mojego życia", którą już przełożono na język niemiecki, wkrótce zaś będzie ona niewątpliwie dostępna dla wielu innych narodów, posiada bowiem takie zalety, że musi zdobyć popularność.

Roosvelt jest bezsprzecznie najbardziej interesującą postacią Ameryki i jeśli opowiada historję swojego życia, to właściwie jest to tylko jeden rozdział z jego życia, bo któż zdoła przewidzieć czy Roosevelt znów nie wyjdzie na szczyty życia publicznego i czy historji jego życia jeszcze nie wzbogacą wysokiej oceny zdobycze.

Słowo wstępne Roosevelta — to cały program człowieka, zawarty w niewielu wyrazach:

„W autobjografji mojej są, oczywiście, rozdziały, których jeszcze napisać nie mogę. Mniemam, że zarówno dla narodów jak i jednostek jest rzeczą wielkiej wagi dążenie ku zjednoczeniu pewnych grup właściwości, które rozproszone stają się zbyt liczne i, niestety, bezużyteczne. Dzielną praktyczność spotyka się na każdym kroku, szczytny idealizm także nie jest rzadki, lecz konieczne jest połączenie tych właściwości, a połączenie to zdarza się niezmiernie rzadko. Miłość pokoju jest wśród słabych, krótkowidzących i trwożliwych, w przeciwieństwie zaś odwaga bywa często w ludziach złych instynktów i złego charakteru. Żadna z tych zalet sama przez się nie posiada wartości. Tylko silni i mężni ludzie, którzy mądrze kochają pokój, w których poczucie sprawiedliwości góruje nad jego umiłowaniem, są zdolni wśród narodów całej ziemi szerzyć prawo i sprawiedliwość, pracować dla sprawy ludzkości.

„Wobec ogromnej różnorodności stosunków socjalnych i przemysłowych naszych czasów, musimy z żelazną energją i bez wahania zużytkować wszystkie nasze siły i zdolności, a jednak nigdy zachowanie naszych sił zjednoczonych nie przyniesie pożytku, o ile człowiek przeciętny nie będzie strzegł poczucia swego obowiązku, dążności oraz odpowiedzialności. Muszą być rozwijane wszystkie cnoty, które w państwie mają rozległe pole działania. Ale cnoty obywatelskie podobne są do kurzu na wietrznej ulicy, jeżeli nie wspierają się na mocnych i tkliwych cnotach rodzinnych, polegających na miłości mężczyzny do kobiety i na tem, że oboje radośnie podejmują wspólny obowiązek względem swoich dzieci. Panować musi najwyższe poczucie obowiązku, połączone nierozerwalnie z radością życia; wstyd ogarnia na myśl, aby można było prześlizgiwać się mimo twardej pracy życia, jednocześnie zaś odczuwać zachwyt dla wielostronnej piękności życia. Z płomienną duszą i umysłem promiennym powinniśmy to spełniać co nakazuje nam chłodna rozwaga. W przeciwieństwie do zbrodniarza, musimy stosować nai-

większą łagodność, jednocząc ją z nieubłaganą walką z czynami występnemi. Musimy względem innych być sprawiedliwi i wspaniałomyślni, jednocześnie zaś rozumieć, jakie to haniebne, jakie nędzne, jeśli przeciw uciskowi nie występujemy mężnem sercem i twardą dłonią. Czułość powinna łączyć się z nieugiętą odwagą i gotowością podejmowania wysiłków, znojów i niebezpieczeństw. „Wszyscy za jednego i jeden za wszystkich" — piękne to hasło, ale pod warunkiem, aby każdy pracował z mocą i nie był drugiemu ciężarem. W naszych wielkich demokracjach współczesnych musimy nieustannie starać się, aby z ojczyzny naszej uczynić taki kraj, w którymby ubogi, ale dzielny pracownik mógł żyć jak należy i w którymby bogacz, działający nierzetelnie, głuchy na wymagania obowiązku, nie znalazł miejsca dla siebie; musimy zarówno bogatych, jak ubogich oceniać według ich postępowania, nie zaś pozycji towarzyskiej. Powinniśmy z jednakową surowością potępiać pospolitą, złości pełną, zazdrość nienawidzącą człowieka za to, że posiada on dobrobyt, zarówno jak potępiać wyższość egoistyczną, patrzącą z pogardą i odpychającą człowieka, którym los zgotował twarde życie."

Roosevelt jest demokratą, ale dumnym ze swoich przodków.

„Dziad mój ze strony ojcowskiej— mówi— był pochodzenia czysto holenderskiego. W młodości swojej mówił on jeszcze językiem rodzimym; jako chłopiec był w Nowym Jorku w holenderskim kościele reformowanym na ostatniem nabożeństwie, które było odprawione w języku holenderskim. Prapradziad jego, Klaes Maetensen van Roosevelt, przybył w r. 1644 do Nowego Amsterdamu jako „osadnik", bo tak z dumą nazywano w XVII-em stuleciu wychodźców, którzy przybywali pod pokładami statków żaglowych, a nie parowców, jak obecnie. Od owego czasu w ciągu siedmiu pokoleń każdy z nas rodził się na wyspie Manhattan. Matka moja, pochodzenia irlandzko-szkockiego, urodziła się w Pensylwanji. Była to kobieta rzadkiej dobroci i siły charakteru, które to właściwości określały jej stosunek do męża i synów."

Wiele wdzięku posiadają opowiadania Roosevelta o jego latach dziecięcych, pełne miłości dla ojca, matki i rodzeństwa.

Książką swoją przeszły, a może i przyszły prezydent Stanów Zjednoczonych dowodzi, że nietylko jest mężnym pułkownikiem, przedstawicielem imperjalizmu wielkiej rzeczypospolitej po drugiej stronie oceanu, nietylko apostołem poko-)u, badaczem przyrody, gospodarzem rolnym i myśliwym, lecz także świetnym dziennikarzem i trochę... poetą...

Bal Wiejski

na rzecz młodzieży włościańskiej kształcącej się na Nauczycieli Ludowych w *Seminaryum Nauczycielskim* przy ul. Wielkiej 31, odbędzie się w Sobotę 21 Lutego w Salach Resursy Obywatelskiej.

Komitet organizacyjny: pp. Jadwiga Stanisławowa Lubomirska, Marja Czesławowa Światopełk-Mirska, Marja Sobańska; pp.: Włodzimierz Czetwertyński (syn), Czesław Światopełk-Mirski, Franciszek Radoszewski.

Obowiązki gospodyń raczyły przyjąć pp.: Helena Adamska, Janowa Bełdowska, Władysławowa Barcikowska, Leonardowa Bobińska, Feliksowa Bogatkowa, Władysławowa Balińska,, Bogdanowa Biernacka, Bronisławowa von Blumowa, Tadeuszowa Mondwid-Białozorowa, Robertowa Bernhardtowa, Tadeuszowa Brochocka, Eugenjuszowa Bielińska, Zofja Brinckenhofowa, Pawłowska, Chrzanowska, Mansfetowa Ciemniewska, Witoldowa Czerniejewska, Stanisławowa hrabina Chołoniewska, Alfonsowa Chłopicka, Bohdanowa Chełmicka, Włodzimierzowa księżna Czetwertyńska, Henrykowa Dymszyna, Andrzejowa Dowkontowa, Wacławowa Dzierżawska, Ludwikowa Domańska, Leonowa Dzięgielewska, Stanisławowa Dzierzbicka z córkami Marją i Heleną, Piotrowa Dąbkowska, Stanisławowa Fiszerowa, Marja Franaszkówna, Władysławowa Froelichowa, Feliksowa Ficka, Hugonowa Friedowa, Janowa Furuhjelmowa, Franciszkowa Górska, Wacławowa Gaszczyńska, Aniela Gąsowska, Władysławowa Gaszczyńska, Jerzowa Gaszyńska, Janowa Gebethnerowa, Ludwika Gerlachowa, Józefowa Grosserowa, Jerzowa Grużewska, Władysławowa Grossmanowa, Franciszkowa Głowacka, Aleksandrowa Gancwolowa, Franciszkowa Gołembiowska, Zbigniewowa Gniazdowska, Karolowa Hildtowa, Janowa Hirszowska, Aleksandrowa Horwatowa, Janowa Horodyska, Józefowa z Łabęckich Husowa z córką Martą, Julja Hołyńska, Bolesławowa Ignatowiczowa, Józefowa Iżycka, Wacławowa Juch-

nony". Nawet po jego zgonie nie wolno wglądać w zacisze stosunków, które w żadnym akcie publicznego rozgłosu nie przekroczyły dyskrecji tego zacisza.

Ale ostatnie ogniwo tkliwości 70-letniego muzyka dyskrecji tej nie zachowało. Miłość Masseneta była przedmiotem—rozpraw sądowych.

Oto, jak się przedstawia ta „plotka pośmiertna":

Massenet upodobał sobie pannę Lucy Arbell na bohaterkę *wszystkich* swoich oper. Nie pozwalał wystawiać *żadnej* bez udziału tej pięknej istotnie, ale mało muzykalnej i niezbyt równą skalą głosu obdarzonej blondynki o głębokich oczach czarnych i o kształtach „Carmeny" Goya.

A że nie chciała jej akceptować ani Wielka Opera, ani Opera komiczna, przeto „Don Kiszota" dał Massenet do trzeciorzędnego teatru Gaité lyrique, na którego scenie piękna Dulcinea zbierała oklaski wraz z kompozytorem. Z tej samej racji teatr p. Gunsbourgha w Monte Carlo miał przywilej premjer, bo z ich tytułem ukazywało się na afiszu nazwisko panny Arbell.

Po śmierci Masseneta (plotka łączy ten wypadek z osobą i zaciszem artystki) pozostały w rękopisie opery: „Amadis" i „Kleopatra". Oczywiście ręce dyrektorów wyciągnęły się po te partycje, które, nawet przy wyczerpaniu się tematycznem twórczości Masseneta, są perłami wobec innych tworów młodej Francji.

Aliści panna Arbell uprzedziła rejentalnie i wydawców tych dzieł, i librecistów, i dyrektorów teatrów, że *nie wolno* im wystawiać pomienionych oper bez jej udziału, a to pod karą 100,000 fr. za przekroczenie zastrzeżonej klauzuli.

— Nie wolno,— powiada artystka—bo w dwu dokumentach, które pozostawił mi Massenet, najwyraźniej i bez żadnych zastrzeżeń nadaje mi *wyłączne* prawo do roli Amadis (zobowiązanie z d. 18-go stycznia i 29-go maja r. z.) i do roli Kleopatry (dopisek do zobowiązania z ostatniej daty).

Wydawca Heugel, który prowadzi układy z teatrami, broni się przeciwko takiej wyłączności, krępującej tranzakcję. Librecista Henryk Cain umywa ręce od sporu, a dyrektor Gunsbourgh (który ma wiele, bardzo wiele do zawdzięczenia Massenetowi) walczy—faktami dokonanemi. Bo oto zapowiedział wystawienie „Kleopatry" w operze Monte Carlo z udziałem pani Kuznieców w roli tytułowej.

Kto zwycięży? Czy spadkobiercy legalni Masseneta i osoby, które prawo wystawienia nabyły bez zastrzeżeń, czy artystka, uposażona w dokument piśmienny? Czy taki dokument obowiązuje dyrektora? Czy wogóle *takie* zobowiązania mają moc prawną?

Wątpliwości te rozstrzygnie trybunał cywilny Sekwany za dni kilka. *a. r.*

27 kwiet. 914 W 58 k XV.

Amilkar Cipriani.

Patrjota i rewolucjonista we Włoszech, garybaldczyk i komunista we Francji, więzień wygnaniec, na śmierć ongi skazany, Amilkar Cipriani, został niedawno pięcioma tysiącami głosów swoich rodaków medjolańskich, powołany, jako poseł do parlamentu.

Jest on niewątpliwie jednym z najbardziej interesujących ludzi współczesnych, postacią żywą i zarazem legendową, dlatego więc, warto bliższą z nim zawrzeć znajomość.

Urodzony w r. 1844 w Rimini, jako żołnierz piętnastoletni, wolontarjusz, bił się z męstwem lwa w Palestro i Solferino. Mając lat szesnaście dezertuje z armji królewskiej do Garibaldiego i pod jego wodzą bierze udział w walkach pod Milazzo, Maddaloni i otrzymuje rangę podporucznika. Kończąc lat siedemnaście, mógł pochlubić się uczestniczeniem w trzech wielkich bitwach i dziesięciu potyczkach. Schwytany w Aspromonte przez żołnierzy królewskich, zdołał zbiedz do Garibaldiego.

Nieco później, udał się do Grecji, wziął udział w powstaniu przeciw królestwu, zebrał garść ludzi, z którymi opanował samego królewicza, nazajutrz jednak, z rozkazu rządu tymczasowego, był wygnany za ten zuchwały postępek.

Jako młodzieniec dziewiętnastoletni uczestniczył w ekspedycji angielskiej zorganizowanej celem odkrycia źródeł Nilu.

W r. 1864 w Londynie, mając lat dwadzieścia, śni o utworzeniu rzeczypospolitej powszechnej... Odtąd wszystkie czyny Cipriani'ego dążyły do urzeczywistnienia tych marzeń.

W r. 1866 walczył przeciwko Austrji, w r. 1867 za Kretę. Gdy powrócił do Aleksandrji chciano go zamordować. Wciągnięty przez dziesięciu rodaków w zasadzkę został ciężko poraniony, ale dzielnie się bronił i sztyletem zabił jednego z przeciwników. Wygnany udał się do Londynu, tam nawiązał blizkie stosunki z Mazzinim i został... fotografem, aby na chleb zarobić.

Mniej więcej w owej epoce Cipriani uczynił rzecz nadzwyczajną: ożenił się. Ten człowiek niezależny,

namiętny kochanek wolności, zakochał się w francuzce, pannie Adolfinie Ruć... On był piękny; ona bardzo nadobna, pochodziła z rodziny mieszczańskiej, która nie mogła pogodzić się z tym związkiem... Córeczce, zrodzonej z tego małżeństwa, wygnaniec, tęskniący za swoją ojczyzną, nadał imiona: Fulvia, Lavinia, Italia, Roma. Było to d. 15-go stycznia 1870 r., a 15-go sierpnia tegoż roku dowiedziano się w Londynie o porażkach francuskich. D. 4-go września nastąpiło ogłoszenie rzeczypospolitej, siódmego zaś Cipriani już był w Paryżu, a następnego dnia przywdział mundur żołnierski. Po walkach pod Dijon, w których brał udział z Garibaldczykami, był mianowany pułkownikiem 19 pułku piechoty. W Buzenval i Montretout walczył bohatersko. Po zgonie pułkownika, który poległ na polu walki pod Roquebrune, objął dowództwo pułku i stawił czoło większej części armji pruskiej. Jenerał Thomas ofiarował mu krzyż; Cipriani odpowiedział listem następującym:

„Dziękuję za zaszczyt! Nie przyjmuję krzyża, ponieważ odznaczenia sprzeciwiają się moim przekonaniom, wreszcie my, Garybaldczycy, przyjmujemy takie zaszczyty dopiero po rozbiciu swoich namiotów w obozie nieprzyjacielskim."

Po upływie kilku tygodni Cipriani brał udział w ruchu komuny. Uczestniczył w walce jedynie d. 3-go kwietnia, bo nazajutrz uwięziono go w Chateau. Skazany na śmierć zdołał uniknąć rozstrzelania, ale rada wojenna w Wersalu skazała go na deportację na całe życie.

Zesłany do Numei i po upływie ośmiu lat ułaskawiony, powraca do Anglji, gdzie pozostawił żonę i dzieci. Po przybyciu na miejsce, dowiaduje się, iż pierwsza umarła ze zgryzoty, a drugie znikły. Powraca do Francji, ale zostaje wydalony 1-go stycznia 1881 r. Jedzie do Włoch. Tam aresztują go i stawiają przed sąd, oskarżając o zabójstwo; rozpoczęto śledztwo w dawnej sprawie aleksandryjskiej. Wbrew oczywistości, że Cipriani zabił swego rodaka Santiniego, działając w obronie własnego życia, wbrew świadectwom najwiarogodniejszym, sąd skazuje Ciprianiego na dwadzieścia pięć lat więzienia.

Umieszczony w Porto Longono, na wyspie Elbie, Cipriani pozostaje przez osiem lat w ciemnej celi, na łańcuchu, przymocowanym do muru, w nocy zaś leży na łóżku skrępowany. Łańcuch wyżłobił ślady w posadzce kamiennej, ponieważ Amilkar, aby nie stracić władzy w członkach, chodził od ściany do ściany. Oswoił pająka, lecz dozorcy zauważywszy to, zgnietli go.

Po ośmiu latach pozwolono więźniowi używać przechadzki. Gdy wyszedł po raz pierwszy, padł bez zmysłów, oszołomiony powietrzem. Wreszcie wskutek nieustannych manifestacji ludowych otrzymał amnestję. Opuściwszy więzienie wyjechał do Francji.

Człowiek ten, którego nie ugięły żadne doświadczenia, znów rzuca w wir walki; z wszystkich sił boryka się w imię braterstwa międzynarodowego, nie będąc nieświadomym surowości prawa...

W r. 1897 wraca do Grecji, walczy przeciw Turcji, otrzymuje ciężką ranę pod Domokos i znów przyjeżdża do Paryża. Zostaje dziennikarzem i w „Petite Republique" rozwija swoje idee, przemawia na zebraniach i w ciągu lat dwunastu walczy w szeregach socjalistycznych.

W r. 1909 doznał wielkiej radości, odzyskał bowiem swoją córkę i to w okolicznościach rzeczywiście wzruszających. Zaślubiła ona wybitnego malarza-ilustratora Jakóba Welu, zmarłego przed trzema laty. Ten pewnego razu przeglądając encyklopedję Larousse'a, przeczytał artykuł, dotyczący Ciprianiego. Uderzyły go pewne daty. Sprawdziwszy, papiery swojej żony, przyszedł do przekonania, że słynny rewolucjonista jest jego teściem. Udał się do Ciprianiego, ten jednak przyjął wiadomość bez przekonania, niemniej rzekł:

— Mam sposób niezawodny przekonania się, czy pańska żona jest moją córką... Proszę ją przyprowadzić.

Pani Welu czekała w drugim pokoju za chwilę więc stanęła przed domniemanym ojcem.

— Jakie są pani imiona? — zapytał Cipriani.

— Dziadkowie moi nazywali mnie Julja, właściwe jednak moje imiona są: Fulvia, Lavinia, Italia, Roma. Matka moja nazywała się Adolfina Ruć.

Nie było wątpliwości... Ojciec i córka przeżyli chwilę wielkiego szczęścia.

Przed kilku laty mógł zdobyć względny majątek: Rochefort proponował mu za pamiętniki sto tysięcy franków, jeden z wielkich dzienników angielskich sto pięćdziesiąt, ale Cipriani odmówił:

— Życie moje nie jest romansem — rzekł.

Taki jest ten nowy poseł do parlamentu włoskiego, nieugięty, dumny, stanowczy i prostolinjny.

Można nie zgadzać się z jego ideami, ale trzeba podziwiać wielkość jego charakteru.

Wybór, dokonany przez medjolańczyków, jest faktem znamiennym.

W niedzielę, d. 1-go marca, między godz. 5 a 10-tą wiecz.,

w salonach RESURSY OBYWATELSKIEJ

odbędzie się

CZARNA KAWA,

na którą zapraszają panie:

Mieczysławowa Apoznańska z corką Jadwigą, Ferdynandowa Borkowska, Zofja Brochocka, Włodzimierzowa Budagowska, Zofja Chamska, Irena Chełmicka, Marja Chmielewska, Marja Cybulska, Celina i Janina Dangel, Jadwiga Domaszewska, Helena i Marja Dzierzbickie, Marja Dziewulska, Zofja Felińska, Joanna Glińska, Eugenjuszowa Grodzka, Marja Hannemanowa, Irena Hebdzyńska, Helena Hertzówna, Zofja Horaszewiczówna, Helena Irick-Iwańska, Janina i Gabrje-

słoniowej.

× **Pamiętniki Li-hung-czanga.** Jedna z najciekawszych książek współczesnych, to niewątpliwie pamiętnik Li-hung-czanga, omawiana obecnie w prasie zagranicznej. Obfituje ona w obserwacje oryginalne i pogłębione filozoficznie. Li-hung-czang skarży się na swoje dostojeństwo, które niekiedy przytłacza go swojem brzemieniem. Jaka szkoda,— mówi on — że nie jestem nieokrzesańcem, posiadającym dromadera za cały majątek. Mógłbym na brzegu ulicy, albo w stajni położyć się koło swojego zwierzęcia i spać spokojnie aż do rana. Ale ambicja moich lat młodocianych i praca 40-letnia obdarzyła mnie starością, pełną trosk i udręczeń; dziś już nie mogę zrzec się wielkiej odpowiedzialności, będącej dorobkiem mojego życia. Li-hung-czang nigdy nie przyjmował u siebie cudzoziemców i oto, mając lat 75, gdy mógł mieć nadzieję, iż umrze, nie postawiwszy nigdy stopy na obcej ziemi, musiał wyjechać do Petersburga, ztamtąd zaś wracał do ojczyzny przez Amerykę, czyli odbył podróż naokoło świata. Ale nie stracił równowagi ducha, ani dał się oślepić; obserwuje i notuje. W Niemczech widzi Bismarka i Kruppa. „Każdy z tych ludzi— pisze — zdaje się być na miejscu właściwem; Krupp, który spokojnie fabrykuje swoje wielkie armaty, i Bismark, zajmujący stanowisko, na którem te armaty może zużytkować." W Ameryce podoba się Li-hung-czangowi burzliwa podróż „przez ocean zwarjowany", ale Nowy Jork nazywa miastem w świecie najgorszem. W Filadelfji pokazują mu dzwon wolności, który już nie wydaje dźwięku, ponieważ pękł. I polityk chiński pyta żartobliwie: „A może wolność także pękła?" Zbadawszy dużo ludzi i wiele rzeczy, Li-hung-czang przychodzi do takiej konkluzji: „Przyszedłem do przeświadczenia, że pod wielu względami wiele narodów, zaopatrzonych w wielkie armje i floty, musi przed oczyma świata ukrywać bardzo wiele nędzy."

polu prawie zupełnie zanikła. Kontentowaliśmy się prawie wyłącznie dostarczaniem pracy przygrywającym do tańca na balach i wieczorkach niewidomym! A przecież Królestwo Polskie liczy aż 7,000 ociemniałych!!

Dopiero kilka lat temu z inicjatywy prywatnej powstało Towarzystwo opieki, zalegalizowane w końcu roku 1911.

Towarzystwu przewodniczy dr. Gepner i Róża hr. Czacka, inicjatorka.

Od początku swojej roboty Towarzystwo posiada przytułek przy ul. Dzielnej, którym mieści i utrzymuje osiem starych kobiet niewidomych.

Od października r. z. powstał założony przez Tow. dom opieki przy ul. Złotej 76, pod wezwaniem św. Antoniego.

W zakładzie tym 20 dziewcząt stałych i 4 przychodnie uczą się czytać i pisać systemem Braill'a; wychowanki wyrabiają plecionki na kapelusze, wyplatają krzesła, robią koszyki i t. p., a co dziwniejsza, biorą czynny udział w pracy życia codziennego. Do nich należy pomoc w kuchni, sprzątaniu, praniu i prasowaniu i tym podobne czynności.

W obszernym oddziale uczy się koszykarstwa przy specjalnym instruktorze 17 mężczyzn przychodnich i 3 stałych.

Oprócz tego jest w zakładzie 8 chłopców od 10 do 14 lat i dziewięcioro małych dzieci niewidomych.

Wszyscy otrzymują—tak stali, jak przychodni—pożywienie całodzienne, ubranie, a przychodni—zapomogę na mieszkanie.

Oprócz koszykarstwa, rozpoczęto próby z modelowaniem w glinie i, rzecz dziwna, ubodzy niewidomi chłopcy okazują do tej roboty wiele zamiłowania i uzdolnienia. Czułość dotyku zastępuje im wzrok. Z wymodelowanego przez instruktora przedmiotu nietylko robią dokładne kopje, ale nawet kombinują i tworzą bardzo ustowne ornamenty.

[illegible] prowadzenie innych jeszcze

— **Niektórym ludziom do rozwagi.** Jeden z najwybitniejszych przedstawicieli zmaterjalizowanej Ameryki Teodor Roosevelt opublikował następujące aforyzmy, które przydałyby się do rozwoju pewnym ludziom i u nas.

1. Słusznie cenimy sukces, lecz czasem przeceniamy go, jeśli zapominamy, że rezultat mógł być uzyskany środkami, które powinnyby go uczynić obmierzłym i pogardzanym przez człowieka „honoru".

2. Żadna bandycka organizacja średniowieczna nie prowadziła bardziej wstrętnego życia niż byłoby życie dla ludzi, dla których handel i przemysł stanowią wszystko i którym wyrazy: honor narodowy, sława, śmiałość i odwaga, prawość i brak egoizmu stały się bez znaczenia. Wyłączny materjalizm wyłącznie komercyjny ideał ludzi, dla których ojczyzną jest ich kasa, w istocie swej jest rozkładowym i poniżającym. Jest taką samą prawdą obecnie, jak było nią zawsze, że żaden naród ani człowiek nie żyje tylko chlebem.

3. Są ludzie, niezdolni ocenić jakiejś zalety, niestanowiącej wartości handlowej, którzy nie rozumieją, że poeta może daleko więcej zdziałać dla kraju, niż fabrykant gwoździ, nie zdają oni sobie sprawy, że żaden zasób ekonomicznego dobrobytu nie zastąpi braku cnót bohaterskich, ani zdoła sam w sobie rozwiązać groźnych problemów socjalnych.

4. Materjalista jest przedewszystkiem krótkowzrocznym. Dla pewnych ludzi handel i własność są bardziej święte, niż życie lub honor, znacznie donioślejsze, niż wielkie myśli lub wzniosłe uczucia, które jedynie mogą stworzyć naród potężnym.

5. Winniśmy być równocześnie uczciwymi i mężnymi, służyć wysokiemu ideałowi, a przecież stosować metody praktyczne.

6. Moc fizyczna jest dobra, moc umysłowa jeszcze lepsza, ale wyżej od obu trzeba cenić cha-

rosyjskiej piechoty, zniszczyli [illegible] kiestański, a nie wiedząc, że idzie kontratak z naszej strony, zebrał kilkudziesięciu artylerzystów swoich z osłony dział i zarządził na własną rękę bezpośredni kontratak. Wespół z bawarskim baonem i pułkiem 4-ym Roji wzięto 2 karabiny maszynowe. Fakt ten nienotowany nigdzie w kronikach bitewnych — artylerja bierze jeńca — nową chwałą opromienił waleczne legiony nasze.

Miejsce postoju 1 brygady
3 sierpnia. *M. Dąbrowski.*

Angielska satyra na przedłużanie się wojny

Londyński „Daily Mail“ zamieszcza następującą satyrę na temat stosunków, jakie będą panowały w 32 roku wojny światowej:

1 stycznia 1946 r. Rozpoczynamy więc 32 rok wojny światowej, a ludzie tak się już do niej przyzwyczaili, iż wielu obawia się, że wybuch pokoju mógłby doprowadzić do upadku obyczajów i wogóle do obalenia całego ukształtowania się porządku społecznego czasów obecnych. Tak np. oświadczył mi mój przyjaciel, iż pokój sprowadziłby na niego ruinę finansową; był on bowiem przed 32 laty piwowarem, browar swój zamienił na fabrykę, wytwarzającą gazy trujące, a wszyscy jego współpracownicy zapomnieli już oczywiście, jak się wyrabia piwo. Z tego rodza-

Pro i contra.

— Pan dobrodziej już z powrotem?—zagadnąłem wczoraj spotkanego na ulicy pana Władysława, z którym rozmowa zawsze jest miłą, jako z człowiekiem pewną część roku przebywającym zagranicą, i umiejącym dobrze patrzeć, a obserwacjami dzielić się ze znajomymi.

— Ha! powróciłem — odparł—choć dalipan nie było po co przyjeżdżać do nudnej brzydkiej Warszawy. Cóż jednak robić? Mógłbym spokojnie żyć w Szwajcarji, Szwecji, lub takiej Belgji, ale psia... kosteczka! człeka zawsze coś ciągnie do swoich, a tęsknota nie da spocząć spokojnie. Może to głupie uczucie, lecz u nas Polaków choroba to nieuleczalna.

Wstąpiliśmy do poblizkiej cukierni na kawę czarną i tu gawędziliśmy tak długo, że aż kelner chrząkał raz po raz, dając nam delikatnie poznać, iż zajmujemy zbyt długo stolik marmurowy.

— To jakaś nowa cukiernia—rzekł pan Władysław, rozglądając się po sali i zaraz dodał:

— U nas ciągle powstają nowe zakłady handlowe i przemysłowe. To objaw niezdrowy.

— Dlaczego?

— Hm! dużoby o tem mówić. Jeżeli pan jednak chce posłuchać, to wytłomaczę się bliżej. Dlaczego u nas stare firmy, istniejące wieki całe, są tak nieliczne, że na palcach jednej ręki można je policzyć z Fukierami na czele. W Krakowie są Wenzlowie, Treutlerowie, Helzłowie, Jaworniccy. Armułowiczowie; w Poznaniu Anderszowie, Leitgeberowie; w Niemczech, Francji tysiące zakładów przechodzi z ojca na syna. W Warszawie tego niema. A czy wie pan dlaczego?

Bo u nas bardzo rzadko kto lubi swój zawód i pracę, jaka mu w życiu przypadła; przeciwnie niemal każdy na swem stanowisku czuje się przez los pokrzywdzonym, i do czegoś innego stworzonym a więc do zmiany swego zajęcia ciągle wzdycha.

Oczywiście, przy takiem usposobieniu praca nie może być dokładnie i dobrze wykonywaną; większość uważa ją tylko za „malum necessarium“ i pracuje, jak się mówi, tylko „byle zbyć“.

Przez to wytwarza się mało „wartości“ i dobrobyt społeczeństwa nie może się podnosić.

Rzemieślnik pragnie stać się kupcem, kupiec—kamienicznikiem, kamienicznik—obywatelem ziemskim, ślusarz — inżynierem, dentysta—lekarzem i t. d.; a jeżeli stać się nim nie może, to przynajmniej chce się pokazać przed ludźmi czemś innem, niż jest w rzeczywistości.

Przykładów przytoczyć możnaby bez końca.

Brak jest, z wielką ogólną krzywdą, „krystalizacji“ społeczeństwa; nie chodzi tu o „kasty“, ale o grupy fachowych ludzi, bez których to grup żaden organizm społeczny istnieć, a tembardziej rozwijać się nie może.

Jeżeli spojrzymy na społeczeństwa zachodnie, zobaczymy tam rodziny, przez szereg pokoleń pewnemu zawodowi oddane, zawód ten doskonalące i do niego myślą i sercem przywiązane.

U nas nic podobnego; syn uważa prawie za ubliżające dla siebie pozostać przy odziedziczonym po ojcu warsztacie pracy; fałszywa ambicja — dziedzictwo przeszłości—pcha go do zmiany, do przesunięcia się na inny szczebel społeczny, który wydale mu się zaszczytniejszym.

W teorji uznajemy już słuszność zasady, że żadna praca nie hańbi, ale od stosowania jej w praktyce życiowej jakże jesteśmy dalecy!

Tak mówił p. Władysław i miał zupełną rację.

Wut.

Artykuł tendencyjnie przemilczany

Dla bogatych ludzi Poznań nie nastręczał nigdy pola do rozwinięcia życia na wielką skalę. Ten gatunek żydów wolał też obrać sobie jako siedzibę Berlin, Frankfurt nad Menem, lub w najgorszym razie Wrocław. Do Berlina pociągnął między innymi także adwokat Lewiński, ożeniony z panną Poznańską z Łodzi, mąż ostentacyjnie manifestujący swoją „niemieckość“, chociaż jeszcze w gimnazjum na popisie deklamował „Alpuharę“ Mickiewicza i chociaż rodzony jego brat przebywa w Włocławku.

W Poznańskiem pozostali zatem albo tacy, którzy opierając się wyłącznie na klienteli niemieckiej, zmuszeni są zarobkować w handlu, albo też ludzie wolnych profesji, jak adwokaci, lekarze, dziennikarze itp.

W handlu zniknęli żydzi prawie zupełnie i dziś o tyle tylko jeszcze się trzymają, o ile prowadzą tranzakcje z Królestwem Polskiem, Litwą i Wołyniem.

Tu tkwi cała tragedja sytuacji. Gdyby nie lekkomyślność obywateli po stronie rosyjskiej liczba mieszkańców żydowskich, choć już obecnie taka niewielka, zmalałaby jeszcze

Potroszę — tak, a potroszę — nie. Samo bojkotowanie nie wystarcza, trzeba wpierw stworzyć swój własny handel, ażeby ten człowiek bojkotujący mógł u rodaka zaspokoić swoje potrzeby. Potrzeba dalej stworzyć kapitały i ludzi. Pierwsze zdobyć można tylko drogą zbiorowej oszczędności, drugich nie wykształci szkoła, lecz życie samo i praktyka.

Krocie znaleźć mogą byt i dobrobyt na tem polu, w każdym też razie zawód handlowy lepszy jest i korzystniejszy, niż garnięciesię na służbę po urzędach, wszystko jedno czy państwowych, czy prywatnych.

Poznańczycy błogosławią dziś chwilę, gdy Bismark zamknął im drogę do wszelkich urzędów. Prawda, że skrzywdził tem wiele jednostek, może tysiące nawet, ale dźwignął z biedy całe miljony Polaków. O tem nie godzi się zapominać w Kr. Polskiem, gdzie wszelkie ograniczenia idą jedne za drugiemi, a nowe projekta się knują. Opanowanie handlu nie jest łatwe, latami trzeba się do tego zabierać. ale ono jest możliwe. *Exemplum* poznańskie *docet*.

Wł. Trąmpczyński.

PORWANIE.

(W zakładzie Ś-ej Jadwigi.—Uwiedzenie.—Zniknięcie ofiary).

Miasto nasze posiada dwa czy trzy schroniska, w których kobiety samotne, za bardzo skromną opłatą, otrzymują mieszkanie, całodzienne życie i pieczołowitą opiekę.

Są to zakłady na poły dobroczynne, nie mogąc bowiem istnieć z opłat pobieranych od pensjonarek, dek swych protektorów i członków honorowych.

W liczbie tych schronisk pierwsze miejsce zajmuje istniejący od lat kilkunastu przy ulicy Wiejskiej „Zakład św. Jadwigi“.

Dzięki troskliwej, iście macierzyńskiej opiece, jaką przełożona i go-

Być dar jaby
się miało zera
zmnieć
pracow tak jaby
się miało praw-
wać wtemre

drobiazg, który
się nadaje pre
sad znacze
d nardo tylko

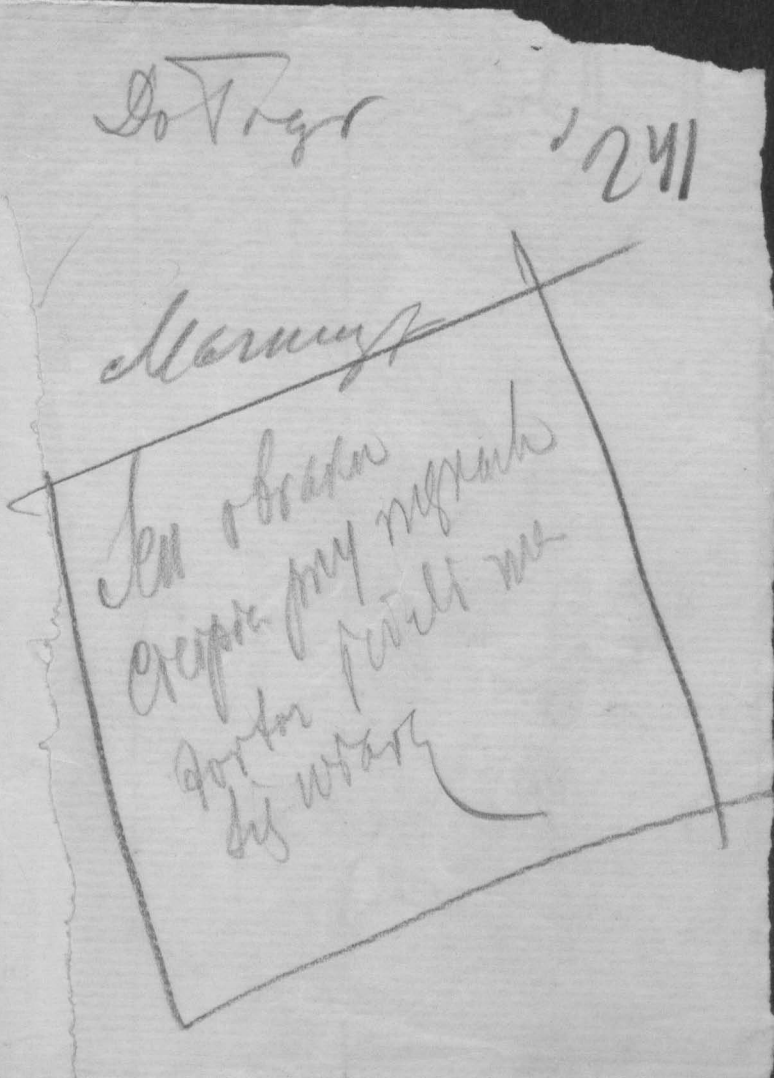
241a

Allgemeine Sprach-Regeln
Noch. Chinesisch - Wort an sich
passt sich Satz (Sprache) - Subjekt
Prädikat Satz - Prädikat
Idee (anschauliche) der
Vernunft Ursprung - Neuen Ideen
Ich. Idee: Generalisation
Abstraktion (Reflexion) Verstand
Psyche - Konstruktion
Wissen | Wissen - ist Sinn Idee

Frucht Frau Apparat Wissen
Labor - Hypothese Polarisation
Psyche Glaube

Te

Adres Introlog

Rosja za Mickiewicza przeszła „Samowarem ludzkim"
Żeromskiego – Dziś czuje sob. stracił powagę

Nie chcę obrażać etnograficznej rzeczy
Ale bez mej Polski nic mi nie cieszy"

Roś-ic : abosb, ничего!
Wissen ist der Tod
Charakter ≠ intelligencja – różne rzeczy
wartościowy charakter nie intelligent

Brak ludzi fachowych – miernota rządzi – brak wprawy
nie wykształcenie profesorskie

Pani M. L.

245

Duch nasz skażony, skrępowane ciało;
a „w imię prawdy" i „w imię nauki"
odstępcy trują nasze dzieci, wnuki.
Więc nic prócz zemsty nam nie pozostało.

Faryzeusze, sofiści, zbrodniarze
szydząc bezczeszczą ofiarne ołtarze;
i dziejów Polski najpiękniejsze karty
czerni, przeklęcia zdrajców tłum zażarty.

Za ich przykładem wrogów zastęp dziki
złorzeczy Polsce; wzniosą się okrzyki:
„To naród godzien wzgardy" — każdy woła,
gdy przed katami nie chcemy zgiąć czoła.

Wróg bez litości pastwi się nad nami.
Tryumf morderców głosi zgraja wściekła;
ziemię zmieniła w straszną otchłań piekła.
Bagnet i działa rządzą naradami.

Gdy nędzną trzodą społeczeństwa ciało,
gdy zamiast ludzi, pasą się bydlęta, —
by zbawić ludzkość, każda zemsta święta,
i nic prócz zemsty nam nie pozostało.

I Ty bądź godnym świętej zemsty synem.
Mścij się miłością Polski, słowem, czynem.
Stań w zwartym groźnych mścicieli szeregu,
aby Nemezis wyrok popchnąć w biegu.

J. B.

22ᵍᵉ Grudnia 1889.

I

w % art

4

Przywóz.

	22	23	24	25	26
Anglja	7,0	8,1	7,5	7,9	10,4
Austrja	10,2	8,7	11,7	9,6	6,8
Czechosł.	6,5	4,8	5,7	5,5	5,0
Francja	4,3	3,8	4,9	5,9	7,4
Niemcy	37,0	43,6	34,3	31,0	23,6
Rosja	?	?	?	0,6	0,8
Rumun	?	?	?	1,5	0,9
węgry	0,8	0,6	1,0	2,4	1,0
wtoch	1,4	1,9	5,0	4,1	4,7
St. Zjed	15,6	15,3	12,4	13,7	17,4

1927

Wywóz

do Angl	4,1	5,8	10,5	7,9	18,1
Austr	11,0	9,3	10,1	12,4	10,3
Czechosł	4,8	4,8	7,9	11,0	8,8
Fran	1,8	2,1	4,2	1,7	3,6
Niem	49,5	50,6	42,4	41,3	25,3
Rosja	?	?	?	2,8	1,9
Rum	?	?	?	4,9	3,2
Węgr	2,8	1,6	1,9	2,1	1,8
Włoch	0,3	0,6	0,5	0,7	2,0
St Zjed	0,8	0,6	0,6	0,7	0,7

Przywóz

	1 kw 26	1 kw 27
Anglja	11,1	9,5
Austr	6,4	6,0
Czech	4,5	5,2
Fr	7,0	8,1
Niem	20,7	24,9
Ros	0,9	4,4
Rum	1,1	1,4
St Węg	1,2	2,0
Wł	6,8	3,8
St Zj	17,7	12,6

Wywóz

	1 kw 26	1 kw 27
	15,5	10,7
	14,3	10,6
	12,3	8,4
	3,4	2,2
	24,1	28,5
	1,9	2,6
	3,4	3,5
	1,9	2,4
	1,4	2,9
	0,9	0,8

72 6

Taw pest eka okeny; Polk pws
pesk wreh wor dla zwrga ewyck ok he
2 zagr. Bth pest kehs lips org h
i wsy pr. w. Jar. wrele zn or
he pocw prgn wgn jaj — wge
ter w r. 1924 pred wlen or
i pred wan w r. 1924 — 16,2 mrlg
zt, w r. 1925 — 467 zn. a w r. 19
26 do 74,2 zn. Nie wpres dan
pw nasz bog eol; wpwa eol. mege
być znan pod (pny k. cn i pnyst
do wgn zagr rynn, km rek on
k. w r. 1924 za 2,5 zt
25 — za 1,2, w r. 1926 zpn do 0,6 mrlg
Taw mogt bć pod wgn gnack nap
o ole zwsy es w pocw wed rapny,
co pert nicn w znach dyk dey
znap on P. a wn
wgn ker nap

251

Podział art nar wyn, tj ar kar
wegiel eksport nie sprow i dk pr. eksp ozdz
nafta: węgiel dnew, prak wap., cyn i cem,
i żelazowy ore ~~narto~~ (w r. 1926) ok 60%
~~nare~~ wart cał nar eksp, proc powyż na
węgiel — 19,3 %, na dr 15,8, na naft 6,0, na cyn
7,4, na ce 6,5

Wyn węg wzrost znan w r. 1926
w por z r. poz, wskaz Niż ek. na eksp ang
Dopust 1925 r gł odk węgla bity A (we
1924 do 60% cał nar exp węg), obecnie węg
nar zwała do ewk nowa rynna (p. Sa. Włocł
chuś kyk eko. adm pr ustr, dr dok na rar
obu zwoz w T. i wyd węg w P. W r. 192
Wyn 14,3 m ka węg i osia za m 252,1 mln zł
(w r. 1925 ; 8m t za 144,4 m z. — Do
Lar ska wyn w r. ub. Bm ka pal. węg
Znaczny wzrost ~~węg~~ wyn dr w ka odk
Nat ~~pcak~~ nark węg. obcz: znan obr.
dr ska ~~bity~~ zwł znan pn pasz (ka), proc
na ~~węgiel~~ wzrost i exp pon na exp, o W r. 1926
wyn dr ok 45 milj ton i ok ca nie 206,3 m
zł.; zkęj na przypada na

Part nat zwarł ska zwł Tat

§ 8.

Poza wyn ark pow a przyczyn gos węgl
~~węgiel~~ Stanowią ark prod eksp, rob; nr pocz
~~wyn~~ w r. 1926
, węgiel za gr ~~exp~~ nar gat zkor w wozu 6 tas
nie je eksp,
wos w gmach węg nie sp; rozm gat zkor (pikna
nakar sp ~~nie~~ kuch węgl — Wkn nar
nar ~~Jerzei~~ kora zest nar
Cenny cyfry, ta obn nark akr
nar węg; Za gal nar węg przyp
ew r.

X

W cod 1926r ...

Debet — Rk Dawnych Właścicieli Firmy. — Kredyt

1911				1909			
Styczeń	28	Kwota z Magistr. Warsz. w zapasie kasacyjn. Góra Kalwarja —	1604	Sierpień	1	Saldo z popr. r-ku	4389
				1911 Lipiec	31	Rozrachunki „Debet"	8479
Marzec	31	Do Saldo za sprzedane marki na rachunkach z lat 1901-1903	1115				
		Ogłoszenia w Gazecie Sprzedażnej w zapasie Góra Kalwarja	149				
Lipiec	31	Do nie zlikwidowana kaucja na Drodze Żel. W. W.	100 —	12868			
				12868			12868
1911 Sierp.	1	Rozrachunki do uregulowania	Rb. 8479				

L. Z. + O.

Biuro Wiertnicze i Robót Górniczych
M. Lempicki i S-ka

Wtl. Vs k.	375		(100 zł)
Groch	— 20 Ka	na jed	(no 12,5)
Łóżko Wojsk	100 "	"	(50 zł)
Cegła	25	"	(100 zł)
Gost	20	"	(100 zł
wars Cur	16		(100 zł
Pr Leg	50	"	(50 zł)
W kop W	20		(100 zł)
Nob	10		(50 zł)
Orth	25		(25 zł)
Para	50		(25)
Rus	25		(50)
Jabłka	10		(10)
Kabat	10		(100
Sp	10		(40)

13/VII

KONTROLA PAŃSTWOWA

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

DN. 11 lipca 1925 R.

№ 7780/c.

WARSZAWA, UL. ŻÓRAWIA № 44

TELEFONY CENTRALI:

505-73, 505-74, 505-75 i 505-77

Do Pana Michała Łempickiego

w Bydgoszczy

ul. Szopena Nr.2

Wydział Personalny Najwyższej Izby Kontroli zawiadamia Pana, że w dniu 11 lipca 1925 r., wpłacono do Banku Zjednoczonych Ziem Polskich na r/k „Michał Łempicki w Bydgoszczy ul. Szopena Nr.2" sumę zł 82.- tytułem należności za tłumaczenie ustawy Pruskiej o Izbie Obrachunkowej.- O otrzymaniu powyższej sumy uprasza się zawiadomić Wydział Personalny N.I.K.P.

Naczelnik Wydziału Personalnego

K. Ossenowski

Radca H. Gawroński

Drukarnia Państwowa № 26434. 5-X 24. 2000.

Wczoraj 11/VIII 940 Wieczorem 259

Nocleg nie podjęto ubezpieczenia
wartownicze. Kwatery, ale z głodu

P. Szk
P. Abram

Pożywienia

mężczyźnie

Z grabieży auta

Dyżur Słowa Wczoraj przeciw
Auto zawiozło 15 żołnierzy
na koniec wsi na pole bitwy

~~P. Tar~~ ~~P. Abram~~ Vorschuss
P. Szk ~~P. Chudow~~ Z Jeńców
P. Ref ~~P. Pawlik~~ ucha u
P. Zyd P. Abram nerwic

Директоръ Департамента Земледѣлія, Д. Я. Слободчиковъ, свидѣтельствуя Вамъ свое почтеніе, считаетъ долгомъ довести до Вашего свѣдѣнія, что на открывшейся въ ИМПЕРАТОРСКОМЪ Сельскохозяйственномъ Музеѣ выставкѣ по сельскохозяйственному опытному дѣлу (Соляной городокъ, ходъ съ Рыночной ул.), объясненія будутъ даваемы ежедневно отъ 11 ч. до 1 ч. дня и отъ 8 до 9 ч. вечера г.г. экспонентами, а отъ 1 ч. до 4-хъ ч. дня Выставка открыта для посторонней публики.

261

ПРЕДСѢДАТЕЛЬ
Бендинскаго Уѣзднаго
КОМИТЕТА
ПОПЕЧИТЕЛЬСТВА
о
народной трезвости.

№ 3
28 Февр. 1898 г.
г. Бендинъ.

Милостивый Государь

Въ засѣданіи Бендинскаго Уѣзднаго Комитета попечительства о народной трезвости состоявшемся 25 Февр. сего года Вы, Милостивый Государь, избраны членомъ-соревнователемъ этого попечительства.

Обязанность члена-соревнователя состоитъ въ томъ, чтобы приносить посильную помощь культурной дѣятельности попечительства въ духѣ правительственныхъ предначертаній, направленныхъ къ распространенію среди населенія здраваго понятія о вредѣ неумѣреннаго употребленія спиртныхъ напитковъ и къ изысканію средствъ для предоставленія населенію возможности проводить свободное время внѣ питейныхъ заведеній.

Предварительно представленія, чрезъ Губернскій Комитетъ, на утвержденіе Г. Варшавскаго Генералъ-Губернатора списка избранныхъ Уѣзднымъ Комитетомъ членовъ-соревнователей, я имѣю честь покорнѣйше просить Васъ, Милостивый Государь, въ возможно скорѣйшемъ времени, почтить меня увѣдомленіемъ: согласны-ли Вы принять участіе въ качествѣ члена-соревнователя, въ высокой и просвѣтительной дѣятельности попечительства, призваннаго ВЫСОЧАЙШЕЮ волею къ жизни для блага и пользы мѣстнаго населенія.

Прошу принять увѣреніе въ совершенномъ почтеніи и преданности.

Его Высокоблагородію
Г-ну Лентицкому,
Директору кассы
"Граверъ Бенардъ". –

[illegible]

В отвѣтъ на отношеніе отъ 28-го мин. Февр. за № 3, имѣю честь покорнѣйше сообщить, что я согласенъ на принятіе обязанностей в члена-соревнователя Бенд. Уѣзд. Ком. попеч. о нар. трезвости

ТАВРИЧЕСКІЙ ДВОРЕЦЪ.

Artykuły

Chrześciaństwo.
Wyście kwiat Polski
Dwie deklaracje
do Rzeczy Krup
Rilkego i Sienkiewicza (Kilka słów
Zmowa
milczenia

Chrześciaństwo a rycerstwo

W ros. umysł na wskroś zawsze prawo
nie chrześci opra się mamuth, chrześcian i da życie cnotliwe
obrowiu nędza o dobrem bycie
Surogaty — sofizmaty — Zanik mistyki moralna — moral wstawiony
wyrwało się z niewoli } rozum, z teatralności i pozy — a być wielkim
Nic nie odstadad w sarmatyzmie
Żałosny koniec napisał nie dzień dobry proszę
Skupienie uwagi — rozwaga
Potrzebujemy stać się wytrwałymi, a nie żywą wiarą
Jest zapał, a niema poczucia obowiązku, ale zapał się traci
a nie powstaje poczucie obowiązku
{ Żyć tak, jakbyśmy mieli umrzeć zaraz
{ Pracować tak, jakbyśmy mieli żyć wiecznie
Ekstazy mistyki i bezdogmatyczność wytwarzają surogaty } prawa moralne wiecznie rozum cnoty pracy

Ideał jest nieosiągnięty ale już jest Bóstwem, dążyć w dobrym
Kierunku do niego
Cele życia wszyste: zdobycie stanu, majątek (wiedzy)
Robimy wszystko nie dlatego nas obchodzi
zaprzepaszczamy bóg- wiekiem } , ale ludzkiem sprawami
Poeci mistycy odrodzenie i doskonalenie
Ojczyzna polska była piękna: nie grabiła, nie robiła
Trzeba wierzyć, żeby żyć
Ofiara cicha—wielka siła, Tajemnicza ofiary — Pokora
Amoralność — choroba dzisiejszego organizmu narodu
Zdrowie cnoty i wysiłku.

Nasz polski miał na celu wolność człowieka (za naszą i waszą wolność)
Nacjonalizm ma na celu panowanie (imperializm)
Proste dzieci i myśli zdobywają prawo bez trudu, bo
wszystkie bierze za dobrą doktrynę, lub wiarę.
Mówimy często o ludziach, którzy są przebudzeni wiele-
wiarą idei, a nędzni o ideach — bo pierwszy wszystkowi, a ide
duchowi; dla ducha materia pod uwagę
Nic nie gnije, żadna ofiara nie pozostaje bez owocu, tylko
czasami trzeba dużo.
Człowiek sam nie wie, jakie wszystkie są w nim potęgi
Rozum przewidzieć bez (wiedzy) wypadków Governance
U nas zazdrość wkłada rękawy Labour does not rule
Każdy chciałby pomóc między: Znajdą one siłę, która
Nowe wyrazy: 1) cierpliwość 2) gadatliwość 3) tatuowanie
4) przemówienie o swych wolnościach dyplomatach ubezpieczenia
nic gołębia, ale gęsia prostota

57 D. 19 st. narlejo nowa prier w roa, w tym cale
Edwyn don
aby deley mogli protofor dost · swe rady o prac Ubo
W czasie prac Rej na rzd kols wszy wojny Uwaga o Ru
3 wrzes
a nor kus dzyn ze wyra ej nalazy raz w
pow
ri dzi cu Rus dyn prac kyder pop pow protest Eu
· a w Tad w pet jui podwodzie

Trec ost rok wojn ej D. 30 z mat cu pa
wrdow na pomysk stutek. Napr pos i Tr rapne
ze deley ~~sfo~~ ost, wyst pr, rady Kop karakter wo wo
prawa reprezent Uwaty i ze nudal w sotal wos. deley kyd
narod vegetat v
uczestn nowi deley wo, wybra prier rady, Ubo da spotu wyp
kapie model
dok
gorąc protest dan ze ch deley wo, Kbra zaru rzd
bol ,, ze zamow dan w narod prepro zatw arm
an kra ja ze ch deley ow, w dw stowd

6

Lnie na prawem ~~act~~ do repr nar ura ~~act~~ do a kur 267
do ~~sanatorium~~ zawier ustawa międzynar i ze

Tu hr. Kar ust.

Pozostało każdy zgoda ~~zadośćuczyn~~ vom prozess non do tyc norow
nie przeciwko, ~~a~~ wynika ~~jest~~ must azwrade które /

Obok ~~przy~~ punkty normy międzyn na chan nie, wyst non
wyr zasadnicze ronnie wtym ugol samoon nar. P.K
z Cre von pr ze, dalsze mocy przewlek nom
w ~~sumy~~ debocie teor nie nie ~~ted~~ wtd powod z j pr
a po Tr ~~zawiera~~, ile Powoła do rokow ~~dotyczy~~

Lnie przeciw a ~~wyst~~ nalez Wyb ~~stot~~ pod. dla ust
pr zach gr Ros. Ze ~~tyc~~ pod do ~~ustaw~~ wed tyc z pos 9 i 10
L dzien iż, że ~~ekr~~ ewo ~~była~~ wol Konwet

n 1490

Bronisław Skoczyński, Adwokat Przysięgły

w Piotrkowie, ul. Pocztowa № 14—2 piętro

d. 16. I. 1915 r.

Za (kwitem) rub. dla p. Niedzielskiej otrzymałem. B. Skoczyński

269

ГОСУДАРСТВЕННАЯ ДУМА.

Созывъ четвертый.—Сессія 2.

ЗАСѢДАНІЕ СОРОКЪ ПЕРВОЕ

въ Пятницу, 21 Февраля 1914 г.,

въ 11 час. утра.

Предметы занятій:

1. Доклады редакціонной комиссіи (докладчикъ—Папчинскій).

2. Второе обсужденіе по докладу комиссіи по судебнымъ реформамъ внесеннаго Министромъ Юстиціи законопроекта о нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ порядкѣ производства и рѣшенія дѣлъ въ департаментахъ Правительствующаго Сената прежняго устройства (№№ 197 и 249, IV/2, розданы 14 Января и 6 Февраля; докладчики комиссій: по судебнымъ реформамъ—гр. Беннигсенъ и бюджетной—Антоновъ).

Кони говорят об освободительных делах —
наследник (Цесаревич — Монархист)
Кони говорят о деле с Поп — Самарове

Малиновская — политическая

Nadesłać w wersji
1) Bartoszewicz
2) Jaworski
3) Wł. Mit. – Olszewski

1) ~~Pro – Memoja [illegible]~~
2) Sixtus – opera skrypt Fr. Lu. Bibliografia
3) Konsyst prawosł
4) ~~Landsb groß rawlaga~~ ~~wiec~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]

§4. Wydawnictwa
(dawny §6.)

p. 1. Dziennik urzędowy
p. 2 Rozmaite wydawnictwa.

§5. Inne wydatki
(dawny §7)

p. 1. Rada Naftowa
p. 2 Rada Handlowo-przemysłowa
p. 3. Rada Kreml. Lwicza
p. 4 Rada chemiczna
p. 5 Kwalifikacja prawa górniczego
p. 6. Międzynarodowy Instytut Chłodnictwa.
p. 7. Międzynarodowy Instytut Handlowy.
p. 8 Rozmaite komisje, konferencje, komitety.
p. 9. Różne wydatki.

Wydatki związane z wydobywaniem płynów naftowych — przerobie do przedsiębiorstw przemysłowych

1

243

Hatag c 8 god dni prace
o trzeciej wtedy Konyuszy
Spuszczać Protesty
Zwoz rob pnecia wozony
R. dzien 00 v 10 gr po 50 fl
C. R fant a quelle sort atmelly
Ile fruyt: kontyngens podat
za zwroty — pod m dzik
Oberen n fr. a nie co i dopiec?

Gral. obarowy
List Szwedzki
Rzad Dien rozbroyan
Nawarja pnecia z yde w
Prezyd w Rydz wydat
Strapz Slar
Nap na Stolb
wrzod wont wbrzyn w dzie
Nata

effektyw realna
dyspozycyja

1

Kurf. pres. p. bald w Bas

P. Tumas Ebrey Spr.

Tarnasok / 2 wre 2 Forey 5%

Lubawy Krzyso

Jurka K. Pappy Tarnow

Na 8 St 10 gor. prosy

Rewe Pappy Zamoy

1 R = 2.66 25

266
37
1862
798
9842

Zolcow Rof

Dwor o 4 P

Okrupod drogy

Kor. Natay Thug

Nowkorth

Nowsolow

Azkow - Dwonk - Sulzy

Konnin / zamadkow

Wolność (swobody), nie zmuszanie
żadnej władzy, nawet Boga, do gorzeń
Posłuszeństwo, ordo – ordre

zmuszenie chmury
auty - cmoy
auty - chmy

Wrażliwość do Chmes

~~Farcy d pwrót~~
~~Sarkan d pwrót~~

Rozstać nas mogłaś y
i prace

~~Do Tany Mnie Swoy~~

Courage des gra idées - Politiq.
ber wieck idzi pod armaden zapęcz

Hea Jagre
Balon klusk w zybie - ja czyta
Rozgrzeszenie Lec
effendum detrimentum

Do

Pana Jur. Kempiełłicza

w Jn.

Na skutek polecenia Pana Dyrektora Departamentu N. O. powracam Sz. Panu 1 egz. nowelu preliminarza Min. Rol. Rol.

Jul Sostyk

referent w Dep. N. O.

14/VI. 22 r.

Do Paren = 274
de L-gr
Sepse od Sor
Pop od Sor

3.100. Lepsa

~~Rotny cudi wopsa~~

~~Cukru otmcw~~

~~Pacpna mtut for~~
~~drugs~~

~~Lod kotaci ave~~

~~Krad 12 Ovdk~~

Łukasz Stworzowski (1588 - 1656)

Łańcut skarbnik Korony Polskiej

Inż. Henryk Kikinger

radca górniczy

18 - 171

279

d. 6 stycznia 1916 r.

Porozumienie Koła Przełożonych z naczelną Komendą Skautingu.

1/ Nie uznajemy rozłamu wśród młodzieży skautowej.

2/ Skauting powinien być organizacją jawną.

3/ Szkolne drużyny skautowe organizowane są przez poszczególne szkoły i pracują autonomicznie pod ich bezpośrednią opieką. Drużynowi, plutonowi i zastępowi wybierani są z pośród skautów i mianowani przez N.K.S. po otrzymaniu zgody szkoły. O ile szkoła nie zgadza się na nominację, albo żąda usunięcia szarży czynnej, to podaje N.K.S. powody; w razach wyjątkowych szkoła może tego żądać bez motywów. N.K.S. stosuje się zawsze do żądań szkoły w tych sprawach. N.K.S., wydając rozkazy i instrukcje drużynowym, komunikuje je jednocześnie szkołom, w których są drużyny skautowe. Drużynowi zaś przed wykonaniem rozkazów zarówno zakomunikowanych szkole, jak i otrzymanych od N.K.S. ustnie, powinni porozumieć się ze szkołą. Rozkładu czasu, przeznaczanego na pracę skautową dokonywa rada drużyny w porozumieniu i za zgodą szkoły.

4/ Nad pracą szkolnych organizacji skautowych czuwa Wydział Oświecenia. -

Wła. p. Stanysiaka. 281 7

3,000 Karteł Rb. 12.—

a conto 5.—

7.—

Zapłacono
Kowal

LUDWIK LEŚNIAKOWSKI

DRUKARNIA

WYKONYWA:

ADRESY

BILETY WIZYTOWE

BLANKIETY

BROSZURY

CENNIKI

CYRKULARZE

KWITARYUSZE

RACHUNKI

REKLAMY

ZAPROSZ. SLUBNE

I T. P. W ZAKRES

DRUKARSTWA

WCHODZĄCE

GUSTOWNIE · TANIO I PUNKTUALNIE

WARSZAWA · MARSZAŁKOWSKA 113 · ZIELNA 8

TELEFON 75-93

RÓG ZŁOTEJ.

DRUKARNIA

i

SKŁAD MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH

D. SUCHECKI

Warszawa, Niecała № 11, róg Kotzebue.

28/VII 1916 r.

Rachunek

dla W. Starzyńskiej.

300	koperta zwyczajnych rb.	2-10

ZAPŁACONO

z podziękowaniem

D. Suchecki

Warszawa, d. 28 Lipca 285 1916

PAPETERIE

T. DOMAGALSKA

DAWNIEJ

ALFONS SZUSTER

WARSZAWA, KOPERNIKA 26.—TELEFON 762.

Rachunek

dla Wpo M Starzyńska o/n

A. S.	100 Kart Zaproszeń	Rb	20	00
	500 Kart Czerpanych		7	00
			27	00
	Dano á conto		5	00
		Rb	22	00

Zapłacono
Domagalska

DRUKARNIA

i

SKŁAD MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH

D. SUCHECKI

Warszawa, Niecała № 11, róg Kotzebue.

29/VIII 1916 r.

10

287

Rachunek

dla W. Pani Skarzyńskiej

100	kopert	kop.	80

ZAPŁACONO

z podziękowaniem

D. Suchecki

289

St. WINIARSKI, Warszawa, Nowy-Świat 53.

właściciel IGNACY ROMAN BARABASZ

HURTOWY i DETALICZNY SKŁAD PAPIERU,

MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH, RYSUNKOWYCH i INŻYNIERSKICH

oraz KSIĄG BUCHALTERYJNYCH, REGESTRÓW GOSPODARSKICH i GALANTERYI.

PRZYJMUJE ZAMÓWIENIA NA SPECJALNE KSIĘGI BUCHALTERYJNE,

oraz na WSZELKIE ROBOTY DRUKARSKIE i LITOGRAFICZNE.

Wyborowy atrament „Kopjowy Warszawski", Antracetowy i do piór samopiszących.

11

RACHUNEK

31 Lipca 1916

1	arkusz pergaminu	Rb	12.60

ZAPŁACONO

St. WINIARSKI, Warszawa, Nowy-Świat 53.

Właściciel IGNACY ROMAN BARABASZ

HURTOWY i DETALICZNY SKŁAD PAPIERU,

MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH, RYSUNKOWYCH i INŻYNIERSKICH

oraz KSIĄG BUCHALTERYJNYCH, REGESTRÓW GOSPODARSKICH i GALANTERYI.

PRZYJMUJE ZAMÓWIENIA NA SPECJALNE KSIĘGI BUCHALTERYJNE,

oraz na WSZELKIE ROBOTY DRUKARSKIE i LITOGRAFICZNE.

Wyborowy atrament „Kopjowy Warszawski", Antracelowy i do piór samopiszących.

RACHUNEK

291.

JAN RUDNICKI

WARSZAWA
DZIKA Nr. 69

MECHANICZNA FABRYKA
KAMIENIARSKA

PRACOWNIA
ARTYSTYCZNO-
RZEŹBIARSKA

TELEFON FABRYCZNY Nr. 14-91
TELEFON MIESZKANIA Nr. 168-09

12

Dnia 3 Sierpnia 1916 r.

Rachunek dla W. Pani M. Starzyńskiej

TŁOCZNIA WE. ŁAZARSKIEGO. WARSZAWA.

Za wykonanie i wykucie napisu na bloku granitu		
zgadrono	Rb.	100 00
zaliczono	"	50 00
pozostałe zapłacono		50

MECHANICZNA FABRYKA
Kamieniarska
JAN RUDNICKI
Warszawa, Dzika 69.

Rudnicki

13 Wydatki na obchód 5 sierpnia.

	Rb.	Kop.
Napisanie aktu	10	
Sprowadzenie, pozłacanie i odstawienie mowicy	3	—
Nabożeństwo u św. Franciszka	50	—
Robota przy obsadzeniu krzyża i napisaniu	7	— 5
Rozestanie listów na wieś	4	—
	74	— 5

Warszawa dn. 5/III-91 roku. Małgorzata Skarszyńska.

ZAKŁAD
Blacharsko-Ornamentacyjny
St. KOZŁOWSKIEGO
Warszawa, Marszałkowska 141.
Telefon 279-22.

WYRÓB TRUMIEN METALOWYCH.

d. 6/VIII 1916 r.

295

14

Rachunek

dla W. P. M. Stawryńskiej

Za szpalerowanie i przygotowanie modeli do malowania	Rb. 3. 50
Za zrobienie daszka i przylutowanie do blachy miedzianej	
rynsztok z puszką cynkową do pokapywania i z kalutowaniem	4. —
	Rb. 7. 50

Kazimierz
St. Kozłowski

Wykonywa roboty ornamentacyjno-budowlane. Krycie kościołów, wież, domów, konserwacja dachów. Wyrób liter do szyldów, latarń, oraz galanterję.
ROBOTA SOLIDNA. CENY STAŁE.

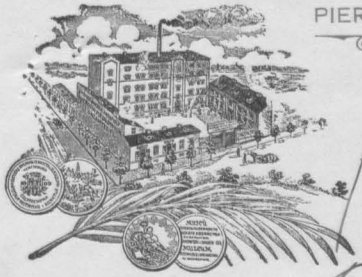
Publ. ss. Lourdes cum pie
obtinuntur ex Speculo

297

A Rezzi ss.

27/8 1900 / 5

2 1/ Lösung
VII

PIERWSZA W KRAJU FABRYKA METALOWYCH WIEŃCÓW, ORNAMENTACYI, KWIATÓW I GALANTERYI.

EMIL RAUER

WARSZAWA, STALOWA 47, DOM WŁASNY.
TELEFON 14-97.
SKŁAD FABR., SENATORSKA 22. TELEFON 14-36.

16

WARSZAWA, D. 7/VIII 191 5.

WIELMOŻN a. Pani Starczyńska

Ilość sztuk		Cena za sztukę	Rub.	kop.
1	wieniec ciemniony	2 25		
	anto		10	
	pozostało		15	
	Za EMIL RAUER			
	Kwitnienie	Zapłacono		

BIURO
TECHNICZNO-BUDOWLANE
BRACIA HORN i RUPIEWICZ
Warszawa, ul. Mazowiecka 7
TELEFON Nr. 13-82.

WŁASNA FABRYKA PAROWA
STOLARSKO-CIESIELSKA
LUDNA Nr. 6. TELEFON Nr. 9-31.

W

301

17

W

Warszawa, d. 191 r.

Rbl. 50

Wypłacić Rubli Pięćdziesiąt za wykonanie i postawienie Krzyża Drewnianego na stokach Cytadeli, od Strony Starówki, z kapliczką i Kwiatkiem.

Warszawa d. 7/VIII 1916 r.

18

Warszawa, d. 7 Sierpnia 303 1916 r.

TŁOCZNIA WŁ. ŁAZARSKIEGO

MARSZAŁKOWSKA 114

DAWNIEJ BANKU POLSKIEGO
□ ZAŁOŻONA W ROKU 1827 □

TELEFONU NR. 34.47

Rachunek dla Wielmożnej Pani M. Starzyńskiej

D/z

DATA	Nr. pokw.	Nr. obst.	Za dostarczone W. Pani			
		1834	1000 egz. biletów pod krzyż na papierze własnym	26	3.	50
		1836	1000 egz. zaproszeń na nabożeństwo żałobne, na papierze dostarczonym	"	3.	20
		1835	500 egz. biletów dla organizacyi, na papierze dostarczonym	"	2.	50
					Rbl. 9.	20

ZAPŁACONO
L. Łazarski

| DATA | Nr. pokw. | Nr. obst. | | |

3030

Warszawa, d. 7 Sierpnia 1916 r.

TŁOCZNIA WŁ. ŁAZARSKIEGO

MARSZAŁKOWSKA 114

DAWNIEJ BANKU POLSKIEGO
□ ZAŁOŻONA W ROKU 1827 □

TELEFONU NR. 34.47

Rachunek dla Wielmożnej Pani M. Starzyńskiej

w m

DATA	Nr. pokw.	Nr. obst.	Za dostarczone W. Pani	
		1842	500 egz. Zaproszeń, form. 4° z ½ ark. na papierze własnym	Rbl 4.75

ZAPŁACONO

L. Łazarski

| DATA | Nr. pokw. | Nr. obst. | | |

KOPJA. 315

WYROK SĄDU HONOROWEGO.

Sąd honorowy składający się: z Józefa Stypińskiego, jako przewodniczącego i Wacława Dunina, Antoniego Smiechowskiego, Gustawa Zielińskiego i Kazimierza Zielińskiego, jako członków, na posiedzeniach swych w dniach 2 marca 1916 roku, 5 marca r.b., 9 marca r.b., 13 marca r.b., 23 marca r.b., 5 kwietnia r.b. i 1 czerwca r.b. na skutek żądania pana Zdzisława Zalewskiego rozpatrzył sprawę, wynikłą pomiędzy p.p. Zdzisławem Zalewskim a Stanisławem Antoniewskim, jako członkiem Ekspozytury Warszawskiej Naczelnej Komendy Polskiej Organizacyi Skautowej z powodu rozesłania przez tę ostatnią okólnika z dn. 25 stycznia 1916 r. i aneksu do niego z dn. 26 stycznia 1916 r., zawierających zarzuty obrażające pana Zdzisława Zalewskiego, i po zbadaniu dokumentów, przedstawionych przez strony i przesłuchaniu świadków przez nie wskazanych a także powołanych z inicyatywy sądu, przyczem świadkowie z obowiązującej ich dyskrecyi zostali zwolnieni wobec sądu przez pana Zdzisława Zalewskiego, doszedł do konkluzyi, że zarzuty zawarte w okólniku i aneksie, a mianowicie:

1/ że "pan Zdzisław /Zalewski/, stojąc fikcyjnie na czele odłamanych, przez cały czas trwania rozłamu pozostawał potajemnie w byłej Naczelnej Komendzie Skautowej".

2/ że "pan Zdzisław /Zalewski/ był przez cały czas w Naczelnej Kom. Skaut., zdawał jej raporty i z własnej inicyatywy podjął się tej roli dwulicowej, mającej na celu poddanie nas /młodzieży odłamanej/ prawowitej władzy".

3/ że "pan Zdzisław /Zalewski/, opowiadając zgodnie z naszemi najgorętszemi życzeniami, że dąży do połączenia z Junactwem, z dru-

giej strony poza naszemi plecami, przeciwdziałał ze wszelkich sił".

są niesłuszne.

4/ Zarzut zaś, wyrażony w zdaniu: "cała sieć intryg cienkich nici pajęczej polityki, jak mówi sam pan Zdzisław /Zalewski/, osnuwa część komendy, a zwłaszcza p. Zdzisława /Zalewskiego/ - w stosunku do pana Zdzisława Zalewskiego nie został potwierdzony.-

Sąd Honorowy doszedł do przekonania, że:

ponieważ sprawa była bardzo skomplikowana,

ponieważ w sprawie rozłamu był cały szereg intryg,

ponieważ porozumienie z Junactwem nie zostało załatwione w myśl życzeń odłamanych -

pan Stanisław Antoniewski działał jednak, jako członek Ekspozytury, w dobrej wierze, nie przypuszczając, że posiadane przez niego dane są jednostronne i niekompletne, tembardziej, że był podtrzymywanym w swoim mniemaniu przez przeciwników odłamu.

Oryginał wyroku i wszystkie dokumenty i protokóły, zostają w przechowaniu przewodniczącego sądu Józefa Stypińskiego, kopie wyroku zostaną stronom doręczone.

Warszawa dnia 1 czerwca 1916 roku.

Podpisy: Józef Stypiński,
Wacław Dunin,
Antoni Smiechowski,
Gustaw Zieliński,
Kazimierz Zieliński.

Zgodność niniejszej kopji z oryginałem poręczam

J.Stypiński

Dnia 12 czerwca 1916 roku.

ZARZĄD m.st. WARSZAWY
DZIENNIK CŁÓWNY
26. DZIE. 1916
№ 15974

Wydział Pomocy dla Ludności
K. O. m. W.
№ 5807
27/VI 1916 r.

Do

Jasnie Oświeconego

Księcia Prezydenta

K...ski h Deta...t
Polize.-P...idium, Warschau
Eingeg. 23 VI. 1916
Tagebuch Nr. 7a

Jestem wdowcem
Mam obecnie lat 56,
urodziłem się w majątku
rodzina moja wymarła
w roku 1863 w Lubelskiem
pod Junkowskim, w Radomskiem
pod Grabowcem zostałem raniony.
posiadam świadectwa na to
miejscowych obywateli.
O, Stokrotnem położeniu
mojém mogą poświadczyć
P.P. Józef Kerntopf i Dyonizy
Zaborski (Miodowa 12, Zakroczymska 9
Składając los mój w Twoje
ręce Jasnie Oświecony Prezydencie.
pozostaję pokornym sługą

Lucjan Pietraszewicz

Warszawa d. 22 Czerwca 1916

Kapitulna 6 m 6.

K. O. m. W.
OKRĘG II
Otrz. 14. LIP. 1916
Odp. 296.

309

ZARZĄD STOŁ. M. WARSZAWY
WYDZIAŁ POMOCY DLA LUDNOŚCI
RADA II OKRĘGU
NOWE MIASTO 4.
▽△▽

Warszawa, d. 15. VII 191 6 r.

Wielmożny Pan
Michał Lempicki
Przewodniczący Komitetu Obchodu 3 maja 1916 r.
w/m.

W załączeniu przesyłamy prośbę Leopolda Kraszewicza, uczestnika powstania 1863 r., który zwrócił się do nas, przez Wydział Pomocy dla Ludności, z prośbą o zapomogę.

List p. Augusta Kręckiego, przewodniczącego Kasy Pomocy Uczestników Powstania 1863 r., do którego wspomniany P. zwracał się również i który dla braku odpowiednich funduszy zmuszony był prośbę jego pozostawić bez skutku, przy niniejszym również załączamy.

O wysokości udzielonej zapomogi, dla porządku, raczy Wan nas zawiadomić, i pozostajemy

z poważaniem

2 załączniki

Sekretarz Rady II Okręgu
J. Waslaw

Przewodniczący Rady II Okręgu
Stanisław Zadrożniak

№ 4254 311 d. 5/8 1916

DRUKARNIA

Romana Kaniewskiego

w Warszawie, Nowy-Świat № 54.

Telefony 15-56 i 278-02.

Wysłano

dla W. Klub Strzelecko-myśliwski

Sienna 4/2

Ilość	WYSZCZEGÓLNIENIE	Rub.	kop.
10000	Rysunków z tekstem	75	00
10000	Odezw		

Zapłacono

Rysunek rozrachunku

Komitet obchodu
Rocznicy 5 Sierp. 1864 r.

Roman Kaniewski.

50 kg

210
99.46
110.54

21.96
250
25
99.46

Warszawa, d. 7 Sierpnia 1916 r.

Marszałkowska 121, róg Siennej.
Telefon Nr 1514.

313

FABRYKA FARB OLEJNYCH.
Skład Papieru,
Farb, Materjałów Malarskich, Rysunkowych
I PIŚMIENNYCH

Farby Olejne:
z FABRYK
ARCUS w Warszawie.
J. BLOCKXA w Belgii.
KARMAŃSKIEGO w Krakowie.
LEFRANC'A w Paryżu.
G. B. MOEWESA w Berlinie.
WINSOR i NEWTON w Londynie.

Farby do Akwarelli:
WINSOR i NEWTON w Londynie.
BOURGEOIS w Paryżu.
CHENALA w Paryżu.
GÜNTHER WAGNERA w Hannowerze.
LAFONDA w Paryżu.
TALENSA w Holandii.

Farby do Porcelany:
A. LACROIX w Paryżu.

FARBY i SZKŁA
do Heliominiatur.

FARBY EMALJOWE.

Płótna Malarskie
Belgijskie, Francuskie, Bawarskie i krajowe.

PŁÓTNA i FARBY Gobelinowe.

Pastelina, glina, wosk
i narządka bukszpanowe
do rzeźby i modelowania.

Wzory do malowania.

WYROBY Z DRZEWA
do malowania i wypalania.

Płótna i Farby Pastelowe.

Stalugi, Rejsbrety, Szkatułki, Bleitramy.

FOTOGRAFJE.

SPRZEDAŻ i OPRAWA
OBRAZÓW OLEJNYCH.

WSZELKIE ARTYKUŁY
Malarskie, Piśmienne i Rysunkowe.

Abonament wzorów do malowania.

I. WADOWSKI

21 Rachunek

dla W. Stowarzyszenia Obchodu 5 Sierpnia

6	słoików #2	06		36
3	" strukolorowe	25		75
6	obsadek do piór	10		60
3	gumy „Rendol"	"		30
3	" „Słoń"	15		45
1	fud: piór stalow:			50
500	ark: papieru ½°		4	00
500	kopert handlow:		3	00
1	cyrkiel		1	50
2	skoroszyty	70	1	40
2	stojaczki	25		50
½	kut atramentu		1	00
1	reversal		1	50
15	ark: kalki do maszyn			75
4	kalamarze	40	1	60
12	ark: kalki do masz:			60
500	kopert słonkow:		2	50
6	ark: bibułki i grzebień			65
		Rb.	21	96

Wręczono dnia 7 Sierpnia 1916 r.

I. WADOWSKI
WARSZAWA
Marszałkowska 121

7 SRP. 1916

Charakter 05 kg

110 22
24-12-4
8530

92

Warszawa, d. 9. VIII 1916 r.

NOTA

Dla W. Klub Lit. Naukowy

Ziemna 9-2

1. Paska popiersi K. 315
kanallowego przodem
R6 2 50

Zapłacono

T. Parkowski

Y4

SKŁAD POCZTÓWEK,

MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH

i marek pocztowych do kollekcji

HENRYK PASZKOWSKI

Warszawa, Nowy-Świat № 9.

Telefon № 222-61.

Sklep w Niedziele otwarty od 2—5 po poł.

25

Nabożeństwo w kościele Zbawiciela
w dn. 6 sierpnia 1916 r. rubli 10,- (dziesięć)

Dr. Stanuch.

317

№ 24

d. 12 sierpnia 1916 r.

DRUKARNIA **A. PĘCZALSKI i SYN** **LITOGRAFJA**

TELEFONU № 60-70.

WARSZAWA ERYWAŃSKA 319 214.

Rachunek dla Wielmożnego Ks. Głoskiego Ks. K. Tłokiego:

Za druk 430 blankietów łącznie
z papierem Rb. 3 –

Blankiety były wykonane dla Komitetu Obchodu
5 VIII 1864 r. z napisem: „Komitet obchodu
rocznicy 5 Sierpnia 1864 r."

Ks. Głoski

Data 29/VIII 916 r
uregulowano

Pęczalski

25

Кор. 50 экземпляров в
Контрольную – для Зиверс
1916 г.

321

8/VIII 1916 г.

96

323

Rubli 241 (dwieście czterdzieści jeden)
na zamówienie kraty do ogrodzenia krypty
na stoku Cytadeli dnia 4. X. 1916 otrzy-
małem

L. Skirwiłło

Sumę powyższą, 241 (dwieście czterdzieści jeden) rubli od p. M. Lempickiego otrzymałam. – M. Skarżyńska.
Warszawa, dn. 12 II – 9 7 roku.

325

~~№2~~ №1

~~wpłacono 4/VII~~ Rs

Rachunek wydatków połączonych
z zakupywaniem nabożeństw

u św. Floryana	5 rb
u Bernardynów	5 rb.
Dorożka za 2½ g. à 1,20	3 rb.
Razem	13 rb.

Otrzymałam

Magdalena
Marja Pawlikowska

zapisano 4/VII 1916 MB

A 5 2

327

Otrzymałem wł 3 (trzy) listy na wydatki
przy ekspedycji od Komitetu
obchodu Racinlay 5 sierpnia

4/VII 16 r. M. Meluch.

329

Komitet obchodu
Stempli Sierp.
Rocznicy 1864 r.

PIERWSZA W KRAJU FABRYKA
GUMOWYCH i PIECZĘCI METALOWYCH
PNEUMATYCZNYCH
DRZEWORYTNIA
I ZAKŁAD GRAWERSKI

5/VIII 1916

L. Czyżewski dawniej **Z. SUCHOWIECKI**

EGZYSTUJE OD 1880 ROKU.

Warszawa, Wierzbowa 6. (Hotel Angielski.)
Telefon 134-32.

Rachunek

Na 20.

1 Stempel Kanczukowy 2 wiersz.

Rb: -.80 kop

ZAPŁACONO

1 poduszka 50 kop
1 but tuszu 30 "
Warszawa dnia 3/VIII 1916 r. 80 kop

Łącznie Rb. 1.60

331

Komitet obchodu
Rocznicy 5 Sierp. 1864 r.

4 SRP. 1916

ZAPŁACONO
I. WADOWSKI
WARSZAWA
Marszałkowska 121.

SKŁAD PAPIERU, MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH i RYSUNKOWYCH

Farb i Wszelkich Przyborów Malarskich

I. WADOWSKI

Warszawa, Marszałkowska 121.

Telefon 15-14.

Słuszne reklamacje uwzględniane będą w przeciągu 8 d. od daty wystaw. rachunku. Skrzynie liczy się po c

wpł. 7/VIII 1916

Rachunek № 65

Komitetu Uroczystego Obchodu 333 na dn. 5/8 916 r.

1500 kokardek dwuarsut. – biał. z agrafką po 10 k. Rb. 150 –

30 „ „ „ z końcami 25 „ 7 50

Razem Rb. 157 50

Odebrano 9/VIII 916 r.

Kasjerka

Zapłacono

Warszawa 4/8 916. Powyższą sumę Rubli 157 50 kop

Sprawdzono – sto pięćdziesiąt siedm i kop 50 –

5/VIII. 1916

otrzymałem

Emisaryusz

335

Józef Ostrowski,

członek Rady Regencyjnej,

ma zaszczyt uprzejmie prosić

W Sanie

do siebie, Krakowskie Przedmieście 5, na wieczorowe zebranie męzkie we środę, 31 Października 1917 roku o godzinie 9 wieczorem.

Ubranie frakowe.

A. CHOPJWIECK.,

MK3.20

AF6

336a

Wypłaciłem portjerowi za roznoszenie zawiadomień o zebraniu likwidacyjnej 8. 6. VIII. 1916.

Rb. 1.60

S. Rimiński

Jacques Schéfer. 334

Né en 1874. Religion catholique.

Sorti de l'École Supérieure des Mines de Paris le 1er Juin 1899. Ingénieur Civil des Mines.

1er Juin 1899 - 1er avril 1900 - Chargé de diriger la construction et l'installation des Mines et fonderies de fer de Noyon (Oise). 3.000 mètres carrés de surfaces couvertes - 200 ouvriers environ.

1er Avril 1900 - 1er Juillet 1901.
Ingénieur Directeur de la Société Franco Espagnole. Travaux de recherches et d'exploitation de mines de plomb, zinc et fer, dans la province de Santander. 200 à 250 ouvriers.

1er Juillet 1901 - 1er Octobre 1901
Travaux de recherches dans le plateau Central.

1er Octobre 1901 - 5 Mai 1902.
Directeur de la Société anonyme des Mines de Miniorque (Siège Social à Bilbao). Diplôme d'Ingénieur des Mines espagnol.
Travaux de recherches et d'exploitation des gisements de l'Île de Miniorque - 200 ouvriers mineurs environ.

339

. Jacques Schéfer .

Né en 1874. Religion catholique.
Sorti de l'École supérieure des Mines de Paris le 1er Juin 1899. Ingénieur civil des Mines.

Du 1er Juin 1899 au 1er Avril 1900, chargé des travaux de construction et d'installation des Usines et fonderies de Noyon (Oise).
3.000 mètres carrés de surfaces couvertes.
200 ouvriers environ.

Du 1er Avril 1900 au 1er Juillet 1901.
Ingénieur Directeur à la Société Franco Espagnole. Travaux de recherches et d'exploitation de mines de plomb, zinc et fer dans la province de Santander.
200 à 250 ouvriers.

Du 1er Juillet 1901 au 1er Octobre 1901.
Travaux de recherches dans le plateau Central.

Du 1er Octobre 1901 au 15 Mai 1902
Directeur de la Société anonyme des Mines de Minorque (Siège Social à Bilbao).
(Ingénieur diplômé du gouvernement espagnol)
Travaux de recherches et d'exploitations des gisements de l'Ile de Minorque. 200 ouvriers.

341

Na zebraniu towarzyskiem członków Tow. Rozwoju Przemysłu Przemiost i Handlu dn. 2 Sierpnia 1916 uchwalono złożyć składkę na rzecz Komitetu organizującego obchod rocznicy 5 sierpnia 1864 r.
Zebrano tk. dwanaście kop 25 (12 r. 25 k) i trzy mon. 50 pf (3 mn. 50 pf)

Julian Próchnicki
A. Górski
Skarbnik

A 2
2/XII 1916 r.

Lista 343

Opisu na zwrot kleinodów Obchodu rocznicy

5 Lipca 1864 r.

K. Jell.	Rb.	1.	80
Schiebert	"	1.	—
E. Schultz.	"	1.	=
S. Strakan	"	1	=
S. Beukendorff	"	1	—
Bandam	"	—	50 kop.
Brzezinski	"	—	50 "
Strojna	"	—	50 "
J. Kiedrzyński			50
Sokacjewski			30
Rau			50
			8.50

Protokół. 345

Dnia 3go Sierpnia 1916 roku

Niżej podpisani z bierzmowania ofiary

na rzecz komitetu obchodu uroczy-

stości Stoletniej Rocznicy Narodzenia

na Łotwie cywilnej Warszawskiej z 1864

roku. Z bierzmowania ofiar miała miejsce

w Sali obrad w magistracie przez

rodzonych wnuka Likorskiego Szrej-

bera, i p. Wankego pobliżonia w

obecności p. Dr. Jlskiego okazało się

że zebrano Rubli 93 ko 10

(dziewięćdziesiąt trzy kop 10) i matek 15

7.5 pf. piętnaście marek 7.5 pf.

Sekretarz Szrejber Wikorski

Jan Wanke

KOMITET OBCHODU
ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU

№ 2

397

Załącznik do protokułu № 4

Warszawa w Sierpniu 1916 r.

OFIARY NA RZECZ KOMITETU ORGANIZACYJNEGO
OBCHODU ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU.-

Dyrekcja Kolei — 3 r.
S. Sanitarna 1 r.
Atanaski 1.—
S. Jackan
Weisberd
Wasiljew 1.
1
Rogowa 2
1.—
Stypiny 1—
10
1
1
1 rb.
Januszewski Rb 1,00
Wiśniewski Rb 1.00
R. Dłuski Rb 1.00
Stypiny a 3.00
Przyborski 1 rb. 50
1 —
1 00
1. 00.
Banaska 1000
Adam 1 00.
Araja 1.—
M. Prytycki 1.—
1
1
Hurkowski 1
Wyrowa 1.

Rus. A. II.

Po przeliczeniu pieniędzy zebranych między pp. Właścicielami składów węgla, zgromadzonymi w dn. 4 sier. b. r. w Izbie Rolniczej, na koszty obchodu i ustawienia krzyża na miejscu straceń Rządu Narod. dn. 5 sier. 1864 r. pozostało się Rb. siedm k. 95 (7 rb. 95 k.) i 2 bilon. — Warszawa 5 sier. 1914 r.

Protokuł [illegible]

KOMITET OBCHODU
ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU

Warszawa w Sierpniu 1916 r.

Grupa weteranów 349

16 № 9

OFIARY NA RZECZ KOMITETU ORGANIZACYJNEGO
OBCHODU ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU.-

z grupy weteranów.

Stwarecki — 3 ½
L Olszański — 1.
Kobylecki — 1
Curow — 50 k
Czaplicki — 1 —
Sikorski — 1 — 50 k
Sokołowski — 1 —
Stan. Rozdowski — 1 —
Mund —
Konyard
Erlich Jakob
Leon Herbr — 60 k

Kreda 0,50 = + 50

23,10

3 — 10

A Sprawiedliwy Rs I.

Kr. Krzyż 1

S. Sprawiedliwy 1 1

ri bolle

16 — 10

Wyprawić rabbi Stadnatucz K 10.- za powrotem, wydano Komitetowi rabbinu Romincy 5-sierpnia 1864 r.

d. 4. 8. 1916 r. Goldschmied

Ruż. Nr 23

351

Na kasyę parasolkowy.

	Rb.	Kop.
Małgorzata Staszyńska	3	—
~~Honorata~~ Lewandowska	20	—
Antoni Margajski		20
G.		20
Z. S.		25
	1	
	3.	——
R R	5 mar.	
	1 rb.	—
	1 r	—
	1 r	
	1 marka	
	2 m	
	1 rb	
	1 mk	
	1 marka.	
~~Rogowicz~~	~~1 marka~~	
	1 rb.	
W. W.	R. 0.50	
	R 0.50	
	1 mk.	
	1 Marka	
Zawadzki Ludwik	1 Mk.	
	— 1 rubel.	
Z. B.	- 30 kop	
N. N.	- 20 kop.	
W. Majewska	1 mk.	
Koło Wolskie" Ligi Kobiet polskich	rb. 25.	
"Helena Krotoszka	" 1.—	

Po przeniesieniu Rb. 60.15 kop. i 15 Marek

Z pozwolenia — Rb. 60.15 i Marek 15

Kto A Ligi Robiet P. W. — Rb. 30.—
[illegible] Fuget Poznań — 3.—
z Sobockich Lubomirsko — 10.—
M. Kraków — 5.
[illegible] Ciołkowa — 1. 50 k
Kotarb
Kasper (3.)
Dent (3.)
Kto B Ligi Robiet P. W. — 20 rubli.
Od dwóch stojących Ireny i Małgosiaty — rb. 2.
Matka 2 Kalinia bów — 1 rb.
Helena Hermanstadtowa — —50 Kop.
Halina Cieglinska — 1 rb.
Bierzackie. — rb. 10.
St. Maciejowska od N. N. — -80 k.
M Koziorowska — 1 rb
J Koziorowska — 1 rb.
Wręczono mojemu mężowi w bramie (ligistka?) — rb. 1.
Zebrano w bramie Łódzkim — rb. 2 —50.
Turczatowska — rb. 3

Razem wpłynęło — rb. 159. 45 kop
i Marek 15.— 7. 50
Ogółem wpłynęło rb. 166. 95 kop

p. Ilski, Flora 9 m. 15

Warszawa w Sierpniu 1916 r.

Sobota 2-3-4

KOMITET OBCHODU
ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU

353

№ 4

OFIARY NA RZECZ KOMITETU ORGANIZACYJNEGO
---OBCHODU ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU.-

N.Z.R.	10.—	kwit № 31
Stronnictwo Ludowe	5.—	" № 32
Stronn. Nar.-Radykal	25.— ✓	" № 33
Związek Patrjotów	15.— ✓	" № 34
M. Jankowski	3.— ✓	" № 35
A.S.	3 ✓	" № 36
A Krauschar	3.— ✓	№ 37
J.R.	1.— ✓	№ 38.

Wydano Kwity:
№ 31; 32; 33; 34; 35; 36; 37; 38

KOMITET OBCHODU

ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU

KOMITET OBCHODU
ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU

Warszawa w Sierpniu 1916 r.

355

~~14-85~~

№ 8

OFIARY NA RZECZ KOMITETU ORGANIZACYJNEGO

OBCHODU ROCZNICY 5 SIERPNIA 1864 ROKU.-

NA OGRODZENIE KRZYŻA

Bellerth (jedn) Rub 1 =
E. Stojowski " 1.—
Skarbek " 1.—
Kazimierz Potocki " 1.—
Stanisław
Józef
Ptaszek " —
Ut " 0,30
Korczyn 5 marek
Velty 50 k.
Sobczyński
J. Bujeński } 1 Marka
Wołkanow 50
Gelerowa 25
Szepkowna 50
M. M. 1.—

Zebrano Rub. 10 kop. 85 i 8 marek

Wydatki Rub dziesięć kop 85 i osiem marek

d. 26/8 1916. E. Stojowski

Stan. Siemiński	5,—
Ks. Kaczmarski	5,—
Czesi krawcowie	10,—
— pomarańczki	3,—
— Nowicki	5,—
Czesi Kapelmistrz	5,—
Ciot-Marcinka	1,—
Chór Orpheon	10,
Józef Wróbel	3,—
Wł. Kucharski	2 marki
Teatr polski	5,—
Roman Pawłowski	5,—
Wacław Zajączkowski ~~Zajączkowski~~	10,—
Korporacya „Ognisko"	—
Kucharczyk Szkół	—
Lekarska-Dentystyczna	5,—
Bruno Horodyński	3,—
Jan Szymański	2,—
Jagielski	3,—
Janina Olechowska	2,—
Zofia Lelewelowa	3,—
M. Lempicki	5,—
x x x	1,—
Warsz. Drużyny Harcerzy	1,—
Eugenia Waśniewska	3,—
Zofia Wyszyńska	1,—
Jakób Karpiński	1,—
Stefan Chrodowski	—,50
pastor Gluck	20,- marek
Witold Lasczyński	1,—
Stanisł. Tymiński	1,—
Tymon Wsiłek	1,—
Józef Jakubowski	1,—
x x	1.—
	ℳ. 102,50
	marek 22,—

S. Siem

10.—
3.—
6.25
50.—
4.—
—.80
74.05

Warschau, den 5. August, 1916.

359

Auf die gefällige Eingabe vom heutigen Tage beehre ich mich, dem "Komitee für die Feier vom 5. August 1864" ganz ergebenst mitzuteilen, dass Seine Exzellenz der Herr Generalgouverneur dessen Präsidiums=mitglieder am Montag, den 6. August, 1 Uhr Nachmittags im Schloss Belvedère empfangen wollen.

Hauptmann u. Persönl. Adjutant

Seiner Exzellenz

Herrn M. von Lempicki,

Mokotowska 57.

361

DIE OBERLEITUNG
des Akademischen Verwaltungskurses.

Warschau, den 14. November 1916.

Zur Eröffnung des Akademischen Verwaltungskurses Sonntag, den 19. November 1916 vormittags 10 45 in der Aula der Universität, Krakauer Vorstadt 26, beehre ich mich mit dem ergebensten Beifügen einzuladen, dass Herr Universitätsprofessor Dr. von Koschembahr-Łyskowski den einleitenden Vortrag über die Aufgaben der modernen Verwaltung halten wird.

Kgl. Bayr. Oberregierungsrat.

An

Herrn Michał Ł e m p i c k i ,
hier, Mokotowska 57.

KRIEGS-GEDENKSAMMLUNG
DES MANNHEIMER ALTERTUMSVEREINS E.V.
PROTEKTOR DES VEREINS: S. K. H. GROSSHERZOG FRIEDRICH II. VON BADEN

383

MANNHEIM, DEN 30. November 1916.

GROSSHERZOGLICHES SCHLOSS **FERNSPRECHER 3273**

Die Sammlung, für die der Verein gemeinsam mit dem Städtischen Archiv und dem Stadtgeschichtlichen Museum tätig ist, verfolgt den vaterländischen Zweck, das Andenken an die große Zeit, in der wir leben, mit möglichst lebendiger Anschaulichkeit festzuhalten. Sie wird sowohl nach musealen, wie nach archivalischen Gesichtspunkten ausgestaltet; ihr vorläufiges Sammelprogramm weist vier Hauptgruppen auf: 1. Mannheim und der Krieg, 2. die Mannheimer Kriegsteilnehmer, 3. der Krieg im weiteren Sinne, 4. Kunst und Gewerbe im Krieg. Die Sammlung geht somit weit über ihren lokalen Ausgangspunkt hinaus. Erwünscht sind u. a. besonders: Kriegszeitungen, Maueranschläge und sonstige Drucksachen der verschiedensten Art aus dem Felde und aus der Heimat, Bilder (Originale und Vervielfältigungen, auch eigene photographische Aufnahmen, bemerkenswerte Ansichtskarten, Karikaturen u. dgl.), Kriegserinnerungen der verschiedensten Art, Feldpostbriefe (in Original oder Abschrift), Ausländisches zur Charakterisierung unserer Feinde, bedeutsame kunstgewerbliche Erzeugnisse, Kriegs-Notgeld, Denkmünzen, ferner militärische Gegenstände, für welche die behördliche Genehmigung erwirkt werden kann. Die Aufbewahrung und — soweit die Gegenstände dazu geeignet sind — die Ausstellung findet in den Sammlungsräumen des Vereins (Großherzogliches Schloß) statt. Die jetzige Ausstellung soll zeigen, worauf es bei Verwirklichung des umfangreichen Sammelplanes ankommt; sie soll ständig erweitert und ausgebaut werden, bis das hohe Ziel einer dauernden Kriegsgedenkhalle erreicht ist.

Alle Briefe und Sendungen sind zu richten: An den Vorstand des Mannheimer Altertumsvereins, Mannheim, Großh. Schloß.

Euer Hochwohlgeboren

wollen unserer nachstehenden Bitte im Hinblick auf das vaterländische und gemeinnützige Unternehmen, dem sie gilt, gütiges Gehör schenken und sie nicht etwa mit der Belästigung durch Autographensammler auf eine Stufe stellen.

Wir sind bemüht, in unserer Kriegs-Gedenksammlung die wichtige und besonders auch für die Nachwelt bedeutsame Abteilung "Handschriftliches von hervorragenden Persönlichkeiten des grossen Krieges" möglichst vollständig auszugestalten und haben hierfür bereits zahlreiche

Beiträge erhalten. Da hierbei leider Jhre Handschrift noch nicht vertreten ist, bitten wir ergebenst, unter Benützung beiliegender Karte einen auf den Krieg bezüglichen kurzen Ausspruch oder dergleichen für den genannten Zweck niederzuschreiben und die Karte mit Datum und Namensunterschrift versehen in dem gleichfalls beiliegenden Briefumschlag an unsere Adresse zurückgelangen zu lassen.

Wir möchten in unserer Kriegsausstellung, die in den von unserem hohen Protektor, S.K.H. Grossherzog Friedrich II. von Baden, überlassenen Sammlungsräumen im Grossh. Schloss stattfindet und deren Reinertrag Kriegswohlfahrtszwecken dienen soll, Jhre Handschrift nicht gerne missen und wären daher für möglichst baldige Erfüllung unserer Bitte zu ganz besonderem Danke verpflichtet.

Mit vorzüglicher Hochachtung

ergebenst

Der Vorsitzende:

Käspari

Direktor des Grossh. Karl Friedrichs-Gymnasiums.

368

Xawery i Izabella z Wołków Kotwiczowie,
zawiadamiając o małżeństwie córki Katarzyny
z p. Alexandrem Hattowskim, mają zaszczyt
prosić ..... na obrzęd ślubny,
mający się odbyć dnia 24go Września 1889 r. w Wilnie
w kościele Sgo Ducha i na uroczystość familijną.

u nas po ślubie

ze skł. A. SZUSTRA w Warszawie

TYMCZASOWA RADA STANU
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

DEPARTAMENT
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

WARSZAWA,

DN. ..... 1917.

Projekt 367
Stypulkowski

Nr. .....

Stanowisko zajęte przez władze niemieckie w sprawie rekrutacji na terenie generalnego gubernatorstwa warszawskiego, a mianowicie, że państwo niemieckie nie ma obowiązku wynagrodzenia należności za „rekrutacje", a poszkodowani mają prawo zwracać się po odszkodowanie przede do „własnego państwa" jest sprzeczne z artykułem 52. Konwencji haskiej z 1907 r., dotyczącej zasad prowadzenia wojny na lądzie, który odnośnie do terytorjów okupowanych mówi co następuje:

„Rekwizycje w naturze i usługach mogą być żądane od gmin lub ludności jedynie na potrzeby armji okupacyjnej. Powinny być proporcjonalne stosunkowo do zasobów kraju i mają rodzaju, aby nie zmuszały ludności do brania udziału w operacjach wojennych przeciw swojemu Krajowi. Rekwizycje powinny być żądane tylko na rozkaz Komendanta miejscowości okupowanej. Świadczenia w naturze powinny być płacone gotówką; w granicach możliwości, o ile to nie niemożliwe, powinien być wydany kwit, a należność winna być uiszczona tak prędko jak tylko można"

1) niefrontowej

Rachunek z obchodu dn. 5 sierpnia 1916 roku.

369

	Rb.	Kop.
Krzyż	50	—
Kazanie	100	—
Tarcza cierniowa	25	—
Wypolerowanie blachy, zrobienie daszka nad Chr. P., puszka cynkowa i zalutowanie	7	50
Pergamin do aktu	12	60
Napisanie aktu (Brzeziński, ul. Florentyni № 5)	10	—
Sprowadzenie, pozłacanie i odstawienie monstrancy	3	—
Nabożeństwo w kościele św. Franciszka	50	—
Chór w kościele i na placu	25	—
Druk pieśni (3,000 sztuk,) wraz z papierem	12	—
Karty wstępu (1,000 zatobnych i 500 czerpanych,)	27	—
Druk tych kart, oraz 1,000 innych, do których drukarz dał swój papier	9	20
Napiwki: zakrystyanowi	2	—
kościelnemu		50
ludziom, którzy przywieźli kazanie i pracowali przy schowaniu dla aktu	3	—
stróżowi magistratu		75
	337	55.

Rachunek z „wieczu" u Technikowo.

Zaproszenia	4	75
Koperty	2	90
Rozesłanie	4	—
Wózmym		80
	12	45

Mk. 44
Rb. 61.25

Wydałam:

na obiad 337_55
na „wiec" 12_45

350_00

Zebrałam:

166_95

Otrzymałam od p. Sliw.

100.

Miałam razem:

266_95.

Należy mi się:

83_05.

Uregulowano.

Małgorzata Stanyńska.

Warszawa, dn. 7/VIII – 916 roku.

KAISERLICH DEUTSCHES
GENERALGOUVERNEMENT WARSCHAU.

Abt. Chef Nr. 1832 geh.

Warschau, den 17. Dezember 1916.

371

An

Ex. Exzellenz Herrn Lempicki

in

Euerer Exzellenz wird in der Anlage die von Seiner Exzellenz dem Herrn Generalgouverneur am 15.12. gehaltene Ansprache sehr ergebenst übersandt.

Von Seiten des Generalgouvernements.

Der Chef des Generalstabes:

Wachs

Oberst.

373

Wien den 29 März 1917.

Euer Wohlgeboren!

Da ich Sammler von Autographen berühmter Männer dieser großen Zeit bin, gestatte ich mir Sie zu bitten, mir Ihre Unterschrift gütigst zu übersenden. Ergebenst

Engel Paul

post 4/IV Iwicza 7/IV

375

Euer Excellenz!

Der ergebenst Gefertigte erbittet Ihr gütiges Autogramm und dankt hiefür bestens.

Hochachtungsvollst:
Otto Hescheles

wzór

388

Na b. stokach cytadeli, (u wylotu ul. Zakroczymskiej,) gdzie dnia 5 sierpnia 1864 roku Moskale stracili Rząd Narodowy, lud warszawski stawia krzyż, dn. 5 sierpnia 1916 roku, o godzinie 6-tej ~~rano~~. p. p.

przy rze - wodne

Komitet obchodu
rocznicy 5 Sierp. 1864 r.

Bilet pod krzyż — ~~dla organizacyi.~~

Stempel

379

CZŁONKOWIE TYMCZASOWEJ RADY STANU KRÓLESTWA POLSKIEGO MAJĄ ZASZCZYT ZAPROSIĆ J. W. P.

.....

NA UROCZYSTE NABOŻEŃSTWO, KTÓRE ODPRAWIONE ZOSTANIE W KOŚCIELE ARCHIKATEDRALNYM I METROPOLITALNYM Ś-GO JANA W PONIEDZIAŁEK, DNIA 15 STYCZNIA 1917 ROKU, O GODZINIE 10 RANO.

ZAPROSZENIE NINIEJSZE SŁUŻY JAKO BILET WEJŚCIA DO PREZBITERYUM.

A. CHOPOWIECKI,

384

Einladung

zur Sitzung über Angelegenheiten der akademischen Verwaltungskurse, namentlich die Entscheidung über die Aufnahmegesuche, Samstag, den 11. November 1916 nachmittags 4 Uhr in der Universitätsquästur Krakauer Vorstadt 26.

Warschau, den 9. November 1916.

Die Oberleitung.

Herrn Immatrikulanten
Michał Kempicki
hochwohlgeboren
hier
Sokolowska 57.

383

Warschau, 14. Dezember 1916

Se. ~~Hochwohlgeboren~~ Exzellenz

Herrn Michał v. Lempicki

Warschau.

Im Auftrage Sr. Exzellenz des Herrn Generalgouverneurs habe ich die Ehre, Euer ~~Hochwohlgeboren~~ Exzellenz zu bitten, Freitag, den 15. Dezember 1916, mittags 12 Uhr, im Sitzungssaale des Schlosses sich einfinden zu wollen.

Der Persönliche Adjutant

v. Heynitz

K. Hauptmann.

Kais. Deutsches
Polizei-Präsidium.

Tgb. № I 3361 Pol. P.

Warschau, den 9 August 1916

385

Die Genehmigung zur Abhaltung ~~der Versammlung und~~ des angemeldeten Vortrages über die polnische Frage und seine nationalen Ursprünge in Lausanne im Lokal Mehrern Lokalen Restaurant am: 11. 8. 16. 7° nachm. wird hiermit erteilt.

Falls die Versammlung nicht innerhalb 1/2 Stunde nach dem angesetzten Termin beginnt, so gilt die Genehmigung als nicht erteilt und darf die Versammlung nicht stattfinden.

J. V.

An

Herrn M. v. Lempicki

Mokotowska № 57.

1502 I. Zwayer Warschau Granicznastr 18.

387

Do Wydziału pomocy dla ludności

w Miejscu.

Wskutek zapytania z d. 30 Czerwca r.b. № 5928, mam honor podać do wiadomości W-ci że czynimy starania o zatwierdzenie statutu T-wa ucześn. powst. 1863/4 r. - i że dotychczas istnieje tylko kasa pomocy dla Weteranów Sybiraków 1863/4 r. zostająca pod opieką księcia Włodzimierza Czetwertyńskiego - Szczupłe fundusze nie wystarczają na zadosyć uczynienie potrzebom biednych Starców Sybiraków, - których liczba wzrasta stopniowo (pomimo śmiertelności); - o ratowaniu skutecznem tychże a tem więcej biednych Starców b. powstańców 1863/4 (do których właśnie należy p. x. Pietraszewicz) mowy obecnie być nie może. P. Pietraszewicz pomimo niedołęstwa starości, trudni się pobrożne kwiaciarstwem; w Święta i Wielkanoc r.b. otrzymał z kasy naszej ruble 13.- podobno - z W-ci pomocy pobiera miesięcznie 5.50 rub. na mieszkanie; - zasługuje przeto na opiekę W-ci a umieszczenie go w przytułku starców - stało by się, bodaj najskuteczniejszą rzeczą na przyszłość, - zanim to jednak nastąpi, pomoc materjalna b. dlań pożądana.

K. O. m. OKRĘG II 14. LIP. 1916

2/95.

Warszawa 6 Lipca 1916. Wilcza 24/18.

Ps. Sprawozdanie Kasy za (15½) rok istnienia przy niniejszym wraz z podaniem Pietraszewicza odbieram.

z poważaniem.

August Krecki

ob. Krzyński

389

W sprawie weteranów z 1863 r.

Od lat kilkunastu istnieje Kasa Pomocy dla uczestników powstania 1863 r., założona przez grono osób, biorących udział w powstaniu . -

Założycielami Kasy, wyłącznie dla uczestników-zesłańców do ciężkich robót, osiedlenie na Syberyi, głębi Rosyi i t.d. - byli między innymi, ks. Włodzimierz Czetwertyński i August Kręcki, do dnia dzisiejszego Zarządzający Kasą. Ofjarodawcy składają pieniądze w Kasie Przemysłowców na rachunek ks. Czetwertyńskiego, lub w kasie Kredytu Hipotecznego ,,dla Sybiraków" ~~Weteranów 1863 r.~~.

W r.b., -gdy powstała myśl ptzyjęcia udziału w Obchodzie 3-go Maja grupy uczestników powstania r. 1863, i zrealizowaną została, - reszta pozostałych powstańców - a nie zesłańców - objawiła chęć przystąpienia do istniejącej już organizacyi. W tym celu w dniu 8 maja b.r., odbyło się zebranie połączonych uczestników i zesłańców i postanowiono założyć Towarzystwo/tytuł jeszcze nie ustalony/. -

Na zebraniu tym wybrano Zarząd do opracowania Ustawy złożony:

1/ prezydujący Jan Massalski
2/ assesorowie: Józef Zelisławski
3/ ,, Wacław Horodyński
4/ sekretarze: August Kręcki
5/ ,, Edmund Wroncki. -

Ustawa ta ma być rozszerzeniem dotąd istniejącej ustawy zesłańców i b,dzie przedstawioną na ogólne zebranie. -

Pierwsze Zebrahie 8 maja b.r. odbyło się z inicjatywy adw. przysięgłego Wacława Horodyńskiego. -

Henryk Samborski, uczestnik i zesłaniec, jest członkiem Zarządu "Kredytu Hipotecznego".

12 maja 1916 r.

Edmund Wroncki.
(Pińska 34 m. 4)

Do Prezesa
Komitetu Wszystkiego Obchodu
Rocznicy 3-ego Maja
M. Lempickiego.

BIBLIOTEKA

391

Do Szanownego Komitetu
Uroczystego obchodu
rocznicy 3-ego Maja
w Miejscu.

Uczestnicy powstania styczniowego - po powrocie z Syberyi niewszyscy znaleźli się w takich szczęśliwych warunkach pracy - któreby zabezpieczyły im spokój - o smutne dni na schyłku życia.

- Od lat już 15-tu pomiędzy starcami Sybiakami (18 63/64 r.) znajdują się biedni - niedołężni do pracy - schorowani weterani potrzebujący pomocy materjalnej. -

Pomoc koleżeńska - zamożniejszych towarzyszów - również starców (wymierających) - podtrzymywana jest ofiarnością osób współczujących niedoli nieszczęśliwych; lecz i ta podczas wojny zmniejsza się - a wzrastająca z dniem każdym drożyzna - zniewala do szukania nowych źródeł pomocy.

Gdy o legalizowanie Statutu Kasy pomocy - czynimy zabiegi - i gdy się zdarza że uświadomienie wpływa na konieczne powiększenie ofiarności - mamy honor Szanowny Komitet o powyższem zawiadomić - z przeświadczeniem - że pożądane zyskamy poparcie niezbyt już długo potrzebnej pomocy.

W imieniu kolegów
August Krzycki
Edmund Wroniecki

Warszawa - Wilcza 24-18.
dnia 11-ego Maja 1916 r.

P.S. Sprawozdanie obrotu ofiar w roku zeszłym - przedstawiamy.

385

Apel odezwy wszystkich do osób z różnych ofer, z prośbą o ofiary —

Uczestnicy powstania styczniowego - po powrocie do kraju z Syberyi - nie wszyscy znaleźli się w szczęśliwych warunkach pracy, zabezpieczającej im spokój o smutne dni reszty życia.

Od lat ~~dwunastu~~ pomiędzy Sybirakami 1863/4 r. znajdują się biedni, niedołężni i niezdolni już do pracy starcy, potrzebujący wsparcia.

Pomoc koleżeńska zamożniejszych towarzyszów, również starców wymierających, podtrzymywaną jest ofiarnością osób współczujących niedoli nieszczęśliwych.

Drugostronny wykaz otrzymanych w roku zeszłym ofiar i rozchodów wyjaśnia, że przy pamięci o niezbędnej rezerwie, wydawana jest pomoc w rozmiarach około ~~9-u~~ rubli miesięcznie, co nie wystarcza na wzrastające ze starczym wiekiem i przy obecnej drożyźnie, - potrzeby.

Gdy o legalizacyę statutu Opieki czy Pomocy koleżeńskiej, ponowne rozpoczynamy starania, i gdy się zdarza, że uświadomienie wpływa na konieczne powiększenie ofiarności, mamy honor

[illegible] o powyższem zawiadomić, z przeświadczeniem, że pożądane zyskamy poparcie niezbyt już długo potrzebnej pomocy.

W roku 1912 dla biednych starców sybiraków ofiarowali.

X . . . X . . . 400.00.
Ordynat hr. Zamoyski 100.00
Tenże na ręce:
Ks. Czetwertyńskiego 200.00 300.00.
I Wzajem. Kredyt przez
ks. Czetwertyńskiego - 200.00
ks. Czetwertyński - 120.00
1020.00
Hasnowski i inni 45,00.
Warsz. Tow. Ubezp. od ognia 40.00.
Zabłocki Stan. 36.00
Pracownicy I Kasy
Pożyczk. Oszczędn. 22.50.*
Łuckawska. 18.00.
Krzęcki Aug. 12.20.
Dr Dybowski B. brosz. 7.85. 181.55.
Kurnatowski M. 6.40.
Niecięcjewicz Jan. 4.80.
Kaczkowski J. 3.50.
Żywicki Wład. 2.78.
Władysławo- 2.75.
Rakowiecki K. 2.66.
Rodkiewicz S. 2.65.
Baranowski J. 2.61.
Sieniecki Stefan. 2.55.
Paszkowicz 2.51. 33.21.
Modliński Teod. 1.70.
Krajewski Mieu. 1.40.
Pytelski Max. 1.12.
Jastrzębski Ad. .85.
Grochowska J. .80.
Kopczyński .63.
Banachowicz .46.
Łącki - . .30.
Pomorski .13. 7.39.
Razem . 1242.15.
+ x1; z Rachunku = . . . 0.10.
po kop. 25:
Jocz i X. = 2x0.25= .50.
po kop. 40:
Gąsiorowski i
Kalkstein = 2x0.40= .80.
po kop. 50.
Śniechowski i Łachowski 2 1.00.
po rublu (1.00)
Bratkowski; Ch. W. ojc.
Dębski; Ernest; Kurman,
Malkowski M., Nuoffer,
N. N. 2.; Pronaszko,
Rothert; Samborski,
Skurzyński, Tschackert,
i Uniejewski.
14x1.00 = 14.00 16.30.
do przeniesienia 1259,15.

z przeniesienia 1259,15.
po rublu i 50 kop.
Anc. P.; Cholewiński
i Rogóyski, = 3x1.50= 4.50.
po rub. 2.00.
Grodzicki, Jasiński,
Korzeniowski, Pląskowska,
Skorupka S., i X. =
= razem 6x2.00 = 12,00
po rublu 3,00
Ch. W. syn., Duczman,
Eysymontt, Grabiński,
Karpińska, Kozłowski S.;
Lust. H., Maryański,
Nikołajewska, Olszewska,
Śliwicka za siebie i
za fotografję Turowskiego
Walicka Fr., i Wojno ks.
razem 14x3.00= 42,00.
po rublu 5.00.
Jabłoński, Jankowski,
Kamiński, Kasprzycki,
Krzęcki Wac., Kirlis,
Lewicki M., Sadkowski,
Tschackert,
9x5.00 = 45,00.
po rublu 6.00.
Abakanowicz Al.,
Czaplicki, Girczys,
Krzemiński S., Mączeński,
Pytliński H. St., Dr Świda J.,
Wyżiga i Żebrowski,
9x6.00 = 54.00.
po rublu 10.00.
Bank Łódzki, Warsz:
Kasa Pożycz. Oszczęd:,
Kolasiński Stanisław,
Młodzianowski Stanisław.
4x10.00 = 40,00.
po rublu 12.00.
Dziekoński J., Jungier Sz.,
Dr Zasocki W., Rogóyski B.ia Hon.
i Rupiewicz, Węglowska Ant.,
Węglowski K., Szubert J.
7x12.00 = 84.00
po rublu 15.00.
V Kasa poż. Oszczęd.,
i Kasa Przemysłowc.
Warszawskich.
2x15.00 = 30.00.
do przeniesienia 1570,65.

z przeniesienia . . 1570,65.
po rublu 25.00.
Pawłowicz Br., Tow. Przezorność,
Sawicki Wojciech; Ordyn. hr. Zamoyska,
Towarz. oczysz. i sprzedaży spirytusu.
5x25.00 = 125.00
po rublu 30.00.
Kasa literat. i dziennik.,
Krzęcki Jan z synami, Tytus
Kowalski (25.0 + Forelle 5.00),
Tow. pożycz. na zastaw ruch.,
4x30.00 = 120,00
po rublu 50,00.
Lubelski Wzajem. kredyt,
Lubelska Kasa Przemysł.,
Br.ia Luchtowie, Warszaw-
skie Resursa Kupiecka i
Resursa Obywatelska,
Temler Aleks.
6x50.00 = 300.00.
po rublu sto (100.00)
Bank Handlowy Warsz.
Iwański August sen.
Wagonfisz Leon (Sukcesja).
3x100.00 = 300.00
Razem Ofiar 2415.65

NB. Pracownicy V Kasy pożycz. Oszcz.

Staniszewski Stanisł. 3.00.
Chodyński S. — . . 250.
po rublu 1.00.
A M.; Fürstenberg, Jagiełło,
Jurewicz, Kołosowski, Lewiński,
Lineburg, Mścichowski, Reczko,
Stępkowska, Surakowska, Wyganowski,
Żółtowska = 13x1.00 = 13.00.
po kop. 50.
B. A., Junczys, Kowalewski,
Matejf, Sadowski, Sokołowski N. i Zielińska
7x0.50 = 3.50.
L. F. ofiarował — 0.20.
po kop. 15.
Piasteznak i Uziak = 2x0.15 = 0.30.
Razem 22.50.*

Za ofiarowane przez Dr Dybowskiego.
Krzemiński Sz. = 0.5; Przemyski 0.75,
Gebethner i Wolff 3.00 + Dr Świda J. 3.60. =
razem 7 r. 85 kop. -

W 1912 roku pobierali Wsparcie:

1.	Arciszewski Adam Bol. Kajdanowo	15.00.
2.	Belke Jakób w Towarz. Dobrocz.	6.00.
3.	† Bończak Sebastjan i wdowa Tamka	58.00.
4.	† Chlebowski Antoni w Tow. Dobrocz.	6.00.
5.	Ciborowski Antoni ul. Smocza 19.	110.00.
6.	Czernyszewicz Antoni - Wilno — ..	15.00.
7.	Dowiatt Władysław - Towarz. Dobr	6.00.
8.	Drążkiewicz Edward tamże.	6.00.
9.	Dubicka Kamilla - Pastow. -	120.00.
10.	Garbowski Elyasz (przytułek żydowski)	15.00.
11.	Głogowski Ignacy Nowogródzka 29.	120.00
12.	Karpowicz Józef - Wilno —	15.00.
13.	Krzeczkowski Stanisław - Odessa	100.00
14.	Krzysztoforwicz Tomasz. Litewskaq.	110.00.
15.	Kurowicki Jan - Pozrozona 6/18.	110.00
16.	Makowski Aleksander. - Tuła	110.00.
17.	Mierzejewski Leopold. Czern. Krzyż.	89.00.
18.	Mirecki Stanisław Kozia 7.	10.00.
19.	Niepokojczycki Franc. Wilno -	15.00.
20.	Nowacki Edward. Kalisz.	20.00.
21.	Oczachowski Piotr - Berdyczew.	100.00
	do przeniesienia =	1156.00
	z przeniesienia . .	1156.00.
22.	Osiński Ludwik. Towarz. Dobr.	6.00.
23.	Pawłowski Bronis. Marszałk. 81.	100.00.
24.	Przybylski Łukasz. Smocza 19.	30.00.
25.	† Rawa Antoni - Warszawa ..	39.00.
26.	Rozmanitowa Helena - Marsz.	80.00
27.	Różański Józef. Nowy Świat 19.	55.00
28.	Sochaczewski Aleks. - Wiedeń.	110.00.
29.	Świętkowski Edward. Kawęczyńska	110.00
30.	† Żeleźnyński Mikołaj - Warszawa	200.00.
31.	Tygielski Piotr. Tow. Dobroc.	6.00.
32.	Wnukiewicz Piotr Tow. Dobroc.	6.00.
33.	Zawadzka wdowa -	15.00
	Razem -	1953.00.

Pożyczek wydano:
562.00 + 90.00 = 652.00
zwrócono — ... x 165.53.
pozostało 486.47.

x W tej sumie dawnych 47.53.

Zestawienie.

Na 1-ą Stycznia 1912 r. zostawało .. .. .. 1397.57.

W roku 1912. Otrzymano:
Ofiar = 2415.65.
% od rezerwy ... . 49.09.
przychodu 2464.74.
Było — 3862.31.

Wydano:
Wsparć, jak wyżej 1953.00.
Pożyczek „ „ 486.47.
Różne drobne wydatki 50.12.
Razem .. 2489.59.
pozostało na 1 Stycznia 1913. 1372.72.

A. Krzeck

Suma 1372,72 składają się:
w rezerwy złożonej w kasie pożyczkowej i zwracanej na zimię 950,00
Kapitał własny miejski = 250,00
+ w kasie pożyczkowej = 172,72
i zgromadzony — ... — 172,72.
jak wyżej 1372,72.

Z listów do redakcji.

Echa pochodu.

Nie dających się opisać, a przechodzących wszelkie marzenia nasze, wyciskających łzy — wrażeń, doznaliśmy podczas uroczystego pochodu narodowego, gdy setki tysięcy zgromadzonego ludu witały nas z zapałem — kroczących pod znakiem sztandaru naszego, sztandaru ostatniej walki o niepodległość.

Orszak nasz złożony był w pewnej części ze zgłaszających się w ostatniej chwili uczestników, którzy krócej lub dłużej brali czynny udział w wypadkach 1863 r. Z powodu braku rejestracji i trudności sprawdzenia podawanych danych, zostali jednak przyjęci. Następnie do pochodu należeli w znacznej części ci, którzy bądź ranni w bitwach, bądź w innych warunkach dostali się do niewoli, i po przebyciu więzień moskiewskich i cytadeli, wyrokami sądów polowych lub administracyjnych skazani zostali bądź do Rosji europejskiej na mieszkanie, i do rot aresztanckich, lub do Syberji, na osiedlenie z pozbawieniem praw stanu czy też do ciężkich robót. Wreszcie skazani na wygnanie wyrokami sądów murawiewoskich— mieszkańcy Litwy i Białej Rusi oraz Wołynia, Podola i Ukrainy, którym nie pozwolono wracać do rodzinnych miejsc, przeznaczając im na przymusowy pobyt— Warszawę. Zawiązane na wygnaniu w ciągu kilko lub kilkonastoletniego wspólnego pobytu stosunki, zbliżyły nas do pewnego stopnia, a po powrocie do kraju stworzyły — zamiast pożądanej organizacji, niemożliwej pod czujnem okiem dozoru policyjnego — zaledwie stosunki towarzyskie.

Szczęśliwym zbiegiem okoliczności Komitetowi Obchodu 3 Maja udało się do nas trafić z wezwaniem o wzięcie udziału w uroczystym pochodzie, co też, o ile można było wobec krótkiego przeciągu czasu i braku organizacji, dało się uskutecznić. Przechodzący wszelkie oczekiwanie rezultat niech będzie nagrodą naszą — przy sposobności niech mi wolno będzie zaznaczyć, że bądź co bądź, niektórzy z nas posiadają jeszcze pewne dane do współpracy na polu bieżących zadań ekonomiczno-społecznych lub politycznych, i że niesłusznie jesteśmy zupełnie pomijani.

Te uwagi nasunęły mi się i wypływają z chęci przysłużenia się sprawom ojczystym w chwili odrodzenia narodowego i urzeczywistniania wyczekiwanej i marzonej przez nas niepodległości narodowej. Ze względu na ogólny charakter społeczny upraszam o zamieszczenie ich w poczytnem piśmie.

Henryk Samborski,
Syberyjczyk 1863 r.

lenie własnego zmartwienia innym jest jedynym sposobem pozbycia się go.

Maj spojrzał na mnie z uznaniem i najzupełniej przekonany o prawdzie moich słów:

— Mówisz jak w „poczciwej sprawie" — odezwał się. — Poznaj zatem źródło mojego zniechęcenia. Otóż jak dotąd nazywano mnie patronem miłości — czy nie? Cokolwiek miało związek z miłością, działo się za mojego panowania i pod moją egidą. Maj był miłością a miłość majem...

Zamilkł młodzieniec i myślą pobiegł w cudowną krainę wspomnienia. Wyrwałem go stamtąd co rychlej, znając niebezpieczeństwo takich okólnych wycieczek.

— Czyżby się czasy zmieniły, drogi mój Maju?

— I ty mnie o to pytasz? Czy sam nie zauważyłeś szalonej zmiany na niekorzyść miłości?...

— Przecież ludzie żenią się, zaręczają, widuję czułe parki w Łazienkach, czytuję wiersze liryczne młodych poetek, w Salonie oglądałem kilka erotycznych pejzażów — czego jeszcze żądasz, mój przyjacielu.

Maj wzruszył ramionami i rzekł:

— Biedy feljetonisto, widzę, że nic się nie rozumiesz na miłości...

— Pozwól zatem, że będę o niej pisał, albowiem o niczem nie mówi się z takiem przekonaniem, jak o tem, o czem się nie ma pojęcia — odpowiedziałem aforyzmem, któryby oczarował nietylko Wilde'a, ale i niejednego rodaka.

A Maj mówił:

— Owszem, istnieje miłość; nie zabiliście jej, ale traktujecie, jak Kopciuszka. Miłość jest tem, o czem się nie mówi...

— Czy nie w tem jej urok — szepnąłem rozmarzony czekoladą.

— On swoje, a ja swoje — odburknął zniecierpliwiony Maj. — Maj jest dla miłości a miłość dla Maja.

Rozstaliśmy się na tem. Zamierzałem przez chwilę wygłosić odczyt o Miłości i Maju, odczyt, na któryby przyszła cała moja rodzina, przyjaciele oraz kobiety, które pragną dowiedzieć się prawdy lub kłamstwa o miłości.

Lecz niema dość wielkiej sali, któraby pomieściła wszystkie kobiety, żadne takich instrukcji.

Zresztą nie mam żadnych obowiązków względem Maja, ażeby mu czynić taką propagandę.

H. Jel.

Podobne zadania podobne nazwy

Patronat i Tow. opieki nad dziećmi więźniów.

Si duo faciunt idem, non est idem. Gdy dwóch robi to samo, nie jest to już samo, choć może być równie dobre. Gorzej bywa, kiedy dwóch robi coś podobnego, gdyż wtedy wynikać mogą niepotrzebne starcia i nieporozumienia, jeżeli nawet każdy baj rzecz swoją czyni [illegible]

399

Der Königlich bayerische Oberregierungsrat
Graf Hugo Lerchenfeld-Köfering
gibt sich die Ehre Herrn Michał Lempicki
im Hotel Bristol, Krakauer Vorstadt
zu Donnerstag, den 7. 12. 1916 Uhr 1/2 8
zur Sitzung ~~zum~~ mit nachfolgendem
Abendessen ganz ergebenst einzuladen.

Antwort an Polizei-Präsidium Warschau
Oberleitung der Verwaltungskurse erbeten.

401

Feier des Geburtstages

Sr. Majestät des Kaisers

im Kasino

des Generalgouvernements.

Warschau, den 27. Januar 1917.

Speisenfolge.

Kraftbrühe

—

Karpfen blau mit Meerrettich

—

Kalbskeule mit Gemüsen

—

Diplomatenspeise

405

Der Generalgouverneur

giebt sich die Ehre das Mitglied des Staatsrats

Herrn von Lempicki, Excellenz

zu Samstag, den 27. Jan. 5 Uhr Nachm.

zum Essen ganz ergebenst einzuladen.

Warschau, Schloss, den 24. Jan. 17.

Antwort erbeten an Persönliche Adjutantur.

Vorfahrt durch Portal 1 unter Portal 6.

G. Wattson Warschau

407

Delegat c. i k. Ministeryum Spraw Zewnętrznych

ma zaszczyt uprzejmie prosić Wielmożnego Pana Michała Lempickiego na obiad w Niedzielę 13-go Sierpnia 1916 o g. 8 w.

O łaskawą odpowiedź uprasza się

Aleja Jerozolimska 70.

Varsovia 01 obed. 2 Kuzrem

System org
Zasady prenumeraty
1) Należność ogólna (aby ochronić
z góry wpłaty)
2) Nakład spół pod zwer. Rady.

Delegat c. i k. Ministeryum Spraw Zewnętrznych

na zaszczyt uprzejmie prosić Wielmożnego Pana Michała Lempickiego na obiad w Niedzielę 13-go Sierpnia 1916 o g. 8 w.

O łaskawą odpowiedź uprasza się

Aleja Jerozolimska 70.

Rozmowa o obiedzie z Kuczem

407

Scanned with CamScanner

Na b. stokach cytadeli, (u wylotu ul. Zakroczymskiej,) gdzie dnia 5 sierpnia 1864 roku Moskale stracili Rząd Narodowy, lud warszawski stawia krzyż, dn. 5 sierpnia 1916 roku, o godzinie 11-tej rano.

Bilet pod krzyż.

411

ZA DUSZE CZŁONKÓW

RZĄDU NARODOWEGO,

Ś. P.

ROMUALDA TRAUGUTTA,
RAFAŁA KRAJEWSKIEGO,
JÓZEFA TOCZYSKIEGO,
ROMANA ŻULIŃSKIEGO,
JANA JEZIORAŃSKIEGO,

straconych przez Moskali dnia 5 sierpnia 1864 roku,

oraz za dusze wszystkich bojowników o niepodległość,

odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Franciszka, (przy ul. Zakroczymskiej,) dn. 5 sierpnia 1916 roku, o godz. 10 rano.

O godz. 6 p. p.

~~Zaraz potem~~ będzie poświęcony krzyż na miejscu, gdzie stała szubienica.

Bilet do nawy głównej w kościele i pod krzyż.

Wyszan Lempicki 913

Na b. stokach cytadeli, (u wylotu ul. Zakroczymskiej,) gdzie dnia 5 sierpnia 1864 roku Moskale stracili Rząd Narodowy, lud warszawski stawia krzyż, dn. 5 sierpnia 1916 roku, o godzinie 6-tej ~~rano~~. p. p.

Komitet obchodu
Rocznicy 5 Sierp. 1864 r.

Lempicki

Bilet pod krzyż — ~~dla organizacyi.~~

415

Na b. stokach cytadeli, (u wylotu ul. Zakroczymskiej,) gdzie dnia 5 sierpnia 1864 roku Moskale stracili Rząd Narodowy, lud warszawski stawia krzyż, dn. 5 sierpnia 1916 roku, o godzinie 6 *-tej* ~~rano~~. /:/:.

Komitet obchodu
Rocznicy 5 Sierp. 1864 *Bilet pod krzyż* — ~~*dla organizacyi.*~~

Przychód

			Mk.	Pf.	Ruble	kop.
Sierpień	2	Od uczestników zebrania organiz.			102	50
"	"	" " " "	22		11	
"	"	Od uczestników Towarzyskiego zebra-			12	25
"	"	nia w T-wie „Rozwój"	3	50	1	75
Sierpień	3	Od funkcjonarjuszy T-wa „Rozwój"			8	50
"	"	Od radnych Stoł m. Warszawy			93	10
"	"	" " " "	15	76	7	88
"	4	Od Pana Dreiszerskiego	4	–	2	–
"	"	Od Stow. Felczerów			5	
"	"	Od T-wa Literatów i Dziennikarzy			15	
"	"	Od Pana Józefa Brzezińskiego			5	
"	"	Od Stow. Felczerów			5	
"	"	Od Stow. Restauratorów			3	
"	"	Od składników węgla człon. T-wa „Rozwój"			7	95
"	"	" — " " "	2	–	1	–
"	"	Od Kolegjum Kościeln. Zboru Ewang.			15	
"	5	Od Stow. Spożyw. „Merkury"			10	
"	"	Od Kurjera Warszawskiego			10	
"	"	Od T-wa Odontologicznego			1	
"	"	Od weteranów 1863 roku			16	
"	"	Od T-wa Zwolenników Homeopa.			10	
"	"	Od p. posła Parczerskiego				15
"	"	Od Polskiej partji Postępowej			10	
"	"	Od Stow. Artystów Teatr. Warszaw.			5	
"	"	Od. N. N.			3	
"	"	Od Ligi państwowości polskiej			10	
"	"	Na krzyż pam. zebrano przez p. Starzyńską			166	95
"	11	Od. W. B. Yl.			100	
"	"	Od p. Wieniawskiego			10	
"	14	Od T-wa Kredytowego Miejskiego			100	
"	18	Od p. Fr. Karpiński			5	
"	"	Od Stow. Techników			30	
					783	03

Rozchód

			Mk	Pf.	Rb.	kop.
Sierpień	4	Nabożeństwa żałobne			13	–
"	"	Ekspedycja listów			3	–
"	5	Stempel kauczukowy tusz i t. d.			1	60
"	"	Plan Warszawy				40
"	"	1530 sztuk kokardek			157	50
"	"	Ekspedycja listów			1	60
bez daty	"	Drukarni Leśniakowskiego			12	–
Lipiec	28	Drukarni Suchedckiego			2	10
"	"	A. Szusterowi za karty żałobne			27	–
"	29	Drukarni S. Suchedckiego			–	80
"	31	St. Winiarskiemu za pergamin			12	60
Sierpień	3	J. Rudnickiemu za wykonanie bryły			100	–
		Różne wydatki p. Skarzyńskiej			74	05
		Zakładowi blacharskiemu p Kozłowskiego			7	50
		Śpierakom p. Orczyjelskiego			25	–
		p. E. Kauerowi za wieńce			25	–
		Bcia Flotn i Kupiewicz za krzyż			50	–
		M. Łazarskiemu za druki			9	20
		" " " "			4	75
		Drukarni K. Kamieńskiego			75	–
		J. Wadowskiemu za matery. pism.			21	96
		M. Paszkowskiemu za matery. pism.			2	50
		Nabożeństwo w Kościele Zbawiciela			10	–
		A. Pszczalski za druki			3	–
		Kwitarjusz				50
		P. Skirmuntowi á/c ogrodzenia			241	–
					881	06
					881	06

Przychód

	Mk.	Pf.	Rb.	kop.
Z przeniesienia			783	03
Związek Buchalterów			5	–
Senat Akad. Uniwer. Warsz.			3	–
Narodowy Związek Robotniczy			10	–
Stronnictwo Ludowe			5	–
Stronnictwo Radykałów			25	–
Związek Patriotów			15	–
M. Jankowski			3	–
M. Sr.			3	–
A. Krauskar			3	–
J. K.			1	–
Uczestnicy zebrania w Lidze Państw. Pol.			14	85
F-wo Włościańskie			10	–
N. N.			–	18
Razem			881	06

Rozchód

	MK	Pf.	Rb.	kop.
Z przeniesienia			881	06
			881	06

425

Heute früh 9 1/4 Uhr entschlief im Alter von 49 Jahren nach schwerem Leiden, das er sich in vierjährigem opferfreudigen Kriegsdienste zuletzt beim Generalgouvernement Warschau zugezogen hatte, jedoch unerwartet, mein innigstgeliebter Mann, unser guter treuer Vater

Hauptmann a. D.

Reichsanwalt **Dr. Felix Stitzer**

Ritter des Eisernen Kreuzes I. Klasse und anderer hoher Orden.

Um stille Teilnahme bitten

Leipzig, den 5. November 1918
Grassistraße Nr. 44

Frau Kaethe Stitzer geb. Kreiss
Karl Stitzer, Leutnant d. R.
Käthe Stitzer
Jlse Stitzer.

429 Hft

HANS SCHOTTLAENDER

CHARLOTTENBURG II, den 14. März 1918.
GROLMANSTR. 42/43
PENSION HOEBEL
TEL. STEINPLATZ 9419.

Seiner Exzellenz

dem Herrn Präsidenten von L e m p i c k i

W a r s c h a u

Regentschaftsrat.

Euer Exzellenz

bitte ich gehorsamst, mir auf beiliegender Karte Euer Exzellenz Autogramm geneigtest zukommen zu lassen.

Genehmigen Euer Exzellenz den Ausdruck meiner vorzüglichsten Hochachtung, mit welcher ich die Ehre habe, mich zu zeichnen als Euer Exzellenz

ganz gehorsamster

Schottlaender

SUPERIOR

O k ó l n i k Nr. 5.

Fotografje:. Na liczne monita Panów Kolegów w sprawie nadesłania do akt Syndykatu fotografji, sekretarjat dotychczas nie ma odpowiedzi. Nie nadesłali fotografji, Kol. Jan Kowalewski, Burczak, Kunert, Rudnik, Stefański, Pezka, Zagierski, Ulatowski, Zsacki.

Deklaracje:. W aktach Syndykatu brali wrzepisowej deklaracji Kol. Krudzewskiego pomimo wysłanych trzech upomnień i Kol. Pezki.

Adresy:. Przypomina się PKolegóm obowiązki informowania sekretarjatu o każdorazowej zmianie adresu.

Składki:. Przypomina się PP Kolegów o obowiązku uregulowania składek za I półrocze r.b. Sprawa opieszałych w płaceniu członków będzie omawiana na najbliższem posiedzeniu Zarządu.

Prace Syndykatu:. Syndykat podjął usilną akcję w sprawie ulgowych biletów dla dziennikarzy. Dotychczas otrzymaliśmy odpowiedź odmowną, lecz nie zrażając się tem powtornie wysłaliśmy uzasadniony wniosek. Jednocześnie skierowaliśmy do Prezydjum Rady Ministrów wniosek, aby prasę pomorską uwzględniono przy przyszłych konferencjach prasowych w Warszawie. Wymaga tego prestige naszej organizacji.

Sprawa legitymacyj:. Sekretarjat wysyła Kolegóm legitymacje tylko w tym wypadku o ile otrzyma zlecenia od skarbnika, że należytość za nie jako też i składki są uregulowane.

Przyjęcie członków:. Na ostatnim zebraniu Zarządu przyjęto w charakterze członka nadzwyczajnego Kol. Grobelnego, w charakterze cznków zwyczajnych Kol. Kowalewskiego i Kol. Michiewicza.

Prezes:
//Teska

Za zgodność:
Sekretarz.

Warszawa, dnia 20.lutego 1923 r. 433

U C H W A Ł A

RADY NADZORCZEJ Stow.Mech.

z dnia 19.lutego 1923 r.

I. Wobec tego, że Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Mechaników w Ameryce, odbyte w Toledo w dn.7,8.9 i 10. stycznia 1923 r., nie orjentując się widocznie w stanie organizacyjnym i finansowym przedsiębiorstw Stow. Mech., powzięło uchwały, które w skutkach swych mogą wprowadzić jeszcze większy chaos organizacyjny i finansowy

/uchwała III.-punkty 1,2,3,/ -

II. Wobec faktu, że Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Mechaników w Ameryce przeszło do porządku dziennego nad ~~faktem~~ istnieniem Rady Nadzorczej Stow.Mech. i ustanowiło zarys nowych władz Stowarzyszenia Mechaników.-

III. Wreszcie wobec rezolucji byłych dyrektorów z dn.9. stycznia 1923 r.

oświadczamy, że jesteśmy zmuszeni wyciągnąć konsekwencje z naszego oświadczenia, złożonego na posiedzeniu Rady Nadzorczej dnia 4.stycznia 1923 r. - i zgłaszamy rezygnację ze stanowiska członków Rady Nadzorczej Stowarzyszenia Mechaników.-

Grudziądz, dn 21 marca 1927r.

435

O K Ó L N I K Nr. I.

Nowi członkowie. Na zebraniu Zarządu w dniu 12 marca przyjęto kol. Bronisława Sawła, jako członka nadzwyczajnego, kol. Michała Zempińskiego, jako zwyczajnego, kol. Władysława Cieszyńskiego, jako zwyczajnego członka do Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich.

Fotografje. Uprasza się pp.kolegów, Zasadzkiego, Dr. Ulatowskiego Zagierskiego, Pełkę, Stefańskiego, Teskę, Wiertelosza, Markwiosa, Kunerta o nadesłanie do sekretarjatu Syndykatu swoich fotografji, celem prowadzenia ewidencji.

Członkowie zwyczajni Na zebraniu Zarządu przyjęto jako zwyczajnych członków, którzy dotychczas byli nadzwyczajnymi kol: Stefańskiego i Szczukę.-

Zamulowano przynależność. Do Syndykatu na Zarządzie dn. 12 marca wobec wyjazdu pp. Rudolfa Torczyńskiego, Henryka Wawrzyniaka, Machalewskiego, który wyjechał i sam zgłosił ustnie wobec sekretarza wystąpienie, Djonizego Kowalskiego, który wystąpił zamulowano członkostwo p. H. Wnukówny, oraz p. Józefa Kisielewskiego.

Nowy Zarząd. Na walnym Zebraniu w dniu 12 marca wybrano Zarząd w składzie następującym: kol. Teska, prezes- kol. Wasilewski- wiceprezes- kol.- Sobociński, sekretarz- kol. Zagierski- skarbnik, zastępca sekretarza-kol. Żydko, radni kol. Formański, Purwin, Szczuka , Błoński.

Do komisji rewizyjnej wybrano: kol. Kruszewskiego, ks. Łukaszkiewicza i kol. Cieszyńskiego. Komisja ekonomiczna i wydawnicza: Koledzy Sokołowski, Żydko, Szczuka, Szyszyłowicz, Kiełbratowski.

Sąd honorowy, Koledzy: Sokołowski, Zasadzki, Makowski, jako zastępca Dr. Ulatowski.

Składki Przypomina się pp. Kolegom o składkach za I półrocze r.b. w wysokości 10 zł., które nadesłać należy na ręce skarbnika, kol. Zagierskiego, Grudziądz, Gazeta Grudziądzka.-

P r e z e s

/ T e s k a /

SYNDYKAT DZIENNIKARZY POMORSKICH

Za zgodność

S e k r e t a r z.

1927

Grudziądz, dnia 14 czerwca 1927.r.

O k ó l n i k Nr. 2.

S k ł a d k i : Zaledwie kilku kolegów zapłaciło składki za pierwsze półrocze. Przypomina się wszystkim, którzy zaniedbali obowiązki uregulowania swych rachunków, aby najpóźniej do 5 lipca r.b. swój stosunek do Syndykatu wyjaśnili, gdyż zgodnie z uchwałą Zarządu nastąpi rewizja przynależności do Syndykatu opieszałych członków . Składka za pierwsze półrocze wynosi 1o zł. Przesłać pieniądze należy na ręce skarbnika kol. Zagierskiego, Grudziądz Gazeta Grudziądzka.

O d z n a k i : Są już do nabycia srebrne ładnie wykonane odznaki przynależności do Syndykatu. Cena takiej odznaki wynosi 7 zł. z przesyłką 8 zł. Nabyć odznaki można u skarbnika za uprzedniem nadesłaniem należnej kwoty.

Zjazd Syndykatu :Na ostatnim posiedzeniu Zarząd Syndykatu postanowił Zjazd w Gdańsku odwołać, a to ze względu na nieprzyjazne stanowisko Senatu Gdańskiego. Decyzję tę Zarząd rozpowszechnił przez komunikat Pat a i Ajencję Wschodnią.

K a r y k a t u r y : Niektórzy koledzy mają wykonane przez art. mal. Franowskiego swe karykatury, które ukazały się swego czasu w Gońcu Nadwiślańskim. Wykonawca tych rysunków prosił Sekretarjat o zawiadomienie pp. Kolegów, że oryginały tych karykatur gotów jest sprzedać zainteresowanym w cenie po zł.5.- za szt.

Zazgodność

Prezes

/-/ Temke

Sekretarz

439

O k ó l n i k Nr. 3.

.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-

1/. Na uroczystościach odsłonięcia pomnika Sienkiewicza w Bydgoszczy-reprezentowali Syndykat z upoważnienia Zarządu kol. Formański i kol. Sobocinski.

2/. Do Syndykatu przyjęto na Zebraniu Zarządu nowych członków : kol. Wesego /z Agencji Wschodniej Toruń/ kol.Burczaka /Pat Toruń/ oraz Ks. Zyndę w charakterze członka nadzwyczajnego.

3/. Zarząd na posiedzeniu swym w dniu 28.lipca postanowił zwołać zebranie Syndykatu do Wąbrzezna dn.17.i 18. września br.

4/. Sprawa budowy domu Syndykatu nad morzem utknęła wskutek trudności związanych z nabyciem ziemi. Ażeby uzyskać od Min.Ref. Rol.plac pod budowę, z ramienia Syndykatu wyjedzie do p.Ministra Staniewicza delegacja w składzie następującym:

kol. Teska,kol. Wasilewski, kol. Sokołowski

5/. P.P. Kolegów uprasza się, aby składek nie nadsyłali do sekretarza syndykatu, tylko do skarbnika kol. Zagierskiego.

SYNDYKAT DZIENNIKARZY POMORSKICH

Za Wł. Zt.

-Okólnik nr.4-

441

Szanowny Kolego!

W załączeniu przesyłamy porządek obrad Zjazdu oraz program Zjazdu Syndykatu, mającego odbyć się w dn.17 i 18 września w Wąbrzeźnie.

Zjazd ma omówić i załatwić kilka ważnych spraw, miasto i powiat Wąbrzeźno poczyniły wszelkie przygotowania do należytego przyjęcia członków Syndykatu, przeto trzeba, by nikogo z kolegów nie zabrakło. Zjazd powinien być liczny i zapewne będzie, gdyż spowoduje on minimalne wydatki.

Na Zjeździe wydane zostaną n o w e legitymacje.

Dotychczasowe unieważnia się, nowe legitymacje otrzymają jedynie ci koledzy, którzy najpóźniej na Zjeździe uiszczą zaległe składki /conajmniej za okres do 30 czerwca br./

Na Zjeździe można będzie nabyć u skarbnika odznaki Syndykatu, w cenie 7 zł. Odznakę tę posiadać powinien bezwarunkowo każdy członek Syndykatu.

PORZĄDEK OBRAD ZJAZDU SYNDYKATU DZIENNIKARZY POMORSKICH

w WĄBRZEŹNIE w dn.17 września 1927 r.

1. Komunikaty i sprawozdania Zarządu.

   a/Stan kwestji biletów kolejowych-Ref.kol.Błoński

   b/Sprawa budowy domu dziennikarzy na Helu-Ref.kol.Wasilewski

   c/Kwestja płac dziennikarskich -Ref.kol.Formański

2. Wolne głosy i wnioski bez uchwał.

SYNDYKAT DZIENNIKARZY POMORSKICH

jeśli by pocuł się zwol. od cnoty

Cierp pol. nar pol. się ziem - powrót ojca [illegible] post. się [illegible] Do gest
Naród ubóży swe pust. zupe i lea — popeł samob.

Ore w oczes proj — z mrem do woln — naród [illegible] [illegible] [illegible] i dług
ra się [illegible] manow. Trud Tata [illegible] i dobych [illegible] [illegible]
swego kwiat ducha nie odnalezł. W walka porbyć w [illegible] zebrem
prawie ich wart i ich celow swego bytu, odbyć od [illegible] i od nar
swych propoz

Z ziemi nadrzędy do życia mocny Siły zgo duchowe
są w naprawie, klęska zapisze się wielky

Ore w ore proj — z wrogi do woln z ziem nadzy do życ mocnym-
nar stan się po narow, wiem nie dla siebie zrobi [Wiele ojc
go wrogą. Drug dzień] Zmagają się [illegible] [illegible] i ida, [illegible]
i ideały ojców walczy z [illegible] nie, [illegible]. z [illegible]
z [illegible] ciała. Drab [illegible] ideałów ze [illegible] z pozos mobyć
Tam ci prawdy Boży ojci wrogie [illegible]

Twor ludz ojców [illegible] dzieł, [illegible]
nie być pier w ch odzal samy siebie, [illegible] [illegible] za wsz swego duch
ojcow za wsz dawyć pun ojzad mu dan mędrca. Drab
a często nam myl cel zasta mu „cel. wiek a dalek"
nie zrozum pier w ciem [illegible] i na ciem pole zgorzeli.

Sita nar pol — w ideałach [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — nie
[illegible] ale zrzu dzi pier pusci być rad wszyscy dpolsk

[illegible]
Pol. sy [illegible]

Bydgoszcz dnia 14.9.23

Wielmożny Sąd Pokoju
Bromberg

Donoszę ujmr. iż pan Kirsta był dziś i mówił że nie może w sobotę sprawy pana Lemańskiego załatwić tylko dopiero w poniedziałek, w którym to poniedziałek załatwi danej W. Panu znać telegraficznie

z poważaniem

Ruszkowski

Stanisław Ruszkowski
Dom Osadniczy
Bydgoszcz, ul. Hermana Franklina 1a tel. 889

449

Polityka a ekonomja

Gospodarstwo narodowe jest częścią życia społecznego i dlatego musi być rozważane w związku z objawami społecznemi. Ustroje państwowe, prawne i gospodarcze są bowiem wzajemnie uwarunkowane i są cząstkami jednej całości. „Gospodarczość — powiedział kiedyś Schmoller — opiera się na uczuciach, na duchowym i moralnym rozwoju, na uporządkowaniu współdziałania uczuć naturalnych i sojuszy". To też wszystkie kierunki polityki państwowej odbijają się na ruchach ekonomicznych tak, jak na harfie eolskiej odbijają się wszystkie prądy atmosfery.

Te zasady musimy sobie w pełni uprzytomnić osobliwie w chwili, gdy waluta nasza ma pozyskać debit na rynku wszechświatowym. Oczywiście, oszacowanie tej waluty zależeć będzie przedewszystkiem od jej wewnętrznej wartości i od równowagi w naszym bilansie płatniczym. Ale ważki wpływ wywierać tu będą również kierunki naszej ogólnej polityki. Zwróciliśmy już na tem miejscu uwagę, że nastroje polityki zagranicznej będą współczynnikami w kształtowaniu się kursu złotego.

Jest inny jeszcze fakt polityczny, który tu jako ważki pierwiastek wchodzi w grę. Fakt ten w tej chwili już wywiera pewien ucisk na nasze stosunki międzynarodowe. Łatwo odgadnąć, że mamy na myśli sprawy naszych mniejszości narodowych. Rząd spostrzegł się dopiero w ostatnich czasach, że zagadnienie to jest fatalnie zaniedbane, że nacjonalistyczne tendencje wyrządzają nam w tym kierunku dotkliwe szkody. Szkody te niekiedy uwydatniają się bezpośrednio, narażając skarb na poważne straty. Tak było z wywłaszczeniem kolonistów niemieckich. Teraz trzeba za ten krok nieopatrzny płacić wysokie odszkodowanie. Tem niemniej dolegliwe są ujemne skutki, wynikające pośrednio z nieprzezornej i reakcyjnej polityki narodowościowej. Nie tylko osuwają one reputację Polsce w świecie kultury, ale nadto dezorganizują nasz związek z Ligą Narodów, co już zupełnie konkretnie odbija się na interesach politycznych, a więc i ekonomicznych.

Trzeba stwierdzić, że niemal wszystkie wydatniejsze organy prasy ekonomicznej na całym świecie z wysokiem uznaniem odniosły się do reformy finansów, przeprowadzonej przez p. Grabskiego. Wszystkie one podnoszą szczególniej zasługę, że naprawa została dokonana samopomocą, własnemi siłami, bez przyczynienia się obcych kapitalistów. Ale równocześnie w tych samych organach spotykamy się z cierpkiemi uwagami na temat naszej polityki, zwróconej przeciw mniejszościom, a podważającej interesy gospodarcze. Z nielicznemi wyjątkami pism francuskich, zagraniczna prasa ekonomiczna, która zaleca opinji świata dążenie do pokoju, do humanitaryzmu, do zaniechania waśni, wywodzi, że rzekomo jedną z przeszkód jest drażniąca w sprawach narodowościowych polityka Polski. Rzecz prosta, iż w argumentach tych zawiera się sporo nieprawdy, fałszu i podjudzań, spływających z niechętnej, albo wprost wrogiej nam agitacji. Atoli są tu, niestety, i argumenty prawdziwe, zapewniające „dossier" Ligi Narodów. Na tym materjale skarg, umotywowanych faktami, opierają się już akty oskarżenia różnych kół finansowych, a, co gorzej, różnych stowarzyszeń, rozstrząsających sprawy społeczno - gospodarcze ze stanowiska teoretycznego.

I oto czytamy między innemi, że Polska dała dowód, iż posiada zarówno materjalne, jak intelektualne siły, aby odegrać wybitną rolę w rodzinie narodów kulturalnych, ale nie wykazała jeszcze dostatecznych sił moralnych. Polityka szowinizmu, polityka, trzymająca na uwięzi rozwój narodów, połączonych z państwem polskiem, nietylko szkodzi wewnętrznej spoistości państwa, lecz na zewnątrz tworzy podniętę antagonizmów międzynarodowych. A to nie pozwala jeszcze mieć pełnego zaufania do sanacji skarbowej, która musi spoczywać również na podwalinach wewnętrznego pokoju.

Jeżeli w odpowiedzi na to z łamów naszej prasy prawicowej rozbrzmiewają wymysły pod adresem „hajdamaków", oraz „anonimowego mocarstwa", to metoda taka nie usuwa przyczyn niechętnych nam nastrojów. A nie jesteśmy gospodarczo dość silni, by lekceważyć sobie te fakty.

Świeżo ogłoszone zostały cyfry, wskazujące udział Polski w handlu międzynarodowym. I oto okazuje się, że z pośród 8-u państw (W. Brytanji, Francji, Włoch, Belgji, Niemiec, Czechosłowacji, Polski i Rosji) suma obrotu międzynarodowego Polski stoi na przedostatniem miejscu, poczem w samym końcu następuje Rosja. Obrót nasz za rok 1923 we frankach złotych (suma przywozu i wywozu) stanowił 2,3 miljardów, gdy nawet Czechosłowacja, o połowę mniejsza od Polski, miała 3,4 miljardów. Prawda, że Polska miała bilans handlowy czynny (przewyżkę 79 milj. fr.), a Czechosłowacja miała bilans bierny, lecz bilans pasywny wykazywały wszystkie państwa. Bilans handlowy, sam przez się, czyli zestawienie przywozu i wywozu, nie określa jeszcze sił gospodarczych danego kraju. Rozstrzygającym jest tu bilans płatniczy. W każdym razie dane bilansowe przekonywują, że Polska nie rozwinęła jeszcze należycie obrotu swego handlu zewnętrznego. Obrót nasz jest 3 razy mniejszy od włoskiego, 2 i pół razy mniejszy od belgijskiego, jeśli już pominiemy wielokrotnie wyższe obroty Anglji, Francji, a nawet tak zniszczonych Niemiec. (Suma obrotów Niemiec wynosi 15.2 miljardów). Otóż Polska musi nawiązać nowe stosunki międzynarodowe, jeśli ma podążyć za ogólnym prądem gospodarczym. A w tej sferze nastroje życzliwości lub niechęci mają ważkie znaczenie. Wprawdzie góruje zawsze interes, lecz, zanim przekonać się można, czy interes będzie korzystny, rozstrzyga uczucie polityczne, które urabiane jest przez nastroje różnych żywiołów, ścierających się na rynkach światowych.

Jeśli Czechosłowacja prześcignęła nas w obrotach handlowych, to niewątpliwie dlatego, że prowadzi lepszą politykę zagraniczną, że, choć ma w swojem łonie większe bodaj od naszych antagonizmy narodowe, to jednak umie na zewnątrz tłumić ich wybuchy.

Nareszcie więc rząd nasz zrozumiał, że należy sobie ustalić program w sprawach mniejszości narodowych i stłumić niechęci, promieniujące dokoła. Jest to nakaz nietylko polityczny, lecz tak samo gospodarczy. Trzeba żyć w atmosferze pokoju, by rozwijać swój bilans ekonomiczny. A bez tego rozwoju państwo nie wzniesie się na taki poziom sił kulturalnych, którego wymagają nasze zadania dziejowe i potrzeby wewnętrznego postępu.

St. A. Kemnner

gielskiej waluty do Wolnego Miasta. Od tej chwili hasło „Gdańsk dla Gdańszczan“ zyskało szczególną sympatję tamtejszych polskich t. zw. „sfer gospodarczych“, jednak odrazu widocznem już było, iż przy zbliżających się wyborach nie odciągnie ono ani jednego głosu od list stronnictw rządowych, występujących do walki pod znakiem dobrodziejstw guldena. P. Pluciński, dla którego najwidoczniej hasło to było nade wszystko ważne, załatwił sprawę w ten sposób, iż z kolei zainspirował listę wyborczą, na której czele znajdowały się nazwiska możliwie najbardziej niepopularne— nawet wśród szerokich mas czysto polskiej ludności w Gdańsku. Z chwilą, gdy wskutek powstrzymania się od głosu ogromnej liczby polskich wyborców, lista p. Plucińskiego poniosła bezprzykładną klęskę, organ prasowy p. Plucińskiego „Gazeta Gdańska“ w całym szeregu artykułów, wywiadów, feljetonów wykazał jasno i dowodnie, że jedyną i wyłączną przyczyną katastrofy był niefortunny wybór naczelnych kandydatów. Hasło „Gdańsk dla Gdańszczan“ zostało ocalone, gdyż w przeciągu dwuch tygodni przemieniło się w hasło lojalizmu polskich mniejszości wobec „rządu“ i „państwa“ gdańskiego, proklamowane uroczyście w dniu 1 stycznia b. r. na łamach niemieckonarodowych „Danziger Neueste Nachrichten“ przez prezesa grupy polskiej w drugim gdańskim Volkstagu i zarazem jednego z głównych przedstawicieli t. zw. sfer gospodarczych polskich w Gdańsku, p. Zygmunta Moczyńskiego.

Niebawem pod auspicjami tegoż samego p. Moczyńskiego utworzona została instytucja, która w arcycharakterystycznem rozróżnieniu subtelności nazwana została po polsku „Polsko-gdańską pomocą handlową“, po niemiecku zaś „Polsko-gdańską handlową służbą“ i której celem było ułatwienie niemiecko-gdańskim firmom ekspansji gospodarczej na Polskę i przez Polskę do Rosji południowej i Rumunji. Jak gdyby dla specjalnego zaznaczenia, że hasło „Gdańsk dla Gdańszczan“ obowiązywać może tylko w stosunku do Polski, ciekawa instytucja utworzona została nie, jak się może należało spodziewać, w połowie z obywateli gdańskich, w drugiej zaś połowie z obywateli Rzeczypospolitej, lecz w połowie z gdańszczan-niemców wyłącznie, w drugiej zaś połowie z gdańszczan-polaków i z

ten uroczyście w specjalnych komunikatach gdańskiego swego od działu rozreklamować. Nacjonalistyczna prasa niemiecka w Gdańsku ponownie pochwaliła „Gazetę Gdańską“ i polską narodową mniejszość, wystrzegając się zresztą starannie jakichkolwiek najsłabszych chociażby ataków ze swojej strony pod adresem idei bojkotu. W ostatnich już dniach p. Moczyński wystąpił z nową deklaracją lojalizmu — tym razem na łamach „Gazety Gdańskiej“. Deklaracja ta natychmiast z wielkim pietyzmem zreferowana została i z wielką serdecznością pochwalona już nawet aż na łamach „Berliner Tageblattu“, przyczem organ berliński oczywiście najzupełniej fałszywie wzmożenie akcji „ugodowej“ gdańskich pupilów naszego przedziwnego nacjonalizmu połączył ze zmianą na stanowisku komisarza Rzeczypospolitej w Gdańsku, pisząc patetycznie o „nowym kursie“ polskim w Wolnem Mieście i snując sobie z tej racji jaknajświetniejsze na przyszłość nadzieje.

„Nowy kurs“, który budzi taki zachwyt ze strony nie najzupełniej zresztą czysto rasowo niemieckiego gospodarczo-wydawniczego koncernu Wolffa w Berli-

Krasina, który wywodzi, że zachowanie się rządu niemieckiego zmusza rząd sowiecki do kompletnego przerwania stosunków handlowych z Niemcami i do likwidacji urzędów, służących temu celowi. Zdaniem Krasina, Rosja winna wycofać się z udziału w wystawie kolońskiej oraz w wystawie drzewnej w Lipsku, a wreszcie zaniechać wywozu zboża i ograniczyć komunikację morską z Niemcami. Podjęcie takich kroków jest oczywiście ciężkie dla Rosji, jednakże wytrzymała ona już znacznie cięższe ciosy. Na każdy cios niemiecki — pisze Krasin — możemy odpowiedzieć dwoma. Dla wywozu rosyjskiego, zwłaszcza o ile chodzi o zboże, możemy łatwo znaleźć nowe rynki zbytu. Handel niemiecki zapłaci w ten sposób za zabawkę policji niemieckiej. Ostateczna decyzja rządu sowieckiego w powyższej sprawie może, zdaniem Krasina, nastąpić dopiero po przesłuchaniu Krestinskiego i Stomoniakowa.

Mordowanie inteligencji w Bolszewji

Moskwa, 11.5. — P. A. T. — Ko legjum kasacyjne sądu najwyż-

jalnego w sprawie kijowskiego „centrum działalności“, zostawia-

gacji handlowej w Berlinie, oburzenie opinji publicznej wzrasta. W związku z tem zwołane były liczne meetingi i manifestacje protestacyjne. W meetingu, zwołanym w Odesie, brało udział około 30 tys. ludzi, przyczem wygłoszono szereg przemówień przed gmachem, zajmowanym przez konsulat niemiecki. Pomimo ogólnego wzburzenia nie notowano żadnych ekscesów.

Berlin, 11.5. — P. A. T. — Donoszą z Moskwy, że konferencja kolejowa rosyjsko - niemiecka, która miała odbyć się w Moskwie 11 maja, została przez rząd sowiecki odwołana. W Odesie przed konsulatem niemieckim odbyły się demonstracje uliczne. Podobne demonstracje miały miejsce w Orenburgu, Charkowie, Kijowie i w innych miastach.

Moskwa, 11.5. — P. A. T. — Przybyli tutaj przedstawiciel polityczny Z. S. R. R. w Berlinie Krestinskij oraz berliński przedstawiciel handlowy Stomoniakow

:o:

Pogrzeb ś. p. Altenberga we Lwowie

Lwów, 11.5 — P. A. T. — Dzisiaj odbył się tu pogrzeb znanego wydawcy i księgarza Alfreda Altenberga. W pogrzebie wziął udział bardzo liczny zastęp publiczności ze wszystkich sfer kulturalnych m. Lwowa. Z Warszawy przybyła delegacja związku księgarzy, w osobach p. Gustawa Wolffa i Ludwika Fiszera. Nad grobem przemawiali m. in.: dyrektor biblioteki Ossolineum dr. Bernacki, który w swem przemówieniu podniósł duże zasługi kulturalne ś. p. Altenberga, jako wydawcy, Imieniem przedstawicieli warszawskich przemawiał p. Gustaw Wolff, imieniem kolegów - księgarzy żegnał zmarłego p. Kazimierz Gubrynowicz, imieniem artystów przemawiał artysta - rzeźbiarz Zygmunt Kuczyński, imieniem literatów — Stanisław Wasylewski.

:o:

Inspekcja Ministra Sikorskiego na Pomorzu

Donosiliśmy już o wyjeździe ministra spraw wojskowych, gen. Sikorskiego, na inspekcję do D. O. K. Pomorze.

Głównym celem inspekcji jest głównie zapoznanie się ze stroną administracyjną D. O. K.; jednocześnie minister spraw wojskowych przeprowadzi inspekcję marynarki przy udziale admirała Porębskiego. W związku z powyższem udać się mają na Pomorze: inspektor wyszkolenia, gen. Osiński, szef administracji wojskowej, gen. Zwierzchowski, zastępca gen. inspektora armji, gen. Kaczyński oraz szereg referentów z poszczególnych działów administracji wojskowej.

Wyjechał również na Pomorze celem towarzyszenia gen. Sikorskiemu przedstawiciel misji wojskowej francuskiej kpt. Trousseau. Powrót gen. Sikorskiego spodziewany jest w końcu b. tygodnia.

Oświata w wojsku

tem związanych przez okres 5-ciu mie
cy wyniosła 6 miljardów mkp.
Ze względu na przybycie do wojska
krutów o dużym procencie analfa-
tów komitet zaopatrzył wszystkie od
iały na terenie całego okręgu w ze-
yty i ołówki (od grudnia do kwiet-
a wydano 33,500 zeszytów, 4.458 ołów
ów, kilkadziesiąt dużych ściennych
ap z granicami Polski, 1,925 elemen-
rzy i czytanek).
Po za tem wszystkie koła opieki po-
pieszyły również z pomocą wydatną
amodzielnie, tak że tegoroczna współ-
raca społeczeństwa z czynnikami rzą-
owemi wyraża się w cyfrach zupełnie
oważnych.
Niezależnie od akcji czysto oświato-
ej komitet i jego koła starają się
a każdym kroku zaznaczyć stałą łącz-
ość między społeczeństwem a woj
kiem, biorąc żywy udział w urządza-
iu obchodów historycznych, w uro-
zystościach pułkowych, w świętach
ożego Narodzenia i Wielkiej Nocy.
Piękne i wdzięczne jest zadanie ko-
itetu, ale też wymaga wytężonej pra
y ze strony osób, które się temu po
więciły, oraz dużych zasobów mate
jalnych.
Dzięki niestrudzonym wysiłkom
złonkiń swego zarządu pań Francisz-
owej Nowodworskiej i Wandy Kilty-
owiczowej, komitet wyszedł obronną
ką z okresu ciężkich chwil finanso-
ych, jakie panowały w kraju, pogłę-
iając i rozszerzając swoją działal-
ość.
Dalsze pożyteczne jego istnienie w
użej mierze zależy od ofiarności serc
aszej publiczności, do których komi-
et opieki nad żołnierzem P. B. K. ma
amiar zakołatać w dniach 13 i 14 ma-
a, urządzając kwestę na oświatę w
ojsku.

451

Dziś 10 stron.

Polski

WA Rok XXVII.
ietnia 1924 r.
E: miesięcznie mk. 3.000.000.—
z odniesieniem „ 3.500.000.—
I miesięcznie „ 3.500.000.—
miesięcznie „ 10.000.000.—
0.000 mk.

ODDZIAŁ ADMINISTRACJI na Lwów — Biuro Dzienników S. Sokołowski i S-ka, Jagiellońska 7, na Kraków — Biuro Dzienników M. Huperzyc, ul. Jagiellońska 7. Filje Administracji na prowincji.

Bydgoszcz: Centralne Biuro Ruchu „Expres" ul. Jagiellońska 70. Płock J. Malowańczyk. Sosnowiec: I. Hlawski.

Koło Księgarnia: F. Bierzwiński. Łódź: „Promień" ul. Piotrkowska 81.

Mk. 250.000, na prowincji i kolejach Mk. 300,000

TEATR OPERETKA
„WODEWIL"
Nowy-Świat 43, gmach zmowy.
DZIŚ
„NAJPIĘKNIEJSZA z KOBIET"
Operetka w 3-ch aktach W. Brommega.
z R. Niewiarowską w roli tytułowej.

Miód pszczelny
Wosk do batików
Przybory pszczelnicze
Stefan Mieszkowski
688. Wspólna 36, brama

Czytajcie „Kurjer Polski"

POWTÓRZENIE PREMJERY
Jubileusz „Qui-Pro-Quo. II. Jazd-Band. III. Szklanka kawy. Łabędzia pieśń. V. Moje tumen. VI. Aktualja. VII. Taniec szkocki.
z udziałem całego zespołu

Ś: A KU-KU!

... (Szaleństwo z miłości) Wstrząsający dramat życiowy w 7 aktach
W akcie IV-ym wykonywa taniec „ASTARTY"
wna wykonawczyni
roli w sens. obrazie „Niesamowite opowiadania"
ódź w Warszawie. Zdjęcia aktualne z ostatniej chwili.

2 serje razem.
LINA
4 całość.
w miesc zniżone.

PAN
Nowy-Świat 40
Jazjki 1.
Ostatni seans 10.30.

osobistym kierunkiem prof. tańców Valenciego ze
ółudziałem znakomitej tancerki Zofji Pflanz. b. solistki
tu Teatru Wielkiego w Warszawie, Rudolfiego wszech-
atowej sławy modernisty. Codziennie od 12-ej w nocy. 710

Tendencyjny komunikat sowiecki.

Po zerwaniu konferencji wiedeńskiej.

Moskiewska radjostacja rozesłała wczoraj komunikat iskrowy, będący typowym przykładem metody informowania zagranicy przez oficjalne organa sowieckie.

Komunikat ten omawia „przybycie do Warszawy szefa oddziału operacyjnego rumuńskiego Sztabu Generalnego gen. Florescu, który został zaproszony przez polskiego ministra spraw wojskowych celem zaznajomienia się z polską organizacją militarną". Według brzmienia komunikatu „pewne koła warszawskie uważają, że zaproszenie gen. Florescu do Warszawy podczas trwania rokowań sowiecko - rumuńskich stanowi wrogą przeciwko U.S.S.R. manifestację".

Powtarzając stały refren o agresywnych zamierzeniach Polski, komunikat sowiecki podaje zmyślone całkowicie wiadomości o koncentracji wojsk polskich na granicy sowieckiej i rumuńskiej i o tem, że „nad Zbruczem odbywają się manewry z udziałem kawalerji, artylerji i eskadr napowietrznych".

Równocześnie urzędowa Rosta donosi o rzekomym przyjeździe do Warszawy agentów Sawinkowa i Petlury, którzy działają jakoby w ścisłem porozumieniu z drugim oddziałem sztabu generalnego.

Tendencja tych komunikatów jest całkiem przejrzysta: Wobec zerwania rokowań sowiecko - rumuńskich w Wiedniu, rząd moskiewski zabezpiecza się, na wszelki wypadek, aby na rzekomy rumuński militaryzm zrzucić odpowiedzialność za ewentualne następstwa zerwania przez się rokowań.

Kadry armji czynnej we Francji.

Przyjęta przez Izbę francuską ustawa, dotycząca kadr armji czynnej przewiduje, iż piechota ma być zredukowana z liczby 173 pułków istniejących w 1914 r. do 68, kawaleria zaś z 78 do 45. Natomiast zwiększone mają być kadry artylerji i wojsk kolonjalnych. Nowa ustawa wprowadza znaczne oszczędności do budżetu wojskowego.

Wielka idea.

W sferze stosunków narodowościowych ostatnio zaszło kilka faktów godnych zanotowania. Pierwszy, to powstanie towarzystwa polsko - białoruskiego w Wilnie, drugi — zorganizowanie się komitetu pomocy dla ukraińców emigrantów w Warszawie. Są to niezmiernie cenne przejawy inicjatywy społecznej ku stworzeniu terenu dla porozumienia się naszego z narodami, zamieszkującemi znaczne obszary Rzeczypospolitej, porozumienia koniecznego dla stron obu, a niezbędnego dla samego państwa.

Bo myli się ten, kto sądzi, że będąc przyrodzonymi gospodarzami Rzeczypospolitej, możemy jednostronnie tworzyć nasz program postępowania z mniejszościami narodowemi. Program ten, jeśli ma być istotnie czemś żywotnem, jeśli to ma uczynić z obywateli nie-polaków prawdziwych synów ojczyzny, nie tylko formalnie lojalnych, ale istotnie przejętych ideą państwa — winien powstać na drodze wspólnego wysiłku.

Polska, walcząca ze swemi mniejszościami, — ma wewnątrz państwa jedną trzecią część ludności we wrogim obozie i połowę reszty swych sił musi zużyć na poskromienie knowań, rozsadzających jej spoistość.

Polska za cenę ustępstw wytargowanych może zdobyć zaledwie neutralność trzeciej części swych obywateli. Siła jej zewnętrzna, siła ekspansywna może odpowiadać w tym wypadku najwyżej ilości Polaków, pozostających w kraju. Roli mocarstwa tak nie osiągnie.

Mocarstwem istotnie zaczynamy być wtedy dopiero, gdy każdy obywatel zrozumie, co go łączy ze wspólną ojczyzną, gdy wszyscy solidarnie stają w szeregu do walki o wspólne cele. Cele zaś te muszą być równie drogie Polakom, jak innym narodowościom.

Piszemy te słowa na przełomie władztwa nacjonalizmu, który ogarnął świat powojenny. Czas abyśmy wreszcie zrozumieli swą misję dziejową i przejęli się należycie ideą państwową polską. Można doskonale gospodarzyć, można znakomicie stabilizować walutę i budować koleje, ale nie można się rozwinąć, gdy rozwojowi temu nie przyświeca jakiś cel jasny, promienny, ogromny, porywający ducha, zapalający umysły i serca.

Fakt, żeśmy tego celu nie mogli ukazać, żeśmy nie odsłonili przed sobą ideałów, do których ma dążyć Rzeczpospolita wolna i niepodległa pomścił się na nas. Oto dla czego najzapalniejsze umysły młodzieży porywa urok tajnych celów spiskowych Oto dla czego szerzą się, jak chwasty, różne pogotowia, loże, zakony, a z niemi razem antysemityzm, partyjnictwo zaściankowe, oszczerstwo, zanik autorytetu, niezdolność uwielbienia istotnej wielkości ducha, prawdziwego bohaterstwa, ni woli niezłomnej.

Anglja umiała ukazać swym obywatelom cel wielki — panowania na morzu. Arabowie, natchnieni ideą koranu, ruszali na wielkie światy. Syn rewolucji — Napoleon Marsyljanką rozpłomieni serca narodów, zanim mieczem szedł kreślić im prawa.

Czyż my, Polacy, nie mamy tej wielkiej idei, któraby równie magicznie mogła działać i budzić w nas siły, a podziw świata całego?

Słusznie mówił na jednym ze swoich wykładów prof. Kamieniecki, że dwie idee dziś wstrząsają ludzkością. Jedna — to dyktatura proletarjatu. Druga — to wyzwolenie małych i budzących się do życia narodów. Pierwszą podnosi Związek Sowiecki, drugiej rzecznictwo myśmy objąć powinni.

Wynika to z naszych dziejów, które w tak tęczowych barwach narysował nam A. Chołoniewski, malując obraz niebywałej, nieznanej nigdzie tolerancyjności polskiej, ciążenia do nas wszystkich uciemiężonych. Wynika to z tradycji porozbiorowej, która kazała Polakom dążyć wszędzie, gdzie krew się lała za wolność. A dalej. Przecież te narody, które się w granicach naszych znalazły, budziły swe własne poczucie narodowe przy polskiej pomocy.

Pod polskiem panowaniem rozkwitała akademja kijowska. Pierwsze teksty litewskie drukowali i opracowywali Polacy. Śród pierwszych pionierów ruchu ukraińskiego i białoruskiego spotykamy Polaków. Jest to najistotniejszą, najżywotniejszą prawdą, którą można przysłonić na chwilę, ale wytrawić z pamięci ludzkiej niepodobna, bo zawsze pozostanie w niej owo hasło szczytne co na sztandarach polskich widniało: „za naszą wolność i waszą". Idea ta, co rozsadzała świat stary musi spoić Polskę nową.

Wokoło Polski i dziś grupuje się Łotwa, Estonja. Ku niej spogląda daleka, ale pod groza tego samego niebezpieczeństwa żyjąca Finlandja, z nią sojuszu szuka i ten sojusz zawiera Rumunja. Ku nam spoglądają Słowacy, stapiani w tyglu czeskim, od nas wyglądają pośrednictwa i bezpieczeństwa poręczeń Węgry — misja dziejowa Polski, wielka misja pokojowa narzuca się dziś z tą samą siłą, jak wtedy, gdy do tronu Jagiellonów szły miasta pruskie i Inflanty i Wołosi.

Tę misję za wszelką cenę chce nam wyrwać Rosja wytwarzając piemonty irredenty ukraińskiej czy białoruskiej, przeciw nam skierowanej. Nie lekceważymy tych prób, które już dziś doprowadziły do rozwoju średniego, a nawet wyższego szkolnictwa tych narodów, a nawet do tworzenia oddziałów wojsk o charakterze narodowym. Szachować nas pod tym względem chcą Czechy i Litwa. Mamy powody sądzić, że kolos sowiecki nie długo wytrzymać zdoła na tej drodze — Czesi i Litwini zaś zbyt są przesiąknięci jadem szowinizmu, by zdołali pod tym względem coś uczynić. Nie oni też stoją istotnie na zawadzie naszej przyszłości. Najgroźniej podmywają z obcych, zabarwych szkół wyniesiony nacjonalizm i eksterminizm wewnętrzny, okryty płaszczykiem patrjotycznego frazesu.

On to robi z naszego życia publicznego pole waśni wewnętrznych. On, drażniąc t. zw. mniejszości, pcha je do nierozważnych i szkodliwych manifestacyj, jakie urządzano w czasie uznania naszych granic, w czasie zgłoszenia pretensji Polski do Kłajpedy i przy innych okazjach. On czyni z nas państwo, do którego wewnętrznych sporów mieszają się czynniki zewnętrzne dla obrony „pokrzywdzonych."

Ioto te dwa fakty podniesione na wstępie, te dwa wydarzenia, które przeszły niemal niepostrzeżenie przeciwstawiają płytkiej i powierzchownej frazeologji nacjonalizmu twórczy czyn. Rodzi się zupełnie realna, zdrowa koncepcja Rzeczypospolitej, stojącej na straży praw tych, co w rozdrobnieniu są słabi — co razem tworzy jedną z najwalniejszych potęg świata. A im bardziej wzrastać będzie imperjalizm sąsiadów, tem większa będzie owa potęga, tem pewniejszy jej los, a w starciu z nią — Grunwald dla wrogów.

Ad. U.

Warfare zycie charakter cel

— cztowiek } zdobycie
inwazja } zdobycie

Z sali odczytowej.

455

(„Polityka zagraniczna Polski".)

Pod tym tytułem wygłosił wczoraj odczyt prof. Witold Kamieniecki.

Prelegent znakomicie scharakteryzował wzajemną zależność państw od siebie, stwierdzając, że niema zagadnienia międzynarodowego, któreby w ten czy inny sposób nie dotykało interesów każdego mocarstwa. Liga Narodów, w której o sprawach Chili może mówić Finlandia, jest żywym tego dowodem. Stąd ważność polityki zagranicznej. Ale stąd też i potrzeba uświadomienia o jej celach w społeczeństwie demokratycznem całego ogółu obywateli i dalej potrzeba tradycji dyplomatycznej.

Prof. Kamieniecki następnie omówił naszą sytuację i system obrony granic przez przymierze bałtyckie i porozumienie z Rumunją, której dobre stosunki z Węgrami muszą nam leżeć na sercu, co zapewni nam pokój na wschodzie. Na zachodzie sojusz z Czechami i Francją zapewni nasze granice. To wszystko muszą uzupełnić szczere i dobre stosunki z Anglją.

Nadzwyczajnie ciekawą była koncepcja czynnej polityki polskiej, którą podał p. Kamieniecki. Polska chlubiła się swą tolerancją. W epoce rozbiorów Polacy w dziejach rozbudzenia ruchu narodowościowego odegrali ogromną rolę. Tę rolę pełnić musimy dalej. Kształcić narodowości słabsze, budzić w nich samopoczucie, oto nasze zadanie.

Dwie idee dziś walczą o zwycięstwo idea wolności narodów i idea dyktatury proletarjatu. Niechże ta pierwsza znajdzie w nas oparcie.

Za doskonały odczyt dziękowano prelegentowi serdecznemi oklaskami. Klubowi Społeczno - Politycznemu należy się wdzięczność za urządzenie cyklu wykładów, stojących na takim poziomie.

a. s.

22/III

w sprawie niniejszej cały ciężar [illegible] twa przeniósł się na rozprawę główną. Sąd postanowił rozprawę odroczyć i odesłać akta tej sprawy do śledztwa celem uzupełnienia.

Po tej decyzji nastąpiło oświadczenie prokuratora, iż zastrzega on sobie wniesienie zażalenia nieważności co do niezatwierdzenia przez Sąd jego protestu w sprawie powołania niektórych świadków obrony.

WALNE ZGROMADZENIE SYNDYKATU DZIENNIKARZY WARSZAWSKICH.

Nadzwyczajne walne zgromadzenie syndykatu dziennikarzy warszawskich odbędzie się w niedzielę 23 b. m. w gmachu sejmu o godzinie 12-ej, względnie o godz. 12.30, bez względu na komplet. Na porządku dziennym są następujące sprawy: a) sprawa regulaminu udzielania zapomóg, b) sprawa sądu rozjemczego, c) sprawa zakupu akcji Banku Polskiego, d) sprawa osiedla dziennikarskiego.

obowiązującego emerytów do przedstawiania co miesiąc zaświadczeń policji. Wskutek tego książeczki emerytalne będą stale w kasie, a właściciele ich będą otrzymywali emerytury na zasadzie legitymacji lub dekretów, co da i kasie możność obliczania zawczasu należności każdego emeryta. Do czasu wprowadzenia, tej inowacji wydano polecenie bardziej uprzejmego traktowania emerytów, (ze szczególnem uwzględnieniem słabych, chorych, i mieszkających daleko i nie zmuszania ich do dwukrotnego przyjazdu po odbiór emerytury).

OPŁATY ZA PASZPORTY.

Rada Ministrów dn. 10 marca uchwaliła powierzyć komisji w składzie ministrów: spraw wewnętrznych, skarbu oraz przem. i handlu pod przewodnictwem min. reform roln. p. Ludkiewicza opracowanie w jaknajbliższym czasie projektu rozporządzenia, normującego opłaty za paszporty zagraniczne. (PAT.)

Wszelki postęp ludzkości na jakiemkolwiek polu, każde zdobycie przez ludzkość „dobra", czy to moralne, czy to materjalne, okupuje się zawsze większą lub mniejszą ofiarą; jest to reguła i zarazem tajemnica życia na ziemi. Wielka wojna zadała narodom Europy głębokie rany, społeczne i gospodarcze, które ~~nie~~ mogą być zagojone; ale jednocześnie ta sama wojna przyniosła możność wielu ciemiężonym dotychczas narodom, wprowadziła w stosunki międzypaństwowe zasadę sprawiedliwości międzynarodowej, prawo samostanowienia o sobie narodów.

Jakkolwiek okupiony wielkim rozlewem krwi i ogromem prywatnych nieszczęść, został jednak zrobiony duży krok ku lepszemu jutru ludzkości. Teraz chodzi o to, aby w przyszłości, dodatnie wyniki i zmiany, od których istotny postęp zależy, były osiągane przy możliwie najmniejszej sumie ofiar.

Nauczona bolesnem doświadczeniem ostatniej wojny, Europa

459 1.

Rola dziejowa Polski w „Przedświcie".

1. Warunki i okoliczności towarzyszące napisaniu poematu. 2/ Mesjanizm a Krasiński 3/. Filozofja Krasińskiego 4/ Trzy wizje w „Przedświcie" 5/. Zgliście nie pieśni, wstanicie czyny moje.

Abyśmy uświadomić sobie rolę dziejową Polski w „Przedświcie" musimy poznać wszelkie warunki towarzyszące jego powstaniu, a więc: mandaty odbrnek narodu celem odbycia niepodległości, cały kraj jęczący pod ciężką ręką zaborcy, a przedewszystkiem najważniejszy czynnik: idea mesjanizmu, która w owym czasie wzięła początek najświatlejszych umysłów. Rzecz prosta że i nasi trzej Wieszcowie nie byli wolni od tego: tym czynnik, który wywarł decydujący wpływ na ich dzieła. Wierzyli że gdy wszystkie

środki zawiodły nie pozostaje nic innego jak zdać się na Łaskę Bożą, lecz nie można poddawać się zwątpieniu, które jest prostą drogą do spodlenia. Polska w upadku i poniżeniu - to kara za grzechy ojców, lecz Bóg w swoim nieskończonym miłosierdziu daruje winy i udzieli nam nagrody w postaci wolności.

Zapoczątkowali społeczeństwo z tą ideą liczni mariaperci jak: Brodziński, Mickiewicz, lecz najdalej posunął się Krasiński rozwijając myśli zawarte w „Księgach Pielgrzymstwa" i nazywając Polskę Chrystusem narodów.

Żeby zrozumieć to określenie które, jak chce Krasiński, ma być filozoficzną prawdą a nie poetycką przenośnią, musimy poznać głębiej wytyczne idei mesjanistycznej.

W prądzie tym tkwi przekonanie społeczeństwa o swej wyższości nad innymi narodami, poeta

481

drzącej z przypisywania sobie wyjątkowego posłannictwa charakteru wyższego, religijnego.
Wprawdzie inne narody też ulegały mistycyzmowi, lecz nie w tak wysokim stopniu jak Polska.
Ideę tą wzniecił Towiański, a Krasiński przyjmuje ją i doprowadza do najdalej idącego następstw. Według niego, rola Polski, jako Mesjasza jest tylko wtedy możliwą do pomyślenia kiedy możemy logicznie wyprowadzić zadania narodu - duchowego wodza innych społeczeństw i jeśli okaże się, że naród ten może przyjąć tak ciężkie brzemię na swoje barki. Stwierdza że nadchodzący okres wymaga państwa pierwowzoru i określa jego cechy, które mu się wyróżniać. Naród taki musi przebyć męczeństwo, aby dać dowód nieśmiertelności, mieć znaczenie przeszłość a w niej ukazywać cechy przyszłości. Kwalifikujące go do roli pierwowzoru. Rzecz jasna, że tylko

Polska nadaje się do tej roli i wykazuje wszelkie cechy niezbędne.

Jak wszystkie kierunki naukowe tak i mesjanizm ma jakieś głębsze podstawy filozoficzne. Rozwijali je liczni uczeni, że wspomnę tylko: Hegla, Hoene-Wrońskiego, Cieszkowskiego i inni.

Podstawą filozofji Krasińskiego stało się hegelowskie pojmowanie świata. Istotą świata jest duch myślący, a więc prawa myśli są prawami świata. Myśl przechodzi od jakiegoś pojęcia do jego przeciwieństwa a potem oba zespala w wyższą całość. Jest to prawo trójcy dialektycznej że: teza + antyteza = synteza. Dopełnia to Cieszkowski stwarzając nową filozofję historji. Według niego trzy pojęcia stanowiące istotę świata to: byt, myśl, czyn. Była epoka najwyższego rozwoju bytu - świat starożytny.

najwybitniejsza przewaga myśli dotyczy się w okresie chrześcijańskim, a teraz musi nastąpić epoka czynu. Stanie się to wtedy, gdy ludzkość potrafi myśl zrealizować i w byt zamienić.

Oto są główne podstawy filozofji autora „Przedświtu" propagatora hasła: pozytywalności przyszłości.

Byt i myśl zespolone, czyli ciało i dusza, rozwijają się niewspółmiernie i stąd u człowieka walka ciała i duszy, w której naprzemian obie ulegają. Gdy walka ta ustanie a byt stanie się myślą duch będzie doskonały i wstąpi w sferę rozwoju zaziemskiego. Zanim do tego dojdzie duch musi ewolucję twórczą przebyć na ziemi. Wartości i zdolność do takiej przemiany przyniesie z sobą trzeci nadchodzący okres Królestwa Bożego na ziemi, epoka Ducha Św.

Nastąpi epoka uświęcenia i uniesmiertelnienia narodów. Polska u Krasińskiego nie będzie apostołem nowej idei, tylko jej twórcą i wzorem.

I wystawiają się przed natchnionym wzrokiem poety trzy wizje. Pierwsza starej, umarłej Polski, obie następne Tej co będzie, Ojczyzny-Mesjasza.

Odpadają płyty grobowców, rozwierają się trumny i wychodzą z nich przedstawiciele dawnej Polski:

"..... etnikenaty"
"Dawne Króle, radne panny"
"Rycerze i hetmany".

Zgoła „darmo się wrył w te czoła" bo jaśnieje na nich wiara i nadzieja:

„Lwi się szlachty stara siwiznosić"
I niewoli wzgarda bucha".

I z głębi zbolałego serca Wieszcza wyrywa się

Pytanie: Dlaczego roztrwoniliście Ojczyznę?
Potomkom waszym nic nie zostało:
„... ni potęgi, ni pieniędzy"
tylko „ rozebrane kraju ciało"
Widmo wzdychają, wyciągają opancerzone
żelazem prawice jakby do przysięgi, że zarzut
jest niesłuszny, a wódz nieskazitelny tej
co „ ani z woli ani z woli" powstał, udziela od-
powiedzi: że Bóg miłosierny nie zezwolił by
Polska wzorem innych narodów spodlała,
lecz spuścił karzącą rękę aby Ojczyznę wyrwa
z pod niej lepszą i była wzorem dla innych.
„Los nas przebrał w wyższą dolę"
„Ku tej Polsce która będzie."
Jeszcze w tym wieku z krwi i niedoli wyjdzie lud
wybrany, silny duchem jak stal, lepszy. Spełni
się Chrystusowa ofiara Polski.
I zdaje się paccie że widzi Królową Koronę

Polskiej na czele zbrojnych hufców. Powiewają
bunczuki, szumią skrzydła husarskie, szczę-
kają miecze i kopje a oni postępują za wzorem
utkwionym w najwyższą Panienkę.
Poeta wierzy że naród Polski, lud Matki
Boskiej, zwycięży wtedy dopiero gdy:

"... na tym świecie
wzrosną życia kształty trzecie"

Lecz "kiedy to nastąpi Bóg tylko jeden wie.
Ukazuje się trzecia wizja.
Polska zmartwychwstała, triumfująca.
Najdalszy zerwanie, miecz na piersi zawiesz-
ony, a na nim „trzy Korony"

„po trzech dawnych świata panach".

Ręka ściska głownię szabli, a na dłoni ma
wyryty „Chrystusowy znak boleści", stygmat
męczeństwa z którego ścieka krew. A wokoło
niej gromadzą się inne duchy, lecz nie tak

464

potężne, nie tak wielkie i imponujące.
Są to chmury „tego świata Który będzie", uosabiają innych narodów gdzieś za Polską przewodniczką.
Obsypują ją różami i przykrywając wznoszą ją jako „Boże piękno" i dają koronę świata. Et z nieba słychać głos Pana nad Panią:

„Jak ja syna niegdyś dałem"
„Tak ja Polskę daję ciebie!"

Stwórca wznosi Polskę za córkę i oświadcza że ona - a tedy Prawda cała to jedno. Daje duchowe przewodnictwo nad innemi narodami i rozkazuje wieść świat „czynów chórem".
I jak wszystkie chmury w idealnej zgodzie wzięwszy się pod ręce poszły za Polską, tak i wszystkie narody będą naśladowały naszą Ojczyznę.
Krasiński wierzy że nadszedł czas odkupie-

ma świata przez Polskę i woła: „zginie nie pieśń, wtornie czyny moje", bo jest nadeszła ta wielka chwila Kiedy myśl przyobleczona w kształty słowa umarła zamienić w czyn.

X Łk 2 grek powszy rano

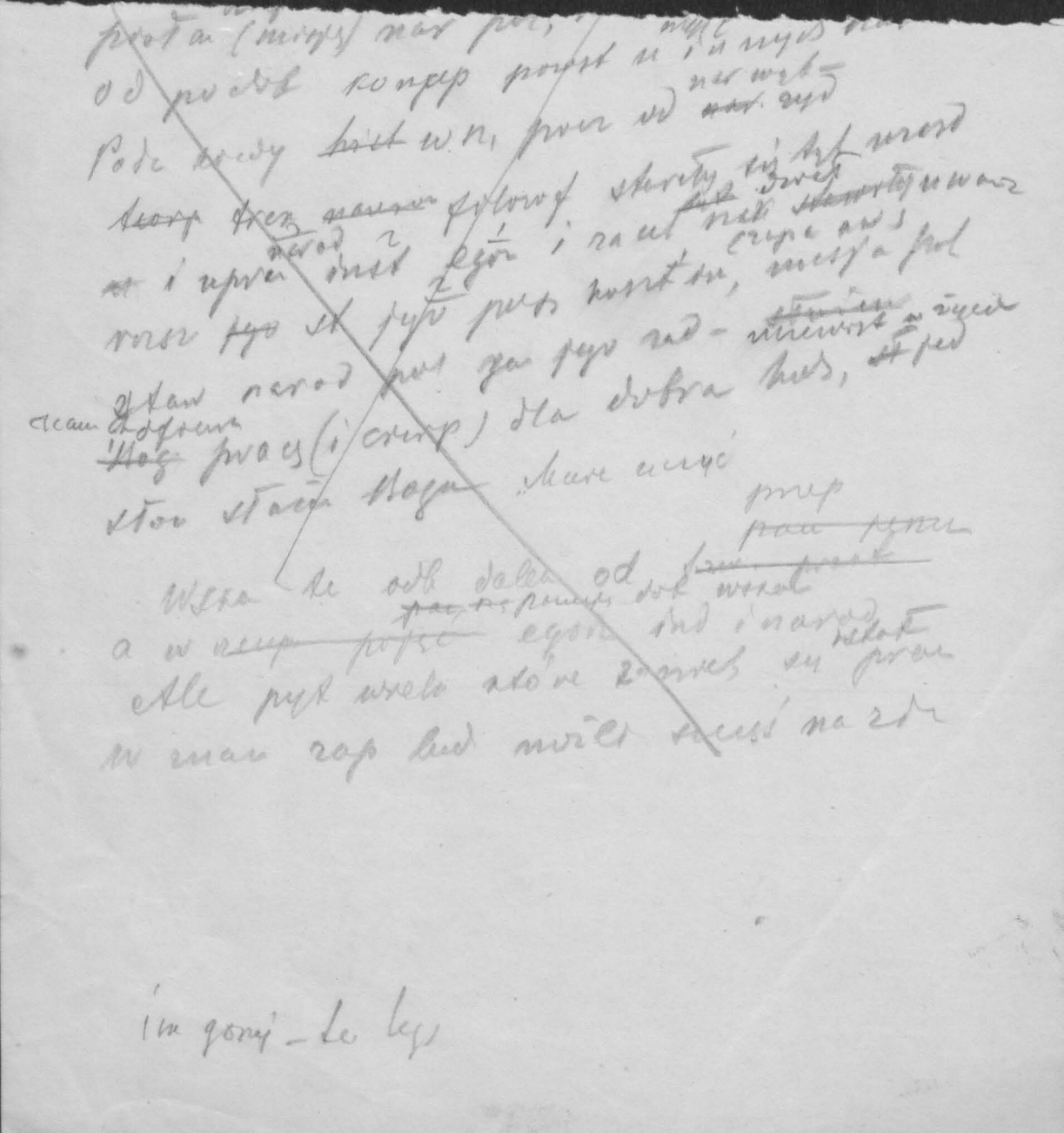
Grecka perk, perd: narod hermyska morwege (krwawe), Jacee mu od Boga dary ducha (a takich 2 przyp ewangelicznej), i nad, słów zapow. hub lexem swe prost — projet zamowa:

Sola narod pol w odcalizm

1) Pola nult na wsch: prawo atomowe, (Czarna) dadyrnde, na) Krat nie Bysto mrogsaw bolor — nilkwapolska nie dopuscite bolz — mu
2) Na nowym gruu polsa nult zamowlu pogrzeby: Mica Chron das, st. Cuka, jard: angiels duch w da

odrycia nadrzeje dr. żyra reanywost od nowoli Dwólnej

Cyrylbraeja na ekspolitacje — morale

Polska na zjeździe Unji Intelektualnej.

Prof. Haleski o idei religijnej jako podstawie historycznej bytu Europy.

Niemiec Curcius nazywa prof. Zielińskiego — polskim Cyceronem.

W „Epoce“ (nr. 298 z 30 z. m.) znany literat Jarosław Iwaszkiewicz zamieszcza korespondencję ze zjazdu Unji Intelektualnej, w którym brał udział jako jeden z delegatów Polski. Ponieważ udział Polski zaznaczył się bardzo dodatnio jak to wynika m. in. ze sprawozdania tygodnika „Die Menschheit“ streszczamy sprawozdanie p. Iwaszkiewicza.

Przed czterema laty ks. Rohan utworzył szereg grup w poszczególnych państwach, do których weszli ludzie, którym zależało na kulturalnem i umysłowem zbliżeniu Europy. Corocznie odbywają się zjazdy takich grup. Unja intelektualna niema nic wspólnego z ruchem pacyfistycznym czy paneuropejskim. Przeciwnie, niektóre grupy jak włoska lub niemiecka są zabarwione mocno nacjonalistycznie. Organizatorom związku chodzi o to, aby każdy kraj reprezentował właśnie to, co jest w nim najbardziej odrębnego, i ten swój skarb wkładał do ogólnego zbiornika kultury europejskiej.

Zwołanie zjazdu do Heidelberga, na teren niemiecki nadawało mu ciekawy charakter. Pozatem zjazd za nieniono na szereg konferencyj na temat z góry określony, który brzmiał: „Rola historji w świadomości narodów“. W szeregu odczytów na ten obszerny i ciekawy temat brało udział **siedmiu wybitnych** uczonych i literatów, świetnych w dodatku mówców. Przewodniczył rozprawom prezes grupy niemieckiej, słynny profesor archeologji Ludwik Curtius z Heidelberga.

Zjazd był bardzo silnie obesłany.

P. Iwaszkiewicz wyliczył cały szereg nazwisk francuskich i włoskich, poczem stwierdza, że pierwszy wykład wygłosił prof. Mendelssohn-Bartholdy, jeden z redaktorów publikacji aktów dyplomatycznych od 1870—1914; drugim był Anglik prof. Philipps z Dublina.

Trzeci przemawiał prof. Halecki. Mowa jego była szczytem klasycznej przejrzystości, wypowiedziana znakomicie. obok świetnego materjału naukowego zawierała ów ton serca tak właściwy temu uczonemu. **Jego przemówienie było bezwzględnie** najpiękniejsze ze wszystkich. Mówił o „historji jako podstawie życia narodu“. Nie ograniczając się jednak do okresu porozbiorowego, prof. Halecki mówił **o idealistycznej treści całokształtu historji polskiej;** obok idei **jedności państwa, obok wielkiej idei Jagiellońskiej, obok idei mesjanistycznej** — treścią deologiczną dziejów **polskich był zawsze pęd do wolności,** pojmowanej jaknajszerzej. Z tej idei rodziły się nasze wszystkie moce i słabości. Przechodząc od własnego kraju do ogólnoludzkich zagadnień, prof. Halecki stwierdził brak i potrzebę zasadniczej wielkiej idei, któraby mogła stać się podstawą historyczną bytu Europy. Za taką ideję prof. Halecki **uważa ideję religijną.**

Huczne jak po żadnej mowie oklaski nagrodziły przemówienie naszego uczonego. Ogólnie podobało się miejsce, w którem prof. Halecki powiedział, iż mowę swą pomyślaną po **polsku, napisaną po francusku, wypowiada w języku kraju, którego jest gościem.** Rozległy się tu oklaski i wszystkie pisma, które zresztą bardzo życzliwie oceniły mowę, powtórzyły to zdanie.

„Die Menschheit“ zamieściła szersze streszczenie wywodów prof. Haleckiego niż „Epoka“ i jakiekolwiek pismo polskie.

Na trzeci dzień zjazd przeniósł się do Frankfurtu, gdzie wysłuchano dalszych odczytów. Po odczytach odbyła się dyskusja, w której znów zabrał głos prof. Halecki, tym razem po francusku.

Obok publicznych przemówień odbyło się tylko jedno posiedzenie unji poświęcone sprawom organizacyjnym, w znacznej części wypełnione **uroczystemu przyjęciu do związku nowopowstałej grupy polskiej.** Reprezentowana ona była przez jej prezesa **prof. Tadeusza Zielińskiego, prof. Haleckiego, p. Henryka Dembińskiego,** korespondenta „Czasu“ w Berlinie i przez p. Iwaszkiewicza. Podczas przyjęcia mowę ze strony polskiej powiedział **prof. Zieliński,** powitał Polaków ze strony komitetu naczelnego unji prof. Henriquez, potem prof. Curtius wypowiedział pod adresem prof. Zielińskiego kilka znamiennych i głęboko odczutych wyrazów **o roli, jaką powinni grać uczeni dwóch narodów i serdecznie uścisnął** dłoń autora „Religji starożytności“, którego nazwał **polskim Cyceronem.**

Podczas całego zjazdu wydano szereg wspaniałych przyjęć, nacechowanych wyjątkową serdecznocią i gościnnością. Przyjęcia te były **okazją dla wygłoszenia przez delegację polską kilku przemówień.** Najwspanialszy był obiad wydany na zakończenie zjazdu przez miasto Frankfurt w czarodziejskich salach „Römeru“. W średniowiecznej jadalni zasiadło około 400 osób do stołu. Wypowiedziano 15 przemówień; najpiękniej mówił p łacinie Badrero, po nim prześliczną, wzruszającą i dowcipną, głęboką i trafną mowę powiedział **prof. Zieliński.**

SKI i POMORZA

ińskim zakładzie wczym.

y „Dziennika Bydgoskiego").

ków było ono miłą sensacją i rozrywką, dla nauczycieli i sympatyków zaś chętnie spełnionym obowiązkiem okazania serca tym, których los znienawidził i im własnego domu nie dał.

Zaznaczyć wypada, że w ciągu całego dnia nie zaszedł żaden zgrzyt dysharmonji, nie było żadnego incydentu. Sympatja ze strony nauczycieli i gości była szczera, przez wychowanków zaś dobrze zrozumiana i przyjęta z równie szczerą wdzięcznością.

Zakład wychowawczy w Szubinie opiekuje się młodzieżą męską w wieku szkolnym oraz starszą — do roku 21-ego. Wychowankowie pochodzą z wszystkich warstw społecznych: są tam mali włóczędzy, którym od miejscowości, gdzie ich schwytano, nadano nazwiska (jest między nimi np. niejaki Ostrowski, bo go pod Ostrowem znaleziono), są tam synowie nałogowych pijaków i zbrodniarzy, również synowie prostytutek, oddani do zakładu przez sądy opiekuńcze — ale przebywają także w zakładzie chłopcy ze stanu średniego z wrodzonemi skłonnościami zbrodniczemi. Ub. niedzieli np. widzieliśmy kilka matek z zamożniejszych sfer społeczeństwa, które odwiedziły swych synów. Niejeden z nich miałby najstaranniejszą opiekę w domu i żyłby w dostatku — ale cóż? tak się prowadził, kradł i szukiwał, że niepodobna trzymać go w domu. Ale również w zakładzie próbują niejedni swych sztuk — zbiory wytrychów własnego wyrobu, zbierane przez dyrektora zakładu, są bogate.

Nad 160 chłopcami otacza swą opiekę 9 wychowanków, 3 nauczycieli i dyrektor. Wychowawcy są zarazem majstrami - rzemieślnikami, uprawnionymi do szkolenia uczni. Po wyjściu ze szkoły chłopcy obierają sobie sami zawód (krawiecki, kowalski, szewski, szczotkarski itp.), niektórzy z nich wychodzą nawet na bardzo porządnych ludzi, będących chlubą społeczeństwa. Kilku skierowano również na urzędników.

Zakład utrzymywany jest przez państwo i starostwo krajowe, własne gospodarstwo 280-morgowe zaś również dużo przysparza środków (koszta niedzielnych dożynków pokryło gospodarstwo!), pozatem daje chłopcom możność pracy w polu. Służby zakład nie utrzymuje, wszystko czyni się własnemi siłami — a przyznać należy, że gmach zakładu oraz park i gospodarstwo poprostu lśnią czystością i porządkiem. Zasługa to w pierwszym rzędzie umiejętnego i energicznego kierownictwa, jak również chętnych i gorliwych urzędników.

KUJAWY.

ZŁOTNIKI KUJAWSKIE, pow. inowrocławski. Nieszczęśliwy wypadek. Dnia 24 ub. m. na pastwisku wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, którego ofiarą padł skotarz Franciszek Czołgoszewski ze Złotnik Kujawskich. Otóż na łące gospodarza Walerjana Łosińskiego ze Złotniczek, napadł stadnik, który chodził z bydłem na pastwisku, na Czołgoszewskiego, wywrócił go na ziemię, przyczem złamał mu kilka żeber. Wskutek odniesionych ran Czołgoszewski zmarł w szpitalu powiatowym dnia 26 ub. m.

PŁONKÓWKO, pow. inowrocławski. Pożar. Dnia 25 ub. m. o godzinie 4 popoł. spalił się stóg siana na łąkach gminy Płonkówko, własność gospodarza Leona Klóskowskiego z Rojewa. Wartość spalonego stogu wynosi około 1000 zł. Pożar spowodował 12-letni Wilhelm Hoffmann, syn rolnika Hoffmanna, zamieszkałego w Jezuickiej Strudze, który pasł bydło na łące i wzniecił ogień w pobliżu stogu.

LISEWO KOŚCIELNE, powiat inowrocławski., Zapił się! Dnia 28 ub. m. w nocy zmarł na drodze Lisewo Kościelne włódarz Andrzej Szelągowski z Jordanowa, powiat inowrocławski. Znaleziono go dopiero nad ranem w rowie. Poprzednio miał być Szelągowski w jednej z okolicznych oberży, gdzie sobie „porządnie" popił. Zachodzi więc przypuszczenie, że zmarł wskutek zatrucia alkoholem. Pozostawił żonę oraz kilkoro dzieci.

MURZYNKO. Pobił batem i chciał ciąć kosą po głowie wracającego do domu kolonjalistę Fr. Morawskiego, człowieka w podeszłym wieku i zarazem powszechnie szanowanego obywatela, niejaki Tomasz Z. z Gniewkowa, właściciel warsztatu reparacyjnego, który w ten sposób wymierzył sobie po pijanemu „sprawiedliwość" za zupełnie słusznie nie oddane mu pieniądze za źle wykonaną robotę. Sprawą zajęła się policja. P. M. odniósł silne obrażenia ciała.

SUCHATÓWKA. Głośny proces przeciw znanemu tu rolnikowi Wojc. Bartkowiakowi o znieważenie leśniczego z Zajezierza F. Krawczyka, został na razie odroczony. Głośna ta sprawa, budząca zainteresowanie nietylko samej Suchatówki ale i okolic, odbędzie się przy końcu tego roku.

Gniewkowo.

Pożar powstał we wtorek nad ranem w koszarce drożnika kolejowego Marka, gdzie stanęła nagle w płomieniach piwnica. Zaalarmowana miejsc. straż ogniowa pośpieszyła natychmiast na pomoc i jej to zawdzięczać należy, że ogień ugaszono, zanim wybuchł całą siłą. Ogień powstał wskutek samozapalenia się węgla w piwnicy. Szkody minimalne.

Dziury w chodnikach czas już załatać. W niektórych miejscach, zwłaszcza na ul. Kilińskiego są one rażące i zdradliwie czyhają na przechodniów w godzinach wieczornych. Usu- właścicielom kamienic

Gąsawa.

ik Burstyński z

473

Anna bar. Helmersen

ma zaszczyt zawiadomić o ślubie córki swej

Ireny z p. Karolem Rogalskim

synem Henrykostwa Rogalskich.

Henrykostwo Rogalscy

mają zaszczyt zawiadomić o ślubie syna swego

Karola z p. Ireną Helmersen córką

ś. p. Wiktora i Anny bar. Helmersenów.

Obrzęd ślubny odbędzie się w Bydgoszczy w kościele Serca Jezusowego dnia 5-go lipca 1922 r., o godz. 5-ej po poł.

Bydgoszcz

Śniadeckich 52

maj. Izdebno

poczta Laskarzew, ziemia Siedlecka.

A. DITTMANN, BYDGOSZCZ

$R^2 = \sqrt{\frac{4{,}08 \times 10^{24}}{9}}$ $10^{10^{10^{10}}}$

Nicsłety, Polska, zwolniona z więzów niewoli, nie znalazła wśród swych synów, mężów wielkiego serca, skromności, a mocarnego duchem i energii, któryby „rozdając siebie samego swej braci", umocnił i uzdrowił swój naród, wydobył ukryte w nim siły twórcze i wyprowadził go na drogę nowego życia, wskazując mu jego przeznaczenie dziejowe.

Natomiast dzieją się u nas rzeczy niesamowite. Majestat, Prezydent, w którym naród pokłada wszystkie swe nadzieje, który reprezentuje przed światem ideę polską, otrzucza ~~przedstawicielstwo narodowe~~ postępowych i dawnych ministrów ~~samego narodu~~, wyrażami najwyższej pogardy, można powiedzieć, wylewa na ich głowy ~~swoje~~ całe kubeł cuchnących pomyj. Jednocześnie, były kierownik nauki państwowej wydaje broszurę („Wychowanie

vdp 12/II 29 r

445

Warszawa, dn. 10 Stycznia 1929 r.

Wielmożny Pan

inż. Michał Łempicki

w BYDGOSZCZY.

Jestem wdową po ś.p. Kazimierzu Telakowskim, zmarłym w r. 1918 w Kryndaczówce, ziemi donieckiej.

Ponieważ ś.p. mąż mój wielokrotnie mówił mi o wielce życzliwym stosunku W.Pana do niego, przeto pozwalam sobie zwrócić się w sprawie następującej:

Ponieważ jestem, z 15-letnim synem - uczniem gimnazjum, bez środków utrzymania /bolszewicy rozgrabili doszczętnie nasze mienie/, przeto chciałabym skorzystać z możności otrzymania prawa do pewnych zapomóg miesięcznych, przyznawanych wdowom po byłych skazańcach politycznych.

Muszę w tym celu przedstawić odpowiednie papiery, a te nieliczne, które były, zaginęły podczas reemigracji z Rosji. Funkcjonarjusze zaś tutejszych archiwów nie chcą podjąć się żmudnych poszukiwań w zdekompletowanych wielce papierach, zanim nie podam im bardziej dokładnych danych o czasie i procesie.

Ufając, że W.Pan zechce zadać sobie trud przypomnienia owych czasów, gdy był zwierzchnikiem ś.p. męża mego, proszę jaknajuprzejmiej o nieodmówienie mi, o ile W.Pan sobie przypomni, podania wiadomości:

a/ kiedy ś.p. mąż mój był aresztowany i wysłany,
b/ w jakiej sprawie /podobno w sprawie zabicia szpiega/
c/ jaki był wyrok i czy sądzony był przez władze administracyjne piotrkowskie czy warszawskie.

Będę wielce wdzięczna W.Panu za podanie mi przypomnianych przez Niego szczegółów.

4177

Będę czyniła wszelkie starania o pozyskanie potrzebnych mi papierów, lecz, w razie zupełnego niepowodzenia w tym względzie, pozwolę sobie zwrócić się powtórnie do W.Pana z prośbą o wydanie odpowiedniego zaświadczenia, oraz wskazania osoby, która w tymże czasie była w Zagłębiu, sprawę znała i mogła to samo zaświadczenie podpisać. Takie bowiem zaświadczenie dwóch znanych osób może wystarczyć.

Dziękując z góry W.Panu i przepraszając za utrudzenie Go memi prywatnemi sprawami

ślę wyrazy głębokiego szacunku:

Helena z Rogowskich Tatkowska

Warszawa, ul. Piękna 22 m. 10

Jeden z czytelników pyta nas, co my właściwie rozumiemy pod wyrażeniem „warszawscy ludzie". Bo zwrot ten niejednokrotnie powtarza się w Dzienniku. Między innemi czytać można było i onegdaj o obieszałości „warszawskich ludzi".

Ano - wyrażenie tego w żadnym razie nie należy uważać za komplement. A co my przez to rozumiemy, postaramy się niżej wytłomaczyć.

Polska współczesna jest mechanicznym zlepem odmiennych kultur. Bo do zupełnego zespolenia bardzo jeszcze daleko.

Ale już w dotychczasowym przebiegu tego zespolenia duchowego zaznaczyło swe działanie prawo powszechne, że zwyciężają elementy ilościowe liczniejsze, choć jakościowo niższe. W konsekwencji tego prawa dwie trzecie obywateli polskich, pochodząc z pod zaboru rosyjskiego, masą swą rozstrzyga o charakterze państwa. A nasiąkłszy cywilizacją wschodnią, krzewią ją nadal.

Nikt tak dobrze jak my, Wielkopolanie, nie pamięta, jak krok po kroku trzeba było ustępować z placówek, atakowanych nahalnie i bezwzględnie przez „zaborców z kongresówki" (bo jakżeż ich nazwać inaczej?) i godzić się na fakty obce naszej całej psychice, i to nieraz odrażająco obce. W walce tej z naszej strony nie było „zawiści o posady", jak to twierdziła Warszawa. Był to lęk przed zalewem wschodniego chaosu i barbarzyństwa. Warszawa dla nas, tak surowo pojmujących swe obowiązki, jest uosobieniem nieładu, lekkomyślności, blichtru i marnotrawstwa.

Pierwsze lata naszej niepodległości stały pod silnym wpływem Małopolan. Oni budowali władze naczelne, z ich szeregów rekrutowała się najwyższa biurokracja, oni wreszcie nadali państwu ustrój najbardziej współczesny - demokrację parlamentarną.

Ale wpływ ten począł rychło słabnąć. Do głosu przyszła potężna fala ludzi byłego zaboru rosyjskiego. Ją wcisnąć we formy życia publicznego, stworzone przez Małopolan, okazało się niemożliwem. Po prostu nie dorośli do tego duchowo. Skompromitowali parlamentaryzm, a liberalizm pojmowali jako brak poszanowania władzy i anarchję.

W ten sposób rozpoczął się odwrót ku formom, dostosowanym do psychiki większości: od parlamentaryzmu do władzy niemal absolutnej, od form samorządowych ku centralizacji i wybujałości funkcji administracyjnej.

To wszystko trąci rosyjskim dziegciem, ale też najlepiej odpowiada naszym rodakom z b. Kongresówki. Ilekroć buntujemy się przeciw bezrozumnej formalistyce, przeciw ograniczeniom, krępującym wolność osobistą obywatela, i wglądającym w jego życie prywatne, niezapominajmy, że większość obywateli polskich takie właśnie przepisy są potrzebne. My zaś jesteśmy mniejszością tylko i żyjemy pod obuchem - warszawskich ludzi!

MATO GROSSO
BIBLIOT

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Ostatnia 17
60-102 Poznań
www.digital-center.pl
biuro@digital-center.pl
tel./fax (0-61) 665 82 72
tel./fax (0-61) 665 82 82